

ZARAGOZA, José (S.I.)

Geometriae magnae in minimis : pars
tertia, de solidis / authore... Iosepho
Zaragoza... Societatis Iesu... -- Prima
editio. -- Toleti : Apud Franciscum
Calvo..., 1674

[8], 291 p., [12] h. de lám., @4,
A-Z4, 2A-2M4, 2N6 ; 4°

1. Geometría 2. Geometria I. Título

R-6502

GEOMETRIÆ
MAGNÆ

IN MINIMIS.

PARS TERTIA,

DE SOLIDIS.

AUTHORE

R. A. P. IOSEPHO ZARAGOZA,
Valentino Societatis Iesv, in Suprema Hispa-
niarum Inquisitione propositionum Fidei Cen-
sore: olim Theologiæ Scholasticæ in Collegijs
Balearico, Barcinonensi, & Valentino, nunc
in Matritensi Academia Imperialis Col-
legij Matheseos Professore
Regio.

AD EXCELLENTISSIMUM DOMINUM

D. MELCHIOREM DE NAVARRA, ROCAFVLL,

Palace Ducem, Massæ Principem, Aragonum Corona
Vicecancellarium, &c.

PRIMA EDITIO.

TOLETI: Apud Franciscum Calvo, Typog. Reg.

Anno Domini 1674.

Cum Superiorum licentia.



FACULTAS SUPERIORVM.

Imprimatur.

Lic. D. Ioannes de Zevallos, Vic. Tol.

FACULTAS R. P. PROVINCIALIS.

Provinciae Toletanae Societatis Iesv.

Didacus de Valdès.

EXCELLENTISSIMO DOMINO

D. MELCHIORI DE NAVARRA
ET ROCAFVLL, ALCANTARENSI EQVITI,
Palatæ Ducis, Massæ Principis, Turricellæ Domini, Catholice
Maiestatis à Consilijs, eiusdem in Regnis Aragonum Coronæ
Vicecancellario, & in Magno Syndrico, vel sexviratu
summo, vniuersæ Hispaniarum Monarchiæ Gu-
bernationi præfecto sexviro, &c.



VO Amore (Excellentissimè Princeps)
opuscula mea, & literarum studia pro-
sequutus, & amplexus fueris, & quâ-
tum singulari tuæ humanitati debeam, mihi
sæpius consideranti, aliquod meæ grati-
tudinis exemplar inquirendum fuit: quod
licet accuratius prætiterim, nullum debito suppar diu
quæsitum invenire licuit. Ingratitudinis igitur reus non
audiam, cum pro acceptis beneficijs grates condignas ha-
bere nequeam, sed audirem nõ habens, cum possem, quod
mibi solamini erit, quandiu beneficiorum amplitudo gra-
titudinis metam excedet: interim dum nobilius speci-
mem devincti animi non suppetit, ingenij partus iste, la-
bore conceptus, ac sudore enutritus magno tuo nomini
consecratus orbi litterario sistitur, qui me totum tibi ad-
strictum, & quasi trabali clavo tuis beneficijs defixum te-
stabitur cunctis, dum hæc literarum monumenta super-
sint, & perennatura spero sub auspicijs tuis, cum immor-
tale nomen tuum nulla possit oblivione deleri. Tertiam

igitur partem Geometriæ Magnæ in Minimis, quæ de solidis agit, nomini tuo sacratam exhibeo, vt in ipsius operis fronte nobilitatis, sapientiæ, ac virtutis tuæ soliditas, & magnitudo appareant insculptæ.

Quantus sit tui sanguinis splendor, quanta generis claritudo, testantur alta illa cognomina, quæ ex vtroque Parente iure successionis hausisti: NAVARRA, scilicet ROCAFVLL, YXAR, VIQVE, MONCADA, ET MANRIQVE: Horum dignitas Catholico orbi conspicua veneranda hic potius, quam exponenda venit, cum nec claritas Rethoricæ pigmentis egeat: nec amplitudo immensa epistolæ patiatur angustias. Familia de NAVARRA, Regium sanguinem hausit ex Carolo Secundo Navarrorum Rege; huius soboles, & progenies amplissima fuere illius Regni Mariscales, Marchiones de CORTES, & CABREGA: & horum consanguinei alti Progenitores tui eandem Regiam promeruerunt originem, qui ex Vasconum finibus avulsi, apud Aragonas Edetanos fixerunt sedem.

Matrem præterea habuisti non impari illustrissimam Dominam D. Magdalenam de ROCAFVLL, quæ propagines æque nobiles YXAR, VIQVE, MONCADA, ET MANRIQVE, in se vnum congestit: ipsius Pater D. D. Ludovicus de ROCAFVLL, & de YXAR, Dominus de *Alfarraci*, nepos Comitum de Albaterra, quibus Varonia de ROCAFVLL modo subiacet, originem traxit ex Principibus, & Dominis Montis Pessulani. Quorum D. D. Raymondus de ROCAFVLL, Iacobus Primi Aragonum Regis avunculus, & Regiæ matris

tris Maritæ confobruius familiam hanc ex Volcis Aretomicis in Hispaniam, & Valentia Regnum traduxit. Insuper Iacobus Rex primus vnū ex filijs oppidi de YBAR hæredem iustituit, vnde clarissimæ illius sobolis cognomen exortum, quæ Regiam tibi sanguinem indidit. Valentia vivit, & vivet immortalis memoria Illustrissimi Domini D. Hieronymi VIQVE, pro Ferdinando Catholico, & Carolo Quinto, ad Pontificem Summum totos viginti annos legati, huius filius D. D. Ludovicus VIQVE, consortem promeruit D. Menciam MANRIQVE DE LARA, Comitum de Paredes filiam: Ex quibus progenitus D. Hieronymus VIQVE MANRIQVE, sortitus fuit coniugem D. D. Raphaelam de MONCADA, Marchionum Aytonæ propaginē; hoc consortium orbi dedit D. Menciam VIQVE MANRIQVE ET MONCADA, matris tuæ matrem clarissimam.

Accessit his altis nominibus Excellentissima coniux D. D. Francisca de TORALTO ET ARAGON, hæres vniuerita Excellentissimi D. D. Francisci de TORALTO ET ARAGON, Ducis Palatæ, Massæ Principis, Magni Philippi à Consilijs in Supremo belli Senatu. Hic Mavors alter, annis plus triginta æmorum pondus sustinuit, & bello iugiter in Germania, Mediolanensi statu, & Cathalonix Principatu infatigabilis insudavit: Neapoli tandem à seditiosis, cum oblatum imperium spreuisset, Coronam ex osus tyrannide vna firmatâ, ex altero pede suspensus, evisceratus est semivivus, extremum clamans halitum suo Regi solvendum, quo &
Re-

Regis causam, & animam simul egit: cor vero tanti viri, quod nec quidem exanime sustineret infidos, inter argenteas patinas coniungi D. D. Albinae FREZAE DE VR. SINO, Castrensi Duci delatum est, pretiosius forte deum, quam seditiosa immanitas cogitarat, cum nulla pretiosior hereditas Toraltæ familiæ potuisset contingere, quam hoc servatæ fidei testimonium, exemplum posteris, ac æternum fidelissimæ fortitudinis monumentum.

Hæc omnia, quæ singulari beneficio nactus es, inter bona castrensia minime veniunt numeranda, sed ea quæ proprio Marte acquisita, & sudore irrigata ad perfectam venire maturitatem, sapientia nempe, & virtus, quæ verè tuæ sunt, quibus Progenitorum gloriam, nisi invenisses clarissimam, efficere potuisses. Modestia tua præpeditus laudibus supersedeo tuis, & quidem ijs non indiges, cum adeo perspicue magna vivas, quæ neminem fugiant. Opus encomiaste non est cum Mariana Austriaca Hispaniarum Regina, & pro Carolo Secundo gubernatrix prudentiæ virtute clarissima tuum meritum orbi exposuerit, te scilicet Aragoniæ Vicecancellarium creans, ut Magni Sy- nedri in summo universæ gubernationis Senatu, quem sexviratum, vel coniunctionem magnam dixerim, munus expleres, & in regni centro collocatus, quaquaver sum splendidissimos tuæ prudentiæ radios solis instar summo regni bono diffunderes. Occurrētium negotiorum magnitudo, *acribiam* exposcebat tuam, quo nomine diligentia, sedulitas, solertia, exacta discussio, accuratio, sincera expressio, ratio, & integritas summa intelligēda veniunt. Omitto apparatus bellicum in Cathalonia, navium cō-

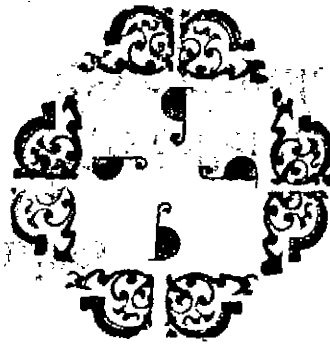
stiu.

structionem in Pytiusis, Triremium Barcinone, Pyratiam Balearium manum Majoricæ, & alia quæ promoves, animumque tuum immensum, utpote ubique præsentem insinuant. In tanta rerum occurrētium varietate ea es animi amplitudine, ut nihil aliud te animo versare, nihil acturum esse videaris, licet graviora semper gravioribus superveniant, nisi quæ agis: aditum præbes omnibus non statis diebus, sed horis singulis, quo Regiam dignitatem, & subditorum simul promoveas commodi. Tibi igitur minime vivis, dum Regi, Regno, & omnibus vivis, salutem prodigis tuam, quam alijs tribuas, fractus sæpe viribus, & quassata valetudine accurando muneri incumbis, ac si vixeris satis; & quidem satis te vixisse æternitati iudicant omnes, quibus immortalitatis meritum vita est: sed iidem te non satis victuram regni bono autumant; licet in ævum superes. Deum igitur Op. Max. oratum velim, ut plura sæcula peragas integer viribus, firmus iudicio, prudentia vegetus in literatorum patrocinium, bonorum solamen, omnium commodum, & Catholici huius Imperij decus, & columen immortale.

Excellentissime Domine,

Excellentiæ vestræ,
Obsequentissimus servus

Josephus Zaragoza.



Pag.	Lin.	Error.	Correct.	Pag.	Lin.	Error.	Correct.
23.	1.	RD.	RL.	191.	15.	OL.	OM.
43.	12.	part.	partes.	194.	12, 14.	DF.	FF.
49.	15.	RY.	RS.	197.	17.	BFC.	BFC.
50.	9.	&	est.	215.	15.	xy.	ty.
56.	4.	FF.	FF.	217.	18.	ell.	ex.
73.	4.	aliqua.	religiosa.	218.	26.	m*	Dn*
89.	6.	ap.	ad.	225.	24.	POL.	POL.
96.	24.	f*K.	f*m.	227.	23.	HS.	XS.
97.	7.	&g.	vtg.	228.	4, 12.	(M.2.) (198.M.2.)	
118.	23.	2XO.	2XEF.	232.	18.	EA*	EX*
127.	10.	secante.	secare.	244.	8.	in H.	in X.
152.	10.	ad KL.	ad KQ.	238.	21.	n.g.	Zn.g.
160.	14.	forum.	larem.	244.	7, 10.	post.	
162.	11.	OK.	BK.	259.	10.	EC, EC.	EC, ED.
167.	12.	ABC.	DBC.	262.	18.	OM.	QM.
183.	5.	Fig. 21.	Fig. 26.	266.	21.	lela.	lela.
183.	11, 13.	AD.	AC.	267.	3.	edam.	edam.
184.	6.	Fig. 21.	Fig. 26.	269.	21.	canon.	canon.
185.	5.	BL.	RL.	270.	22.	ca.	ca D.
188.	23.	FB. ell.	FD. ell.	271.	7.	edam.	edam.

GEOMETRIAE
MAGNAE
IN MINIMIS.
PARS TERTIA
DE SOLIDIS.



*Andem peruenimus ad Solido-
rum expositionem, quæ ingenio
acriori, & profundiori egebant
meditatione prout in cõfuso re-
ctarum labyrintho densioribus
vmbriis, tanquàm Cymmerijs
tenebris involuuntur: quibus
elucidandis in hac tertia parte, non minus quàm
in prima, & secunda Minimorum dignitas elu-
cescet. In quatuor capita opusculum hoc placuit
diuidere. Primum, de Pyramidibus agit; secundis
Hexaedra, & Prismata meditatur, solida regu-
laria sinu suo tertium complectitur; quartum ve-
rò Problemata soluit, quæ omnia cedant utinam
in Lectoris Geometra commodum, & Dei glo-
riam.*

CAPVTO.

DE PYRAMIDIBVS.



Mnibus ex solidis poliedris, simpliciores sunt Pyramides, precipue Tetraedra quatuor planis simplicioribus, nempè trigonis conclusa; quare ab ipsis exordium sumimus. Polygonarum basium Pyramides, ut potè infinita opusculi huiusca terminis non potuerè omninò comprehendere. Geometras omnes quibus abtrusiora datum est inquirere, & inuenire, rogatos velimus, ut ea quæ nos de sectione anguli solidi tribus, vel quatuor planis contenti demonstramus, feliciter promoueant, & ad omnes solidos angulos magno Geometria bono, & incremento subtilius extendant.



PROPOSITIO I.

IN qualibet Pyramide basis trigona centrum
ff. ff. est in quarta parte rectæ à centro *ff. ff.* ba-
 sis ad verticem.

Consect. Recta à vertice per centrum *ff. ff.*
 Pyramidis transit per centrum *ff. ff.* basis, & è cō-
 verso.

EXPOSITIO. Fig. 1.

SIt Pyramis A B C D. & G. centrum *ff. ff.* basis
 trigonæ ABC. ducta ex G. recta GD. in ver-
 ticē D. si GO. sumatur quarta pars rectæ GD.
 Dico O. esse centr. *ff. ff.* ad Pyramidis angulos
 A. B. C. D.

DEMONSTRATIO.

Quoniam G. est centr. *ff. ff.* ad A. B. C. ex hyp.
 & additum est aliud punctum D. in re-
 ctæ GD. reperitur centr. *ff. ff.* ad A. B. C. D. (61. M. 1)
 Ergo cum GO. sit quarta pars totius GD. erit
 figura DO. minima 3. *ff. ff.* OG. (36. M. 1.) Ergo
 punctum O. erit centr. *ff. ff.* ad A. B. C. D. (62
 M. 1) Quod erat, &c.

Consect. patet, quia si recta GD. transit per
 O. recta DO. transit per G. & GO. per D.



PROPOSITIO II.

IN quavis Pyramide Tetraedra si recta à vertice bisecantes basis latera trifariam dividantur, & ad divisiones ducantur recta ab angulis basis, omnes se in Pyramidis centro quadrifariam dividunt, & e contra.

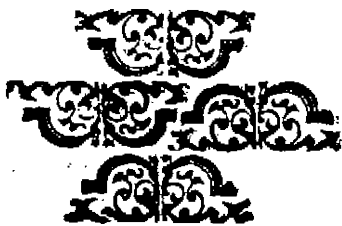
EXPOSITIO. Fig. 1.

Sit Pyramis Tetraedra ABCD. & recta DI. bisecet latus CB. & sit IH. tertia pars rectæ ID. & ducatur AH. & similiter CF. BE. Dico omnes in centro ff. ff. O. se mutuo quadrifariam secare, & e converso.

DEMONSTRATIO.

Quoniam CB. est bisariam secta, & ID. trifariam in H. erit H centr. ff. ff. trianguli BCD (1. M. 2.) Ergo ducta HA. transibit per centr ff. ff. O. & erit quadrifariam secta in O. (1. p.) Ergo cū idem de rectis CF. BE. demonstretur, omnes se quadrifariam secant in O. Quod, &c.

Conversa liquet, cū enim AH. transeat per O. recta AO. transibit per H. cum sit eadem: Ergo, &c.



PROPOSITIO III.

CViuslibet Pyramidis Tetraedra centrum
ff. ff. est in dimidio recta bisecantis latera op-
 posita. Vnde omnes bisecantes se in centro bifariam
 dividunt.

EXPOSITIO. Fig. 1.

SIt Pyramis Tetraedra ABCD. & eius latera
 opposita, quæ scilicet nullum habent pun-
 ctum commune, sunt AB. CD. tum AC. BD.
 &c. sit ergo AB. diuisum bifariam in X. & CD.
 in Z. si ducatur recta XZ (quæ hic ommissa
 est) Dico centrum *ff. ff.* O. esse in dimidio ipsius
 XZ.

DEMONSTRATIO.

QVoniam AB. est bifariam secta in X. est X.
centrum ff. ff. ad A. B. & similiter Z. est
centr. ff. ff. ad C. D. (35. M. 1.) Ergo centrum *ff. ff.*
 ad A. B. C. D. erit in recta XZ. (63. M. 1.) Ergo
 XZ. transit per *centr. ff. ff.* Pyramidis O. Ergo
 duæ *ff. ff.* OX. minimæ erunt 2 *ff. ff.* OZ (64. M. 1)
 Ergo erit XZ. bifariam diuisa in O. (37. M. 1.)
 Ergo cum idem ostendatur de alijs, omnes se
 in *centro ff. ff.* O. bifariam secant. Quod erat,
 Sec.



PROPOSITIO IV.

SI Pyramis Tetraedra basim habeat æquilateram, & latera elevata inter se æqualia; recta ex vertice per centr. ff. ff. est basi perpendicularis, & è conversò.

EXPOSITIO. Fig. 2.

SIt Pyramis Tetraedra ABCD. & basis ABC. sit Δ æquilaterum: & latera AD. BD. CD. sint inter se æqualia, & O. sit centr. ff. ff. Pyramidis. Dico ductam rectam DOG. esse perpendicularem plano basis ABC. vel si DG. sit basi perpendicularis. Dico DG. transire per centr. ff. ff. O.

DEMONSTRATIO.

Quoniam recta DG. transit per *centrum* ff. ff. Pyramidis, est G. *centrum* ff. ff. basis siue Δ ABC. æquilateri (1. p.) Ergo ductæ AG. BG. CG. bisecabunt opposita latera in F. H. E. (1. M. 2.) & erunt perpendiculares lateribus BC. CA. AB. (5. l. 1.) & cum sint æqualia latera AB. BC. CA. & eorum dimidia AE. BF. CH. cum \square AB. sit æquale \square AF + \square BF. & \square BC. sit æq. \square BH + \square CH. & \square CA. æq. \square CE + \square AE (4 l. 2.) ablatis æqualibus remanebunt æq. AF. BH. CE. Ergo cum centr. ff. ff. Δ ABC. sit in tertia parte rectarum AF. BH. CE. (1. M. 2.)
æqua.

æquales erunt rectæ AG . BG . CG . vnde trian-
gula AGD . BGD . CGD . cum habeant latus
 AD . cōmune, & latera AD . BD . CD . sint æqua-
lia ex *hyp.* & etiam AG . BG . CG . omninò erunt
æqualia (4. l. 1.) Ergo cum anguli DGA . DGB .
 DGC . sint æquales, erunt recti, & DG . perpen-
dicularis plano ABC . (1. l. 11.) Quod erat, &c.

Conuersa liquet, cū enim recta DO . per-
pendicularis demonstrata sit plauo ABC . cum
perpendicularis ex puncto D . sit vnica (1. l. 11)
si DG . sit plano ABC . perpendicularis transibit
per O . Quod erat, &c.



PROPOSITIO V.

IN qualibet Pyramide Tetraedra, recta coniungens centra ff. ff. duplicis plani parallela est lateri, quod in neutro plano est; & tertia ipsius pars.

EXPOSITIO. Fig. 1.

IN Pyramide ABCD. sint G. & H. centra ff. ff. planorum ABC. BCD. & recta HG. utrumque coniungat. Dico HG. esse parallelam, & tertiam partem lateris DA. quod neque est in plano ABC. neque in plano BCD.

DEMONSTRATIO.

SI enim ducantur DHI. & AGI. bifecabunt latus BC (1. M. 2.) Ergo concurrent in eodem puncto I. & erit IG. tertia pars ipsius IA. & IH. tertia pars ipsius ID (1. M. 2.) Ergo in $\triangle AID$. cum GH. secet proportionalitèr latera DI. AI. erit GH. parallela basi AD (2. l. 6.) & ut IH. est tertia pars ipsius ID. ita HG. erit tertia pars ipsius AD. (2. l. 6.) Quod erat demonstrandum.



PROPOSITIO VI.

IN eadem Pyramide recta coniungentes omnium planorum centra ff. ff. efficiunt Pyramidem similem inversam.

2. Si hoc infinite continuetur, desinent in centrum ff. ff. omnibus commune.

EXPOSITIO. Fig. 1.

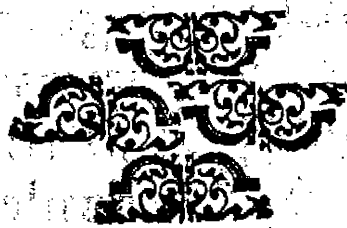
Sit Pyramis tetraedra ABCD. & planorum centra ff. ff. E. F. G. H. quæ iungantur rectis GE. GF. GH. &c. Dico Pyramidem EFHG. similem esse ipsi ABCD. cum eodem centro ff. ff. & ita in infinitum.

DEMONSTRATIO.

Latera enim basis EFH. sunt tertia pars laterum basis ABC (5. P.) Ergo tria latera trianguli EFH. proportionalia sunt tribus lateribus trianguli ABC (5. 1. 5.) & triangula similia (2. l. 6.) Similiter $\triangle FGH$ simile est $\triangle CDA$. & $\triangle EFG$. ipsi $\triangle CBD$. & $\triangle EAG$. ipsi $\triangle ABD$. Ergo Pyramis EFHG. cum habeat omnia plana similia planis Pyramidis ABCD. & similiter disposita, habebit etiam omnes angulos solidos æquales angulis eiusdem (23 P.) Ergo cū omnes anguli solidi sint æquales, & latera proportionalia, & plana similia similiter disposita erunt Pyramides similes (23. P.)

2. Si Pyramis EFHG. similiter diuidatur eadem instaurabitur demōstratio. Deinde EFHO. pariter demonstrabitur similis Pyramidi ABCO. & esse similes partes solidorum similia: Ergo ut ABCO. ad totam ABCD. ita EFHO. ad totam EFHG (s. l. s.) Ergo sicut O. est centrum ff. ff. ad A. B. C. D. ita O. erit centrum ff. ff. ad E. F. H. G.

Si Pyramidum inscriptio continuetur, continuata demonstratione ostendetur O. esse centrum ff. ff. Ergo si in infinitum continuetur inscriptio similis desinet tandem in communi centro ff. ff. O. Quod erat, &c.



PROPOSITIO VII.

SI Pyramis ut antea in scripta sit.

1. *Plana in scripta sunt parallela planis anguli oppositi similibus.*

2. *Et secant latera anguli oppositi in ratione dupla.*

EXPOSITIO. Fig. 1.

IN Pyramide ABCD. in scripta sit ut in præcedenti Pyramis EFHG. Dico planam EFH. parallelum esse plano simili ABC. & secare in ratione dupla omnia latera AD. BD. CD.

DEMONSTRATIO.

ET enim in $\triangle\triangle$ EFH. ABC. latus EH est parallelum lateri AB. tum HF. ipsi AC & EF. ipsi CB. (5. p.) Ergo cum anguli paralleli sint, & æquales (6. p.) erunt plana parallela (3. l. 11.) Quod similiter de alijs demonstrabitur.

2. Continuatum planum EFH. ipsi ABC. parallelum faciet sectionem KLM. parallelam ipsi ABC. & secabit proportionaliter latera (3. l. 11.) sed DH est dupla ipsis HI (1. M. 2.) Ergo DM. erit dupla ipsius MB. &c. Quod, &c.



PROPOSITIO VIII.

PLana, quæ per angulos basis, verticem, & centrum ff. ff. secât Pyramidem Tetraedrâ, dividunt latera basis bifariam, & totam Pyramidem in sex pyramides æquales.

EXPOSITIO. Fig. 2.

Sit Pyramis ABCD. & O. centrum ff. ff. & tria plana AFD. BHD. CED transeant per verticem D. & centrum O. Dico latera basis bifariam dividi, & Pyramidem in sex æquales.

DEMONSTRATIO.

QVoniam dicta plana transeunt per D. & O. erit communis eorû sectio: recta DOG. (1. l. 11.) Ergo cum DOG. transeat per centrum Pyramidis O. erit G. centrum basis (1. p.) Ergo sectiones basis AGF. BGH. CGE. dividunt bifariam latera AB. BC. CA. (1. M. 2.) & totam basim in 6. triangula æqualia (4. M. 2.) Ergo cum Pyramides AEGD. EBGD. &c. habeant æquales bases, & altitudines in D. erunt æquales (5. l. 11.) Quod erat, &c.



PROPOSITIO IX.

SI per omnes angulos Pyramidis Tetraedrae fiat procedens diuisio Pyramides unius plani aequantur Pyramidibus alterius plani, & tota Pyramis in 24. aequales pyramides diuiditur.

EXPOSITIO. Fig. 21.

SI per D. tranſcāt plana ſecantia baſim ABC. & ſimilit̄er per B. ſecantia baſim ACD & c. Dico omnia 24. ſegmenta eſſe æqualia.

DEMONSTRATIO.

Cum omnes illæ ſex Pyramides AEGD. EBGD. ſint æquales (8. p.) quælibet illarum erit ſexta pars totius ABCD. Idem etiam demōſtrabitur, ſi ſumatur ut baſis planum ACD. vel CBD. vel ABD. Ergo cum vna ſexta pars eiufdem totius ſit alteri æqualis, omnes Pyramides erunt inter ſe æquales: ſed plana Pyramidis tetraedrae ſunt quatuor, & quodlibet in ſex baſes diuiditur: Ergo tota Pyramis diuiditur in 24. pyramides æquales. Quod erat, &c.



PROPOSITIO X.

Idem positis quæ in precedenti tota Pyramis
secatur in 24. pyramides æquales, quarum
vertex communis est centrum ff. ff. totius Pyra-
midis.

EXPOSITIO. Fig. 2.

Transeat per B. D. O. planum, & sic de reli-
quis. Dico Pyramidem ABCD. secari in
24. pyramides habentes verticem in O. om-
nes æquales, nempè AEGO. EBGO. &c.

DEMONSTRATIO.

Cum omnia triangula AEG. EBG. &c. sint
æqualia (4. M. 2.) & Pyramis AEGO. ad py-
ramidem AEGD. sit vt altitudo GO. ad GD.
(5. l. 11.) quoniam GO. est quarta pars GD.
(1. p.) erit AEGO. quarta pars AEGD. sed AE
GD. est sexta pars totius ABCD. (9. p.) Ergo
AEGO. erit vigesima quarta pars totius AB
CD. quod de singulis etiam demonstrabitur.
Ergo cum pars simili parti æqualis sit; tota Py-
ramis diuiditur in 24. Pyramides æquales,
Quod, &c.



PROPOSITIO XI.

IN qualibet Pyramide Tetraedra summa *ff. ff.* ex omnibus lateribus est quadrupla minima summa *ff. ff.* nempe ut 36. ad 9.

EXPOSITIO. Fig. 1.

Sit Pyramis ABCD. & centrum *ff. ff.* O. Dico summa *ff. ff.* ex omnibus lateribus quadruplam esse minima summae *ff. ff.* OA. OB. OC. OD.

DEMONSTRATIO.

ET enim quia punctum D. est extra centrum O. figurae *ff.* DA. DB. DC. aequantur minima summae + 4DO. (60. M. 1.) Similiter *ff. ff.* AB. AC. AD. *eq.* minimis + 4AO. tum *ff. ff.* BA. BC. BD. *eq.* minimis + 4BO. & *ff. ff.* CA. CB. CD. *eq.* minimis + 4CO. Ergo quia singula latera bis sumpta sunt; & minima summa quater; & 4 *ff. ff.* DO + 4AO + 4BO + 4CO. quadrupla sunt minima summae, erit duplum *ff. ff.* ex lateribus *eq.* octuplo minima summae: Ergo *ff. ff.* ex lateribus quadruplae sunt minima summae, vel ut 36. ad 9. Quod, &c.



PROPOSITIO XII.

IN eadem Pyramide summa *ff. ff.* rectarum ab angulis per centrum ad plana opposita est ad minimam summam ut 16. ad 9. & summam ex omnibus lateribus ut 16. ad 36.

EXPOSITIO. Fig. 1.

IN Pyramide *ABCD.* cuius centrum *ff. ff.* *O.* Dico summam *ff. ff.* *DG. BE. AH. CF.* ad minimam summam *OA. OB. OC. OD.* ut 16. ad 9. & ad summam ex omnibus lateribus ut 16. ad 36.

DEMONSTRATIO.

Recta *DO.* ad *DG.* est ut 3. ad 4. vel ut 9. ad 12. (*1. p.*) sed sunt continui 9. 12. 16. & figura *DO.* ad similem *DG.* est in duplicata ratione *DO.* ad *DG.* vel 9. ad 12. (*4. l. 6.*) Ergo est ut 9. ad 16. sed etiam reliquæ *ff. ff.* sunt in eadem ratione *BO.* ad *BE.* tum *AO.* ad *AH.* tum *CO.* ad *CF.* Ergo componendo, minima summa *AO. BO. CO. DO.* ad summam *AH. BE. CF. DG.* erit, ut 9. ad 16. (*4. l. 5.*) Ergo *AH. BE. CF. DG.* ad summam *ff. ff.* ex lateribus erit ut 16. ad 36. Quod, &c.



PROPOSITIO XIII.

IN eadem Pyramide si alia inscripta sit prout in prop. 6. minima summa circumscriptæ ad minimam inscriptæ erit vt 9. ad 1. Et ad summam ex lateribus inscriptæ vt 9. ad 4.

EXPOSITIO. Fig. 1.

IN Pyramide ABCD. inscripta sit EFHG. prout in prop. 6. & centrum vtriusque sit O. Dico minimam summam ipsius ABCD. ad minimam EFHG. esse vt 9. ad 1. &c.

DEMONSTRATIO.

Quoniam recta OA. est 3. erit OH. 1. (1. p.) sed figura OA. est in duplicata ratione ad similem OH (4. l. 6.) Ergo cum sint continuæ 9. 3. 1. erit figura OA. ad similem OH. vt 9. ad 1. Eidem est ratio *ff. ff.* DO. ad OG. tum BO. ad OE. tum CO. ad OF. Ergo & componendo minima summa circumscriptæ, scilicet figuræ OA + OB + OC + OD. ad minimam summam inscriptæ OH + OF + OE + OG. erit vt 9. ad 1. (4. l. 5.) Præterea minima summa inscriptæ ad summam ex omnibus lateribus eiusdem, est vt 1. ad 4 (1. p.) Ergo Minima summa circumscriptæ ad summam *ff. ff.* ex omnibus lateribus inscriptæ erit vt 9. ad 4. Quod erat, &c.

PROPOSITIO XIV.

SI ex omnibus angulis Pyramidis Tetraedrae rectae ducantur bisecantes latera opposita, summa $ff. ff.$ sesquialtera erit summa $ff. ff.$ ex omnibus lateribus ut 3. ad 2.

EXPOSITIO. Fig. 2.

IN Pyramide ABCD. ex angulo D. bisecant latera opposita rectae DH. DE. DF. & sic in alijs AF. BH. &c Dico summam $ff. ff.$ ex bisecantibus sesquialteram esse summam $ff. ff.$ ex omnibus lateribus, ut 3. ad 2.

DEMONSTRATIO.

IN quolibet $\triangle ABC$. summa $ff. ff.$ ex lateribus est sesquitertia summa $ff. ff.$ ex bisecantibus AF. BH. CE. nempe ut 4. ad 3. (6. M. 2.) Ergo quia latus quodlibet bis sumitur, cum duobus triangulis sit commune, erit componendo dupla summa $ff. ff.$ ex omnibus lateribus ad summam $ff. ff.$ ex bisecantibus, ut 4. ad 3. (4. l. 5.) Ergo summa $ff. ff.$ ex lateribus ad summam $ff. ff.$ ex bisecantibus est ut 2. ad 3. Quod erat, &c.



Pars tertia. Propositio XIV.
 TABVLA POTENTIARVM
 Pyramidis Tetraedræ.

19

<i>Summa ff. ff. ex lateribus.</i>	36.
<i>Summa ff. ff. ex rectis per centrum.</i>	16.
<i>Summa ff. ff. ex bisecantibus.</i>	54.
<i>Minima summa ff. ff.</i>	9.
<i>Summa ff. ff. ex lateribus inscrip.</i>	4.
<i>Minima summa ff. ff. inscrip.</i>	1.

Continuæ igitur sunt.	1. 4. 16.
Proportionales sunt.	1. 4. 9. 36.
Proportionales etiam.	4. 9. 16. 36.



PROPOSITIO XV.

SI duæ Pyramides habeant idem basium centrum, & eandem summam $ff. ff.$ ex lateribus elevatis, & minima summa unius basis excedat alterius minimam tot figuris ex recta à vertice in dictum centrum, quot lateribus basis ab alia exceditur, Pyramides habebunt vertices in eadem superficie spherica ex communi centro descripta, & e contra.

EXPOSITIO. Fig. 3.

Sit Pyramis $FGHK$ basi trigonæ, & Pyramis $ABCDE$ basi quadrilateræ, basis illius exceditur ab ista vno latere: Si ergo commune basium centrum sit O . & summa $ff. ff.$ ex lateribus elevatis eadem, & minima summa $ff. ff.$ OF . OG . OH . excedat minimam summam $ff. ff.$ OA . OB . OC . OD . vna simili figura OK Dico vertices K . & E esse in eadem superficie spherica ex O . descripta radio OK . vel OE . & OK . æquales esse, & e contra.

DEMONSTRATIO.

Summa enim $ff. ff.$ EA . EB . EC . ED æq. summæ KE . KG . KH . ex hyp. sed summa EA . EB . EC . ED . æq. minimæ OA . OB . OC . OD + 4 OE . & summa KE . KG . KH . æq. minimæ OF . OG . OH . + 3 OK (60. M. 1.) Ergo OA . OB . OC . OD + 4 OE .

OE. *æq.* OF. OG. OH + 3 OK sed *ff. ff.* OA. OB. OC. OD + OK. *æq.* OF. OG. OH. ex *hypo.* Ergo ablatis *æqualibus* remanebunt *ff. ff.* 4 OE – OK. *æ* quales 3 *ff.* OK Si ergo utrique parti addatur OK. erunt 4 *ff.* OE. *æ* quales 4 *ff.* OK. Ergo rectæ OE. & OK. *æ* quales erunt: & quia vertices E. & K. *æ* qualiter distant à *centro* O. erunt in eadem superficie spherica ex O. descripta. Quod, &c.

Conversa patet, quoniam si summa *ff. ff.* EA. EB. EC. ED. summa KF. KG. KH. sit *æ* qualis: & recta OK. ipsi EO. figurae OF. OG. OH. superabunt *ff. ff.* OA. OB. OC. OD. tota figura OK. & si ita eas excedant, erunt summa EA. EB. EC. ED. tum KF. KG. KH. *æ* quales. Quod, &c.

Vnde si bases habeant idem *centrum*, *æ* qualem minimam summam, & *æ* qualem summam *ff. ff.* ex lateribus elevatis, vertices erunt in eadem spherica superficie, & *è* *converso*.



PROPOSITIO XVI.

SI Bases Pyramidum æqualem habeant laterum numerum, & minimas summas $ff. ff.$ æquales, differentia $ff. ff.$ ex rectis à vertice in centrum basis est ad differentiam summarum ex lateribus elevatis, ut 1. ad numerum laterum basis: & e contra.

EXPOSITIO. Fig. 3.

Sint duæ Pyramides basis trilateræ, vel quadrilateræ, &c. ABCDE. LMNPS. & basium centra RO. & minimæ summæ OA. OB. OC. OD, tum RL. RM. RP. RN æquales, ductis EO. SR. Dico differentiam inter $ff. ff.$ EO. SR. esse ad differentiam inter $ff. ff.$ EA. EB. EC. ED. & SL. SM. SN. SP. ut 1. ad 4. & e conversò data hac ratione erunt minimæ summæ basium æquales.

DEMONSTRATIO.

Differentia inter $ff. ff.$ EO. SR. sit $\square X$ Quoniam EO. superat SR. toto $\square X$. erunt $4EO.$ æquales $4ff. ff.$ SR. + $4\square X$. sed $ff. ff.$ EA. EB. EC. ED. *eq.* minimæ summæ OA. OB. OC. OD. + $4EO$ (60. M. 1.) Ergo $ff. ff.$ EA. EB. EC. ED. *eq.* OA. OB. OC. OD. + $4SR$ + $4\square X$. sed $ff. ff.$ SL. SM. SP. SN. æquatur minimæ sumæ $ff. ff.$ RL. RM. RP. RN. + $4SR.$ (60. M. 1.) sed ex hyp. $ff. ff.$ OA.

OA. OB. OC. OD. *eq.* RM. RD. RP. RN. Ergo
 EA. EB. EC. ED. *eq.* RL. RP. RN + 4SR + 4□X.
 Ergo *ffff.* EA. EB. EC. ED. superant *ff ff.* SL. SM.
 SP. SN in 4 □ X sed figura EO. superat similem
 SR. in 1 □ X. Ergo differentia inter figuram
 EO. & similem SR. est ad differentiam *ff ff.* EA.
 EB. EC. ED. & *ff ff.* SL. SM. SP. SN vt 1. ad 4. vel
 vt 1. ad 5. si bases sint Pentagonæ, & ita infini-
 te. Quod, &c.

Conuersa liquet. Si enim EA. EB. &c. supe-
 ret SL. SM. &c. in 4 □ X. & EO. ipsam SR. in 1 □
 X. erunt EA. EB. EC. ED. *eq.* SL. SM. SP. SN + 4
 □ X. vel ipsis RL. RM. RP. RN + 4RS + 4 □ X.
 sed etiam *eq.* ipsis OA. OB. OC. OD + 4RS + 4
 □ X. (60. M. 1.) Ergo ablatis communibus re-
 manebit minima summa OA. OB. OC. OD. *eq.*
 RL. RM. RP. RN. Quod, &c.



PROPOSITIO XVII.

SI Pyramides habeant eandem summam ff. ff. ex lateribus elevatis, & bases eiusdem speciei trilateras, quadrilateras, &c. differentia ff. ff. ex rectis à vertice in centrum basis ad differentiam minimarum ff. ff. est ut 1. ad numerum laterum basis, & e conversò.

EXPOSITIO. Fig. 3.

Sint Pyramides basis quadrilateræ A B C D E. L M P N S. & summæ ff. ff. EA. EB. EC. ED. æq. summæ ff. ff. SN. SL. SM. SP. Dico differentiam ff. ff. EO. & SR. ad differentiam minimarum OA. OB. OC. OD. & RL. RM. RP. RN. esse ut 1. ad 4. si basis sit quadrilatera, vel ut 1. ad 5. si Pentagonona: & e conversò si ratio talis fuerit. Dico summam EA. EB. &c. æq. esse SL. SM. &c.

DEMONSTRATIO.

Quoniam summa ff. ff. EA. EB. EC. ED. æq. SL. SM. SP. SN. ex hyp. & EA. EB. &c. æq. OA. OB. OC. OD + 4EO. tum SL. SM. &c. æq. RL. RM. RP. RN + 4SR (60. M. 1.) erunt OA. OB. OC. OD + 4OE. æq. RL. RM. RP. RN + 4SR. Ergo 4OE tantum superat 4SR. quantum minima summa OA. &c. superatur à minima RL. &c. Ergo 1 OE. superabit 1 SR. in quarta parte differentiæ minimarum: vel differentia in-

inter ff ff . OE. & SR. erit ad differentiam inter minimas summas RL. RM. RP. RN. & OA. OB. OC. OD. vt 1. ad 4. Quod, &c.

Conuersa clarissima est si enim minimarū differentia ad differentiam inter ff ff . OE. & RS. sit vt 4. ad 1. differentia inter 4 OE. & 4 RS. erit *eq.* differentia minimarum: Ergo minima summa OA. OB. OC. OD. + 4 OE. *eq.* RL. RM. RP. RN. + 4 RS. Ergo EA. EB. EC. ED. *eq.* SL. SM. SP. SN. Quod erat, &c.

PROPOSITIO XVIII.

IN omnibus Pyramidibus Tetraedris Summa ff ff . ex lateribus omnibus sunt minimis summis, & etiam summis ff . ex rectis ab angulis per centrum Pyramidis; idemque est de summis Fig. ex rectis, quæ ab angulis bisecant opposita latera: & de Pyramidibus inscriptis.

DEMONSTRATIO. Fig. 1. 2.

Sint duæ Pyramides Tetraedræ ABCDE. & summa ff ff . ex lateribus primæ ad suam minimā summā est vt 36. ad 9. sed etiā summa ff ff . ex lateribus secundæ ad suam minimam summam est vt 36. ad 9. Ergo vt summa primæ ad summam secundæ ita minima primæ ad minimam secundæ. Idemque est de reliquis, vt

constat ex tabella rationum apposita in fine
prop. 14. Quoderat, &c.

PROPOSITIO XIX.

Planum bifariam diuisum per datam intra
angulum solidum triangulare rectam secā-
tem latus, & planum oppositum, secat Pyrami-
dem minimam per talem rectam.

EXPOSITIO. Fig. 4.

Sit angulus solidus tribus planis comprehen-
sus DABC. & sit intra ipsum recta CE. secās
latus DC. in C. & planum ABD. in E. transeat
deindè per rectam CE. planum ABC. bifariam
à recta diuisum, vt segmenta AEC. EBC. æqua-
lia sint. Dico Planum ABC. secare pyramidem
ABCD. omnium minimam earum, quæ per
rectam CE. abscindi possunt ab angulo solido
DABC.

DEMONSTRATIO.

Intelligatur enim quodlibet aliud planum
FGC. trāsiciens per rectam CE. & FG. AB. quia
se interfecant in E. erunt in eodem communi
plano (1. l. 11.) Ergo in illo erunt triangula
AEF. EGB. & ducta BH. parallela ipsi AF. erunt
triangula similia AEF. BEH. (2. l. 6.) sed quia
triangula AEC. ECB. supponuntur æqualia, &
sunt æquè alta, æquales sunt AE. & EB (1. l. 6.)

Er-

Ergo in triangulis similibus AEF. BEH. reliqua omnia erunt in eadem ratione æqualitatis (2. l. 6.) Ducta igitur CH. Pyramides AEF. FC. EHBC æquè alta in C. supra æquales bases AEF. EHB. erunt æquales (5. l. 11.) sed Pyramis EGBC. maior est pyramide EHBC totum scilicet parte : Ergo Pyramis EGBC. maior erit ipsa FAEC. Ergo addito vtrique parti solido communi FECBD. erit Pyramis FGCD. maior pyramide ABCD. & cum hoc de quolibet plano FGC. demonstretur semper erit Pyramis ABCD. minor qualibet alia, & omnium minima earum, quæ per CE. possunt abscindi. Quod erat, &c.



PROPOSITIO XX.

SI recta secet latus anguli solidi, & planum lateri oppositum, planum per illam, quod ex opposito secat triangulum minimum, secat etiam ex angulo solido Pyramidem minimam.

EXPOSITIO. Fig. 4.

IN angulo solido $DA\ B\ C$. recta CE . secat latus DC . in C . & planum ABD . in E per CE . transeat planum ABC . secans $\triangle ABD$. ex plano, & angulo ADB . omnium minimum per E . Dico Planum ABC . secare Pyramidem $ABCD$. omnium minimam.

DEMONSTRATIO.

Quoniam $\triangle ABD$. est minimū eorum, quæ per E . fieri possunt, erit AEB . bifariam diuisa in E . (15. M. 2.) Ergo $\triangle EAC$. EBC . æquè alta erunt æqualia, & planum ABC . erit bifariam diuisum recta CE (1. l. 6.) sed planum bifariam diuisum secat pyramidem minimā (19. p.) Ergo Pyramis $ABCD$. est minima. Quod, &c.



PROPOSITIO XXI.

SI per centrum ff. ff. Pyramidis Tetraedrae ducantur plana basibus parallela, centrum Pyramidis erit centrum planorum.

EXPOSITIO. Fig. 5.

IN Pyramide Tetraedra ABCD. sit centrum ff. ff. O. per quod transeat planum EFI. basi ABC. parallelum. Dico O. esse centrum ff. ff. plani EFI.

DEMONSTRATIO.

Ducta recta DOG. transibit per G. centrum basis (1 p.) & quia planum EFI. est basi ABC. parallelum, erunt sectiones ABC. EFI. similes (4. l. 11.) & etiam ut AC. ad AG. ita EI. ad EO. & ut CB. ad CG. ita IF. ad IO. & ut AB. ad BG. ita EF. ad FO (2. l. 6.) Ergo ut G. est centrum ff. ff. basis ABC. erit O. centrum ff. ff. plani EFI. Idem ostendetur de plano per O. ducto parallelo ipsi BCD. & sic de reliquis: Ergo, &c. Quod erat demonstrandum.



PROPOSITIO XXII.

SI tria plana se mutuo secent, & duæ sectiones sint parallelæ, & tertia ipsis parallelæ erit.

EXPOSITIO. Fig. 6.

Sint tria plana CFP. AEB. CFD. & duæ sectiones CF. GH. sint inter se parallelæ. Dico sectionem tertiam AE. etiam ipsis CF. GH. parallelam esse.

DEMONSTRATIO.

DVcatur planum GKL. plano HFE. parallelum, & erunt sectiones HE. GK. parallelæ: tum EF. KL & FH. LG. (3. l. 11.) Ergo anguli G. H. æquales erunt: tum L. F. & K. E. (3. l. 11.) & cum L. H. in plano CBF. parallelogrammum sit, sunt LG. FH. æquales (7. l. 1.) Ergo cum $\Delta\Delta$ KLG. EFH. habeant angulos supra æquales bases LG. FH. æquales, erunt omninò æqualia (4. l. 1.) GK. HE & KL. EF. Ergo cum KG. EH. sint parallelæ æq. est KH. parallelogrammum, & KE. GH. sunt parall. tū KE. LF. (7. l. 1.) Quod erat &c.



PROPOSITIO XXIII.

SI recta intra angulum solidum parallela sit alteri in quovis dicti anguli plano, omnia plana per illam facient sectionem alteri parallelam.

EXPOSITIO. Fig. 6.

SIT angulus solidus PABE. & intra ipsum recta GH. parallela cuilibet rectæ CF. plani CPF. Dico quodlibet planum BGH. transiens per GH. facere in plano APE. sectionem AE. parallelam eidem GH.

DEMONSTRATIO.

CUM enim recta CF. parallela sit datæ GH. erunt in eodem plano (2. l. 11.) ducto igitur plano CFHGD. erit CF. communis sectio planorum CFD. CFP. Ergo ducto quolibet alio plano BHGAE. cum tria illa plana BAE. DCF. CFP. se interfecerint, & sectiones GH. CF. sint parallelæ ex *hypoth.* erit etiam AE. ipsis parallela (22. p.) Quod erat demonstrandum.



PROPOSITIO XXIV.

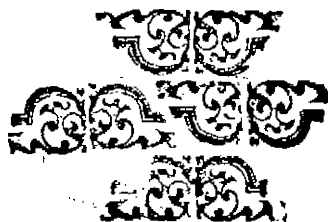
SI aliquod planum transiens per datam re-
ctam intra angulum solidum non faciat se-
ctionem datæ rectæ in aliquo plano eiusdem an-
guli parallelam, nullum planum per illam rectã
efficiet sectionem parallelam.

EXPOSITIO. Fig. 6.

Sit angulus solidus PABE. & intra ipsum re-
cta GH. per quam transeat planum BGH. fa-
ciens in plano APE. sectionem AE. non paral-
lelam ipsi datæ GH. Dico nullum planum per
GH. posse efficere in plano BGH. sectionẽ pa-
rallelam.

DEMONSTRATIO.

SI enim aliquod planum posset efficere se-
ctionem parallelam, omnia plana illam ef-
ficerent (23 p.) Ergo cum aliquod illam non
efficiat ex *hypoth.* nullum planũ talem sectio-
nem parallelam efficiat. Quod erat, &c.



PROPOSITIO XXV.

EX omnibus planis per rectam intra angulum solidum trigonum efficientibus sectionem ipsi parallelam, illud secat Pyramidem minimam, quod habet in ea centrum ff. ff. ad laterum sectiones.

EXPOSITIO. Fig. 6.

Sit angulus solidus trilaterus P C F D. & data recta G H. per quam transeat planum D C F. faciens sectionem C F. parallelam ipsi G H. in qua sit O. centr. ff. ff. ad sectiones C. D. F. Dico Pyramidem C D F P. esse omnium per G H. minimam.

DEMONSTRATIO.

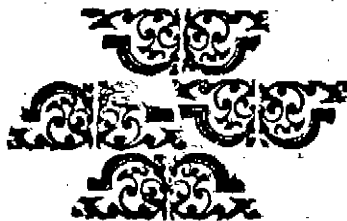
TRanseat per G H. quodvis planum B A E. ducantur D I. G S. parallelæ F E. & iungatur S G I. sit insuper planum G L K. parallelum E F H. & ducantur G E. G F. Cum O. sit centr. ff. ff. ad C. D. F. & sint G H. C F. parallelæ, erit F H. dimidium H D. (1. M. 2) & cum Pyramides E F H G. H D I G. sint æquè altæ in G. erunt in ratione basium E F H. H I D. (5. l. 11.) sed cum D I. E F. sint parallelæ, & $\Delta\Delta$ similia E F H. H I D. (2. l. 6.) sunt in duplicata ratione D H. ad H F. (4. l. 6.) Ergo cum H D. sit dupla H F. erit H D I. quadruplum H F E. & Pyramis H D I G. quadrupla ip-

E

sus

sius HFEG. (§ l. 11.) sed HFEG est tertia pars prismatis HEFGLK (§ l. 11.) vel dimidium Pyramidis EFLKG (4. l. 11.) Ergo HDIG. est dupla EFLKG. sed GL. est dimidium LF. vt CG. ipsius GD. ex *parall.* (2. l. 6.) Ergo parallelogrammum CK. est dimidium KF (1. l. 6.) & Pyramis CSKLG. dimidium EFKLG (§ l. 11.) nēpè æqualis EFHG. Ergo totum solidum EFHGCS. est quadruplū Pyramidis EFHG. & æquale ipsi HDIG. sed HDBG. maior est HDIG. Ergo HDBG. maior est solido EFHGCS. Ergo multo maior erit solido EFHGCA. & addito communi solido AGDHEP. erit Pyramis ABEP. maior quàm CDEP. Quod erat, &c.

Si autem punctum B. sumatur supra D. eadem ratione demonstrabitur Pyramis HDBG. minor solido EFHGCA. & DCEP. minor BEAP. Quod, &c.



PROPOSITIO XXVI.

IN qualibet Pyramide Tetraedra si per centrum ff. ff. transeat recta cuiuslibet lateri parallela, ex omnibus planis per illam secat Pyramidem minimam, quod est alicui plano Pyramidis parallelum.

EXPOSITIO. Fig. 5.

IN Pyramide ABCD. sit O. centrum ff. ff. & per O. recta K. lateri AC. Dico ex omnibus planis per KL quod erit parallelum ABC. vel ACD. secare pyramidem minimam ex opposito angulo solido D. vel B.

DEMONSTRATIO.

Cum plana EFL. ABC sint parallela, centrum ff. ff. O. Pyramidis erit etiam centrum plani EFL. (21. p.) & sectiones EL. AC. erunt parallelae (3. l. 11.) & quia AC. est ipsi KL. parallela erunt EL. KL. parallelae. Ergo cum planum EFL. faciat sectionem IE. parallelam ipsi KL. & habeat in KL. centrum ff. ff. O. secabit Pyramidem minimam ex angulo D. (25. p.) Quod erat, &c.



PROPOSITIO XXVII.

EX omnibus planis per datam intra angulum solidum trilaterum rectam, quod habet in illa centrum *ff. ff.* ad sectiones laterum secat Pyramidem minimam.

EXPOSITIO. Fig. 7.

Sit $DABC$. angulus solidus tribus planis, & lateribus comprehensus, & intra ipsum data sit recta HK . per quam transeat planum BAC . quod habeat in HK . centrum *ff. ff.* ad puncta sectionum A, B, C . Dico planum ABC . secare Pyramidem minimam $ABCD$. omnium, quæ per rectam HK . abscindi possunt ex angulo D .

DEMONSTRATIO.

TRanseat enim per HK . quodlibet aliud planum EFG . & diuisa AC . bifariam in X . ducatur BX . secans datam HK . in O . & quia centrum *ff. ff.* est in recta BX (1. M. 2.) & etiam in recta HK . ex *hypoth.* intersectio O . erit centr. *ff. ff.* ad A, B, C . Ducta ergo per O . recta IL . parallela ipsi AC . erit IL . bifariam secta in O . vt AC . in X . à communi recta BOX (2. l. 6.) Ducatur ergo per IL . planum EPR . & erit sectio PR . parallela rectæ IL . (23. p.) Ergo ducta EOQ . vt IL . secatur bifariam in O . ita PR . in Q . (2. l. 6.) & planum EPR . erit bifariam diuisum recta EQ .

Præ-

Præterea cum plana EPR. EFG. transeant per E. & O. erit communis eorum sectio EOQ. & erit sectio rectorum PR FG. Ergo cum EQ. secet latus DE. & planum EPR. sit bifariam diuisum à recta EQ. erit Pyramis EPRD. minor Pyramide EFGD. (19. p.) sed cum sectiones PR. AC. IL. sint parallelæ, & planum BAC. habeat *centrum* ff. ff. in IL est Pyramis BACD. adhuc minor pyramide EPRD. (25. p.) Ergo Pyramis ABCD. multo minor erit pyramide EFGD. & cum hoc de quolibet alio plano EFG. demonstratur, erit Pyramis ABCD. omnium minima, quæ per HK. abscindi potest. Quod erat, &c.



PROPOSITIO XXVIII.

EX omnibus planis per datum intra angulū solidum trilaterum punctum, quod habet in illo centrum ff. ff. secat Pyramidem minimam, & e converso.

EXPOSITIO. Fig. 8.

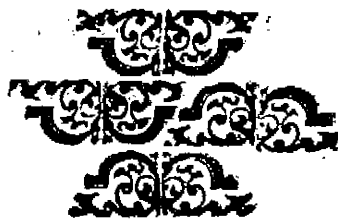
Sit angulus solidus DABC. tribus planis cōprehensus, & intra ipsum datum sit punctū O. per quod transeat planum EFI. ita ut O. sit centrum ff. ff. ad puncta E. F. I. Dico planum EFI. secare pyramidem minimam EFID. omnium, quæ per O. secari possunt ex angulo solido D. & e contra si EFI. secat pyramidem minimam, erit O. centrum ff. ff.

DEMONSTRATIO.

TRanseat enim per O. quodlibet aliud planum PRS. secans planum EFI. & communis eorum sectio sit recta HK (1. l. II.) Quoniam utrumque planum transit per punctum O. ex hypoth. erit O. in sectione communi HK. sed O. est centrum ff. ff. ad puncta E. F. I. ex hypoth. Ergo planum EFI. habet centrum ff. ff. in recta HK. Ergo Pyramis EFID. minor est pyramide PRSD. (27. p.) & cum idem perpetuo demonstretur de quolibet plano PRS. erit Py-
ra-

ramis EFID. omnium minima. Quod erat, &c.

Conuersa facillimè demonstratur. Quoniam si Pyramis PRSD. posset esse minima, & planum PRS. non haberet *centrum ff. ff.* in dato puncto O. concipiatur per O. planum EIF. quod habeat in O *centrum ff. ff.* Ergo ex modo demonstratis planum EIF. tectabit pyramidem omnium minimam: Ergo Pyramis EIFD. minor esset quàm pyramis PRSD: vnde hæc non esset minima contra hypothesim: Ergo nulla pyramis non habens *centrum ff. ff.* in O. potest esse minima: Ergo quæ per O. est minima, habet in O. *centrum ff. ff.* Quod erat, &c.



PROPOSITIO XXIX.

IN Pyramide tetraedra si in recta ab angulo ad centrum *ff. ff.* plani oppositi sumatur quodlibet punctum, planum opposito parallelum transiens per assumptum punctum secat ab opposito angulo pyramidem minimam.

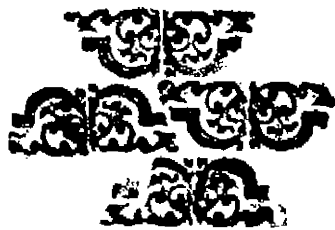
EXPOSITIO. Fig. 5.

Sit Pyramis Tetraedra ABCD. & G. centrum *ff. ff.* plani ABC. & ducta recta DG. sumatur in ea quodlibet punctum O. per quod transeat planum EFL. plano ABC. parallelum. Dico Pyramidem EFID. esse minimam per O.

DEMONSTRATIO.

CVm enim planum EFL. sit ipsi ABC. parallelum omnes eius sectiones similes sunt sectionibus plani ABC. (4 l. 11.) Ergo sicut G. est centrum plani ABC. ex hyp. ita O. erit centrum *ff. ff.* plani EFL: Ergo Pyramis EFID. erit omnium minima per punctum O (28 p.) Quod, &c.

Consect. Ex planis per centr. *ff. ff.* Pyramidis, quod est opposito parallelum secat pyramidem minimam.



PROPOSITIO XXX.

SI per centrum Pyramidis Tetraedra transeant quatuor plana, quatuor planis Pyramidis parallela, secantur quatuor Pyramidæ minimæ ex quatuor angulis similes, & æquales.

EXPOSITIO. Fig. 5.

Sit Pyramis Tetraedra ABCD. & ipsius centrum ff. ff. O. per quod transeat planum EFL. parallelum basi ABC. & similiter transeant per O. alia plana parallela planis ABD. ACD. CBD. Dico omnia illa secare ex oppositis angulis Pyramidæ minimas omnium, quæ ex singulis angulis secari possunt per O. & illas omnes esse inter se æquales, & similes. Plana reliqua ommissa sunt ne linearum multitudo confusionem pareret.

DEMONSTRATIO.

Quoniam recta DO. transit per centrum plani ABC. & planum EFL. est ipsi ABC. parallelum secat EIF. pyramidem minimam anguli D. (29. p.) Quod similiter demonstrabitur de alijs angulis.

Præterea cum plana EFL. ABC. sint parallela, sectiones omnes sūt similes $\triangle EFL$. ipsi ABC. & $\triangle EID$. ipsi ACD. & $\triangle IFD$. ipsi CBD. & $\triangle EFD$. ipsi ABD. & latera proportionalia (4. l. 11.

F

&

& 2. l. 6.) Ergo Pyramides EFID. ABCD. similes sunt, quia similibus planis similiter dispositis, & lateribus proportionalibus constant. Ergo EFID. ad ABCD. est in triplicata ratione DE. ad DA. vel DO. ad DG (6. l. 11.) sed DO. ad DG. est vt 3. ad 4. vel vt 27. ad 36 (1. p.) Ergo cū sint continui 27. 36. 48. 64. est EFID. ad ABCD. vt 27. ad 64.

Similiter si per O. ducatur planū ipsi CBD. parallelum secabit pyramidem minimam ex angulo A. similem toti BCDA. & erit ad ipsam vt 27. ad 64. & sic de alijs: Ergo cum omnes sint eidem toti ABCD. similes, erunt inter se similes, & quia eidem ABCD. eandem habent rationem vt 27. ad 64. erunt inter se æquales (2. l. 5.) Quod, &c.



PROPOSITIO XXXI.

SI datum in angulo solido trilatero punctum sit centrum ff. ff. plani per illud, & aliud planum per sectionem unius lateris, & dati puncti transeat, data pyramidum ratione, datur ratio reliquorum laterum, & e converso.

EXPOSITIO. Fig. 4.

SIt angulus D. & punctum O. centr. ff. ff. plani ABC. tum per O. & C. vel A. vel B. transeat planum GFC. vt communis sectio sit COE. & data sit ratio pyramidis GFCD. ad ABCD. vt SZ. ad SX. Dico datam esse pari rationem DB. ad DG. & DF. ad DA. & e converso.

DEMONSTRATIO.

PYramides FGDC. ABDC. æquè altæ in C. se habent vt bases (5. l. 11.) Ergo data est ratio Δ FGD. ad Δ ADB. quæ bases sunt: sed recta COE. per centr. ff. ff. O. bisecat latus AB. (1. M. 2.) Ergo in triangulis DAB. DFG. data est ratio laterum DB. ad DG. & DF. ad DA. & e converso data laterum ratione, datur ratio triangulorum (18. M. 2.) Quod, &c.



PROPOSITIO XXXII.

SI per datum intra angulum solidum trilaterum punctum ducantur plana planis anguli parallela, & planum per idem punctum sectionibus laterum parallelum ducatur, ipsius latera erunt trifariam diuisa, & ipsum intercipient segmenta laterum anguli in ratione dupla.

EXPOSITIO. Fig. 9.

Sit datus angulus solidus trilaterus $DABC$. & intra ipsum quodlibet punctum O . per quod transeat planum $KL G$. parallelum ipsi ADB . secans latus DC . in G . & planum PRE . parallelum ipsi BDC . secans latus DA . in E . & planum HIF . parallelum ipsi ADC . secans latus BD . in F . deinde per O . transeat planum ABC . parallelum sectionibus $E. F. G$. Dico latera $AB. BC. CA$. plani ABC . esse trifariam diuisa, & segmenta $AE. ED.$ tum $BF. FD.$ tum $CG. GD.$ esse in ratione dupla.

DEMONSTRATIO.

Quoniam plana $ABC. EFG.$ sunt parallela, erunt triangula similia (4. l. 11.) & quia ABC . secat plana parallela, sectiones $AB. KL.$ erunt parallelæ: tum $AC. HI.$ tum $BC. RP.$ (3. l. 11.) Insuper quia $HF. KG.$ sunt eidem AE . parallelæ, erunt inter se parallelæ: tum quia pla-

na

na sunt parallela ABC. EFG. sunt sectiones EG. AK. parallelæ, tum EF. AH. tum FG HK. (3. l. 11.) idemque est de reliquis.

Præterea in parallelogrammis EK. EC. sunt AK. PC. æquales EG. (7. l. 1.) Ergo & inter se: tum in EH. EB. sunt AH. RB. æquales EF. & inter se: & in parallelogrammis HAKO. HKPO. sunt AK. KP. æquales ipsi HO. (7. l. 1.) Ergo & inter se: Ergo AK. KP. PC. æquales sunt, & similiter AH. HR. RB. tum BE. LI. IC. Ergo ex parallelismo vt AR. est dupla ipsius RB. ita AE. erit dupla ipsius ED (2. l. 6.) & similiter demonstrabitur BE. esse duplam FD. & CG. ipsius GD. Quod erat demonstrandum.



PROPOSITIO XXXIII.

Iisdem positis, quæ in precedenti, planum ductum sectionibus parallelum habet centrum *ff. ff.* in puncto assumpto, & secat per illud Pyramidem minimam, & e converso.

EXPOSITIO. Fig. 9.

Si planum ABC. transeat per O. sectionibus E.F.G. parallelum. Dico habere *centr. ff. ff.* in O. & secare per O. pyramidem ABCD. minimam.

DEMONSTRATIO.

Cum HI. fecet trifariam latera AB. BC. & sit parallela ipsi AC. in eius dimidio erit *centrum ff. ff.* trianguli ABC (1. M. 2) similiter erit in dimidio RP. & in dimidio KL. Ergo *centrum ff. ff.* ad A. B. C. erit in communi sectione O. in qua rectæ se bifariam secant: Ergo cum planum ABC. habeat *centrum ff. ff.* in O. secabit Pyramidem ABCD. omnium minimam. Contra. Si ABC. secat pyramidem minimam parallelum erit sectioni EFG. &c. Quod, &c.



PROPOSITIO XXXIV.

SI Pyramis Tetraedra sit, & in ea punctum assumptum cadat intra Pyramidem planorum centrâ inscriptam, Pyramides minimæ ex quatuor angulis solidis resecabiles cadunt omnes intra Pyramidem datam.

EXPOSITIO. Fig. 10.

Sit Pyramis Tetraedra ABCD. in qua planorum centrâ efficiunt similem inscriptam EFGH. prout in *prop. 6.* intra quam sumptum sit quodlibet punctum P. per quod planum SVT. fecet ab angulo D. pyramidem minimam SVTD. Dico totam Pyramidem SVTD. vel totum planum SVT. cadere intra Pyramidem ABCD. idemque de minimis angulorum A. B. C.

DEMONSTRATIO.

Planum enim EFG. inscriptæ continuatum secabit latus AD. in M. & erit AM. dupla ipsius MD. (7.p.) Ergo cum punctum P. sit inter plana parallela EFG. CBD. (7.p.) planum trãfiens per P. utriusque parallelum secabit latus DA. inter M. & D. nempe in K. Similiter planum EGH. continuatum secabit CD. in N. & planum per P. planis EHG. ADB. parallelum secabit latus CD. in L. inter N. & D. Atque eadem

demonstratione planum FHG. continuatum secabit BD. in R. & planum per P. vtrique FHG. ADC. parallelum secabit BD. in L. inter R. & D.

Tandem quia Planum SVT. per pūctum P. secat pyramidem minimam anguli D. ex *hyp.* erit sectioni KIL. parallelum (33. *p.*) Ergo segmenta SK. VI. TL. dupla sunt segmentorum KD. ID. LD (32. *p.*) sed KD. ID. LD. demonstrata iam sunt minora quā MD. ND. RD. Ergo cū DS. DV. DT. sint triplæ DK. DI. DL. (32. *p.*) Et DA. DC. DB. sint triplæ DM. DN. DR. (7. *p.*) erunt DS. DV. DT. minora quā DA. DC. DB. Ergo puncta S. V. T. cadunt supra A. C. B. & Pyramidem minimam SVTD. tota intra datā ABCD. idemque erit de minimis reliquorum angulorum. Quod erat, &c.



PROPOSITIO XXXV.

SI per datum in Pyramide Tetraedra punctū ducantur plana ipsius planis parallela, ratio segmentorum communis lateris est ratio Pyramidum minimarum, quæ ab angulis habentibus illud latus commune secantur.

EXPOSITIO. Fig. 11.

Sit Pyramis Tetraedra ABCD. & in ea datum punctū O. per quod ducantur plana MPN. EYX. parallela ipsis ABC DCB. & per O. planū HLK. secet pyramidem minimam anguli D. & RSQ. anguli A. latus commune angulis D. & A. est DA. segmenta inter angulos, & ducta plana parallela sunt DE. AM. Dico pyramidē minimam HLKD. ad minimam RYQA. esse vt DE. ad AM.

DEMONSTRATIO.

Ductis per O. planis parallelis prout in *prop.* 32. Quoniam planum HLK. secat pyramidem minimam anguli D. erit parallelum sectionibus EGF. (33. p.) Ergo Pyramides HLKD. EFGD. sunt similes (4. l. 11.) & in triplicata ratione laterum HD. ED. (6. l. 11.) tum pyramides RSQA. MTVA. similes erunt, & in triplicata ratione RA. ad MA. ob eandem rationem: sed ratio HD. ad ED. est vt RA. ad MA.

scilicet tripla (32. p.) Ergo Pyramis HLKD. ad pyramidem EFGD. est vt RSQA. ad MTVA (1. l. 5.) & alternando HLKD. ad RSQA. vt EFGD. ad MTVA (4. l. 5.) sed Pyramis DEFG. ad MAVT. est vt basis DEF. ad MAV. quia sunt æquæ altæ, inter plana parallela DAB. GTZ (5. l. 11.) & $\triangle DEF.$ ad $\triangle MAV.$ est vt DE. ad MA. quia sunt inter parallelas DA. FV (1. l. 6.) Ergo Pyramis EDFG. ad MAVT. & vt DE. ad MA. (1. l. 5.) Ergo etiam HLKD. minima anguli D. ad RSQA. minimam anguli A. est vt DE. ad MA.

Similiter pyramis minima anguli B. ad minimam anguli D. erit vt BN. ad DF. & minima anguli C. ad minimam anguli A. vt CY. ad AT. & sic de reliquis sibiinæ comparentur: Ergo constat veritas propositionis. Quod erat, &c.



PROPOSITIO XXXVI.

IN quavis Pyramide Tetraedra si sumatur punctum in recta ab angulo solido in centrum ff. ff. plani oppositi, tres pyramides minima à tribus eiusdè plani angulis secta, sunt inter se æquales.

EXPOSITIO. Fig. 12.

Sic Pyramis ABCD. & H. centrum ff. ff. plani ABC. si in recta DH. ducta ex angulo opposito fumatur quodlibet punctum O. per quod ex tribus angulis A. B. C. secentur tres pyramides minima. Dico illas esse inter se æquales.

DEMONSTRATIO.

DVcantur enim per O. quatuor plana planis ipsius Pyramidis parallela, scilicet ILK. ERS. GPQ. FMN. Planum ergo ILK. quoniam est parallelum ipsi ABC. habet centrum ff. ff. in recta DH. & secat pyramidem minimam anguli D. (29. p.) sed idem planum IKL. etiam est parallelum sectioni EFG. factæ à planis ERS. GPQ. FMN. (33. p.) Ergo sectiones EG. IL. AC. sunt inter se parallelæ: tum GF. LK. CB. tum EF. IK. AB (4. l. 11.) Ergo proportionales sunt ex parallelismo vt DE. ad IA. ita DG. ad LC. & ita DF. ad KB. (2. l. 6.) sed Pyramis minima anguli D. ad Pyramidem minimam anguli A.

est vt DE. ad IA. & eadem pyramis minima anguli D. ad minimam anguli B. est vt DF. ad BK. & eadem minima anguli D. ad minimam anguli C. est vt DG. ad CL (35 p.) Ergo cū eadem sint rationes DE. ad AI. & DF. ad BK. & DG. ad CL. ex iam demonstratis, eadem Pyramis minima anguli eandem habet rationem ad tres pyramides minimas angulorum A. B. C. sed si eadem ad diuersas habeat eandem rationem, sunt illæ æquales (2. l. 5.) Ergo Pyramides minimæ angulorum A. B. C. sunt inter se æquales. Quod erat, &c.

Plana secantia pyramides minimas ommissa sunt, quia ad demonstrationem non conducunt.



PROPOSITIO XXXVII.

SI in recta ab angulo in centrum plani oppositi punctum assumptum fuerit centrum ff. ff. ipsius Pyramidis, quatuor Pyramides minima sunt inter se aequales, & absolute minima. Si vero punctum sit infra centrū tres minima sunt aequales, & absolute minima. Si autem supra centrum, minima anguli ex quo recta ducitur est absolute omnium minima.

DEMONSTRATIO. Fig. 12.

PRima pars demonstrata fuit *prop.* 30. libet tamen hicaliter eam demonstrare. Sit pyramidis centrū O . & plana ILK . &c. cum plana ABC . ILK . sint parallela, erit DI . ad IA . vt DO . ad OH (4 l. 11.) sed DO . est tripla OH (1 p.) Ergo & DI . est tripla IA . sed etiam DI . est tripla DE (32. p.) Ergo DA & AI . sunt inter se æquales: sed Pyramis minima anguli D . ad minimā anguli A . est vt DE . ad IA (35. p.) Ergo Pyramis minima anguli D . æqualis est minimæ anguli A (1. l. 5.) sed minimæ angulorum A . B . C . sunt inter se æquales (36 p.) Ergo omnes quatuor sunt inter se æquales, & sic absolute minimæ.

Secundò sit punctum assumptum T . infra O . planum per T . parallelum ABC . & IKL . secabit Pyramidem minimam anguli D . infra I .

(29. p.) nempè in y . Ergo Dy . erit maior quàm DL . Ergo si sumatur DY . tertia pars ipsius Dy . erit DY . maior quàm DE . quæ est tertia pars ipsius DL (32. p.) Ergo cum DE . AI . sint æquales, erit DY . maior AI . Ergo Pyramis anguli D . maior erit Pyramide anguli A . (35. p.) Ergo cum Pyramides minimaæ angulorum A . B . C . sint æquales (36. p.) erunt absolute minimaæ.

Tertio punctum V . sit supra O . planum parallelum ABC . & IKL . secabit DA . in X . supra I . Ergo DZ . tertia pars ipsius DX . minor erit DE . tertia parte DI . Ergo DZ . minor erit quàm AI . & AX . & pyramis anguli D . minor quàm anguli A . (35. p.) & cum Pyramides angulorum A . B . C . sint æquales (36. p.) erit Pyramis anguli D . absolute minima. Quod, &c.



PROPOSITIO XXXVIII.

S In Pyramide Tetraedra planum transeat per duos angulos, & centrum *ff. ff.* Pyramidis, & in eo sumatur quodlibet punctum, Pyramides minima per illud ex reliquis angulis sectæ æquales sunt inter se.

EXPOSITIO. Fig. 13.

S It Pyramis Tetraedra ABCD. & illius centrum *ff. ff.* O. transeat ergo per O. & per angulos D. & C. planum DCH. & in eo sumatur quodlibet punctum Z. Dico Pyramides minimas sectas ab angulis A. & B. esse inter se æquales.

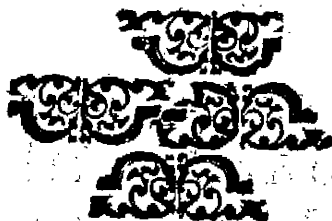
DEMONSTRATIO.

Planum KLM. fecet Pyramidem minimam anguli D. & erit Z. centrum *ff. ff.* plani KLM. (28. p.) Ergo recta LZX. bifariam diuidit KM. (1. M. 2.) sed cum puncta Z. & L. sint in utroque plano KLM. & DCH. est recta LZX. communis planorum sectio (1. l. 11.) Ergo punctum X. est in recta DH. sed etiam DO. continuata cadit in G. centrum plani ABC. (1. p.) & CGH. bifariam diuidit latus AB (1. M. 2.) Ergo cum in plano ABD. recta DH. proportionaliter secet AB. & KM. sunt istæ parallelæ (2. l. 6.) sed ductis planis EVR. FPS. parallelis DCB. DCA. est EF. parallela KM (32. p.) Ergo & EF.

EE. AB. sunt parallelæ: sed etiam DB. ER. tum DA. FP. sunt parallelæ: Ergo in parallelogramo EP. sunt æquales EF. AP. & in parallelogramo ER. æquales sunt FF. RB (7. l. 1.) Ergo AP. RB. æquales sunt inter se: sed Pyramis minima anguli A. secta per punctum Z. ad minimam anguli B. est vt AP. ad BR. (35. p.) Ergo Pyramides angulorum A. & B. sunt æquales. Quod erat, &c.

Consect. 1. Cum recta DOG. communis sit tribus planis per D. & reliquos A. B. C. demonstratur iterum *prop. 36.*

Consect. 2. Cum centrum O. sit commune planis omnibus per quosvis binos angulos demonstratur etiam iterum *propositio 30.* & prima pars *prop. 37.*



PROPOSITIO XXXIX.

SI per datum intra Pyramidem Tetraedram punctum secentur à duobus angulis duæ pyramides æquales, illud erit in plano per centrum, & reliquos angulos. Si verò secentur tres æquales, erit in recta per centrum, & angulum reliquũ. Si autem quatuor, illud erit ipsum centrum ff. ff. Pyramidis.

EXPOSITIO. Fig. 13.

IN Pyramide Tetraedra ABCD. sit datũ punctum Z. per quod minimæ Pyramides angulorum A. & B. sint æquales. Dico punctum Z. esse in plano DCH. transeunte per centrum O. & per reliquos angulos D. & C. Si verò tres Pyramides angulorum A. B. C. æquales sint. Dico Z. esse in recta DOG. & si quatuor A. B. C. D. æquales sint, punctum Z. erit ipsum centrum ff. ff. O.

DEMONSTRATIO.

DVctis EVR. FPS. parallelis DBC. ADC. erũt AP. RB. in ratione minimarum (35. p.) nẽpẽ æquales ex *hypoib.* sed AD. PF. sunt parallelæ, tum DB. ER: Ergo vt BA. ad AP. ita BD. ad DF. & vt BA. ad BR. ita DA. ad DE. (2. l. 6) Ergo BD. ad DF. est vt AD. ad DE (1 l. 5.) & AB. EF. sunt parallelæ (2. l. 6.) Ducto igitur plano
H KLM.

KLM. parallelo EIF. per Z. erit Z. *centr. ff. ff. pla-*
ni (33. p.) & parallelæ erunt EF. AB. tum KM (4.
 l. 11.) Ergo cum planum DCH. bifariam diui-
 dat AB. (1. M. 2.) etiam recta DH. bifecabit
 KM. in X (2. l. 6.) Ergo LX. communis sectio
 planorum KLM. DCH. transit per Z. *centrum*
ff. ff. ΔKLM (1. M. 2.) Ergo cum punctum Z fit
 in cōmuni sectione planorum, erit in plano
 DCH. Quod erat, &c.

Eadem ratione si tres pyramides angulorū
 A. B. C. sint æquales, quia Pyramides A. & B.
 sunt æquales, erit Z. in plano per O. & C. & D.
 & quia A. & C. sunt æquales, erit Z. in plano per
 O. B. & D. Ergo in communi sectione DOG. si
 verò quatuor sint æquales, erit in O. puncto
 omnibus planis communi. Quod, &c.

Est conuersa prop. 38. 37. 36. & 30.



PROPOSITIO XL.

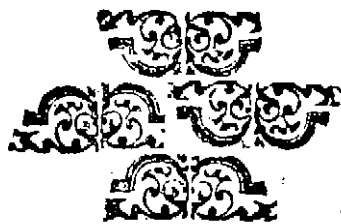
SI punctum datum in Pyramide Tetraedra sit extra plana per centrum Pyramidis, & aliquos duos angulos, omnes Pyramides minimaæ sunt inter se inæquales.

EXPOSITIO. Fig. 13.

SIT Punctum Y. extra plana per centrum O. & aliquod latus, vel quoslibet duos angulos, quod idem est. Dico quatuor Pyramides minimaes sectas à quatuor angulis solidis A. B. C. D. esse inæquales.

DEMONSTRATIO.

QVoniam si duæ pyramides minimaæ essent æquales, esset punctum Z. in plano per centrum O. & reliquos duos angulos, quod est cōtra hypothesim: Vnde si nullæ duæ minimaæ possunt esse æquales, multo minus tres, vel quatuor. Ergo omnes Pyramides minimaæ sectæ per Y. ex angulis A. B. C. D. erunt inæquales. Quod erat, &c.



PROPOSITIO XLI.

IN Pyramide Tetraedra planum per centrū,
 & latus, vel duos angulos determinat Pyra-
 midem minimam ex reliquis angulis secundam.

EXPOSITIO. Fig. 13.

Sit Pyramis Tetraedra ABCD. & in ea pun-
 ctum Y. & planum DCH transeat per centrū
 O. & latus DC. vel angulos D. C. Quoniam
 punctum Y. cadit inter planum DCH. & angu-
 lum A. Dico ex pyramidibus minimis per Y.
 sectis ab angulis A. & B. minorem esse mini-
 mam anguli A. & ita planum DCH. determi-
 nare minimam angulorum A. & B.

DEMONSTRATIO.

Ducatur enim per Y. planum EVR. paralle-
 lum ipsi DCB. quod secabit planum DCH.
 infra Y. cum punctum Y. sit inter plana DCH.
 ADC. sit ergo communis sectio QT (1. l. 11.)
 iam quia plana EVR. DCB. sunt parallela, & se-
 cantur plano DCH. sectiones DC. QT. erunt
 parallelæ (3. l. 11.) Ducatur ergo per QT. pla-
 num FSP. parallelum ipsi plano DCA. & erit
 Y. inter plana DAC. & FPS. Sumatur deindè in
 QT. quodlibet pūctum Z. quod erit in tribus
 planis EVR. DCH. FPS. Ergo quia est in plano
 DCH. pyramides minimæ sectæ per Z. ex an-
 gu-

gulis A. & B. erunt æquales (38. p.) Ergo rectæ AP. RB. erunt æquales (35 p.) Cum igitur Punctum Y. sit inter plana DAC FPS. si per Y. ducatur planum vtrique parallelum, hoc secabit latus AB. inter A. & P. secet igitur illud in N. & erit AN. minor quàm AP. hoc est minor quàm RB. quæ æqualis est ipsi AP. sed Pyramis minima anguli A. per Y. secta ad minimam anguli B. per idem punctum Y. sectam est vt AN. ad BR. (35. p.) Ergo cum AN. sit minor, quàm BR. etiam Pyramis anguli A. minor erit pyramide minima anguli B. (3. l. 5.) Ergo planum DCH. determinat pyramidem minimam angulorum A. & B. Quod, &c.



PROPOSITIO XLII.

IN qualibet Pyramide Tetraedra, si datum sit punctum intra hexaedrum planis anguli, & planis per opposita latera, & centrum Pyramidis ductis, Pyramis illius anguli erit minima omnium, quæ ex quatuor angulis secari possunt.

EXPOSITIO. Fig. 14.

IN Pyramide Tetraedra ABCD. per centrum *ff. ff.* O. & latera DB. DC. BC. opposita angulo A. ducantur plana DBH. DCE. BCM. quæ secant ex angulo A. Hexaedrũ EGOPHAMR. comprehensum trapezijs EGH A. HPMA. ERMA. GERO. GHPO. PMRO. intra quod hexaedrum datum sit quodlibet punctum Z. Dico Pyramidum minimarum ex quatuor angulis secabilium, per punctum Z. omnium minimam esse quæ secari potest ex angulo A.

DEMONSTRATIO.

CVm latus DB. opponatur angulis A. & C. & punctum Z. sit extra planum DBH. Pyramis minima anguli A. minor erit pyramide minima anguli C. (41. p.) Similiter quoniã latus DC. opponitur angulis A. & B. & quia punctum Z. est extra planum DCE. per centrum O. ductum, & latus DC. pyramis minima anguli A. minor erit pyramide minima anguli B.

(41.

(41. p.) Tandem quoniam latus BC. opponitur angulis A. & D. & quia datum punctum Z. est extra planum CBM. per *centrum* O. ductū, & latus BC. pyramis minima anguli A. quæ cadit inter angulum A. & planum CBM. minor erit pyramide minima anguli D. (41. p.) Ergo Pyramis anguli A. est omnium minima. Quod erat demonstrandum.

Similiter si punctum assumptum, vel datū sit X. intra Hexaedrum DLQIRMPO. demonstrabitur Pyramidem minimam anguli D. versus quem cadit punctum X. esse omnium minimam, & sic de reliquis.



PROPOSITIO XLIII.

IN quolibet Pyramide Tetraedra si ex *centris* planorum, ad *centrum* Pyramidis, & dimidia latera ducantur rectæ, fiunt quatuor Hexaedra, quæ determinant angulum ex quo secari debet Pyramis omnium minima.

EXPOSITIO. Fig. 14.

IN Pyramide ABCD. sit O. *centrum* ff. ff. Pyramidis, & G. R. P. Q. planorum *centra*. Ducantur RO. PO. GO. QO. & RM. PM. RE. GE. GH. PH. &c. Dico Hexaedrum EGHPO RMA. determinare Pyramidem minimam anguli A. & similiter in reliquis angulis.

DEMONSTRATIO.

Quoniam planum DCE transiens per O. dividit bifariam latus AB (8. p.) sectio DE, transit per plani *centrum* R (1. M. 2.) Ergo Planum ROGE. est ipsum planum DCE. idemque est de alijs: sed Hexaedrum comprehensum planis DCE. DBH. &c. determinat pyramidē minimam anguli A (42 p.) Ergo Hexaedrum comprehensum rectis à *centris* planorum ad *centrum* Pyramidis, & ad dimidia latera, determinat Pyramidem omnium angulorum minimam, vel absolutè minimam. Quod erat, &c.

Con-

CONSECTARIA.

Primo. Si punctum assumptum sit O . centrum Pyramidis, quoniam est quatuor Hexaedris commune, erunt quatuor Pyramides absolute minimæ, vnde, & æquales: Est *prop.* 30.

Secundo. Si punctum assumptum sit in recta OG . à centro Pyramidis in centrum alicuius plani, quia recta OG est tribus hexaedris communis, erunt tres Pyramides angulorum illius plani absolute minimæ: vnde & æquales, & est ipsa *prop.* 37.

Tertio. Si punctum assumptum sit in plano $EGOR$. erunt duæ Pyramides angulorum A . & B . absolute minimæ, & æquales: Est *prop.* 38.

Quarto. Si punctum sit extra omnia plana, vnica est pyramis omnium absolute minima iuxta *prop.* 40.



PROPOSITIO XLIV.

IN qualibet Pyramide Tetraedra si ex duobus angulis solidis ducantur duæ rectæ per quodlibet punctum plani transeuntis per centrum, & reliquos duos angulos, aliæ rectæ quæ ex iisdem angulis planorum sectiones iungunt, concurrunt in eodem lateris puncto.

EXPOSITIO. Fig. 14.

IN Pyramide ABCD. sit centrum ff. ff. O & planum BDH. transeat per O. & angulos B. & D. diuidens latus AC. bifariam in H. assumatur ergo in plano BDH. quodlibet punctum O. & ex reliquis angulis A. & C. ducantur rectæ AOQ. COR. secantes plana opposita in Q. & R. tandem ex iisdem angulis A. & C. ducantur rectæ ARI. CQL. Dico illas concurrere in eodem puncto I. lateris BD. vtrique angulo oppositi.

DEMONSTRATIO.

QVoniam rectæ AOQ. COR. se intersecant in O. sunt in eodem plano (i. l. 11.) Similiter rectæ CQ. AR. cum ipsas in duobus punctis secet, in eodem cum ipsis plano sunt (i. l. 11.) Ergo recta CQL. est communis sectio planorum ARQC. & BCD. & recta ARI. est communis sectio planorum ARQC. & ABD.

Er-

Ergo cum recta BD . sit communis sectio planorum ABD . GBD . & planum $ARQC$. secet utrumque planum, & rectam BD . secabit illa in cōmuni puncto I . Ergo rectæ AR . CQ . continuatæ concurrent in puncto I . lateris BD . oppositi, quod scilicet nullum ex angulis A . C . constituit. Quod erat, &c.

PROPOSITIO XLV.

IN Pyramide Tetraedra si planum per centrum, & duos angulos transeat, recta à reliquis angulis per quodlibet plani punctum secantur in eadem ratione: & etiam, quæ ab iisdem angulis per planorum sectiones ducuntur; & quæ iungit planorum sectiones est communi angulorum lateri parallela.

EXPOSITIO. Fig. 14.

IN eadem Pyramide $ABCD$. transeat planum BDH . per centrum O . & angulos B . & D . & in plano BDH . assumptum sit quodlibet punctum O . per quod à reliquis angulis ducantur AOQ . COR . tum ARI . CQI . & iungatur recta RQ . Dico rectas AQ . CR . in eadem ratione esse diuisas in O & Rectas AI . CI . tiam esse proportionaliter sectas in R . & Q . tãdem rectam RQ . esse communi angulorum lateri AC . parallelam.

DEMONSTRATIO.

Quoniam punctum assumptum O , est in re-
 ctis AOQ . COR . etiam erit in plano AIC .
 sed etiam est in plano BDH . ex *hyp.* Ergo est
 in communi sectione vtriusque IH . sed quia
 recta AC . est bifariam diuisa in H (8. p.) recta
 IOH . transibit per *centrum* $\triangle AIC$ (1. M. 2.)
 Ergo cum punctum O . sit in recta IH . bisecan-
 te basim $\triangle AIC$ rectæ AOQ . COR . secabunt
 latera, & se ipsas in eadem ratione (31. M. 2.)
 Ergo cum AR . ad RI . sit vt CQ . ad QI & AO . ad
 OQ . vt CO . ad OR . erit RQ . parallela ipsi AC .
 (2. l. 6.) Quod erat, &c.



PROPOSITIO XLVI.

IN Pyramide Tetraedra, si planum transeat per centrum, & duos angulos; recta illius plani communi lateri parallela locus est in quo recta à reliquis angulis semper in eadem ratione secantur.

2. Et loca ubi terminatur recta prædicta in oppositis planis recta etiam sunt eidem lateri parallela.

EXPOSITIO. Fig. 13.

SIt Pyramis Tetraedra ABCD. & planū BHD. transeat per angulos B. & D. & per centrum pyramidis diuidens latus AC. bifariam in H. (8 p.) si in plano BHD. ducatur Quæuis P G. parallela lateri DB. quod angulis B. & D. commune est. Dico rectam P G. locum esse in quo quæuis rectæ AOQ. COR. interfecantur in eadem semper ratione AG. ad GF. & parallelas FL. EM. loca esse vbi quæuis AOQ. COR. terminantur secantes plana BCD. ABD.

DEMONSTRATIO.

SVmatur enim in recta P G. quodlibet punctum O. & ducantur AOQ. & COR. tum ducatur AGF. & CGE. & per puncta F. E. ducatur plana FLT. ESM. parallela ipsi BHD. quæ cum planis BCD. ABD. faciunt communes sectiones

nes

nes LF. EM. (1. l. 11.) Ductæ igitur AL. AF.
 erunt in eodem plano cum LF (1. l. 11.) sed pla-
 num AFL. secans plana parallela BHD. FT L.
 facit sectiones parallelas FL. GP (3. l. 11.) & si-
 militèr planum BDC. facit sectiones paralle-
 las BD. FL. Ergo parallelae sunt inter se GP.
 BD. FL. vnde quæ per G. ducitur parallela ipsi
 BD. est ipsa GP. cum ergo parallelae sint GP.
 FL. in eodẽ plano AFL. ducta quælibet AOQ.
 secans PG. in O. secabit FL. in Q. Ergo cum
 OG. sit basi QF. parallela erit AO. ad OQ. vt
 AG. ad GF. (2. l. 6.) sed etiam CO. ad OR. est vt
 AO. ad OQ. (45. p.) Ergo CO. ad OR. est vt AG.
 ad GF. (1. l. 5.) Ergo cum hoc demonstratur de
 quolibet puncto O sumpto in recta GP. Con-
 stat veritas propositionis. Idem demonstrabi-
 tur de recta ME. quod de FL. Vnde etiã CQI.
 ARI. in eadem ratione secantur, &c.



PROPOSITIO XLVII.

IN Pyramide Tetraedra si recta per angulū,
 & centrum ducatur, locus erit in quo tres rectæ
 à reliquis angulis semper in eadem ratione inter
 se diuiduntur: & planum per sectiones planorum
 ductum parallelum est illi quod priori angulo
 opponitur.

EXPOSITIO. Fig. 14.

IN Pyramide ABCD. recta DG transeat per
 centrum *ff ff*. Pyramidis in qua sumatur quod-
 libet punctum O. & ducantur à reliquis angu-
 lis rectæ AOQ. COR. BOP. secantes plana op-
 posita in Q. R. P. Dico AO. ad OQ. esse vt CO.
 ad OR. & vt BO. ad OP. & planum ductum per
 sectiones planorū P. Q. R. parallelum esse plano
 ABC. cui angulus D. opponitur.

DEMONSTRATIO.

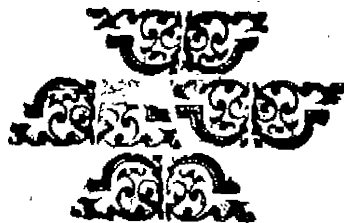
Planum BDH. transeat per rectam DG. & per
 angulos D. B. similiter planum CDE. tran-
 seat per rectam DG. & per angulos D. C. &
 vtrunque transibit per *centrum* Pyramidis,
 quod est in recta DG. ex *hyp.* & hæc erit in
 vtroque plano, vt communis eorum sectio. Si
 ergo in ea sumatur quodlibet punctum O. erit
 in vtroque plano DBH. DCE. Ergo cum pun-
 ctum O. sit in plano DBH. per *centrum*, rectæ
 AOQ.

AOQ. COR. se in eadem ratione secant (45. p.)
 & quia O. est in plano ECD, per *centrum* rectæ
 AOQ BOP, etiam in eadem ratione secantur
 (45. p.) Ergo etiam COR. BOP. secantur in ea-
 dem ratione (1. l. 5.)

Præterea cum ABCO. Pyramis sit, & plana
 ad verticem continuata sint in eadem ratio-
 nes secta, planum PQR. secans latera AOQ.
 BOP. COR. in eadē ratione erit basi ABC. pa-
 rallelum (4. l. 11.) tum quia RQ est parallela
 AC. & RP. ipsi BC. & PQ ipsi AB (45. p.) Ergo
 planum RPQ. est parallelum ipsi ABC. Quod,
 &c.

Consect. 1. Idemque est de quolibet puncto
 rectæ continuatæ extra pyramidem.

2. Quatuor rectæ à 4. angulis in solo cen-
 tro secantur in eadem ratione.



PROPOSITIO XLVIII.

IN Pyramide Tetraedra si recta bifariam diuidat latera opposita, & alia quatuor recta aliqua latera diuidant in eadem ratione; ista quatuor recta parallelogrammum constituent, quod habebit centrum *ff. ff.* in prior recta.

EXPOSITIO. Fig. 16.

Sit Pyramis Tetraedra ABCD. & recta HN. bifariam diuidat latera opposita AC. BD. quæ scilicet nullum angulum habent communem. Præterea latera AD. CD. AB. CB. sint in eadem ratione diuisa in M. L. E. F. Dico EF LM. esse parallelogrammum, & ipsius *centrum ff. ff.* esse in aliquo puncto prioris rectæ HN.

DEMONSTRATIO.

DVcantur enim EF. FL. LM. ME. Quoniam in Triangulo ACD. recta ML. secat proportionaliter latera sunt AC. ML. parallelæ (2. l. 6.) & in triangulo ABC. similiter sunt parallelæ AC. EF. Ergo EF. & ML parallelæ sunt inter se. Vnde & sunt in eodem plano simul cum ME. & LF. quæ illas secant (2. l. 11.) Similiter ME. LF. parallelæ sunt ipsi BD. & inter se (2. l. 6.) Ergo EFLM. parallelogrammum est.

Præterea ducantur BH, HD. & planū DBH. secabit planum EFLM. & communis sectio

K

erit

erit RP. & quoniam in Triangulo ABC. rectæ AC. EF. sunt parallelæ, vt AH. est æqualis ipsi AC ex *hyp.* erit EP. æqualis ipsi PF. & similiter in Triangulo BDH. cum sint parallelæ RP. BD. vt BN. est æqualis ipsi ND. ex *hypot.* erit RO æqualis OP (2. l. 6.) & similiter in Triangulo ACD. vt AH. æqualis est ipsi HC. ita MR. ipsi RL. (2. l. 6.) Ergo quia recta RP. bifariam diuidit latera opposita parallelogrammi EFLM. in ipsius dimidio erit *centrum* ff. ff. parallelogrammi (68. M. 2.) Ergo cum demonstratum sit rectam HN. secare bifariam rectam RP. *centrum* ff. ff. parallelogrammi erit in O. nempe in aliquo puncto rectæ HN. Quod erat, &c.



PROPOSITIO XLIX.

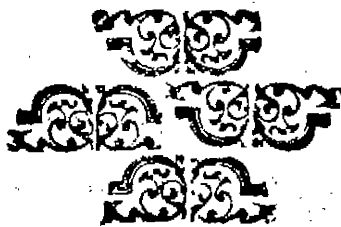
IN Pyramide Tetraedra si duæ rectæ subcontrariè similiter diuidant opposita latera, erunt in planoparallelogrammi dicti, & illius diametri; & centri, vel interfectionis locus erit recta similiter diuisa, quæ reliqua latera bisecat.

EXPOSITIO. Fig. 16.

IN Pyramide ABCD. recta MF subcontrariè diuidit latera AD. BC. in eadem ratione DM. ad MA. vt BF. ad FC. & similiter L E. Dico ipsas interfecari in recta HN. quæ bisecat latera AC. BD. & HO. ad ON. esse vt AM. ad MD. &c.

DEMONSTRATIO.

Quoniam latera sunt similiter diuisa, erit EF LM. parallelogrammum, & EL MF. ipsius diametri, & centrum illius in O. rectæ HN. (48. p.) sed centrum est in sectione diametrorum (55. M. 2.) Ergo earum interfectio est in HN. sed vt HR ad RD. ita AM. ad MD. & HO. ad ON (2. l. 6.) Ergo HN. similiter diuisa est locus centri, vel interfectionis. Quod, &c.



PROPOSITIO L.

IN Pyramide Tetraedra si recta bifariam secet duo latera opposita quodlibet illius punctum est centrum ff. ff. parallelogrammi secantis in eadem ratione reliqua latera; Et etiam est centr. ff. dd. quarum duæ sint quadrata, Et duæ sint rectangula similia illi quod fit partibus rectæ bisecantis.

EXPOSITIO. Fig. 16.

IN Pyramide ABCD. recta HN. bisecat opposita latera, quæ nullum angulum habent communem AC. DB. in H. & N. Si ergo in HN. fumatur quodlibet punctum O. Dico esse *centrum ff. ff.* alicuius parallelogrammi EFLM. quod secat reliqua latera in ratione rectæ HN. & idem punctum O. esse *centrum ff. dd.* ad angulos solidos A. B. C D. quarum duæ sint quadrata, & duæ sint rectangula similia rectangulo HON. ex partibus rectæ HN.

DEMONSTRATIO.

PRima pars constat, quia parallelogrammum quodlibet secans in eadem ratione quatuor latera *centrum ff. ff.* habet in recta HN. similiter diuisa (49. p.) Ergo quodlibet ipsius rectæ punctum erit *centr. ff. ff.* alicuius parallelogrammi secantis latera in ratione partium ipsius rectæ.

Se-

Secūda pars demonstratur. Quia recta DB. sit bifariam secta in N. est N. *centr.* □ □ ad D. & B. & quia recta AC. est bifariam diuisa in H. & duo rectangula supra AH. & HC. similia ipsi HON. sunt inter se similia, erit H. *centr.* □ □ similia (35. M. 1.) sed recta HN. ita est diuisa in O. vt duo rectangula HON. minima sint duobus quadratis HO. cum habeant æqualem altitudinem HO (10. M. 1.) Ergo cum recta HN. coniungens duo *centra* H. N. ita sit diuisa vt duo rectāgula HON. minima sint duobus quadratis ON. erit O. *centrum ff. dd.* ad A. C D. B. quarum duæ ad B. D. sint quadrata, & duæ ad A. C. sint rectāgula similia ipsi HON (64 M. 1.) Quod, &c.



PROPOSITIO LI.

IN qualibet Pyramide Tetraedra si ex vertice ducatur recta per centrum *ff. ff.* Pyramidis, vel per centrum basis, quodlibet ipsius punctum est centrum *ff. dd.* quarum tres similes inter se sunt, & quarta dissimilis.

EXPOSITIO. Fig. 17.

Sit Pyramis Tetraedra ABCD. & recta DG. transeat per centrum *ff. ff.* Pyramidis, vel per G. centrum basis quod idem est (1. p.) & sumatur in recta DG. quodlibet punctum O. Dico punctum O. esse centrum *ff. dd.* nempe rectangulorum similium inter se ad puncta A. B. C. & quadrati ad punctum D.

DEMONSTRATIO.

TRanseant per verticem D. & per rectam DG. & angulos solidos A. B. C. plana AFD. BHD. CED. quæ diident bifariam latera basis A B. BC CA. in punctis E. F. H. (8. p.) Deinde per punctum assumptum O. ducantur ex angulis A. B. C. rectæ AOQ. BOP. COR. secantes opposita plana in P. Q. R. per quæ puncta ducantur APZ. & BQZ. quæ concurrent ad idem punctum Z. (44. p.) & in plano ACD. cum P. sit in recta DH bisecante latus AC. erit P. centrum *ff. dd.* nempe rectangulorum ad A. C. similium

re-

rectangulo CZD. (31. M. 2.) Ergo si ducatur PB. in ea erit *centrum* ad quartum punctum B. figuræ etiam similis rectangulo CZD (61. M. 1.) Similiter punctum Q. demonstrabitur *centrum ff. dd.* ad B. C. D. similium ipsi CZD. & quadrati ad D (31. M. 2.) & in recta QA. erit *centrum* ad B. C. D. A. ita ut in A. ponenda sit figura similis \square CZD. (61. M. 1.) Ergo cum *centrum* ad A. B. C. D. nempe trium rectangulorum ad A. B. C. similium ipsi \square CZD. & \square ad D. demonstratū sit in vtraque recta QA. PB. erit in communi earum sectione O. cum nullum aliud punctū sit vtrique rectæ commune: Ergo cum hoc de quolibet puncto O. rectæ DG. demonstretur, quodlibet erit *centrum ff. dd.* quarum tres similes sint, & quarta dissimilis. Quod erat, &c.



PROPOSITIO LII.

IN Pyramide Tetraedra si recta à vertice transeat per centrum *ff. ff.* & in ea sumatur quodlibet punctum, per quod ex angulo basis ducatur alia secans planum oppositum, & ex alio angulo per plani sectionem alia ducatur secans latus: segmenta prioris sunt ut inferius segmentum lateris ad triplum superioris.

EXPOSITIO. Fig. 17.

Sit Pyramis ABCD. & recta DG. per centrum basis G. erit etiam per centrum *ff. ff.* Pyramis (i. p.) si igitur in recta DG sumatur quodlibet punctum O. per quod ex angulo A. ducatur AOQ. secans planum oppositum in Q. & ex angulo B. recta BQZ. secans latus CD. in Z. Dico GO. ad OD. esse ut CZ. ad 3ZD.

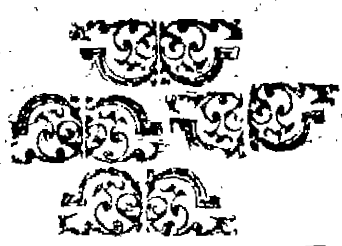
DEMONSTRATIO. Fig. 17:

DVcantur per DG. plana DBH. DAF. DCE. & quia basis sectiones transeunt per centrum basis G. bifariam secabunt ipsius latera in H. E. F. (i. M. 2.) & quia recta DG. est per centrum Pyramidis, erunt etiam plana DAF. DBH. DCE. per centrum, & quia punctum O. est in recta DG. erit etiam in omnibus planis: Ergo si ex angulis A. B. C. ducantur rectae AOQ. BOP. COR. secantes plana in Q. P. R. erunt puncta P. Q. R. in

in eodem plano IKL. parallelo basi ABC (47. p.) Ergo omnes rectæ ex angulo D. in eadem ratione secantur (2. l. 6) nempe FQ. ad QD. vt ER. ad RD. sed in triangulo BDC. quia recta DF. bifariam secat basim BC. est FQ. ad QD. vt CZ. ad 2ZD (33. M. 2.) Ergo etiam ER. ad RD. est vt CZ ad 2ZD. (1. l. 5.) sed in triângulo CED. quia latus CD. diuisum est vt CZ. ad ZD. & latus ED. diuisum est vt CZ ad 2ZD. cum vtraque ratio sectionis laterum habeat idem antecedens, erit recta GD. diuisa vt antecedens. ad summam consequentium (39. M. 2.) scilicet GO. ad OD. vt CZ. ad ZD + 2ZD. vel vt CZ. ad 3ZD. Quod erat, &c.

ALITER.

CVm O sit *centrum ff. dd.* quarum tres ad A. B. C. similes sint \square CZD (51. p.) & G. sit *centrum ff. ff.* ad A. B. C. (1. p.) erit GD. diuisa in O. vt 3 \square GO. similia ipsi CZD. minima sint quadrato OD (61. M. 1.) sed tria \square CZD. minima sunt quadrato triplæ ZD. cum hoc sit illis tribus æquè altum (21. M. 1.) Ergo GO. est ad OD. vt CZ. ad 3ZC. (30. M. 1.) Quod, &c.



PROPOSITIO LIII.

Isdem positis, quæ in præcedenti omnium segmentorum rationes cognita sunt.

EXPOSITIO. Fig. 17.

Ducta ut antea DG. & assumpto quolibet puncto O. ductisque BOP. APZ. EOZ. Dico omnium segmentorum rationes innotescere.

1. GO. ad OD. est ut CZ. ad 3 ZD.
2. EO. ad OZ. est ut AP. ad 2 PZ.
3. BO. ad OP. est ut AZ. ad ZP.
4. AP. ad PZ. est ut CD. ad DZ. &c.

DEMONSTRATIO.

Primum constat ex præcedenti (52. p.)

2. Quia in $\triangle AZB$. recta ZE. bifariam dividit basim AB erit EO. ad OZ. ut AP. ad 2 PZ. (33. M. 2.)

3. In eodem $\triangle AZB$. quia ZE. bifariam dividit basim AB. & quia BOP. fecat ZE. in O. erit BO. ad OP. ut AZ. ad ZP. (32. M. 2.)

4. In $\triangle ACD$. cum DH. bifecet basim AC. erit AP. ad PZ. ut CD. ad DZ. (32. M. 2.)

Similiter alia segmenta examinari possunt, & eorum rationes facile cognoscantur, quas libens ommitto, nec lectorum ingenio diffidere videar.

PRO-

PROPOSITIO LIV.

IN Pyramide Tetraedra si planum transeat per duos angulos, & centrum *ff. ff.* quodlibet ipsius punctum extra rectam per centrum, & bisecantem latera est centrum *ff. dd.* quarum duæ reliquorum angulorum sunt similes. Si punctum sit in bisecante duæ *ff.* erunt similes, & duæ dissimiles.

EXPOSITIO. Fig. 17.

Sit Pyramis Tetraedra ABCD. & planum DCE. transeat per centrum *ff. ff.* & per angulū C. D. si in dicto plano DCE. extra rectam per centrum; & bisecantem latera AB. CD. sumatur quodlibet punctum O. Dico illud esse centrum *ff. dd.* quarum duæ ad A. & B. similes sint, &c.

DEMONSTRATIO.

Ductis AOQ. DOG. erit Q. centrum *ff. dd.* ad $\square B$. & $\square D$. & $\square C$. similia ipsi *a. b. c.* (35. M. 2.) Ergo si in A. ponenda sit figura similis $\square a$. erit centr. *ff. dd.* in recta QA (61. M. 1.) Deinde quia planum DCE. per centrum bisecat latus AB. est G. centr. *ff. dd.* quarum duæ similes sint $\square a$. & tertia $\square c$. (31. M. 2.) Ergo si in angulo D. alia ponenda sit similis ipsi $\square b$. erit centr. *ff. dd.* in recta GD. (61. M. 1.) Ergo quia centrum ea-

rundem *ff.* demonstratum est in vtraque recta QA. GD. erit in earum sectione O. Quod, &c.

2. Si recta EZ. bisecet latus AB. & oppositum DC. erit E. *centr. ff. ff.* ad A. B. & Z. *centr. ff. ff.* ad D. C. (35. M. 1.) Ergo si sumatur quodlibet punctum O. quia duo rectangula ZO E. æquè alta, & minima sunt duobus quadratis OE. (21. M. 1.) erit O *centr. ff.* nempe 2 □ □ ad A. B. & 2 □ □ *ff.* ad C. D. Quod erat, &c.

Si autem punctum assumptum sit in recta per *centr. ff. ff.* erunt 3 *ff.* ad angulos basis similes ex § 1. p.

PROPOSITIO LV.

Quodlibet punctum Pyramidis Tetraedrae extra plana per centrum *ff. ff.* & duos angulos, est *centrum ff. dd.* ad omnes angulos.

EXPOSITIO. Fig. 18.

IN Pyramide ABCD. datum sit quodlibet punctum O. quod non sit in plano per *centrum ff. ff.* & aliquod latus. Dico O. esse *centrum ff. dd.* ad angulos A. B. C. D.

DEMONSTRATIO.

DVcantur enim DOG. A OQ. B G H. A G F. C G E. C Q L. B Q Z. D Q F. Tum fiat □ a. simile □ AEB. & □ c. simile ipsi CFB. & □ b. & □ d. simile ipsi DLB. Punctum ergo G. erit *centrum ff. dd.*

ff. dd. ad A. C. B. quæ similes sint $\square a.$ & $\square c.$ & $\square b.$
 (35. M. 2.) Ergo si in D. ponenda sit figura simili-
 lis $\square d.$ centrum ad A. C. B. D. erit in GD. (61. M.
 1.) similiter Q. est centrum *ff. dd.* ad D. C. B. quæ
 similes sint $\square d.$ $\square c.$ & $\square b.$ (35. M. 2.) Ergo si in
 A. ponenda sit figura similis $\square a.$ erit centrum *ff.*
 ad D. C. B. A. in recta QA (61. M. 1.) Ergo cum
 in utroque casu figuræ similes sint datis a. b. c. d.
 erit centrum *ff. dd.* in communi rectarum fe-
 ctione O. Quod, &c.

PROPOSITIO LVI.

SI intra Pyramidem Tetraedram sumatur
 quodlibet punctum, per quod ex duobus an-
 gulis ducantur rectæ in plana opposita, & ex reli-
 quis angulis aliæ per planorum sectiones in latera,
 quæ laterum sectiones iungit, transit per assump-
 tum punctum.

EXPOSITIO. Fig. 18.

INtra Pyramidem ABCD. assumptum sit pun-
 ctum O. ducantur in super DOG. AOQ. tum
 BQZ. CGE. & iungatur recta EZ. Dico rectam
 EZ. transire per dictum punctum O.

DEMONSTRATIO.

Fiant figuræ a. b. c. d. ut in præcedenti (55. p.)
 & erit O. centrum *ff. dd.* quæ similes sint fa-
 ctis a. b. c. d. (55. p.) & punctum E. erit centrum *ff. dd.*
 ad

ad A B. quæ similes sint $\square a.$ & $\square b.$ (35. M. 1.) & etiam Z. erit *centrum* ff. dd. ad C. D. quæ similes sint reſtangulis *d. c.* (36. M. 2.) Ergo ducta ZE. erit in illa *centrum* ff. dd. quæ similes sint factis *a. b. c. d.* (63. M. 1.) sed punctum O. demonstratum est *centrum* ff. dd. ad A. B. C. D. quæ similes sint *a. b. c. d.* (55. p.) Ergo punctum O. est in reſta ZE Quod erat, &c.

PROPOSITIO LVII.

Iſdem poſitis, quæ in præcedenti, ſi laterum ſegmenta datam habeant rationem, cognita erit ratio ſegmentorum reſtæ coniungentis laterum ſectiones.

EXPOSITIO. Fig. 18.

Aſſumpto (vt in præcedenti) puncto O. ductisque DOG. AOQ. CGE. BQZ. & ZOE. Dico rationem ZO. ad OE. cognitam eſſe. Si enim aſſumatur quælibet *f.* & fiat vt DL ad LB. ita *f.* ad *g.* & vt CF. ad FB. ita *f.* ad *K.* & iterum vt AE. ad EB. ita *f.* ad *m.* & tandem vt *m. + f.* ad *f.* ita *g. + K.* ad *l.* erit ZO. ad OE. vt *f.* ad *l.*

DEMONSTRATIO.

Rectangulum *fg* eſt ſimile \square DLB. vel $\square d.$ ex *conſtr.* & $\square fK.$ eſt ſimile \square CFB. vel $\square c.$ ex *conſt.* Ergo *g. + K.* eſt ſumma altitudinum reſtan-

ctan-

Et angulorum supra basim *f.* similium ipsis *d.* & *c.* similiter $\square f m.$ simile est $\square AEB.$ vel $\square a.$ & $\square f.$ simile $\square EB.$ vel $\square b.$ Ergo $m+f.$ est summa altitudinum rectangulorum supra *f.* similium ipsis *a. b.* sed ex *constr.* est $m+f.$ ad *f.* vt $g+K.$ ad *l.* Ergo invertendo vt basis *f.* ad summam altitudinum $m+f.$ ita *l.* ad $g+K.$ (4. l. 5.) Ergo $g+K.$ est summa altitudinum figurarum similium *a. & b.* supra basim *l.* sed etiam $g+K.$ est summa altitudinum figurarum similium ipsis *c. & d.* supra basim *f.* ex *constr.* Ergo cum figuræ supra *l.* similes *a. & b.* habeant æqualem, v. l. eandem altitudinum summam cum figuris supra *f.* similibus *c. & d.* illarum summa erit minima istarum summæ (21. M. 1.) sed etiam cum *Z.* sit *centrum* ad *C. D.* figurarum similium *c. & d.* & pariter *E* sit *centrum* ad *A. & B.* figurarum similium *a. & b.* & *O.* *centrum* *ff* ad *A. B. C. D.* similium ipsis *a. b. c. d.* (55. p) erit *ZE.* diuisa in *O.* vt duo rectangula supra *ZO.* similia ipsis *c. & d.* minima fiat duobus rectangulis supra *OE.* similibus *a. & b.* (64. M. 1.) Ergo *ZE.* diuisa erit in *O.* in ratione basium figurarum minimarum *f. & l.* & erit *ZO.* ad *OE.* vt *f.* ad *l.* (30. M. 1.) Quod erat, &c.

SCHOLIUM.

Similiter si ducatur *HL.* transibit per *O* (56 p) &

& si fiat vt summa $K + m$. ad f . ita $g + f$. ad p . demonstrabitur LO. ad OH. vt f . ad p . &c.

PROPOSITIO LVIII.

IN Pyramide Tetraedra si quodlibet punctum sumatur, per quod ducantur rectæ ab omnibus angulis in plana opposita, & per planorum sectiones in latera omnia, rationes omnium segmentorum cognitæ sunt, si tres fuerint datæ.

EXPOSITIO. Fig. 18.

INtra Pyramidem ABCD. assumptū sit quodlibet punctum O. & ductæ sint rectæ A O Q. B Q Z, &c. prout in figura, & datæ sint rationes DL. ad LB. vt f . ad g . & CF. ad FB. vt f . ad K . & AE ad EB. vt f . ad m . Dico omnes alias datas esse.

DEMONSTRATIO.

1. **I**N $\triangle CBD$. quia DL. ad LB. est vt f . ad g . & CF. ad FB. vt f . ad K . erit DZ. ad ZC. vt consequentes, nempe vt K . ad g (39. M. 2.) & ZQ ad QB. vt antecedens ad summam consequentium, nempe vt f . ad $g + K$. (39. M. 2.) & similiter rationes FQ ad QD. & LQ. ad QC. inuenientur (tum ex 45. M. 2.) &c.

2. In $\triangle ABC$. quia CF. ad FB. est vt f . ad K . & AE. ad EB. vt f . ad m : erit AH. ad HC. vt K . ad m . nempe vt consequentes (39. M. 2.) & HG. ad GB. vt f . ad $K + m$: vt antecedens ad summam

con-

consequentium (39. M. 2.) & reliquæ rationes EG. ad GC. & FG. ad GA. invenientur (39. vel 45. M. 2.)

3. In $\triangle ABD$. quia AE. ad EB. est vt *f*. ad *m*. & DL. ad LB. vt *f*. ad *g*. erit AS. ad SD. vt *g*. ad *m*. & SR. ad RB. vt *f*. ap *m* + *g*. (36. M. 2.) & data erit ratio ER. ad RD. & LR. ad RA. (39. vel 45. M. 2.)

4. In $\triangle ACD$. quia DZ. ad ZC. est vt *K*. ad *g*. ex *num*. 1. & AH. ad HC. vt *K*. ad *m*. erit iterū AS. ad SD. vt *g*. ad *m*. & SX. ad XC. vt *K*. ad *g* + *m*. (39. M. 2.) & data erit ratio HX. ad XD. & ZX. ad XA (39. vel 45. M. 2.)

5. In $\triangle ECD$. quia cognitæ iam sunt rationes ER. ad RD. & CZ. ad ZD. cognoscentur etiam rationes GO. ad OD. & RO. ad OC. & ZO. ad OE (39. M. 2.) & similiter in $\triangle AFD$. & in $\triangle HBD$. erūtque 22 rationes cognitæ ex tribus datis. Quod erat demonstrandum.



PROPOSITIO LIX.

SI fuerint quatuor continuè proportionales, & latera anguli solidi Pyramidis Tetraedra diuidantur ut prima ad secundam: ut prima ad tertiam, & ut prima ad quartam, omnium rectorum ab angulis planis, & solidis ratio in ipsis quatuor continuis data erit.

EXPOSITIO. Fig. 18.

Sint quatuor continuæ *f. g. K. m.* & in Pyramide Tetraedra ABCD. latera anguli solidi B. diuidantur DL. ad LB. ut *f.* ad *g.* & CF. ad FB. ut *f.* ad *K.* & AE. ad EB. ut *f.* ad *m.* Ductis DF. CL. CE. AF. AQ. DG. &c. prout in figura: Dico omnium segmentorum rationes in ipsis quatuor continuis *f. g. K. m.* datas, vel determinatas esse.

DEMONSTRATIO.

1. *AH. ad HC. est ut K. ad m.* Quia in $\triangle ABC.$ est CF. ad FB. ut *f.* ad *K.* & AE. ad EB. ut *f.* ad *m.* ex hyp. Ergo AH. ad HC. erit ut consequentes, ut *K. ad m.* (39. M. 2.)

2. *HG. ad GB. est ut f. ad K + m.* Quia in $\triangle ABC.$ est CF. ad FB. ut *f.* ad *K.* & AE. ad EB. ut *f.* ad *m.* ex hyp. Ergo HG. ad GB. est ut antecedens ad summam consequentium ut *f.* ad *K + m.* (39. M. 2.)

3. *EG.*

3. $EG.ad GC.est vt K.ad m+f.$ Quia in $\Delta ABC.$ est $AH.ad HC.vt K.ad m.$ (ex num. 1.) & $BF.ad FC.vt K.ad f.ex hyp.$ Ergo $EG.ad GC.vt K.ad m+f.$ vt antecedens ad summam consequentium (39. M. 2.)

4. $FG.ad GA.est vt m.ad K+f.$ Quia in $\Delta ABC.$ est $BE.ad EA.vt m.ad f.ex hyp.$ & $CH.ad HA.vt m.ad K.ex num. 1.$ Ergo $FG.ad GA.vt$ antecedens ad summam consequentium: vt $m.ad K+f.$ (39. M. 2.)

5. $CZ.ad ZD.est vt f.ad g.$ Quia in $\Delta CBD.$ est $DL.ad LB.vt f.ad g.$ & $CF.ad FB.vt f.ad K: ex hyp.$ Ergo $CZ.ad ZD.est vt$ consequentes: vt $g.ad K.$ vel vt $f.ad g.$ (39. M. 2.)

6. $FQ.ad QD.est vt g.ad K+f.$ Quia in $\Delta CBD.$ est $CZ.ad ZD.vt f.ad g$ vel vt $g.ad K.$ ex num. 5. & $BL.ad LD.vt g.ad f.$ Ergo $FQ.ad QD.$ est vt antecedens ad summam consequentiũ: vt $g.ad K+f.$ (39. M. 2.)

7. $ZQ.ad QB.est vt f.ad g+K.$ Quia in $\Delta DCB.$ est $CF.ad FB.vt f.ad K.$ & $DL.ad LB.vt f.ad g.$ ex hyp. Ergo $ZQ.ad QB.vt$ antecedens ad summam consequentiũ vt $f.ad g+K.$ (39. M. 2.)

8. $LQ.ad QC.est vt K.ad g+f.$ Quia in $\Delta DCB.$ est $DZ.ad ZC.$ vt $g.ad f.$ vel vt $K.ad g.$ ex num. 5. & $BF.ad FC.vt K.ad f.ex hyp.$ Ergo $LQ.ad QC.vt K.ad g+f.$ (39. M. 2.)

9. AS . ad SD . est ut f . ad K . Quia in $\triangle ABD$. est AE . ad EB . ut f . ad m . & DL . ad LB . ut f . ad g . ex *hyp*. Ergo AS . ad SD . est ut consequentes ut g . ad m . vel ut f . ad K . (39. M. 2.)

10. ER . ad RD . est ut g . ad $m + f$. Quia in $\triangle ABD$. est AS . ad SD . ut f . ad K . vel ut g . ad m . ex *num*. 9. & BL . ad LD . ut g . ad f . ex *hyp*. Ergo ER . ad RD . est ut antecedens ad summam consequentium, ut g . ad $m + f$. (39. M. 2.)

11. SR . ad RB . est ut f . ad $g + m$. Quia in $\triangle ABD$. AE . ad EB . est ut f . ad m . & DL . ad LB . ut f . ad g . ex *hyp*. Ergo SR . ad RB . ut f . ad $g + m$. (39. M. 2.)

12. LR . ad RA . est ut m . ad $g + f$. Quia in $\triangle ABD$. est BE . ad EA . ut m . ad f . ex *hyp*. & DS . ad SA . ut K . ad f . vel ut m . ad g . ex *num*. 9. Ergo LR . ad RA . erit ut m . ad $g + f$. (39. M. 2.)

13. HX . ad XD . est ut f . ad $K + g$. Quia in $\triangle ACD$. est AS . ad SD . ut f . ad K . ex *num*. 9. & CZ . ad ZD . ut f . ad g . ex *num*. 5. Ergo HX . ad XD . est ut antecedens ad summam consequentium, ut f . ad $K + g$. (39. M. 2.)

14. SX . ad XC . est ut g . ad $K + f$. Quia in $\triangle ACD$. est AH . ad HC . ut K . ad m . vel ut g . ad K . ex *num*. 1. & DZ . ad ZC . ut g . ad f . ex *num*. 5. Ergo SX . ad XC . erit ut g . ad $K + f$. vel ut K . ad $m + g$. (39. M. 2.)

15. $ZX.ad\ XA.est\ vt\ m.ad\ K+g.$ Quia in $\triangle ACD.$ est $CH.ad\ HA.vt\ m.ad\ K.$ ex *num.* 1. & $DS.ad\ SA.vt\ K.ad\ f.$ vel $vt\ m.ad\ g.$ ex *num.* 9. Ergo $ZX.ad\ XA.$ erit $vt\ m.ad\ K+g.$ (39. M. 2.)

16. $GO.ad\ OD.est\ vt\ g.ad\ f+m+K.$ Quia in $\triangle EDC.$ est $CZ.ad\ ZD.vt\ f.ad\ g.$ vel $vt\ g.ad\ K,$ ex *num.* 5. & $ER.ad\ RD.vt\ g.ad\ m+f.$ ex *num.* 10. Ergo $GO.ad\ OD.$ est $vt\ g.ad\ f+m+K.$ vt antecedens ad summam consequentiũ. (39. M. 2.)

17. $XO.ad\ OB.est\ vt\ f.ad\ g+K+m.$ Quia in $\triangle DBH.$ est $DL.ad\ LB.vt\ f.ad\ g.$ ex *hyp.* & $HG.ad\ GB.vt\ f.ad\ K+m.$ ex *num.* 2. Ergo $XO.ad\ OB.$ $vt\ f.ad\ g+K+m.$

18. $QO.ad\ OA.est\ vt\ f.ad\ g+K+f.$ Quia in $\triangle DFA.$ est $FG.ad\ GA.vt\ m.ad\ K+f.$ ex *num.* 4. & $DS.ad\ SA.$ est $vt\ m.ad\ g.$ ex *num.* 9. Ergo $QO.ad\ OA.$ $vt\ m.ad\ K+f+g.$

19. $RO.ad\ OC.est\ vt\ K.ad\ g+m+f.$ Quia in $\triangle ECD.$ est $DZ.ad\ ZC.vt\ K.ad\ g.$ ex *num.* 5. & $EG.ad\ GC.vt\ K.ad\ m+f.$ ex *num.* 3. Ergo $RO.ad\ OC.$ est $vt\ K.ad\ g+m+f.$

20. $EO.ad\ OZ.est\ vt\ g+K.ad\ f+m.$ Quia in $\triangle AZB.$ est $AX.ad\ XZ.vt\ K+g.ad\ m.$ ex *num.* 15. & $BQ.ad\ QZ.vt\ K+g.ad\ f.$ ex *num.* 7. Ergo $EO.ad\ OZ.$ est vt antecedens ad summam consequentium, vel $vt\ K+g.ad\ m+f.$ (39. M. 2.)

21. $LO.ad\ OH.est\ vt\ K+m.ad\ f+g.$ vel
vt

vt K ad f . Quia in $\triangle DBH$ est BG . ad GH . vt K ad m . ad f ex num. 2. & DX . ad XH . vt $K+g$. ad f . vel vt m . + K . ad g . ex num. 13. Ergo LO . ad OH . est vt antecedens ad summam cōsequentium, vt $K+m$. ad $f+g$. hoc est vt K . ad f . (39. M. 2.)

22. SO . ad OF . est vt $f+K$. ad $g+m$. vel vt f . ad g . Quia in $\triangle DAF$. est AG . ad GF . vt $K+f$. ad m . ex num. 4. & DQ . ad QF . vt $K+f$. ad g . ex num. 6. Ergo SO . ad OF . erit vt $K+f$. ad $m+g$ vel vt f . ad g . Ergo rationes omnes determinatæ sunt, &c.

PROPOSITIO LX.

SI fuerint quatuor continuè proportionales, & latera circa angulum solidum Pyramidis Tetraedra dividantur vt prima ad secundam, vt prima ad tertiam, & equaliter, ductis rectis vt in prop. 59. sequentes rationes determinatæ erunt in ipsis quatuor continuis.

EXPOSITIO. Flg. 18.

Sint quatuor continuæ f . g . K . m . & in Pyramide $ABCD$. fiat AH . ad HC . vt f . ad g & CF . ad FB . vt f . ad K & CZ . æqualis ZD . Ducantur præterea rectæ prout in figura. Dico sequentes rationes determinatas esse.

DEMONSTRATIO.

1. AE . ad EB . est vt f . ad m . Quia in $\triangle ABC$.
est

est AH. ad HC. ut f ad g . vel ut K. ad m . & BF. ad FC. ut K. ad f ex *hyp.* erit AE. ad EB. ut consequentes ut f ad m . (39. M. 2.)

2. EG. ad GC. est ut K. ad $m + f$. Quia in $\triangle ABC$. est AH. ad HC. ut K. ad m . & BF. ad FC. ut K. ad f ex *hyp.* Ergo EG. ad GC. erit ut K. ad $m + f$. ut ant. ad sum. nam conseq.

3. HG. ad GB. est ut f ad $K + m$. Quia in $\triangle ABC$. est CF. ad FB. ut f ad K. ex *hyp.* & AE. ad EB. ut f ad m . ex *num.* 1. Ergo HG. ad GB. erit ut f ad $K + m$.

4. FG. ad GA. est ut m ad $K + f$ Quia in $\triangle ABC$. est BE. ad EA. ut m ad f . ex *num.* 1. & CH. ad HA. ut g ad f vel ut m ad K. ex *hyp.* Ergo FG. ad GA. erit ut antecedens ad summam consequentium, hoc est ut m ad $f + K$. (39. M. 2.)

5. AS. ad SD. est ut f ad g . Quia in $\triangle ACD$. est AH. ad HC. ut f ad g . & DZ. ad ZC. ut f ad f . ex *hyp.* Ergo AS. ad SD. erit ut consequentes: ut f ad g .

6. HX. ad XD. est ut f ad $f + g$. Quia in $\triangle ACD$. est CZ. ad ZD. ut f ad f . ex *hyp.* & AS. ad SD. ut f ad g . ex *num.* 5. Ergo HX. ad XD. erit ut antecedens ad consequentium summam, vel ut f ad $f + g$. (39. M. 2.)

7. ZA. ad ZA. est ut g ad $2f$. Quia in $\triangle ACD$. est CH. ad HA. ut g ad f . ex *hyp.* & DS. ad SA. ut g ad

ad f ex num. 5. Ergo ZX . ad XA . erit vt g . ad $f + f$.
vel ad $2f$. vt ant. ad conseq. summam (39. M. 2.)

8. SX . ad XC . est vt f . ad $g + f$. Quia in $\triangle ACD$. est DZ . ad ZC . vt f . ad f . ex hyp. & AH . ad HC . vt f . ad g . ex hyp. Ergo SX ad XC . erit vt antecedens ad consequentium summam vt f . ad $g + f$.

9. BL . ad LD . est vt K . ad f . Quia in $\triangle BCD$. est BF . ad FC . vt K . ad f . & DZ . ad ZC . vt K . ad K . ex hyp. Ergo BL . ad LD . erit vt K . ad f . vt consequentes.

10. LQ . ad QC . est vt K . ad $f + K$. Quia in $\triangle BCD$. est BF . ad FC . vt K . ad f . & DZ . ad ZC . vt K . ad K . ex hyp. Ergo LQ . ad QC . erit vt ant. ad summam conseq. vt K . ad $f + K$.

11. ZQ . ad QB . est vt f . ad $K + K$. Quia in $\triangle BCD$. est CF . ad FB . vt f . ad K . ex hyp. & DL . ad LB . vt f . ad K . ex num. 9. Ergo ZQ . ad QB . erit vt f . ad $K + K$.

12. FQ . ad QD . est vt K . ad $f + K$. Quia in $\triangle BDC$. est BL . ad LD . vt K . ad f . ex num. 9. & CZ . ad ZD . vt K . ad K . ex hyp. Ergo FQ . ad QD . vt K . ad $f + K$.

13. ER . ad RD . est vt K . ad $f + m$. Quia in $\triangle ABD$. est BL . ad LD . vt K . ad f . ex num. 9. & AS . ad SD . vt f . ad g . vel vt K . ad m . ex num. 5. Ergo ER . ad RD . vt K . ad $f + m$.

14. *SR. ad RB. est ut f. ad m + K.* Quia in $\triangle ABD.$ est $DL. ad LB. ut f. ad K. ex num. 9.$ & $AE. ad EB. ut f. ad m. ex num. 1.$ Ergo $SR. ad RB.$ erit $ut f. ad m + K.$

15. *LR. ad RA. est ut m. ad K + f.* Quia in $\triangle ABD.$ est $BE. ad EA. ut m. ad f. ex num. 1.$ & $DS. ad SA. \& g. ad f. vel ut m. ad K. ex num. 5.$ Ergo $LR. ad RA.$ erit $ut m. ad f + K.$

16. *GO. ad OD. est ut K. ad f + K + m.* Quia in $\triangle ECD.$ est $ER. ad RD. ut K. ad f + m. ex num. 13$ & $CZ. ad ZD. ut K. ad K. ex hyp.$ Ergo $GO. ad OD.$ est $ut K. ad f + K + m.$

17. *RO. ad OC. est ut K. ad f + K + m.* Quia in $\triangle ECD.$ est $EG. ad GC. ut K. ad f + m. ex num. 2.$ & $DZ. ad ZC. ut K. ad K. ex hyp.$ Ergo $RO. ad OC.$ erit $ut K. ad f + K + m.$

18. *ZO. ad OE. est ut m + f. ad K + K.* Quia in $\triangle ECD.$ est $CG. ad GE. ut m + f. ad K. ex num. 2.$ & $DR. ad RE. ut m + f. ad K. ex num. 13.$ Ergo $ZO. ad OE.$ $ut m + f. ad K + K.$

19. *QO. ad OA. est ut m. ad 2 K + f.* Quia in $\triangle CAL.$ est $CH. ad HA. ut g. ad f. vel ut m. ad K. ex hyp.$ & $LR. ad RA. ut m. ad K + f. ex num. 15.$ Ergo $QO. ad OA.$ erit $ut m. ad 2 K + f.$

20. *HO. ad OL. est ut f + K. ad m + K.* Quia in $\triangle CAL.$ est $AR. ad RL. ut K + f. ad m. ex num. 15.$ & $CQ. ad QL. ut K + f. ad K. ex num. 10.$ Er-

go $HO. ad OL. erit vt K+f. ad m+K.$

21. $XO. ad OB. est vt f ad 2K+m.$ Quia in $\Delta SBC.$ est $SR. ad RB. vt f ad K+m$ ex *num.* 14. & $CF. ad FB. vt f. ad K.$ ex *hyp.* Ergo erit $XO. ad OB. vt f. ad 2K+m.$

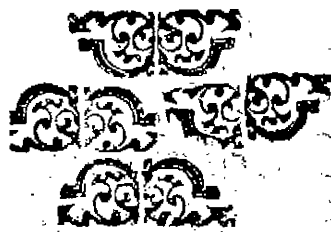
22. $FO. ad OS. est vt m+K. ad f+K.$ Quia in $\Delta SBC.$ est $BR. ad RS. vt m+K. ad f$ ex *num.* 14. & $CX. ad XS. vt g+f. ad f$ vel $vt m+K. ad K.$ ex *num.* 8. Ergo $FO. ad OS. erit vt m+K. ad f+K.$ Omnes ergo rationes determinatae sunt. Quod, &c.

SCHOLIUM.

De duabus Medijs proportionalibus.

SI tentatis varijs combinationibus sub alia, & alia hypothesi inciderit Geometra in aliquam rationem intra cognitos terminos, scilicet inter primam, & quartam; vel earum summam, duplum, triplum, &c. contentam, duae mediae facile invenirentur, quod ingeniosus Lector levi saltem meditatione clare percipiet. Sed tamen vix crediderim duas medias inveniendas, nisi aliqua novae proprietates quatuor continuarum, prius inveniatur: Etenim extremae sufficientem materiam ad Mediarum determinationem meo quidem iudicio non subministrant. Quamobrem Geomet-

metrarum labor in his continuarum proprietatibus inquirendis minimè poenitendus, imò debito cum honore ab omnibus excipiendus foret. Hic maxime notatum velim, aliud esse dari duas medias, aliud illarum determinationem datis extremis esse possibilem: etenim in data qualibet ratione quatuor continuæ facilimè inveniuntur, sed tamen si ex inventis continuis dētur solum extremæ, inventio mediarum impossibilis erit dum sufficiens materia ad earum inventionem non suppetat: an verò duæ extremæ sufficientes, vel insufficientes sint, nemo hætenus demonstravit. Non me latet non neminem gloriabūdum dictitare, se duas medias immediatè, etiam sine lemmate summa cum facilitate invenisse: hominis tamen à geometræ cogniti trassonica verba non curo, de parallogismo certissimus. Moneo tãdem has nostras propositiones quam plurimis quæstionibus resolvendis vtilis esse, vt ex problematum solutione manifestum fiet *cap. 4.*



PROPOSITIO LXI.

SI fuerint sex continua, & latera circa angulum solidum diuidantur ut prima ad secundam, ut prima ad quintam, & ut prima ad sextam, sequentes segmentorum rationes in ipsis sex continuis determinatae erunt.

EXPOSITIO. Fig. 18.

SEx continuæ sint f, g, K, m, l, p , & latera circa angulum solidum B. pyramidis Tetraedræ ABCD. diuidantur DL. ad LB. ut f . ad g . & CF. ad FB. ut f . ad l . & AE. ad EB. ut f . ad p . Ductis præterea rectis CE. AF. DG. &c. prout in figura 18. Dico. sequentes segmentorū rationes determinatas esse in ipsis continuis.

DEMONSTRATIO.

1. AH . ad HC . est ut l . ad p . vel ut f . ad g .
Quia in $\triangle ABC$ est AE. ad EB. ut f . ad p . & CF. ad FB. ut f . ad l . ex hyp. Ergo AH. ad HC. ut l . ad p . ut consequentes.

2. HG . ad GB . est ut f . ad $l + p$. Quia in $\triangle ABC$. est AE. ad EB. ut f . ad p . & CF. ad FB. ut f . ad l . Ergo HG. ad GB. ut f . ad $l + p$. ut ant. ad summam, &c.

3. EG . ad GC . est ut l . ad $p + f$. Quia in $\triangle ABC$. est BF. ad FC. ut l . ad f . ex hyp. & AH. ad
HC.

HC. vt $l.$ ad $p.$ ex *num.* 1. Ergo EG. ad GC. erit vt $l.$ ad $p+f.$

4. $FG.$ ad $GA.$ est vt $p.$ ad $l+f.$ Quia in Δ ABC. est CH. ad HA. vt $p.$ ad $l.$ ex *num.* 1. & BE. ad EA. vt $p.$ ad $f.$ ex *hyp.* Ergo FG. ad GA. est vt $p.$ ad $l+f.$

5. $AS.$ ad $SD.$ est vt $g.$ ad $p.$ vel $f.$ ad $l.$ Quia in Δ ABD. est DL. ad LB. vt $f.$ ad $g.$ ex *hyp.* & AE. ad EB. vt $f.$ ad $p.$ Ergo AS. ad SD. erit vt $g.$ ad $p.$ vel vt $f.$ ad $l.$

6. $SR.$ ad RB est vt $f.$ ad $g+p.$ Quia in Δ ABD. est DL. ad LB. vt $f.$ ad $g.$ & AE. ad EB. vt $f.$ ad $p.$ ex *hypoth.* Ergo SR. ad RB. erit vt $f.$ ad $g+p.$

7. $ER.$ ad $RD.$ est vt $g.$ ad $p+f.$ Quia in Δ ABD. est BL. ad LD. vt $g.$ ad $f.$ & AS. ad SD. vt $g.$ ad $p.$ ex *num.* 5. Ergo ER. ad RD. erit vt $g.$ ad $p+f.$

8. $LR.$ ad $RA.$ est vt $p.$ ad $g+f.$ Quia in Δ ABD. est BE. ad EA. vt $p.$ ad $f.$ & DS. ad SA. vt $p.$ ad $g.$ ex *num.* 5. Ergo LR. ad RA. erit vt $p.$ ad $g+f.$

9. $CZ.$ ad $ZD.$ est vt $g.$ ad $l.$ Quia in Δ CBD. est DL. ad LB. vt $f.$ ad $g.$ & CF. ad FB. vt $f.$ ad $l.$ ex *hypoth.* Ergo CZ. ad ZD. erit vt $g.$ ad $l.$

10. $FQ.$ ad $QD.$ est vt $g.$ ad $l+f.$ Quia in Δ CBD. est CZ. ad ZD. vt $g.$ ad $l.$ ex *num.* 9. & BL.

ad

ad LD. vt g . ad f . ex *hyp.* Ergo FQ . ad QD . erit vt g ad $l + f$.

11. ZQ . ad QB . est vt f . ad $l + g$. Quia in Δ DBC. est DL ad LB. vt f . ad g . ex *hyp.* & CF. ad FB. vt f . ad l . ex *hyp.* Ergo erit ZQ . ad QB . vt f . ad $g + l$.

12. LQ . ad QC . est vt l . ad $g + f$. Quia in Δ DCB. est BF. ad FC. vt l ad f . ex *hyp.* & DZ. ad ZC. vt l . ad g . ex *num.* 9. Ergo LQ . ad QC . erit vt l . ad $g + f$.

13. HX . ad XD . est vt g . ad $p + l$. Quia in Δ ACD. est AS. ad SD vt g . ad p . ex *num.* 5. & CZ. ad ZD. vt g . ad l . ex *num.* 9. Ergo HX . ad XD . erit vt g . ad $p + l$.

14. ZX . ad XA . est vt p . ad $g + l$. Quia in Δ DAC. est CH. ad HA. vt p . ad l . ex *num.* 1. & DS. ad SA. vt p ad g . ex *num.* 5. Ergo ZX . ad XA . erit vt p . ad $g + l$.

15. SX . ad XC . est vt l . ad $p + g$. Quia in Δ ACD. est AH. ad HC. vt l . ad p . ex *num.* 1. & DZ. ad ZC. vt l . ad g . ex *num.* 9. Ergo SX ad XC . erit vt l . ad $p + g$.

16. GO . ad OD . est vt g . ad $p + l + f$. Quia in Δ EDC. est CZ ad ZD. vt g . ad l . ex *num.* 9. & ER. ad RD. vt g ad $p + f$. ex *num.* 7. Ergo GO ad OD . erit vt g . ad $l + p + f$.

17. QO ad OA . est vt p . ad $g + l + f$. Quia
in

in $\triangle CAL$. est CH . ad HA . vt p . ad l . ex *num.* 1.
& LR . ad RA . vt p . ad $g+f$. ex *num.* 8. Ergo QO .
ad OA . est vt p . ad $g+l+f$.

18. RO . ad OC . est vt l . ad $g+p+f$. Quia in \triangle
 ECD . est DZ . ad ZC . vt l . ad g . ex *num.* 9. & EG .
ad GC . vt l . ad $p+f$. ex *num.* 3. Ergo RO . ad OC .
erit vt l . ad $g+p+f$.

19. XO . ad OB . est vt f . ad $g+p+l$. Quia in
 $\triangle SBC$. est CF . ad FB . vt f . ad l . ex *hyp.* & SR . ad
 RB . vt f . ad $p+g$. ex *num.* 6. Ergo XO . ad OB . erit
vt f . ad $g+p+l$.

20. EO . ad OZ . est vt $g+l$. ad $p+f$. Quia in
 $\triangle AZB$. est AX . ad XZ . vt $g+l$. ad p . ex *num.* 14.
& BQ . ad QZ . vt $g+l$. ad f . ex 11. Ergo EO . ad
 OZ . est vt $g+l$. ad $p+f$.

21. SO . ad OF . est vt $l+f$. ad $p+g$. Quia in
 $\triangle AFD$. est AG . ad GF . vt $l+f$. ad p . ex *num.* 4. &
 DQ . ad QE . vt $l+f$. ad g . ex *num.* 10. Ergo SO . ad
 OF . vt $l+f$. ad $p+g$.

22. LO . ad OH . est vt $p+l$. ad $g+f$. Quia in
 $\triangle DHB$. est DX . ad XH . vt $p+l$. ad g . ex *num.* 13.
& BG . ad GH . vt $l+p$. ad f . ex *num.* 2. Ergo LO .
ad OH . vt $p+l$. ad $g+f$.

SCHOLIUM.

Variata hypothesi plures alias rationes in-
uenire licebit, quod etiam præstare pote-
rit Geometra in quinque, septem, vel pluribus
con-

continuis: & in qualibet hypothefi, & continuarum numero quouis, datis tribus rationibus, quæ ad idem triangulum non pertineant, examinanda venient 22 rationes in quacumque Pyramide Tetraedra, ex quibus poſtea nõ pauca. neque vulgaria problemata reſolvi poterunt, quorum aliquod ſpecimen inveniet Geometra, & alia quamplurima ſcienter omiſſa proprio Marte reſolvet.

PROPOSITIO LXII.

S*I in Pyramide Tetraedra quodlibet punctum ſumatur, ſimile punctum in quavis eius plana repræſentatione datur, in quo rectæ ab angulis in eaſdem rationes ſecantur.*

EXPOSITIO. Fig. 18.

IN Pyramide Tetraedra $ABCD$. ſumatur quodlibet punctum O . & eadem Pyramis repræſentetur in plano utcumque. Dico in plana repræſentatione dari, & inveniri poſſe ſimile punctum O . in quo rectæ ex angulis Pyramidis repræſentatæ, vel in plano deſcriptæ ſe interſecant in eaſdem rationes, in quas ſecantur rectæ ex angulis Pyramidis veræ, & ſolidæ.

DEMONSTRATIO.

IN Pyramide vera quodlibet punctum O . eſt centrum ſſ. *ad* ad angulos ſolidos $A.B.C.D$.

(55.p) Ergo si ducatur ex D. per O. recta DOG. secans planum basis in G. erit G. *centrum* ff. dd. ad angulos A. B. C. quia recta per unum punctum, & *centrum* commune transit per aliorum *centrum* (61. M. 1.) sed in triangulo ABC. planæ repræsentationis simile punctum G. inveniri potest (40. M. 2.) Ergo si invento puncto G. ducatur recta DG & diuidatur in O. prout recta DOG. in Pyramide rectæ ex angulis plani secabuntur in easdem rationes, ac in solido, quia singula triangula erunt similiter secta, vt constat ex 39. & 40. M. 2. & etiam ex præcedentibus, &c. Quod erat, &c.

SCHOLIUM.

Hæc propositio non leuem præ se fert utilitatem, cū ex ipsa solo rectarum ductu possint in plana superficie inveniri rationes omnes, quæ in solido Tetraedro hætenus demonstratæ sunt, quarum inventio in ipsa Pyramide impenetrabili omninò practicè impossibilis esset.



PROPOSITIO LXIII.

SI Pyramis basim habeat quadrilateram diametro bifariam diuisam; & quodlibet planū per basis diametrum transeat secans opposita latera, recta, quæ laterum sectiones iungit, transit per diametrorum intersectionem.

EXPOSITIO. Fig. 19.

Sit Pyramis ABCDE. & basis ABCD. bifariam diuisa sit diametro AC. deindè per diagoniū AC. transeat quodlibet planum AFCG secans latera opposita ED. EB. in punctis F. & G. Dico rectam FG. transire per pūctum H. in quo diagonia, vel diametri mutuo se intersecant.

DEMONSTRATIO.

DVcatur diameter BD. & erunt DB. & FG. in eodem plano DBE. (I. I. II.) Ergo cum recta FG. vnicum punctum habeat in recta DB. quæ est communis sectio planorum ABCD. DBE. vnicum etiam punctum habebit in plano ABCD. sed eadem recta FG. habet vnicum punctum in recta AC. quæ est communis sectio planorum ABCD. AGCF. Ergo FG secat DB. & AC. in eodem puncto plani ABCD. sed solum punctum H. quod est communis sectio diametrorum, est pūctum commune vtrique diametro: Ergo FG. secat AC. & DB. in com-
mu-

mundi diametrorum sectione H. Quod erat,
&c.

PROPOSITIO LXIV.

S*I recta secet duo latera opposita anguli solidi quatuor planis comprehensi, ex omnibus planis per ipsam, quod est bisariam diuisum, si habeat duo latera opposita equalia, est parallelogrammum, & habet in ea centrum ff. ff. & e contra.*

EXPOSITIO. Fig. 19.

S*It angulus solidus quatuor planis comprehensus EABCD. & recta AC. secet duo latera opposita AE. EC. per quam transeat planum ABCD. bisariam diuisum, vt $\triangle ABC.$ sit æquale $\triangle ADC.$ & AB. DC. sint æquales. Dico planum ABCD. esse parallelogrammum, & habere centrum ff. ff. in recta AC. & e conuerso.*

DEMONSTRATIO.

D*Vcatur recta BD. & sint DL BO. per perpendiculares ipsi AC. Cum $\triangle ADC.$ & $\triangle ABC.$ æqualia sint ex hypothesi, & habeat communem basim AC. habebunt altitudines æquales DL. BO. (8. l. 1.) Ergo $\triangle DHL.$ & $\triangle BHO$ cum habeant angulos rectos æquales in L. & O. & verticales DHL BHO. æquales (1. l. 1.) & latera DL. BO. æqualia, reliqua omnia erunt æqualia (4. l. 1.) nempe DH. & HB. æquales erunt:*

Ergo $\triangle DHC. AHB.$ cum habeant latera $DH. HB.$ æqualia: tum $DC. \& AB.$ ex *hyp.* & angulos $DHC. AHB.$ æquales quia verticales (1. l. 1.) & $HAB. DCH.$ eiusdem speciei, nempe acutos (3. l. 1.) reliqua omnia erunt æqualia (4. l. 1.) nempe $AH. \& HC.$ Ergo cum latera $DH. HA.$ æqualia sint ipsis $BH. HC.$ & comprehendant æquales angulos verticales $DHA. BHC.$ erunt latera $DA. BC.$ æqualia (4. l. 1.) Ergo quadrilaterum $ABCD.$ cum habeat bina opposita latera æqualia $DA. BC.$ tum $DC. AB.$ erit parallelogrammum (7. l. 1.) & *centrum ff. ff.* erit in $H.$ dimidio diametri AC (55. M. 2.) &c.

E converso. Si $ABCD.$ parallelogrammum sit, erit $AC.$ diameter, & ipsum bifariam diuidet (7. l. 1.) Quod, &c.

Si autem solum detur *centrum ff. ff.* in $AC.$ erit $DB.$ bifariam diuisa (70. M. 2.) & infertur Quadrilaterum esse bifariam diuisum (7. l. 1.) sed non esse parallelogrammum; nisi etiam detur latera $DC. AB.$ æqualia.



PROPOSITIO LXV.

SI *recta secat secat opposita latera anguli solidi quatuor planis comprehensi, ex omnibus planis per ipsam, quod est ab illa bifariam diuisum, vel habet in illa centrum ff. ff. secat Pyramidem omnium minimam.*

EXPOSITIO. Fig. 19.

INtra angulum solidum EABCD. recta AC. secat opposita latera EA. EC. & planum ABCD. bifariam diuiditur recta AC. ita vt $\triangle ABC$. sit æquale $\triangle ADC$. Dico Pyramidem ABCDE. omnium esse minimam, quæ planis per rectam AC ductis secari possunt.

DEMONSTRATIO.

TRanseat per AC. quodlibet aliud planum AGCF. & ducatur recta FG. & BI. parallela ipsi DF. & iungantur AI. IC. Quoniam DH. & HB. æquales sunt (71. M. 2.) & DF. BI. parallelæ, æquales etiam sunt FH. HI. tum DF. BI (2. l. 6.) Ergo Pyramides ACDF. ACBI. cum habeant æquales bases ACD. ACB. ex hyp. & æquales altitudines in F. & I. erunt æquales (5. l. 11.) sed Pyramis ACBG. maior est pyramide AC. BI. toto solido AIBCG. Ergo Pyramis ACBG. maior est pyramide ACDF. Ergo addito communi solido ABCFE. erit Pyramis AGCFE.

ma-

maior Pyramide A B C D E. & hæc omnium minima. Quoderat, &c.

2. Si planum A B C D. habeat *centrum* ff ff. in recta A C. hæc diuidet quadrilaterum bifariam (70. M. 2.) Undè cum planum A B C D. sit bifariam diuisum recta A C. secabit illud Pyramidem omnium minimam, vt antea. Quod, &c.

PROPOSITIO LXVI.

SI Pyramis habeat basim quadrilateram, & planum per verticem, & diametrum basis secat Pyramidem bifariam, per quodlibet punctum illius plani intra, vel extra Pyramidem recta à reliquis angulis ducta se in eadem ratione secant. Quod Pyramidi basis parallelogramma necessario conuenit.

EXPOSITIO. Fig. 19.

SIT Pyramis A B C D E. & planum A C E. bifariam secet basim, vel Pyramidem, & in plano A C E. sumatur quodlibet punctum Z. & ducantur ab angulis solidis B. D. rectæ per Z. donec planis oppositis occurrant. Dico rectas ab angulis ductas se in eadem ratione secare.

DEMONSTRATIO.

CUM recta A C. bifariam diuidat basim A B C D. ex hyp. erit recta B D. bifariam diuisa

(70. M. 2.) Ergo in Pyramide ABDE. cū planum AHE. diuidat bifariā latus BD. per quodlibet punctum Z. in eo plano sumptum rectæ ex angulis B. & D. secantur in eadem ratione (45 p.)

Eadem est demonstratio si punctum Z. sit in plano CHE. bisecante Pyramidem BCDE: Ergo cū plana AHE. HCE. sint idem planū ACE. per quodlibet illius punctum Z. rectæ ex angulis B. & D. secantur in eadem ratione. Quod, &c.

CONSECTARIUM.

Idem est in Pyramide basis parallelogrammæ, quia bifariam diuiditur plano per verticem, & diametrum basis (4. l. 11.)



PROPOSITIO LXVII.

PYramidis cuiuslibet centrum *ff. ff.* est in recta à vertice ad centrum basis in parte denominata à numero angulorum ipsius Pyramidis.

2. Si basis fuerit regularis, & latera equalia recta per centrum est basi perpendicularis, & è conuerso.

EXPOSITIO. Fig. 19.

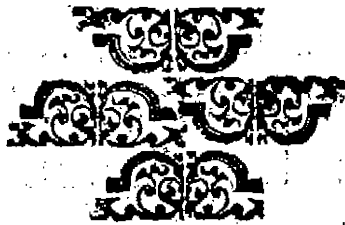
Sit Pyramis ABCDE. & basis centrum *ff. ff.* H. si ex vertice E. ducatur recta EH. Dico centrum *ff. ff.* Pyramidis esse in recta HE. scilicet in quinta eius parte, quia Pyramis habet quinque angulos solidos, & sic de reliquis, &c. Si autem basis ABCD. regularis sit, & latera EA. EB. EC. ED. equalia, erit EH. basi perpendicularis, & è conuerso.

DEMONSTRATIO.

Cum enim punctum H. supponatur centrum *ff. ff.* ad angulos basis A. B. C. D. & ducta sit ex centro H. recta HE. ad nouum punctum E. centrum *ff. ff.* ad omnia puncta A. B. C. D. E. erit in recta HE. (61. M. I.) & si HE. diuidatur in quinque partes æquales, erit figura supra ER. minima quatuor figuris similibus supra HR. (36. M. I.) Ergo punctum R. quod est in quinta parte totius rectæ HE. erit centrum *ff. ff.* ad quin-

quinqueangulos solidos A. B. C. D. E. (62. M. 1.) &c.

2. Si verò basis sit regularis erit H. *centrum* circuli (109. M. 2.) & HA. HB. HC. HD. æquales radij: & latera EA. EB. EC. ED. æqualia ex *hyp.* & EH. latus commune: Ergo sunt anguli AHE. BHE. CHE. &c. æquales (4. l. 1.) Ergo EH. est perpendicularis (1. l. 11.) & è *converso* prout in (4. p.)



PROPOSITIO LXVIII.

IN qualibet Pyramide si à centro cuiusvis triànguli ducatur recta in centrum reliquorum angulorum, omnes se in Pyramidis centro secabunt: in ratione 3 ad 2 si basis sit quadrilatera: ut 3 ad 3. si pentagona: ut 3 ad 4. si Hexagona, & ita infinite.

EXPOSITIO. Fig. 20.

Sit Pyramis ABCDE, & centrũ ff. ff. Pyramidis sit O. Trianguli verò BCE. centrũ sit H. & punctum K. centrũ sit reliquorum angulorũ A. & D. Dico rectam HK. transire per centrũ Pyramidis O. & esse KO. ad OH. ut 3 ad 2. Similiter etiam si punctum R. centrũ sit trianguli ADB. & L. centrũ reliquorum angulorum C. & E. ducta RL. transibit per O. & LO. ad OR. erit ut 3 ad 2 & sic de reliquis. Antecedens ergo rationis semper est 3. & consequens reliquus angulorum numerus, &c.

DEMONSTRATIO.

Cum enim punctum H. centrũ sit angulorum B. C. E. & punctum K. sit centrũ ad reliquos angulos A. & D si ducatur recta HK. in illa erit centrũ ad omnes angulos A. B. C. D. E. (63. M. 1.) Ergo cum O. sit centrũ ad omnes angulos ex hypothesi, transibit HK. per O. Er-

go 3 figuræ ex HO. minimæ erunt totidem figuris ex OK. quot sunt reliqua puncta, quæ in hoc casu sunt 2. nempe A. & D. (64. M. 1.) Ergo HO. ad OK. erit vt 3 ad 2. vel ad reliquum numerum angulorum (37. M. 1.) Similitèr demonstrabitur rectam LR. transire per *centrum* Pyramidis O. & esse LO. ad OR. vt 3 ad 2. &c. Ergo omnes prædictæ rectæ se in *centro* in eadem ratione secant.

Eadem paritèr est demonstratio in omnibus alijs Pyramidibus quodcumque angulorum, &c. Quod erat, &c.



PROPOSITIO LXIX.

IN qualibet Pyramide si sumatur quodlibet punctum in recta per verticem, & centrum basis, erit centrum *ff. dd.* quarum totidem quot sunt anguli basis quadrata sint, & alia rectangulum ex superiori recta segmento, & triplo, quadruplo, vel quintuplo inferioris iuxta numerum angulorum basis.

EXPOSITIO. Fig. 20.

Sit Pyramis basis quadrilatera $A B C D E$. & punctum G . centrum sit basis ad quod ex vertice E . ducatur recta $E G$. & in hac sumatur quodlibet punctum O . Dico punctum O . centrum esse quadratorum ad angulos $A. B. C. D.$ & rectanguli $E O$. & $4 O G$. quia sunt quatuor anguli basis. Unde si basis trigona sit, pro altitudine rectanguli sumetur triplum segmenti $O G$. si vero quadrilatera, quadruplum; si pentagona quintuplum, & ita infinite.

DEMONSTRATIO.

Cum enim punctum G . sit centrum *ff. ff.* ad angulos basis $A. B. C. D.$ ex *hypoth.* & ducta sit $G E$. ad novum punctum E . erit in recta $G E$. centrum *ff.* ad omnia puncta $A. B. C. D. E.$ (61. M. 1.) Ergo cum G . sit centrum quadratorum ad $A. B. C. D.$ & quatuor quadrata supra $O G$.
æque

æquè alta, & minima sint rectángulo supra EO. cuius altitudo sit 4OG. (21.M.1.) erit O. *centrum* ff. quarum quatuor similes sint, nempe Quadrata ad A. B. C. D. & vltima rectangulum ex EO & 4OG. (62.M.1.) Quod erat demonstrandum.

Eadem est demonstratio si anguli basis fuerint quinque, vel plures, & sumatur altitudo noui rectanguli quintuplum, vel sextuplum, &c. segmenti inferioris OG. Vndè si punctum assumptum O. fuerit ipsum *centrum* Pyramidis, erit nouum rectangulum etiam quadratú EO. cum GO. sit pars OE. denominata à numero angulorum basis (67.p.) Ergo, &c.



PROPOSITIO LXX.

SI in Pyramide basis quadrilatera recta à vertice per vasis centrum ducatur, & sumatur in ea quodlibet punctum, rectæ omnes à dimidio laterum basis ductæ per illud se in eadem ratione secant; & quæ sectiones conterminas iungunt, parallelogrammum constituunt, cuius planum est basi parallelum, & secat latera proportionaliter.

EXPOSITIO. Fig. 20.

IN Pyramide ABCDE. recta EG. cadit in centrum basis G. si ergo latera basis sint bifariam diuisa in F. N. P. K. & per quodlibet punctum O. rectæ EG. ducantur KOH. NOI. &c. Dico esse KO. ad OH. vt NO. ad OI. &c. & puncta I. X. H. Z. efficere parallelogrammum basi parallelum, &c.

DEMONSTRATIO.

Puncta enim F. N. P. K. parallelogrammum constituunt, & KN. PF. se intersecant in centro basis G. (73. & 82. M. 2.) Ergo in $\triangle KEN$. cum EG. bisecet basim, secantur proportionalitèr KH. & NI. tum FX. & PZ. in $\triangle PFE$. (31. M. 2.) & KI. ad 2 IE. est vt GO. ad OE. tum PX. ad 2 XO. est vt GO. ad OE. & NH. ad 2 HE vt GO. ad OE. (33. M. 2.) Ergo omnes in eadem ratione secantur.

Dein-

Deindè quia in $\triangle FNE$. est demonstrata FZ . ad ZE . vt NH . ad HE . erit ZH parallela ipsi FN . (2. l. 6) & similiter XH . PN . cum IX . KP . cum IZ . KF . Ergo $IZHX$. parallelogrammum est ipsi $KENP$. vel basi $ABCD$. parallelum: Ergo si planum parallelogrammi $IZHX$. continuetur, cū sit basi parallelum secabit proportionalitèr latera (4. l. 11.) Quod, &c.

SCHOLIUM.

Hæc de Pyramidibus demonstranda occurrere, nec me latet plurima super esse, quibus elucidandis Geometræ nobiliores insudare possint. Illud præcipuè determinandum restat, quodnam planum, per datum punctum, vel rectam intra quemvis angulum solidum secet Pyramidem minimam, vt inde sternivia possit ad sectionem cuiusvis Pyramidis in data ratione per datam rectam, vel punctum, intra, vel extra ipsam. Sed hæc tenus omnia demonstrare nemini datum est.



CAPVT II.

DE HEXAEDRO

ET PRISMATE.



Secundum hoc caput de Hexaedris
 Parallelepipedis, & non paralle-
 lepipedis, & de Prismatibus agit,
 vel potius aliqua delibat, cum
 plures grauissima difficultates
 adhuc exatlanda restent. Non
 omnia Meditatus sum, neq; omnia, qua occurrere
 ad Geometricam legem potui reducere. Nodi
 enim Gordio forte implicatiores non tam scindendi,
 quam soluendi sunt; Felix sane, cui Praestantissi-
 mum illud diuinae sapientiae lumen, particulam
 banc suae mentis concesserit, quam nemo prudens
 sperare possit. Labore improbo scientiae ditescunt, &
 excoluntur, dum singuli diuicias suas ex hoc mag-
 no latifundio in lucem edunt, licet maiores posteris
 exhauriendas relinquunt.



PROPOSITIO LXXI.

IN quolibet Parallelepipedo centrum *ff. ff.* est in dimidio rectæ coniungentis centra duplicis plani oppositi, in quo omnes illæ rectæ se mutuo bifariam secant.

EXPOSITIO. Fig. 21.

Sit Parallelepipedum A G. & planorum centra I. K. Z. X. &c. Dico centrum *ff. ff.* Parallelepipedum esse in dimidio rectæ ZX. vel IK. &c. & omnes in centro O. esse bifariam diuisas.

DEMONSTRATIO.

Est enim K. centrum ad angulos D. C. G. H. & I. centrum ad A. B. F. E. ex *hypo.* Ergo in recta IK. erit centrum *ff. ff.* ad omnes angulos A. B. C. D. E. F. G. H. (63. M. 1.) Ergo si KI. bifariam diuidatur, erunt quatuor figuræ similes supra O I. minimæ 4 *ff. ff.* OK (37. M. 1.) Ergo erit O. centrum *ff. ff.* ad omnia puncta (64. M. 1.) sed hoc etiam demonstratur de recta ZX. & de recta coniungente centra planorum ED. FC. Ergo omnes in centro *ff. ff.* O. bifariam se intersecant. Quod erat, &c.



PROPOSITIO LXXII.

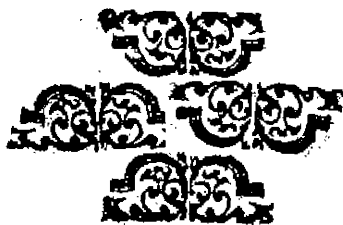
IN quolibet Parallelepipedo centrum ff. ff. est in medio communis sectionis planorum transeuntium per oppositos angulos.

EXPOSITIO. Fig. 21.

IN eodem Parallelepipedo A G. plana ADGF. EBCH transeāt per oppositos angulos, quorum sectio communis sit recta IK. & eius dimidium O. Dico punctum O. esse centrum ff. ff.

DEMONSTRATIO.

Communis sectio planorum EBCH. HD CG. est recta HC. & communis sectio planorum ADGF. DCGH. est recta DG. Ergo cū rectæ HC. DG. sint diametri parallelogrammi DCGH. erit K. centrum illius, & similiter I. erit centrum parallelogrammi ABFE (55. M. 2.) Ergo recta IK. quæ est communis sectio planorū ADGF. EBCH. coniungit centra duplicis plani oppositi: Ergo in dimidio rectæ IK. erit centrum ff. ff. Parallelepipedo (71. p.) Quod erat demonstrandum.



PROPOSITIO LXXIII.

IN quouis Parallelepipedo centrum ff. ff. est in dimidio cuiuslibet diametri, & hæ omnes cum rectis coniungentibus centra duplicis plani oppositi se mutuo bifariam secant in centro ff. ff.

EXPOSITIO. Fig. 21.

Sit Parallelepipedum AG. & diameter HB. diuisa bifariam in O. Dico punctum O. esse centr. ff. ff. & omnes diametros cum dictis rectis se in eo bifariam mutuo secare.

DEMONSTRATIO.

DVcantur EB. HC. & erit EBCH. parallelogrammum. Si ergo EB. HC. bifariam diuidantur in K. & I. erunt I, & K. centra parallelogrammorum EABF. DCGH. (55. M. 2.) Ergo cum recta IK. bifariam secet opposita latera parallelogrammi EBCH in eius dimidio O. est centr. ff. ff. illius, & in dimidio diametri HB (55. M. 2.) sed cum IK. coniungat centra opposita in eius dimidio est centr. ff. ff. Parallelepipedi (71. p.) Ergo etiam in dimidio HB. &c.



PROPOSITIO LXXIV.

Qualibet recta utcumque transiens per centrum parallelepipedum est in eo bifariam diuisa.

EXPOSITIO. Fig. 21.

Sit Parallelepipedum AG. & ipsius centrum *ff*. O. per quod transeat quæuis recta ZX. quacumque inclinatione, & secans vbicumque quælibet duo plana opposita. Dico ZX. esse in O. bifariam diuisam.

DEMONSTRATIO.

Ducatur diametèr HB. quæ cum transeat per O. (73.p.) secabit ZX. in O. & erunt ZX. HB. in eodem plano (1.l.11.) Ergo cum planû HZOXB. secet plana parallela EFGH. ABCD. sectiones ZH. & BX. erunt inter se parallelæ (3.l.11.) Ergo cum triangula ZOH. XOB. sint in eodem plano, & habeant bases parallelas, & communia latera, erunt hæc proportionalia (2.l.6.) Ergo vt HO. est æqualis OB (73.p.) ita ZO. est æqualis OX. Quoderat, &c.



PROPOSITIO LXXV.

IN Parallelepipedo si recta transiens per centrum ff. ff. secatur unum latus, & oppositum etiam subcontrarie secatur in easdem æquales partes: & e contra.

EXPOSITIO. Fig. 22.

IN Parallelepipedo AG. est centr. ff. ff. O. & recta IO. secatur latus EH. Dico etiam secare latus BC. & esse MC. æqualem EI. & contra si EI. CM. æquales sint, transit e IM. per centrum.

DEMONSTRATIO.

DVcatur enim diameter HB. quæ transibit per centrum O. (73. p.) & ibi secabit rectam IOM Ergo erunt in eodem plano (1. l. 11.) Ergo quia planum IHOBM. secatur plana parallela EG. AC. erunt sectiones HI. BM. parallelae (3 l. 11.) parallelae etiam sunt HI. BC. Ergo punctum M. est in BC. Ergo ut HO. est æqualis OB. (73. p.) ita HI. æq. BM. (2. l. 6.)

E converso. Si recta IO. transit per M. recta IM. transibit per O. Quod erat, &c.



PROPOSITIO LXXVI.

Quodlibet planum transiens per centrum Parallelepipedi, secat latera opposita, & plana subcontrariè in partes æquales, & e conversò.

EXPOSITIO. Fig. 22.

IN Parallelepipedo A G. sit centrum O. per quod transeat planum IKLMNP. Dico omnia segmenta opposita laterum, & planorum subcontrariè esse æqualia; si verò duo segmenta sint æqualia, & reliqua erunt æqualia, & planum transibit per centrum.

DEMONSTRATIO.

DVcatur recta KON. & quia planum transiit per centrum, erit recta KON. in illo plano: & NB. *eq.* HK (75. p.) Similiter HI. *eq.* BM. Ergo & totum \triangle IHK. *eq.* \triangle MBN. (4. l. 1.) similiter IEP. MCL. &c.

Econtra. Si HK & BN. sint æqualia segmenta, erit recta KN. per centrum (75. p.) Ergo planum per KN transibit per centrum, & reliqua omnia segmenta subcontrariè æqualia erunt. Quod erat, &c.



PROPOSITIO LXXVII.

Quodlibet planum per centrum parallelepipedi, habet commune centrum cum illo, & quævis recta plani per centrum, planum ipsum bifariam dividit.

EXPOSITIO. Fig. 22.

Sit Parallelepipedum A G. cuius centrum O. per quod transeat planum IKLMNP. Dico punctum O. esse plani centrū. & si quævis recta Planī RS. transeat per O. bifecante planum.

DEMONSTRATIO.

Recta IM. KN. PL. transeunt per O (76. & 75. p.) & sunt in O. bifectæ (74. p.) Ergo O. est centrum ad I. M. tū ad K. N. tū ad L. P. (35. M. 1) Ergo & ad omnia simul I. K. L. M. N. P. Deinde æquales sunt IK. NM. tum IN. KM. (76. p.) Ergo IKMN. est parallelogrammum (7. l. 1.) Ergo recta ROS. ipsum bifariam fecat (7. l. 1.) Ergo cum $\triangle IPN.$ æquale sit $\triangle MLK$ (76. p.) erit segmentum SNPIR. æquale ipsi RKLMS. & planum bifariam sectum recta SR. Quod, &c.



PROPOSITIO LXXVIII.

Omnia plana per centrum ff. ff. parallelepipedum se ipsa, & Parallelepipedum bifariam dividunt.

EXPOSITIO. Fig. 22.

Sit Parallelepipedum A G. cuius centrum O. per quod transeat planū IKLMNP. & quodlibet aliud. Dico Plana se mutuo bifariam dividere: & quodlibet bifecare ipsum parallelepipedum.

DEMONSTRATIO.

Quoniam utrumque planum transit per centrum O. ex hyp. quævis cōmunis sectio RS. transibit per centrum: sed quævis recta plani per centrum, bifecat planum (77. p.) Ergo, &c.

Deindè cū omnia plana Pyramidis IHKO. æqualia, & similia sint planis Pyramidis MBNO (76. p.) sunt Pyramides æquales in oppositis plani partibus. Similitèr Pyramides KGLO. NAPO. & sic de reliquis. Ergo summa Pyramidum ex vna parte plani æqualis erit sumæ ex altera parte: & totum parallelepipedū bifectum. Quod, &c.

PROPOSITIO LXXIX.

S*I planum dividat Parallelepipedum bifariam, etiam per centrum ipsum secabit.*

EXPOSITIO. Fig. 22.

S*It Parallelepipedum A G. bifariam sectum plano transeunte per IK. & NM. Dico transire hoc planum per centrum ff. O.*

DEMONSTRATIO.

T*Ranseat enim per IK. & centrum ff. O. planum aliquod, & bifariam dividet parallelepipedum (78. p.) si hoc planum transiens per centrum faciat sectionem NM. erit ipsum planum IKNM. Ergo iam hoc planum transibit per centrum. Si verò planum per centrum non faciat sectionem NM. faciat qp. parallelam IK. & NM. (3. l. 11.) Ergo cum solidum IKNMB. sit dimidium totius, ex hyp. æquale erit dimidio IKqpB. quod dimidium est ex 78. p. Ergo pars toti erit æqualis, quod est impossibile. Ergo, &c.*



PROPOSITIO LXXX.

IN quouis Parallelepipedo rectangulo omnes diametri sunt æquales, & omnes anguli solidi sunt in eadem superficie spherica.

EXPOSITIO. Fig. 21.

Sit AG. Parallelepipedum rectangulum, & eius basis AC. Dico omnes diametros BH. CE. DF. AG. esse æquales, & omnes angulos solidos A. B. C. D. E. F. G. H. esse in eadem superficie spherica ex centro ff. ff. descripta.

DEMONSTRATIO.

QVoniam diametèr basis BD. æquè potest ac BC. CD (4. l. 2.) & diameter AC. æquè potest ac AB. BC. vel BC. & CD (7. l. 1.) Ergo AC. & BD. sunt æquales. Deinde diameter BH. æquè potest ac BD. DH. & AG. æquè ac AC. CG. (4. l. 2.) Ergo cum AC. CG. sint æquales BD. DH. erunt BH. AG. æquales: & quia se in O. bifariam secant (73. p.) omnes anguli A. B. G. H. &c. æqualiter distabunt à centro O. & erunt in eadem superficie spherica. Quod, &c.



PROPOSITIO LXXXI.

IN Parallelepipedo rectangulo minima figurarum *ff. ff.* summa est dupla figuræ similis ex diametro.

EXPOSITIO. Fig. 21.

SIT A G. Parallelepipedum rectangulum, eiusque centrum *ff. ff.* O. & diameter B H. Dico minimam summam *ff. ff.* ex O. ad angulos A. B. C. D. E. F. G. H. esse duplam similis figuræ ex B. H.

DEMONSTRATIO.

CUM omnes diametri æquales sint (80. p) & omnes diuidantur bitariam in cetro *ff. ff.* O. (73. p.) omnes semidiametri O A. O B. &c. æquales erunt: Ergo cum anguli solidi sint octo, erit minima summa *ff. ff.* æqualis 8 *ff. ff.* ex O B. sed cum quadratum B H. sit æquale quatuor quadratis O B. (3. l. 2.) & omnes figuræ similes sint vt quadrata, nempe in duplicata ratione laterum (4. l. 6.) etiam figura similis ex B H. æqualis erit 4 *ff. ff.* O B. Ergo minima summa *ff. ff.* ex centro O. dupla est similis figuræ ex diametro B H. Quod, &c.



PROPOSITIO LXXXII.

IN Parallelepipedo rectangulo summa $ffff$. ex quolibet angulo solido ad reliquos, æqualis est summa $ffff$. ex cunctis lateribus.

EXPOSITIO. Fig. 21.

IN Parallelepipedo rectangulo A G. si ex angulo H. ducantur rectæ in reliquos. Dico summam $ffff$. æqualem esse summæ $ffff$. cunctorum laterum.

DEMONSTRATIO.

DVcantur HF. HA. HB. HC. & summa quadratorum ex H. erit $\square HE + \square HF + \square HG + \square HC + \square HB + \square HA + \square HD$. sed $\square HF$. æquatur $\square HE + \square EF$. & $\square HA$. æquatur $\square HE + \square EA$. tum $\square HC$. æquatur $\square HG + \square GC$ & $\square HB$. æquatur $\square HD + \square DB$. vel $\square HD + \square DC + \square CB$. omnia propter angulū rectum oppositum (4. l. 2.) Ergo quadrata ex angulo H. æquantur $4 \square HE + 4 \square HG + 4 \square HD$. hoc est quadratis omnium laterum: sed omnes figuræ similes sunt vt quadrata, nempe in duplicata ratione laterum (4. l. 6.) Ergo $ffff$. ex H. æq. $ffff$. omnium laterum. Quod, &c.



PROPOSITIO LXXXIII.

IN quolibet Parallelepipedo, etiam non rectā-
gulo, minima figurarum summa ex cetro *ff. ff.*
est dimidium summa *ff. ff.* ex cunctis lateribus.

EXPOSITIO. Fig. 21.

SIt quodlibet Parallelepipedum obliquāgu-
lum, vel rectangulum AG. & ipsius centrum
ff. ff. sit O. Dico minimam summam *ff. ff.* ex ce-
tro O, ad omnes angulos esse dimidium sum-
mæ *ff. ff.* ex omnibus lateribus.

DEMONSTRATIO.

Sint puncta I. & K. centra duplicis plani op-
positi, quæ coniungantur recta IK. & erit
IK. bifariā diuisa in parallelepipedo centro *ff. ff.*
O (71. p.) Deinde quoniam punctum I. est cen-
trum *ff. ff.* ad angulos A. B. F. E. minima summa
ff. ff. ex I. ad dictos angulos parallelogrammi est
æqualis *ff. ff.* AE. & EF. laterum parallelogram-
mi (58. M. 2.) & similiter minima summa ex
K. ad angulos C. D. H. G. est æqualis *ff. ff.* DH.
HG. (58. M. 2.) sed summa *ff. ff.* ex O ad angulos
A. B. F. E. æquatur minimæ ex centro I + 4 *ff. ff.*
OI (60. M. 1.) vel + figura IK (3 l. 2.) Ergo *ff. ff.*
ex O. æquatur *ff. ff.* AE + EF + IK. Similiter *ff. ff.*
ex O. ad angulos C. D. H. G. æquantur *ff. ff.* DH
+ HG + IK (60. M. 1.) Ergo minima summa
ff. ff.

$ff. ff.$ ex cetro O . ad omnes angulos solidos $A. B. C. D. E. F. G. H.$ æquatur $ff. ff.$ $AE + EF + DH + HG + 2ff. ff. IK.$ sed in parallelogrammo $EC.$ æquales sunt $BL. CK$ (55. p.) Ergo etiam $IK. \& BC.$ vel AD (7. l. 1.) Ergo minima summa $ff. ff.$ ex O æquatur $ff. ff.$ $AE + EF + DH + HG + AD + BC.$ sed figuræ similes ex reliquis parallelepipedi lateribus, nempe $AB + BF + DC + CG + FG + EH.$ prædictis æquales sunt, quia latera opposita sunt in parallelogrammis æqualia (7. l. 1.) Ergo summa $ff. ff.$ ex omnibus parallelepipedi lateribus collecta dupla est minimæ sumæ $ff. ff.$ ex centro $O.$ parallelepipedi ad omnes angulos solidos collectæ. Quod erat, &c.



PROPOSITIO LXXXIV.

IN omni Parallelepipedo summa *ff. ff.* ex quatuor diagonijs collecta æqualis est summa *ff. ff.* ex omnibus lateribus, & dupla minima summa ex centro.

EXPOSITIO. Fig. 21.

Sit Parallelepipedum AG. eiusque diagonia HB. EC. FD. GA. Dico summam *ff. ff.* ex ipsis collectam duplam esse minimæ summæ *ff. ff.* ex O. & æqualem summæ *ff. ff.* ex omnibus lateribus collectæ.

DEMONSTRATIO.

QVoniam omnia diagonia se bifariam intersecant in centro O (73. p.) est \square HB. quadruplum \square HO (3. l. 2.) vel duplum \square HO + \square OB. idemque de singulis diametris ostenditur. Ergo summa quadratorum ex diagonijs HB + EC + FD + AG. dupla est minimæ summæ quadratorum ex omnibus semidiaconijs OA. OB. &c. idemque est de omnibus *ff. ff.* (4. l. 6.) sed summa ex lateribus etiam est dupla minimæ (83. p.) Ergo summæ *ff. ff.* ex lateribus, & diagonijs æquales sunt. Quod, &c.



PROPOSITIO LXXXV.

IN quolibet Parallelepipedo minima summa
 $ff. ff.$ est dupla summæ $ff. ff.$ ex lateribus eundem
 angulum solidum comprehendentibus collectæ.

EXPOSITIO. Fig. 21.

Sit Parallelepipedum A G. & illius centrum
 $ff. ff.$ O. Dico minimam summam ex O. ad
 omnes angulos solidos A. B. C. D. E. F. G. H. du-
 plam esse summæ $ff. ff.$ ex lateribus BA. BF. BC.
 angulum B. comprehendentibus.

DEMONSTRATIO.

QVoniam in Parallelepipedo quælibet bina
 plana opposita parallelogramma æqua-
 lia, & similia sunt (3. l. 11.) quaterna latera pa-
 rallela æqualia erunt: nempe BC. AD. EH. FG.
 tum BF. AE. CG. DH. tum BA. CD. FE. GH. Er-
 go figuræ ex omnibus lateribus quadruplæ
 erunt $ff. ff.$ ex BA. BF. BC. sed eadē summa $ff. ff.$
 ex omnibus lateribus est dupla minimæ (83.
 p.) Ergo minima summa dupla est summæ $ff. ff.$
 ex BA. BF. BC. Quod, &c.



PROPOSITIO LXXXVI.

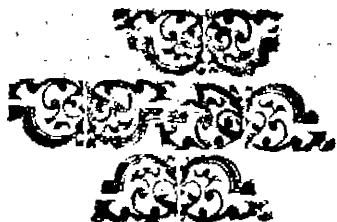
IN quolibet Parallelepipedo summa *ff. ff.* ex omnibus planorum diagonijs dupla est summa *ff. ff.* ex omnibus lateribus, & quadrupla minima, & octupla summa *ff. ff.* ex tribus lateribus eiusdem anguli solidi.

EXPOSITIO. Fig. 21.

IN Parallelepipedo AG. sint planorum diametri EB. AF. &c. Dico summam *ff. ff.* ex ipsis duplam esse summæ *ff. ff.* ex omnibus lateribus, &c.

DEMONSTRATIO.

IN Parallelogrammo EB. diametrorum *ff. ff.* EB. AF. æquantur *ff. ff.* laterū AB. BF. FE. EA. (57. M. 2.) Idemque est de omnibus planis: Ergo quia latus quodlibet commune est duobus planis, & bis sumitur, erit summa *ff. ff.* ex planorum diametris dupla summæ *ff. ff.* ex omnibus lateribus, sed hæc est dupla minimæ (83. p.) Ergo illa est quadrupla minimæ: sed etiam minima summa est dupla summæ *ff. ff.* ex lateribus eiusdem anguli (85. p.) Ergo illa est huius octupla. Quod, &c.



PROPOSITIO LXXXVII.

IN quouis Parallelepipedo summa $ff. ff.$ ex cētro cuiuslibet plani in solidos angulos superat minimam $2 ff. ff.$ ex latere opposito, quod planum, & oppositum secat.

EXPOSITIO. Fig. 21.

IN Parallelepipedo AG. sit K. centrum plani HC. & O. centr. $ff. ff.$ parallelepipedi. Dico $ff. ff.$ ex K. ad angulos A. B. C. D. E. F. G. H. superare minimam ex O. in $2 ff. ff.$ lateris FG. plano oppositi.

DEMONSTRATIO.

DVcta KO. trāsit per I. centrum plani EB (71. p.) Ergo minima summa ex O. æquatur summæ IA. IE. IF. IB. KC. KD. KG. KH + 4OI + 4OK (60. M. 1.) hoc est + 2KI (3. l. 2.) sed figuræ ex K. ad angulos solidos D. C. G. H. æquatur $ff. ff.$ KC. KD. KG. KH. & figuræ ex K. ad angulos solidos A. B. F. E. æquatur $ff. ff.$ IA. IE. IF. IB + 4 $ff. ff.$ KI (60. M. 1.) Ergo ablatis æqualibus, vel communibus remanet excessus $2 ff. ff.$ KI. hoc est $2 ff. ff.$ FG (7. l. 1.) Quod, &c.



PROPOSITIO LXXXVIII.

C*uiuslibet Parallelepipedi minima summa ff. ff. equalis est minima summa ff. ff. cuiuslibet alterius Parallelepipedi equalibus lateribus cuiuslibet in equalibus angulis comprehensi.*

EXPOSITIO. Fig. 21.

Sit parallelepipedum rectangulum AG. lateribus BA. BF. BC. comprehensum, & quodlibet aliud æqualibus lateribus comprehendatur quibuslibet alijs angulis. Dico vtrumque Parallelepipedū habere eandē, vel æqualem minimam summam ff. ff.

DEMONSTRATIO.

Quoniam si tria latera circa vnum angulum in vtroque sunt æqualia summa omnium laterum erit in vtroque æqualis: sed minima summa est dimidium summæ ff. ff. ex omnibus lateribus (83. p.) Ergo in vtroque erit eadem. Tum quia in vtroque minima summa est dupla ff. ff. ex lateribus eiusdem anguli (85. p.) Ergo eadem in vtroque. Quod, &c.



PROPOSITIO LXXXIX.

SI infinita Parallelepipedum habeant idem basium centrum, & idem latus elevatum quacumque diversa altitudine, & inclinatione, omnium Parallelepipedorum centra *ff. ff.* erunt in eadem spherica superficie, cuius centrum erit centrum basium, & radius dimidium lateris.

EXPOSITIO. Fig. 21.

Sit Parallelepipedum AG. & centrum basis X. & alia infinita habeant idem centrum basiū X. & latera elevata æqualia BF. vel XZ. Dico omnium centra esse in spherica superficie, cuius centrum X. & radius XO.

DEMONSTRATIO.

Quoniam si in omnibus ducantur ex X. rectæ in Z. centrum plani oppo fiti in earū dimidio O. erit centrum cuiusvis parallelepipedum (71. p.) Ergo cū in omnibus XZ. sit æqualis BF (7. l. 1.) in omnibus punctum O. æqualiter distabit ab X. & sic erit in spherica superficie radio XO. descripta, & centro X. Quod erat, &c.



PROPOSITIO XC.

Quodlibet Hexaedrum planis quadrilateris comprehensum, quantumvis irregulare, habet centrum *ff. ff.* in medio rectæ coniungentis centra duplicis plani oppositi.

EXPOSITIO. Fig. 23.

Sit Hexaedrum planis quadrilateris comprehensum ABCDEFGH. & centrum plani superioris sit Z. & plani inferioris X. quæ iungantur recta ZX & hæc sit bifariam diuisa in O: Dico punctum O. esse centrum *ff. ff.* ad omnes angulos solidos prædicti Hexædri.

DE MONSTRATIO.

Cum enim recta XZ. coniungat duo centra *ff. ff.* in ea erit centrum *ff. ff.* ad omnia puncta (63. M. 1.) Ergo cum X. sit centrum ad quatuor puncta, & Z centrum ad alia quatuor, si ZX. bifariam diuidatur in O. quatuor *ff. ff.* OZ. minimæ erunt quatuor *ff. ff.* OX (19. M. 1.) Ergo cum totidem sint figuræ similes in vtraque parte quot sua puncta, erit O. centrum *ff. ff.* ad omnia simul (64. M. 1.) Quod erat, &c.



PROPOSITIO XCI.

IN eodem Hexaedro rectæ coniungentes opposita planorum centra omnes se in centro ff. ff. Hexaedri bifariam intersecant: Et quatuor centra planorum ad commune planum terminatorum in uno sunt plano parallelogrammo.

EXPOSITIO. Fig. 23.

IN Hexaedro AG. sint Z. Y. X. V. b. g. centra planorum, & solidi centrum O. Dico ZX. YV. bg. se bifariam intersecare in O. & YgVb. esse planum parallelogrammum, tum ZbXg. ZYXV.

DEMONSTRATIO.

Centrum Hexaedri est in dimidio rectæ ZX. (90. p.) & in dimidio YV. & in dimidio bg. (90. p.) Ergo cum centrum ff. sit vnicum (60. M. i.) omnes rectæ se in centro O. bifariam secant. Deinde cum rectæ bg. & YV. se bifariam diuidant in O. est bO. ad OY. vt gO. ad OV. (2. l. 5.) Ergo Yb. & Vg. sunt parallelæ (2. l. 6) & similiter Yg. & bV. Ergo YgVb. planum parallelogrammum est. Quod erat, &c.



PROPOSITIO XCII.

IN Hexaedro planis quadrilateris comprehēso, si planum in eadem ratione diuidat latera supra idem planum eleuata, in eadem ratione secat bifecantes reliqua latera, sectiones verò sunt bifariam diuisa, & planum habet centrum ff. ff. in recta coniungente centra reliquorum planorum similiter diuisa.

EXPOSITIO. Fig. 23.

SIt Hexaedrum irregulare A G. & planum QRST. secet in eadem ratione latera A Q. ad Q E. vt BR. ad R F. & C S. ad S G. & D T. ad T H. & q I. P K. d L. N M. bifecent reliqua latera. Dico I Y. ad Y q. esse vt A Q. ad Q E. & similiter K g. ad g P. & L V. ad V d. & M b. ad b N. Tum sectiones Q R. R S. S T. T Q. esse bifariam diuisas in Y. g. V. b. & centrum plani QRST. esse in recta X Z. quæ coniungit centra planorum E G. A G. & X O. ad O Z. esse vt A Q. ad Q E.

DEMONSTRATIO.

QVoniam in Trapezio EB. recta q I. bifecat opposita latera, & Q R. secat reliqua in eadem ratione, ex hyp. se ipsas in eadem rationes oppositè secant (90. M. 2.) Ergo est I Y. ad Y q. vt A Q. ad Q E. & Q Y. Y R. æquales sunt. Similiter demonstrabitur K g. ad g P. esse vt BR. ad

ad RF. vel ut AQ. ad QE. & RS esse bifariam diuisam: & sic de reliquis (93. M. 2.)

Deindè si fiat $\square x$. simile IYq. vel LVd. & $\square y$ erit Y. *centr. ff. dd.* quarum A. & B. similes sint $\square x$. & E. F. ipsi $\square y$. & similiter V. *centr. ff. dd.* ad C. D. H. G. (89. M. 2.) Ergo cum in vtraque parte puncta sint paria, & figuræ similes binæ, & binæ: *cent. ff. dd.* ad A. B. C. D. & E. F. G. H. erit in dimidio rectæ YV (64. M. 1.) Similiter idem *centrum* demonstrabitur in dimidio rectæ bg. Ergo YV. & bg se mutuo bifariam diuidunt, & in earum sectione O. est *centr. ff. dd.* similium $\square x$. & $\square y$. sed quia X. est *centr. ff. ff.* ad A. B. C. D. ex *hyp.* erit *centrum* \square similiū ipsi $\square x$. & quia X. est *centr. ff. ff.* ad E. F. G. H. ex *hyp.* erit \square similiū $\square y$. Ergo in recta XZ. erit *centrum ff.* ad A. B. C. D. E. F. G. similium $\square x$. & $\square y$. (63. M. 1.) sed idem *centrum* demonstratum est in puncto O. nempe in concursu rectarum YV. bg. Ergo tres illæ rectæ in eodem puncto O se interfecit: Ergo quatuor rectangula supra XO. similia $\square x$. vel \square IYq. minima erunt quatuor quadratis supra OZ. similia $\square y$. vel \square Yq. (64. M. 1) Ergo \square XO. simile $\square x$ habebit æqualem altitudinem cum \square OZ. simile $\square y$. (10. M. 1.) Ergo rectangulum XO. simile $\square x$. erit ipsum \square XOZ. Ergo \square XOZ. simile est $\square x$. vel IYq.

IYq. Ergo XO ad OZ est vt IY. ad Yq. vel quia XZ. & Iq. in similes figuras minimas diuisæ sunt punctis O. & Y. erit XO. ad OZ. vt IY. ad Yq. (30. M. 1.) vel vt AQ ad QE. (1. l. 5.) Constant ergo omnia in thesi proposita. Quod, &c.

PROPOSITIO XCIII.

IN prædicto Hexaedro quodlibet punctum re-
ctæ coniungentis centra duplicis plani oppositi
est centrum ff. dd. quarum quatuor sint quadrata,
& quatuor reſt angula similia ei quod fit ex par-
tibus reſtæ.

2. Si Planum aliquod tria latera, & reſtæ
coniungentem centra duplicis plani oppositi in ea-
dem ratione diuidat, & reliqua omnia diuidet
prout in præcedenti, & plani centrum in ea reſtæ
erit.

EXPOSITIO. Fig. 23.

Sit Hexaedrum A G. & reſtæ XZ. coniungat
centra X. & Z. duplicis plani oppositi. Dico
quodlibet punctum O. esse centr. ff. dd. ad om-
nes angulos solidos A. B. C. D. E. F. G. H. quarum
sint \square E. F. G. H. & \square A. B. C. D. similia \square XOZ.

2. Si quodlibet planum RSTO. in eadem
ratione diuidat latera BE. CG. DH. & XZ. Dico
reliqua omnia esse prout in præcedenti Prop.

DEMONSTRATIO.

Quoniam Z . est *centr. ff. ff.* ad $\square\square$ E.F.G.H. & similiter X . ad $\square\square$ A.B.C.D. in recta XZ . erit *centr. ff. dd.* ad dicta $\square\square$. & $\square\square$ (63. M. 1) sed quodlibet punctum O . ita diuidit rectam XZ . vt rectangulum XOZ . æquè altum sit \square OZ . & $4\square$ XOZ . æquè alta $4\square$ OZ . Ergo erunt $4\square$. minima $4\square$ (10. M. 1.) Ergo punctum O . erit *centrum* ad $\square\square$ A.B.C.D. similia \square XOZ . & ad $\square\square$. E.F.G.H. similia \square OZ (64. M. 1.) &c.

Deindè si planū RST . diuidit latera BF . CG . DH . & rectam XZ . in eadem ratione. Quoniam in Trapezio recta PK . bifecat latera opposita, & RS . fecat reliqua in eadem ratione, erunt ipsæ similiter oppositè diuisæ (90. M. 2) nempe RS . bifariam, & Kg ad gP . vt BR . ad RF . idemque demonstrabitur de ST . & Ld . Cum ergo punctum g . sit *centrum* ad \square F.G. & $\square\square$ B.C. similia ipsi KGP . vel BRF . vel XOZ . (89. M. 2.) recta gOb . quæ est in plano RST . in quo sunt puncta b . O . ex *hyp.* transibit per *centrum* plani $ADHE$ (63. M. 1.) & similiter VOY . transibit per *centrum* plani $ABFE$. Ergo cum *centrum* plani $ADHE$. sit in recta bifecante NM (89. M. 2.) erit punctum b . in recta NM . & similiter Y . in recta qI . Ergo quia b . est *centrum* ad \square E.

\square H.

□H. & □A. □D. similia □XOZ. cum N sit *centrum* quadratorum E. H. & M. sit *centrum* re-
ctangulorum similiū A. D. (35. M. 1.) erit MN.
diuisa in figuras minimas puncto *b*. sicut XZ.
puncto O (64. M. 1.) Ergo Mb. ad bN. est vt XO.
ad OZ. (30. M. 1.) vel vt DT. ad TH. *ex hyp.* sed
quia in trapezio AEDH. recta NM. bifecat la-
tera, & TQ. fecat in eadem ratione DH. & MN.
fecat etiam in eadem ratione AE (90. M. 2.) Er-
go etiam AQ. ad QE. est vt DT. ad TH. vel vt
BR. ad RF. Ergo etiam IY. ad Yq. vt BR. ad RF.
Ergo omnia in eadem ratione secantur. Quod
erat, &c.

An verò si quatuor latera in eadem ratione
secentur, sint puncta Q. R. S. T. in eodem plano
demonstrandum restat.



PROPOSITIO XCIV.

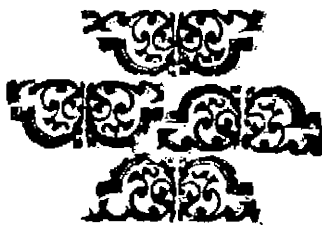
IN quolibet Hexaedro planis quadrilateris comprehenso minima summa $ff\ ff.$ æqualis est minima summa duplicis plani oppositi cum duabus $ff\ ff.$ ex recta coniungente utriusque plani cētra.

EXPOSITIO. Fig. 23.

Sit Hexaedrum $AG.$ & planorum $EG. AC.$ cētra sint $Z. \& X.$ Dico minimam summam $ff\ ff.$ ex cētro $O.$ ad omnes angulos solidos æqualem esse summis $ff\ ff.$ ex cētris $ZX + 2\ ff. ZX.$

DEMONSTRATIO.

Cum $Z.$ sit cētrum $ff. ff.$ ad $E. F. G. H.$ ex hyp. & $X.$ ad $A. B. C. D.$ figuræ ex $O.$ ad $E. F. G. H.$ æq. minimæ summæ ex $Z + 4\ ff. ff. OZ$ (60. M. 1.) & $ff. ff.$ ex $O.$ ad $A. B. C. D.$ æq. minimæ ex $X + 4\ ff. ff. OX.$ sed quia cētrum $O.$ est in dimidio rectæ XZ (90. p.) $4\ ff. OZ.$ æq. figuræ $ZX.$ & $4\ OX.$ æq. ZX (4. l. 6. & 3. l. 2.) Ergo summa ex $O.$ æq. minimis ex $Z. \& X + 2\ ZX.$ Quod, &c.



PROPOSITIO XCV.

IN quolibet Hexaedro planis quadrilateris cō-
prehensio si quatuor latera opposita bifariam se-
centur rectis, & he similiter; summa ff. ff. ex late-
ribus, & prioribus rectis cum 2 ff. ex singulis poste-
rioribus dupla est minimæ summæ ex cetro ad an-
gulos.

EXPOSITIO. Fig. 23.

Sit Hexaedrum AG. & rectæ qd. dL. LI. Iq. bi-
secēt opposita latera EF. HG. DC. AB. & XZ.
bifecent qd. & IL. tum YV. bifecet ql. & dL.
Dico summā ff. ff. EF. HG. DC. AB. 2 ZX. 2 YV.
duplam esse minimæ ex cetro O. ad omnes so-
lidos Hexaedri angulos.

DEMONSTRATIO.

IN quadrilatero EG. dimidium ff. EF. HG. cū
simili qd. æquatur minimæ summæ ad an-
gulos E. F. G. H (83. M. 2.) & similiter dimidiū
ff. AB. DC. cum simili IL. æq. minimæ summæ
ad angulos A. B. C. D. Ergo additis 2 ff. ff. ZX.
erit minima summa ex cetro solidi O. æqualis
dimidio ff. ff. EF. HG. DC. AB. qd. IL + 2 ZX.
(94 p.) Similiter ostendetur eandem solidi mi-
nimam summam ex cetro O. æqualem esse di-
midio ff. ff. HG. DC. BA. EF. dL. ql. + 2 YV. Er-
go duplum minimæ summæ ff. ff. solidi ex cen-
tro

tro O . æqualis erit summa $ff. ff.$ $EF. HG. DC. AB.$
 $qd. dL. LI. Iq + 2ZX + 2YV.$ Ergo hæc summa
 dupla est minimæ summæ $ff. ff.$ ex centro $O.$
 Quod, &c.

Pari ratione demonstrari poterit minimam
 solidi summam esse dimidium $ff. ff.$ $EH. FG.$
 $BC. AD. NP. PK. KM. MN. 2ZX. 2bg.$ Et iterum
 dimidium summæ $ff. ff.$ $FB. GC. HD. EA. RS.$
 $ST. TQ. QR. 2YV. 2bg.$ Vnde tres illæ summæ
 æquales sunt inter se, quia sunt eiusdem mini-
 mæ duplum.

CONSECTARIUM.

Hinc constat summam $ff. ff.$ ex omnibus late-
 ribus, & omnibus bisecantibus latera, cū
 $4ff. ff.$ ex singulis rectis, quæ opposita planorū
 centra coniungunt, sextuplam esse minimæ
 summæ. Alias speculationes libens ommitto,
 quæ ex iam demonstratis facile possunt de-
 duci.



PROPOSITIO XCVI.

IN quolibet Prismate, vel quasi Prismate centrum *ff. ff.* est in medio rectæ coniungentis duplicis plani oppositi centra: Et in Prismate triangulari est in tertia parte rectæ à centro quadrilateri ad dimidium oppositi lateris, quæ omnes in centro se in eâ ratione intersecant.

EXPOSITIO. Fig. 24.

SIt Prisma, vel quasi Prisma ABCDEF. & plana opposita ABC. DEF. centra habeant in G. & H. Dico centrum solidi esse in medio rectæ GH. siue Prisma sit triangulare, siue non. Si autem Prisma, vel quasi Prisma triangulare sit, & Punctum K. sit centrum quadrilateri CBEE. & ducatur KQ. in dimidium oppositi lateris. Dico in tertia parte rectæ KQ. esse solidi centrum; & si ducantur similiter IP. LR. omnes se intersecare in centro O. in eadē ratione 1 ad 3.

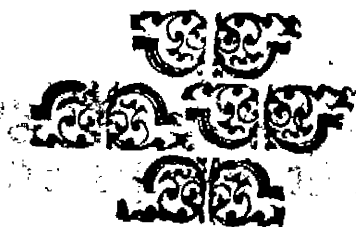
DEMONSTRATIO.

QVoniam H. est centrum *ff. ff.* plani DEF. & G. est centrum plani ABC. si GH. sit bifariam diuisa, cum numerus figurarum vnius, & alterius plani sit æqualis, erunt tot figuræ OH. quot figuræ OG. minimæ inter se (37. M. 1.) Ergo erit O. centrum *ff. ff.* ad vtriusque plani

ni angulos, vel ad omnes angulos solidi (64. M. 1.)

In Prismate verò triangulari si K sit *centrum* quadrilateri $BGFE$. cum DA sit bifariam diuisa in Q . erit Q *centrum* ad $A. D.$ (35. M. 1.) Si ergo KQ diuisa sit in sex partes æquales, & sumantur duæ KO . erunt $4ff. ff. KO$. minimæ $2ff. ff. OQ$. (37. M. 1.) Ergo erit O *centrum* $ff. ff.$ ad sex puncta $A. B. C. D. E. F.$ (64. M. 1.) Ergo quia KO ad KL est vt 2. ad 6. erit KO . tertia pars ipsius KQ . vel vt 1. ad 3. Similiter ostendetur *centrum* O . esse in tertia parte rectarum LR . & IP . Ergo cum *centrum* solidi vnicum sit (60. M. 1.) tres illæ rectæ $KQ. LR. IP$. se in eodem puncto O . in eadem ratione secant vt 1. ad 3. Quod, &c.

Quasi Prismata dicuntur, si opposita plana non sint parallela, vel eleuata non sint parallelogramma.



PROPOSITIO XCVII.

IN omni Prismate, vel quasi Prismate centrū
ff. ff. est centrū plani bisecantis latera quadrangulorum.

EXPOSITIO. Fig. 24.

Sit Prisma, vel quasi Prisma ABCDEF. & planum PQR. bisecet omnia eius latera eleuata supra plana opposita. Dico *centrum ff. ff.* plani PQR. esse ipsum solidi *centrum ff. ff.* ad angulos solidos.

DEMONSTRATIO.

Diuidentur omnia latera plani bisecantis bifariam in I. K. L. & quia DA. est bifariam diuisa in Q. erit hoc *centrum* ad A. D. (35. M. 1.) & R. ad E. B. & P. ad FC. &c. Ergo in dimidio rectæ QR. nempe in I. erit *cētrum* ad A. D. B. E. (64 M. 1.) & similiter L. erit *centrum* ad A. D. C. F. & K. ad B. E. F. C. Ergo *centrum* ad A. D. B. E. F. C. erit in IP. (63. M. 1.) & similiter in LR. & in KQ. Ergo erit ~~in~~ *centrum* intersectione O. sed quia RQ. est in I. bifariam diuisa est I. *centrum ff. ff.* ad RQ. (35. M. 1.) & similiter K. est *cētrum* ad P. R. & L. ad Q. P. (35. M. 1.) Ergo in recta IP. erit *centrum* punctorum Q. R. P. & similiter in recta LR. & in recta KQ. (61. M. 1.) Ergo erit *centrum* plani PQR. in concursu re-

ctarum O. Ergo cum solidi *centrum* demonstratum sit in eodem concursu idem erit *centrum* ff. ff. solidi, & plani bisecantis, &c.

Quod si Prisma, vel quasi prisma Polygonū fuerit eadem continuabitur demonstratio, & semper solidi, & plani *centrum* in eodem rectarum concursu demonstrabitur.

SCHOLIVM.

BReuius demōstrari poterit ex hoc vniuersali theoremate. *Si plura fuerint centra ff. ad varia puncta, omnium centrorum centrum ff. est centrum omnium punctorum: quod demonstrabitur (ex 64. M. I.) sed ibi omissū fuit Theorema, quia tunc non occurrerat.*



PROPOSITIO XCVIII.

IN Prismate, vel quasi Prismate triangulati
 minima summa $ff\ ff.$ ex centro est tertia pars
 summa $ff\ ff.$ ex lateribus triangulorum + $6. ff. ff.$
 ex semirecta coniungente ipsorum centra.

EXPOSITIO. Fig. 24.

SIt Prisma ABCDEF. cuius centrum $ff\ ff.$ O.
 Dico minimam summam ex O. esse tertiam
 partem $ff\ ff.$ AB. BC. CA. DE. EF. FD + $6ff\ ff.$ ex
 dimidio rectæ HG. quæ iungit triangulorum
 centra.

DEMONSTRATIO.

CVm H. & G. sint Triangulorum centra ex
 hyp. figuræ ex O. æq. minimis summis ex H.
 & G + $3OH + 3OG$ (60. M. 1.) Ergo quia cen-
 trum O. biseCAT HG (96. p.) $3ff. OH.$ & $3OG.$ sunt
 $6OH.$ vel $6OG.$ sed minima summa ex H. est
 tertia pars $ff. DE. EF. FD.$ & minima ex G. est
 tertia pars $ff. AB. BC. CA$ (8. M. 2.) Ergo mini-
 ma summa æqualis est tertiæ parti DE. EF. FD.
 AB. BC. CA + $6OH.$ Quod erat, &c.



PROPOSITIO XCIX.

IN Prisma Triangulari minima summa ff.
 ff est tertia pars ff. ff. ex lateribus triangulorū,
 cum dimidio ff. ex lateribus parallelogrammo-
 rum.

EXPOSITIO. Fig. 24.

Sit Prisma triangulare ABC. &c. & centrum
 O. Dico minimam summam ff. ff. esse tertiā
 partem ff. ff. AB. BC. CA. DE. EF. FD. cum di-
 midio ff. ff. DA. FC. EB.

DEMONSTRATIO.

Sint H. & G. triangulorum centra, quæ iun-
 gantur recta HG. & ducantur FHN. CGM.
 & NM. cum NM. diuidat bifariam latera DE.
 AB. (1. M. 2.) est NM. parallela lateri DA. ipsi-
 que æqualis (7. l. 1.) Ergo etiam est Parallela, &
 æqualis CF. & BE. & MF. erit parallelogram-
 mum (7. l. 1.) Ergo cum HG. diuidat in eadem
 ratione latera FN & CM (1. M. 2.) erit HG pa-
 rallela, & æqualis lateribus CF. BE. AD. Ergo
 tres figuræ AD. CF. BE æquales sunt tribus fi-
 guris HG. Ergo etiam vna, & dimidia figura
 HG. erit dimidium figurarum AD. CF. BE sed
 minima summa ex O. est tertia pars ff. ff. A B.
 BC. CA. DE. EF. FD + 6 ff. ff. OH vel + vna cum
 dimidia HG. (28. p.) Ergo minima summa ex
 O.

O. ad omnes angulos solidose est tertia pars *ff.*
ff. AB. BC. CA. DE. EF. FD. cum dimidio *ff.*
 AD. CF. BE. Quoderat, &c.

PROPOSITIO C.

IN quolibet Prismate si planum utcumque
 secet latera parallelogrammorum, habebit cē-
 trum *ff.* in recta coniungente cētra duplicis pla-
 ni oppositi paralleli.

EXPOSITIO. Fig. 24.

Sit Prisma Triangulare ABCDEF. & plana op-
 posita parallela, nempe superius, & inferius
 DEF. ABC. quorum cētra H. & G. & quodli-
 bet planum PQR. secat utcumque latera pa-
 rallelogrammorum AD. CF. BE. Dico cen-
 trum plani PQR. esse in recta HG. quæ plani
 superioris, & inferioris cētra coniungit.

DEMONSTRATIO.

DVcantur FHN. CGM. & NM. eruntque
 NM. HG. FC. DA. BE. parallelæ vt in 99. p.
 & QR. erit bifariam diuisa in I. (61. M. 2) &
 recta PI. erit communis sectio planorū PQR.
 & NC. Ergo cum sint parallelæ NM. HG. FC.
 erit IO. ad IP. vt NH ad NF. (2. 16) sed H. est
 cētrum $\triangle DEF.$ & NH. tertia pars ipsius NF.
 (1. M. 2.) Ergo etiam IO. erit tertia pars ipsius
 IP.

IP. (1. l. 5.) Ergo cū PI. bifecet basim Δ PQR.
erit O. centrum ipsius (1. M. 2) quod est in recta
HG. Quod erat, &c.

Similitèr ex Parallelismo continuabitur
demonstratio si prisma Poligonum fuerit,
quod vel leui meditatione Lectori Geomettae
perspicuum erit.



CAPUT III.

DE SOLIDIS ORDINATIS.



*I*n decimo tertio Elementorum libro Euclides egit de solidis regularibus, quibus addidere plura scitu dignissima Hypsicles, Caddalla, & Campanus, quæ apud nostrum P. Clavium videri possunt in 14. 15. & 16. Elementorum libris. Eorum nos hic aliqua delibabimus, quæ ad Minimorum doctrinam spectant; & alia non pauca ab Euclide, & predictis Authoribus intacta, facili, clara, & singulari methodo demonstrabimus. Non dubito quin plura nos lateant, quæ ex minimis elici potuere, utinam Lector Geometra eorum meditationi acriorem mentem adijciat, & Colophonè addat; ut quod nos latere, discamus ab eo, cui Minimorum diuturna meditatione fessi haud sterile Geometria fundum excellendam relinquimus.



PROPOSITIO CI.

SI ex angulo Tetraedri regularis ducatur perpendicularis in planum oppositum, cadet in trianguli centrum, & e contra.

EXPOSITIO. Fig. 25.

Tetraedrum regulare, siue ordinatum est Pyramis quatuor triangulis æquilateris comprehensa. Sit ergo Tetraedrum regulare ABCD. & ex quolibet angulo D. perpendicularis ducatur DG. in planum ABC. Dico punctum G. in quo recta planum trianguli secat, esse centrum *ff. ff.* trianguli ABC. & e converso si DG. cadat in *centrum* trianguli. Dico esse ipsius plano perpendicularum.

DEMONSTRATIO.

Per punctum G. ducantur AGF. BGH. CGE. & quia DG. est plano perpendicularis erunt omnes anguli DGH. DGE. &c. recti: Ergo quadratum rectæ DA. oppositæ angulo recto DGA. erit æquale quadratis DG. GA. (4. l. 2.) Similiter quadratum DB. erit æquale quadratis DG. GB. tum quadratum DC. æquale quadratis DG. GC. (4. l. 2.) Ergo cum latera Tetraedri DA. DB. DC. sint æqualia, erunt etiam æqualia quadrata DG. GA. ipsis DG. GC. & ipsis DG. GB. Ergo ablato communi DG. æqualia

lia

lia erunt quadrata GA. GB. GC. vnde & æqua-
les erunt rectæ GA. GB. GC. Ergo si ex G. radio
GA. circulus describatur, erunt puncta A. B. C.
in peripheria circuli circumscripti: sed *cētrum*
circuli circumscripti est *centrum* ff. ff. triangu-
li regularis, vel æquilateri (109. M. 2.) Ergo
punctum G. est *centrum* ff. ff. Trianguli A B C.
Quod erat, &c.

E converso. Si recta DG. cadat in *centrum* ff. ff.
trianguli ABC. erit G. *centrum* circuli circun-
scripti (109. M. 2.) Ergo radij GA. GB. GC. erūt
æquales: sed etiā latera Tetraedri DA. DB. DC.
sunt æqualia: & latus DG. commune: Ergo
triangula DGA. DGB. DGC. sunt omninò
æqualia (4. l. 1.) & omnes anguli in G. recti: &
DG perpendicularis. Quod, &c.



PROPOSITIO CII.

SI ex angulis Tetraedri regularis ducantur perpendicularares in plana opposita, omnes sunt aequales, & se quadrifariam interfecant in centro ff. ff. Tetraedri, & e converso.

EXPOSITIO. Fig. 25.

IN Tetraedro regulari ABCD. ducantur perpendicularares DG. BK &c. Dico illas esse aequales, & transire per *centrum* ff. ff. Tetraedri O. & omnes in eo quadrifariam se interfecare, in ratione 1. ad 4. Et e converso si rectae DG. CK. &c. transeant per *centrum* ff. ff. O. Dico esse perpendicularares, & consequenter incidere in planorum *centra*: vel si omnes se in eadem ratione fecerint transire per *centrum*, & esse perpendicularares, &c.

DEMONSTRATIO.

CVM triangula æquilatera ABC. ACD. æqualia sint circulorum radij GA. KD. æquales erunt: & quia perpendicularorum anguli sunt æquales recti DKB. DGB. erit quadratum DB. æquale quadratis DK. KB. (4. l. 2.) & pariter quadratum DB. erit æquale quadratis DG. GB (4. l. 2.) Ergo quadrata DK. KB. æqualia sunt quadratis DG. GB. Ergo ablati utrinque quadratis æqualibus DK. GB. rema-

nebunt æqualia quadrata DG. BK. Ergo etiam rectæ perpendiculares DG. BK. æquales sunt.

Deinde cum G. sit *centrum* plani ABC (101. p.) erit *centrum* ff. ff. Tetraedri in quarta parte rectæ GD. & similiter in quarta parte KB (1. p.) Ergo quia *centrum* ff. ff. est vnicum (60. M. I.) perpendicula BK. DG. &c. se in *centro* ff. ff. O. quadrifariam secant, vel vt 1. ad 4. Quod erat, &c.

Econuersò. Si DG. trāseat per *entrum* ff. ff. O. erit G. *centrum* basis (1. p.) Ergo erit DG perpendicularis plano ABC (101. p.) idemque est de reliquis. Si verò tres rectæ ex A. B. C. se in eadem ratione secent in recta DG. erit hæc per *centrum* ff. ff. (47. p.) similiter erit BK. per *centrum*, &c. Vnde & perpendiculares æquales erunt. Quod, &c.



PROPOSITIO CIII.

Centrum ff. ff. Tetraedri regularis est ipsum
centrum utriusque sphaerae inscriptae, & cir-
cumscriptae.

EXPOSITIO. Fig. 25.

Sit Tetraedrum ABCD. cui intelligatur in-
scripta, & circumscripta sphaera. Dico cen-
trum ff. ff. Tetraedri esse centrum utriusque
sphaerae.

DEMONSTRATIO.

Quia omnia perpendiculara sunt aequalia, &
se intersecant in O. vt 1. ad 4. aequales
erunt OG. OK. &c. (102. p.) Ergo si radius OG.
describatur sphaera, cum radius OG. sit plano
ABC. perpendicularis (102. p.) sphaera tanget
planum ABC. & similiter alia plana: Ergo erit
sphaera inscripta.

Rursus quia DO. BO. &c. aequales sunt (102.
p.) si radius OB. sphaera describatur ex centro O.
transibit haec per omnes Tetraedri angulos
solidos, & erit circumscripta: Ergo centrum ff.
ff. O. est utriusque sphaerae centrum. Quod erat,
&c.



PROPOSITIO CIV.

SI in Tetraedro regulari sumatur quodlibet punctum, ex quo ducantur perpendiculares ad quatuor plana, omnium summa æqualis est perpendiculo ab angulo in planum oppositum.

EXPOSITIO. Fig. 25.

Sit Tetraedrum ABCD. & punctum assumptum O. perpendiculares sint OG. OK. &c. Dico omnium summam æqualem esse perpendiculo DG.

DEMONSTRATIO.

DVcantur ex O. rectæ OA. OB. &c. & Tetraedrum diuisum erit in quatuor Pyramides ABCO. ADCO. DCBO. ADBO. quæ omnes habent æqualem basim cum Tetraedro : & se habent vt altitudines (5. l. 11.) Ergo etiã summa Pyramidum ad Tetraedrum erit vt summa perpendiculorũ ad Tetraedri perpendiculum (4. l. 5.) Ergo cum summa Pyramidum sit Tetraedro æqualis, quia hoc ex illis componitur, summa perpendiculiarum æqualis erit perpendiculo Tetraedri (2. l. 5.) Quod erat, &c.



PROPOSITIO CV.

IN Tetraedro regulari si inter plana eundem angulum comprehendentia, & infra basim continuata sumatur punctum, perpendicularis in planum angulo oppositum, est differentia inter reliquarum summam, & perpendicularium Tetraedri.

EXPOSITIO. Fig. 25.

Sit Tetraedrum ABCD. & extra ipsum sumatur punctum P. quod sit inter plana continuata, quæ comprehendunt solidum angulū A. & ex P. ducantur perpendiculara in omnia plana Tetraedri. Dico perpendicularum ex P. in planum BCD. oppositum ipsi angulo A. esse excessum, quo summa trium perpendicularorum in plana ABC. ACD. ABD. superant perpendicularum ipsius Tetraedri ex A. in planum oppositum.

DEMONSTRATIO.

Per punctum P. intelligatur ductum planum NML. parallelum plano BCD. eritque solidum ANML. Tetraedrum regulare simile Tetraedro ABCD. (5. l. II.) Ergo cum perpendicularum ex P. in planum NML. nulla sit, quia punctum P. est in ipso plano, reliqua tria perpendiculara æqualia erunt perpendicularo ex

AN-

Angulo A. in planum oppositum NML (104. p.) sed perpendiculum ex A. in planum NML. superat perpendiculum ex A. in planum BCD. toto perpēdiculo cominuni inter vtrumque planum parallelum BCD. NML. Ergo quia perpendiculum ex P. in planum BCD. est cōmune perpendiculum inter vtrumque planū parallelum BCD. NML (3. l. 11.) erit perpendiculum ex P. differentia, siue excessus, quo summa perpēdiculorum in plana ADC. ADB. ABC. superat perpendiculum Tetraedri ex angulo A. in planum oppositum ABC. Idemque est de quolibet alio perpendiculo ex quouis angulo in planum sibi oppositū, cum omnia sint æqualia ex *prop.* 102. Quod erat demonstrandum.



PROPOSITIO CVI.

IN Tetraedro regulari si extra, & inter plana supra verticem alicuius anguli continuata summatum punctum; perpendicularares ex ipso in plana angulorum comprehendentia sunt differentia, vel excessus quo perpendicularum ex eodem puncto in planum angulo oppositum superat perpendicularum ipsius Tetraedri.

EXPOSITIO. Fig. 25.

IN eodem Tetraedro ABCD. assumpeum sit quodlibet punctū S. inter plana BAC. BCD. BAD. Ultra verticem anguli B. continuata, & ex puncto S. ducta intelligantur quatuor perpendiculara in plana Tetraedri cōtinuata BQR. BRN. BQN ACD. Dico tria perpendiculara in plana BQR. BRN. BQN. esse differentiam, siuè excessum quo perpendicularum ex S. in planum ADC. superat perpendicularum Tetraedri BK. vel DG.

DEMONSTRATIO.

PER punctum S. intelligatur ductum planum QRN. parallelum plano ADC. quod angulo B. oppositum est, eritque solidum QRNB. Tetraedrum regulare simile ipsi Tetraedro ABCD. (s. l. II.) Ergo quoniam perpendicularum ex S. in planum QRN. nullum est, eo quod pun-

punctum S. reperitur in eodem plano, reliqua perpendiculara ex S. in tria plana BQR. BRN. BQN. æqualia erunt perpendicularo ex angulo B. in planum QRN. quod est perpendicularum Tetraedri QRNB (104. p.) sed perpendicularū ex B. in planum QRN. est etiam perpendicularū ex B. in planum parallelum ACD. quia plana parallela habent commune perpendicularum (3. L. II.) Ergo perpendicularum ex B. in planum QRN. est differentia inter perpendicularum vtriusque plani, & perpendicularum ex B. in planum ADC. Ergo quia perpendiculara ex S. in plana BQR. BRN. BNQ. æqualia sunt ipsi perpendicularo ex B. in planum QRN. sunt differentia, vel excessus, quo perpendicularum ex S. in ADC. superat perpendicularum BK. Tetraedri. Quod, &c.



PROPOSITIO CVII.

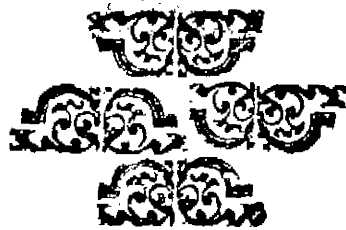
SI in Tetraedro regulari inscribatur, & circum-
scribatur sphaera, diameter circumscripta po-
test noncuplum diametri sphaerae inscriptae.

EXPOSITIO. Fig. 25.

Sit Tetraedrum ABCD. & eius centrum ff ff .
O. quod erit vtriusque sphaerae centrum (103.
p.) Dico potentiam diametri sphaerae ex O. cir-
cumscriptae noncuplam esse potentiae diame-
tri sphaerae ex O. inscriptae.

DEMONSTRATIO.

Ducto perpendicularo BK. transibit per cen-
trum O (102. p.) & erit OK. radius sphaerae
inscriptae, & OB. circumscriptae, & KO. tertia
pars ipsius OB. (103. p.) sed diametri sunt vt
semidiametri (5 l 5.) Ergo cum potentiae, vel
quadrata sint in duplicata ratione laterum (4.
l 6) si sumantur continuæ 1. 3. 9. erit quadratū
diametri sphaerae inscriptae ad quadratum cir-
cumscriptae vt 1. ad 9. Ergo huius potentia est
noncupla illius. Quod erat, &c.



PROPOSITIO CVIII.

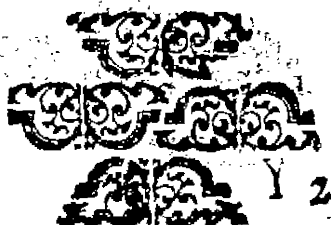
Potentia diametri sphaerae Tetraedro regulari circumscripta est sesquialtera potentia lateris Tetraedri ut 3. ad 2.

EXPOSITIO. Fig. 25.

IN eodem Tetraedro. Dico quadratum diametri sphaerae circumscriptae sesquialterum esse quadrati lateris AD.

DEMONSTRATIO.

Cum omnes anguli solidi A. B. C. D. sint in superficie sphaerae circumscriptae, erit summa ff. ff. ex lateribus AB. AC. AD. aequalis minimae summæ OA. OB. OC. OD. + 4 ff. ff. OA. (60. M. 1.) Ergo Quadrata AB. AC. AD. æquatur 8. quadratis OA. Ergo qualium quadratum radij OA. est 9. summa quadratorum AB. AC. AD. erit 72. & quia quadrata AB. AC. AD. sunt æqualia ex æqualibus lateribus, quodlibet erit 24. sed qualium quadratum radij OA. est 9. quadratum dupli radij, hoc est diametri est 36 (3. l. 2.) Ergo quadratum diametri ad quadratum lateris AB. est ut 36. ad 24. vel ut 3. ad 2. nempe sesquialterum. Quod, &c.



PROPOSITIO CIX.

Potentia diametri circuli ambientis basim Tetraedri est sesquitertia potentia lateris ipsius Tetraedri, vt 4. ad 3.

EXPOSITIO. Fig. 21.

Sit ABC. basis Tetraedri, & illius centrum G. ex quo intelligatur circulus descriptus radio GA. Dico quadratum diametri, nempe duplæ AG. esse ad quadratum lateris AB. vt 4. ad 3.

DEMONSTRATIO.

Cum ABC. sit triangulum æquilaterum circulo inscriptum, erit quadratum lateris AB. triplum quadrati radij GA (1. 2. M. 2.) sed quadratum diametri, vel dupli radij est quadruplum quadrati radij (3. l. 2.) Ergo qualium quadratum radij AG. est 1. quadratum lateris AB. erit 3. & quadratum diametri erit 4. Ergo invertingo quadratum diametri circularis ad quadratum lateris Tetraedri est vt 4. ad 3. vel vt 32. ad 24. Est igitur potentia diametri circularis sesquitertia potentia lateris Tetraedri. Quod erat, &c.



PROPOSITIO CX.

IN Tetraedro regulari Potētia diametri circuli ambientis basim octupla est potentia diametri sphaerae inscriptae; & potentia lateris sextupla eiusdem.

EXPOSITIO. Fig. 25.

IN eodem Tetraedro. Dico potentiam dupli radij AG. octuplam esse potentiae dupli radij OG. sphaerae inscriptae, & potētiā lateris AB. esse sextuplam potentiae eiusdem duplæ OG.

DEMONSTRATIO.

Quoniam potentia GO. est 1. potentia diametri, vel dupli radij est 4 (3. l. 2.) sed potentia diametri circumscriptae, vel dupli radij OA. est noncupla nempe 36 (97. p.) & potentia lateris AB. est 24 (98. p.) & potentia diametri circularis, vel dupli radij GA. est 32 (99. p.) Ergo potētia diametri circularis octupla est potentiae diametri inscriptae ut 32. ad 4. & Potentia lateris Tetraedri est sextupla eiusdem ut 24. ad 4. Quod erat, &c.



PROPOSITIO CXI.

IN Tetraedro regulari potentia radij sphaerae circumscriptae ad Potentiam radij circularis est vt 9. ad 8. vel sesquioctava, idemque est de diametris.

EXPOSITIO. Fig. 25.

IN eodem Tetraedro ABCD. radius sphaerae circumscriptae est OB. (103. p.) radius vero circuli ambientis basim est GB. Dico quadratum OB. esse sesquioctavum quadrati GB. vel \square OB. ad \square GB. esse vt 9. ad 8.

DEMONSTRATIO.

QVoniam Triangulum BGO. est rectangulum (102. p.) erit quadratum OB. aequale quadratis OG. GB. (4 l. 2.) sed qualium quadratum OG. est 1. quadratum OB. est 9. (97. p.) Ergo cum quadratum GB. sit differentia quadratorum OB. & OG. qualium quadratum OB. est 9. erit quadratum GB. 8. &c. Ergo illud est sesquioctavum huius. Quod erat, &c.

Constat etiam ex demonstratione *prop.* 110. \square OB. esse 36. & \square GB. 32. scilicet vt 9. ad 8. &c.



PROPOSITIO CXII.

IN Tetraedro regulari Potentia perpendiculari à vertice ad basim dupla est potentia radij circuli ambientis basim.

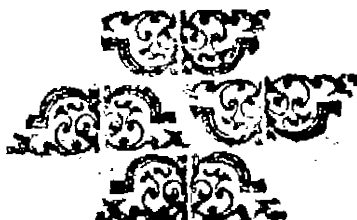
Consect. Perpendicularum à vertice in basim est ad radiusm circuli ambientis basim Tetraedri, ut diameter quadrati ad suum latus.

EXPOSITIO. Fig. 25.

Sit Tetraedrum regulare ABCD & recta DG. ex angulo D. sit perpendicularis plano opposito ABC. & ducatur recta GA. vel GB. vel GC. Dico Potentiam rectæ DG. esse duplam potētiæ rectæ GA, &c.

DEMONSTRATIO.

Quoniam angulus DGB. est rectus ex hyp. est quadratum lateris DB. æquale quadratis BG. GD (4. l. 2.) sed qualium DB. est potentia 24. quadratum duplæ GB. est 32 (109. p.) Ergo quadratum GB. erit 8 (3 l. 2.) Ergo quadratum DG. differentia quadratorum DB. & BG. erit 16. dupla scilicet potentia GB. Vnde GD. ad GB. est vt diameter quadrati ad latus. Quod erat, &c.



PROPOSITIO CXIII.

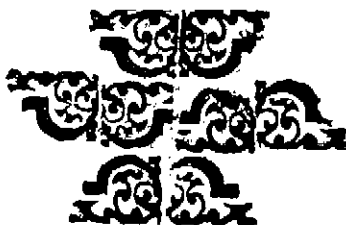
IN Tetraedro regulari Potentia perpendiculi à centro basis in latus dupla est potentia perpendiculi à centro ipsius Tetraedri in basim: unde rectæ sunt ut diameter ad latus quadrati: & perpendiculum à centro basis ad perpendiculum à centro Tetraedri est ut perpendiculum à vertice ad radium circulare.

EXPOSITIO. Fig. 25.

Sit in Tetraedro ABCD. recta DOG. perpendiculum à vertice: & OG. à centro Tetraedri: & GH. à centro basis: & GB. radius circularis. Dico potentiam GH. esse duplam potentia OG. &c.

DEMONSTRATIO.

Quoniam G. est centrum basis (101. p.) BGH. bisecat latus AC. & HG. est dimidiū GB. (1. M. 2.) & GH. perpendicularis (5. l. 1.) Ergo \square HG. est quarta pars \square GB. (3. l. 2.) sed qualiū \square GO. est 1. quadratum BG. est 8 (111. p.) Ergo \square GH. erit 2. duplum scilicet \square GO. unde GH. ad GO. est ut diameter quadrati ad suum latus; & erunt ut GH. ad GO. ita DG ad GB (112. p.) Quod, &c.



PROPOSITIO CXIV.

IN Tetraedro regulari Potentiã rectã à centro in dimidium latus tripla est potentia perpendiculari à centro in basim, unde recta ad perpendicularium est vt latus Tetraedri ad radium circuli ambientis basim: vel vt latus Δ ad radium.

EXPOSITIO. Fig. 25.

IN Tetraedro regulari ex centro $ff.$ $O.$ ducatur perpendicularis $GO.$ & recta $OE.$ in dimidium lateris. Dico quadratum OE triplum esse quadrati $OG.$ & rectam $OE.$ ad $OG.$ esse vt latus Tetraedri $DB.$ ad radium $GB.$ circuli ambientis basim.

DEMONSTRATIO.

QVoniam angulus $OGE.$ rectus est ex *hyp.* quadratum $OE.$ æquale est quadratis $OG.$ GE (4 l. 2.) sed quatum quadratum $OG.$ est 1. quadratum $GE.$ est 2. (113 p.) Ergo quadratum $OE.$ summa quadratorum $OG.$ $GE.$ erit 3. scilicet triplum quadrati $OG.$ sed etiam quadratum lateris $AB.$ triplum est quadrati radij GB (112. M. 2.) Ergo cum quadrata sint in eadem ratione, est recta $OE.$ ad $OG.$ vt $AB.$ ad $BG.$ (4 l. 6.) Quod erat, &c.

PROPOSITIO CXV.

IN Tetraedro regulari recta à centro ff . ff . in dimidium latus est medio loco proportionalis inter segmenta perpendiculari, vel inter radios utriusque sphaerae: & facit cum perpendicularo Triangulum illi simile, quod fit ex perpendicularo, & latere.

EXPOSITIO. Fig. 25.

EX centro ff . ff . O . ducta sit OE . & perpendicularum DOG . Dico OE . esse mediã inter DO . OG . & Triangulum EOG . esse simile Triangulo DGC .

DEMONSTRATIO.

Quod quadratum OG . est 1. quadratum OE . est 3. (114 p.) & quadratum DO . est 9. (107 p.) Ergo cum quadrata 1. 3. 9. sint continua, etiam rectae continue proportionales erunt (4. l. 6.) OG . ad OE . ut OE . ad OD . Ergo OE . media est inter radios utriusque sphaerae.

Insuper quia quadratum GE . est 2. & quadratum OG . 1 (113 p.) & quadratum DG . 16. & quadratum GB . 8. (112 p.) est GE . ad OG . ut DG . ad GB . (4. l. 6.) Ergo cum anguli DGB . OGE . sint aequales recti, erunt triangula EGO . DGB . vel DGC . similia (2. l. 6.) Quod erat, &c.

PROPOSITIO CXVI.

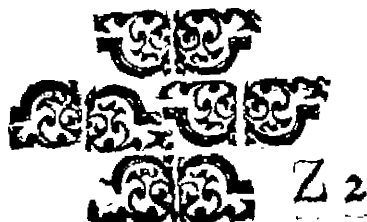
Semilatus Tetraedri regularis medium est inter radium Sphaerae circumscriptae, & diametrum inscriptae: & etiam inter perpendicularum ab angulo in latus, & minus segmentum ipsius: & etiam inter perpendicularum à centro Tetraedri, & diametrum Sphaerae circumscriptae.

EXPOSITIO. Fig. 25.

IN Tetraedro ABCD. Dico AE. dimidium lateris esse medium inter OB. & 2OK. & inter BH. HG. & inter OG. & 2OB.

DEMONSTRATIO.

Quoniam \square AB. lateris est 24. qualiū \square OG. est 1. (108. & 107 p.) Ergo \square AE. erit quarta pars, scilicet 6. (3. l. 2.) sed \square OB. est 9. & \square OG. 1 (107 p.) vel \square 2OG. est 4 (3. l. 2.) Ergo sūt cōtinua quadrata \square OB. 9. \square AE. 6. \square 2OG. 4. Ergo etiam rectæ (4. l. 6.) Insuper \square HG. est 2. (113. p.) & \square AE. 6. & \square BH. 18. nempe differentia \square AB. & AE. vel AH. Ergo continua sunt \square HG. 2. \square AE. 6. \square BH. 18. Tandem \square OG. est 1. \square AE. 6. \square 2OB. 36. Ergo etiam sunt continua. Quod, &c.



PROPOSITIO CXVII.

Latus Tetraedri medium est inter perpendiculum à vertice, & diametrum sphaeræ circumscriptæ. Similiter inter perpendiculum ab angulo in latus, & diametrum circuli ambientis basim.

EXPOSITIO. Fig. 25.

IN Tetraedro ABCD. Dico latus AB esse medium inter DG. & 2OB. & similiter inter AF. & 2AG.

DEMONSTRATIO.

Quoniam $\square DA$. est 24 & $\square AG$. 8 (112. p.) erit $\square DG$. 16 (4 l. 2.) & $\square GO$. 1. & \square diametri, vel 2OB. est 36 (97. p.) Ergo sunt continua quadrata $\square 2OB$ 36. $\square AB$. 24. $\square DG$. 16. in ratione sesquialtera: Ergo & rectæ proportionales erunt (4 l. 6.)

Similiter quia $\square BA$. est 24. (112. p.) & $\square AH$ 6. (3. l. 2.) & $\square AF$. differentia $\square BA$. & $\square AH$. est $\square AF$. 18 (4. l. 2.) & $\square 2BG$ 32 (112 p.) Ergo continua sunt $\square 2BG$ 32. $\square BA$. 24. $\square AF$ 18. in ratione sesquitercia: unde & rectæ proportionales erunt. Quod erat, &c.



PROPOSITIO CXVIII.

S I ex vertice Tetraedri regularis ducatur re-
 cta per centrum ff. ff. in basim, & ab angulo
 basis recta per sectionem in latus erunt sex conti-
 nuæ in ratione lateris quadrati ad diametrum,
 scilicet Perpendicularum à centro Tetraedri, per-
 pendiculum à centro basis, diameter sphaera in-
 scriptæ, radius circularis, perpendicularum à verti-
 ce, diameter circuli.

EXPOSITIO. Fig. 25.

I N Tetraedro ABCD. ducatur DG. per centrū
 ff. ff. O. & BGH. Dico esse sex continuas OG.
 GH. 2OG. GB. GD. 2AG.

DEMONSTRATIO.

Q Ualium \square OG. est 1. est \square GH. 2. & \square 2OG.
 4 & \square GB. 8. & \square GD. 16. & \square 2AG. 32.
 quæ omnia constant ex præcedentibus: Ergo
 cum quadrata sint vt quadratum lateris ad \square
 diametri eiusdem; erunt rectæ vt latus ad dia-
 metrum (4. l. 6.) Quod erat, &c.

Plures aliæ rationes continuæ, vel non cō-
 tinuæ ex sequenti tabella elici possunt, in qua
 omnia demonstrata facile conspiciuntur.



TABVLA TETRAEDRI
 continens rectarum potentias, qualium
 radius sphaerae inscripta est 1.

Radius sphaerae inscriptae GO.	1.
Radius circuli inscripti GH.	2.
Radius sphaerae tangentis latera OE.	3.
Diameter sphaerae inscriptae 2OG.	4.
Summa $\square \square$ ad planorum centra.	4.
Semilatus Tetraedri AE.	6.
Radius circuli circumscripti GB.	8.
Radius sphaerae circumscriptae OB.	9.
Perpendiculum ab angulo in basim DG.	16.
Perpendiculum ab ang. in latus BH.	18.
Summa ad dimidia latera ex O.	18.
Latus Tetraedri AB.	24.
Diameter circuli circa basim 2AG.	32.
Diameter sphaerae circumscriptae.	36.
Minima summa ex centro O.	36.
Summa ex semilateribus cunctis.	36.
Summa ex plani centro ad ang.	40.
Summa ex angulo in reliquos.	72.
Summa ex cunctis lateribus.	144.

Hinc etiam Geometra quænam rectæ inter
 ferationales, vel irrationales sint leui medita-
 tione percipiet.

PROPOSITIO CXIX.

SI solidum quadratis sex comprehendatur Hexaedrum regulare erit, & parallelepipedum rectangulum, qui cubus dicitur.

EXPOSITIO. Fig. 22.

SIt solidum A E. sex quadratis cōprehensum. Dico esse regulare, & parallelepipedum rectangulum, nempe cubum.

DEMONSTRATIO.

CUm angulus quadrati BAG. rectus sit, & etiam CAG. est GA. plano AD. perpendicularis (1. l. 11.) & similiter plano GE. Ergo plana AD. GE. cum habeant commune perpendiculum AG. parallela sunt (3. l. 11.) Idem ostendetur de planis AF. BE. tum CE. AH. Ergo solidum parallelepipedum est: deinde omnia latera sunt æqualia, & omnes anguli plani recti similiter dispositi: Ergo omnes anguli solidi recti æquales sunt: Ergo cum solidum habeat sex hædras, vel superficies, & omnes angulos solidos æquales, & etiam latera, erit Hexaedrū parallelepipedum rectangulum regulare. Quod erat, &c.



PROPOSITIO CXX.

Plana, quæ secant per angulos cubum, rectangula sunt invicem perpendicularia.

2. Ipsa, & eorum sectio duobus cubi planis sunt perpendicularia.

EXPOSITIO. Fig. 22.

Sit Cubus AE . sectus planis $ACEG$. $BDFH$.

Dico illa esse rectangula, & invicem perpendicularia: & ipsa, atque sectionem LR . esse perpendicularia planis GE . AC .

DEMONSTRATIO.

Cum BH . sit perpendicularis planis GE . AC .

(1. 19. p.) erit etiam perpendicularis rectis HF . BD . Ergo cum anguli FHB . HBD . sint recti parallelæ sunt HF . BD . (2. l. 1.) Ergo HD . rectangulum est: & etiam HL . Ergo cum in quadrato GE anguli in R . sint recti ex triangulis æqualibus (4. l. 1.) est HR . perpendicularis GE . & RL . Ergo & plano GC (1. l. 11.) Ergo & planum HD . transiens per ipsam est plano GC . perpendicularare (3. l. 11.) Deinde cum plana GC . HD . transeant per GA . FD quæ sunt planis GE . AC . perpendicularares etiam plana GC . HD . perpendicularia erunt planis GE . AC . & etiam eorum sectio RL (3. l. 11.) Quod, &c.

PRO-

PROPOSITIO CXXI.

IN Cubo centrum ff. ff. est ipsum centrum sphaerae circumscriptae, inscriptae, & tangens latera.

EXPOSITIO. Fig. 26.

Sit Cubus AE. eius diameter BF. & BL. coniungat *centra* duplicis plani oppositi: quia Cubus est parallelepipedum, erit sectio O. *centrum* ff. ff. Cubi (73. p.) Dico *centrum* ff. ff. O. esse *centrum* sphaerae inscriptae, & circumscriptae.

DEMONSTRATIO.

QVia Cubus est Parallelepipedum rectangulum (119. p.) omnes diametri aequales erunt (80. p.) Ergo cum O. sit in medio omnium diametrorum (73. p.) aequaliter distabit O. ab omnibus angulis: Ergo erit *centrum* sphaerae circumscriptae. Similiter recta LR. aequalis est lateri HB. (7. l. 1.) idemque est de qualibet recta coniungente opposita *centra*: Ergo cum *centrum* O. sit in earum dimidio (71. p.) & ipsae sint planis perpendiculares (120. p.) punctum O. aequaliter distabit ab illis: Ergo erit *centrum* sphaerae inscriptae. Similiter O. est in medio MN. perpendicularis lateribus (7. l. 1.) Ergo est etiam *centrum* sphaerae lateribus inscriptae. Quod, &c.

PROPOSITIO CXXII.

Minima summa ff ex centro Cubi æqualis est minima ad contactus laterum, & utraque $6 ff$ ex latere ipsius Cubi, vel dimidium summa ff ex omnibus lateribus.

EXPOSITIO. Fig. 26.

Sit Cubus AE , illius centrum O . Dico minimam summam ff ex O , in omnes angulos solidos $A B, C, D, E, F, G, H$, æqualem esse $OM, ON, \&c.$ & sex figuris similibus ex latere BC , vel dimidiū summæ ff ex omnibus lateribus.

DEMONSTRATIO.

Sint $L, \& R$, centra planorum: erit centrum cubi O , in dimidio rectæ LR . (71. p.) Minima summa ff ex R , æquatur ff , GH, HE . (58. M. 2.) Ergo summa ex O , æquatur minimæ ex R , + $4ff$, OR (60. M. 1.) hoc est æquatur $GH, HB + RL$ (3. l. 2.) Similitèr summa ex O in puncta A, B, C, D , æquabitur summæ $AB + BC + LR$, vel BH . Ergo summa ex O , æqualis est sex figuris GH, HB, RL, AB, BC, RL . Deinde cùm $OM, ON, \&c.$ æquales sint BL (7. l. 1.) & $\square BC$, æquale $2 \square BL$ (4. l. 2) erunt $12 ff$, OM , in 12 latera æquales $6 ff$, BC . Ergo utraque minima summa est æqualis, & dimidium ff ex omnibus lateribus cùm latera sint 12 . Quod, &c.

PRO-

PROPOSITIO CXXIII.

Summa *ff. ff.* ex omnibus diametris Cubi dupla est minima summa: Et æqualis summae *ff. ff.* ex omnibus lateribus.

EXPOSITIO. Fig. 26.

IN Cubo A E. ductæ intelligentur quatuor diametri ex angulis E. F. G. H. in oppositos. Dico summam *ff. ff.* ex omnibus esse duplam minimæ, & esse æqualem summae *ff. ff.* ex omnibus lateribus.

DEMONSTRATIO.

Quia centrum *ff. ff.* O. est centrum sphaeræ circumscriptæ (121. p.) erunt omnes rectæ ex O ad angulos æquales ipsi OF. Ergo minima summa ad 8. angulos æquatur 8. figuris OF. sed figura FB. æquatur 4. figuris OF. quia recta BF. est dupla ipsius OF (3. l. 2.) Ergo figuræ ex quatuor diametris æquantur 16. figuris OF. Ergo summa *ff. ff.* ex quatuor diametris dupla est minimæ summae *ff. ff.* sed etiam summa *ff. ff.* ex omnibus lateribus est dupla minimæ summae (122. p.) Ergo summa *ff.* ex omnibus diametris æqualis est summae *ff.* ex omnibus lateribus. Quod erat demonstrandum.

PROPOSITIO CXXIV.

Diameter Cubi, vel sphaerae circumscriptae tripla est potentia lateris Cubi, vel diametri sphaerae inscriptae. 2. Et dupla minima summa ad contactus planorum. 3. Et sesquialtera diametri circuli circa \square .

EXPOSITIO. Fig. 26.

IN Cubo AE. ducta sit diameter BF. Dico eius potentiam esse triplam potentiae lateris BC. vel diametrum sphaerae circumscriptae BF. triplam esse potentia diametri sphaerae inscriptae LR. & sesquialteram diametri AC.

DEMONSTRATIO.

1. **S**umma Quadratorum ex quatuor diametris aequalis est summae quadratorum ex duodecim lateribus (123. p.) Ergo quadratum cuiuslibet diametri Cubi, vel sphaerae circumscriptae cum ones sint aequales, erit aequale tribus quadratis ex tribus lateribus: vel triplum erit quadrati ex latere BH. vel diametri sphaerae inscriptae LR.

2. Deinde cum OL. sit dimidium RL. vel FB. est \square FD. aequale $4 \square$ OL. sed \square BF. aequatur $3 \square$ FD. Ergo & $12 \square$ OL. Ergo \square BF. duplum est $6 \square$ OL. vel minima summae ex centro O. in 6. planorum centra.

3. Tan-

3. Tandem, quia potentia A C. est dupla A. D. (4. l. 2.) qualium \square AD. est 2. est \square AC 4. & \square BF 6: Ergo \square BF. ad \square AC. vt 6 ad 4. vel sesquialterum. Quod, &c.

PROPOSITIO CXXV.

Summa ff. ff. ex quolibet puncto superficiei Sphære circumscriptæ, vel ex quolibet angulo Cubi dupla est minima summa: & æqualis summa ff. ff. ex omnibus diametris: & etiam ex omnibus lateribus.

EXPOSITIO. Fig. 26.

IN Cubo AE. ex centro O. radio OF. intelligatur sphæra circumscripta. Dico summam ff. ff. ex quolibet puncto superficiei, vel ex quolibet angulo F. duplam esse minimam summam, & æqualem summam ex diametris, vel lateribus.

DEMONSTRATIO.

Summa ex quolibet puncto superficiei sphæricæ æqualis est minimæ + 8 ff. ff. ex radio OF. (60. M. 1.) sed minima summa æqualis est 8 ff. OF. Ergo illa æqualis est 16 ff. OF. Ergo est dupla minimæ: sed etiam summa ff. ff. ex omnibus diametris, vel ex omnibus lateribus est dupla minimæ (123. p.) Ergo summa ex quolibet superficiei puncto æqualis est summæ ex omnibus diametris, vel ex omnibus lateribus.

Idem.

Idemque est de angulo, qui est in superficie.
Quod erat, &c.

PROPOSITIO CXXVI.

Summa $ff. ff.$ ex quolibet puncto superficiei sphaeræ inscriptæ, velex quolibet planorum centro æqualis est $8. ff. ff.$ ex latere Cubi: & sesquitertia minima summa.

EXPOSITIO. Fig. 26.

Sit Cubus A E. centrum O. radius sphaeræ inscriptæ OR. Dico summa $ff. ff.$ ex quolibet puncto superficiei sphaeræ inscriptæ, velex quolibet centro planorum R. æqualem esse $8. ff. ff.$ ex latere BC. & sesquiterciam minimæ summae ex O.

DEMONSTRATIO.

EX quolibet puncto superficiei sphaeræ inscriptæ est summa $ff. ff.$ æqualis minimæ + $8. ff. ff.$ OR (60. M. 1.) hoc est + $2. ff. ff.$ RL. vel BC. (3. l. 2.) sed minima summa ex O. æqualis est $6. ff. ff.$ BC (122. p.) Ergo summa ex quolibet puncto superficiei sphaeræ inscriptæ est æqualis $8. ff. ff.$ BC. Idemque est de centrīs planorum, cum sint in superficie sphaeræ inscriptæ: Ergo cum dicta summa sit $8. ff. ff.$ & minima sit $6. ff. ff.$ (122. p.) erit illa ad istam sesquitertia. Quod erat demonstrandum.

PROPOSITIO CXXVII.

Summa $ff. ff.$ ex quolibet puncto superficieis sphaeræ tangentis latera cubi, vel ex dimidio cuiuslibet lateris, æqualis est $10. ff. ff.$ ex latere cubi; Et subsesequiquinta summa $ff. ff.$ ex lateribus omnibus.

EXPOSITIO. Fig. 26.

IN Cubo AE. intelligatur per O. planum basi parallelum bifecans latera, eritq; MO. æqualis BL. si radio MO. describatur sphaera tāgens omnia latera: Dico summam $ff. ff.$ ex quouis superficieis puncto æqualē esse $10. ff. ff.$ ex latere BC.

DEMONSTRATIO.

Summa $ff. ff.$ ex quouis superficieis puncto æqualis est minima ex O + $8ff. ff.$ ex radio OL. (60. M. 1.) vel + $2ff. ff.$ ex MN. vel BD. (3. l. 2.) vel $4ff. ff.$ BC. cū quadratum BD. sit æquale 2 quadratis BC. CD. vel 2 BC (4. l. 2.) Ergo cū minima summa sit $6ff. ff.$ BC (122. p.) erit summa ex quolibet puncto superficieis æqualis $10 ff. ff.$ ex latere BC. Idemque est de puncto medio cuiuslibet lateris cū illud sit in superficie sphaeræ tangentis latera: Ergo cū latera Cubi sint 12. summa $ff. ff.$ ex quouis puncto dictæ superficieis ad summam $ff. ff.$ ex omnibus lateribus erit vt 10. ad 12. vel vt 5. ad 6. hoc est subsesequiquinta. Quod erat, &c.

S C H O L I U M.

EX iam demonstratis colligitur sequens tabula continens rectorum Cubi potentias.

TABVLA POTENTIARVM CVBI.

<i>Qualium Diameter Cubi potest.</i>	36.
<i>Radius circuli inscripti \square.</i>	3.
<i>Radius sphaerae inscriptae OR. potest.</i>	3.
<i>Perpendicularum à centro in basim.</i>	3.
<i>Perpendicularum à centro \square in latus.</i>	3.
<i>Radius sphaerae tangentis latera MO.</i>	6.
<i>Radius circuli quadrato circumscripti.</i>	6.
<i>Radius sphaerae circumscriptae OF.</i>	9.
<i>Diameter sphaerae planis inscriptae.</i>	12.
<i>Latus Cubi.</i>	12.
<i>Distantia planorum oppositorum.</i>	12.
<i>Recta ab angulo in centrum basis EL.</i>	18.
<i>Diameter circuli circumscripti \square.</i>	24.
<i>Diameter sphaerae tangentis latera MN.</i>	24.
<i>Diameter sphaerae circumscriptae BF.</i>	36.
<i>Diameter Cubi BF.</i>	36.
<i>Minima summa ad contactus planorum.</i>	18.
<i>Minima summa ff. ff. ex centro O.</i>	72.
<i>Minima summa ad contactus laterum.</i>	72.
<i>Summa ex superficie inscriptae sphaerae.</i>	96.
<i>Summa ex superficie tangentis latera.</i>	120.
<i>Summa ex superficie sphaerae circumscriptae.</i>	144.
<i>Summa ex omnibus diagonijs, vel lateribus.</i>	144.

PROPOSITIO CXXVIII.

SI tria quadrata equalia se per angulos invicem secent, eorum latera constituent octaedrum regulare octo triangulis æquilateris comprehensum 24 angulis planis, & 6 solidis.

EXPOSITIO. Fig. 27.

Sint ABCD. AFCE. BEDF. quadrata equalia per angulos invicem secta. Dico solidum ABCDEF. esse octaedrum regulare octo planis regularibus, nempe triangulis æquilateris comprehensum.

DEMONSTRATIO.

Cum latera AB. BF. FA. sint equalia, est ABF. triangulum æquilaterum: similiter FBC. CBE. EBA. ADF. FDC. CDE. EDA. Ergo totum solidum octo planis ordinatis triangularibus, & equalibus comprehenditur. Deinde quilibet angulus solidus B. comprehenditur quatuor angulis planis equalibus similiter dispositis ABF. FBC. CBE. EBA. idemque est de alijs: Ergo omnes anguli solidi equalia sunt: Ergo cum totum solidum æquilaterum, & equiangulum sit octo planis regularibus comprehensum erit octaedrum regulare. Quod erat, &c.

PROPOSITIO CXXIX.

SI tria quadrata aequalia se per angulos secent,
habent commune centrum, & sunt invicem
perpendicularia.

EXPOSITIO. Fig. 27.

Sint tria quadrata per angulos secta AC. BD.
EF. Dico illa habere commune centrum, &
esse invicem perpendicularia.

DEMONSTRATIO.

Recta AC. est communis sectio planorū AF
CE. ABCD. & est in plano AFCE. & Recta
DF. etiam est in plano AFCE. quia est commu-
nis sectio planorum AFCD. BEDF. Ergo cum
sint diametri AC. DF. quadrati AFCE. in eorū
dimidio I. erit illius centrum (§ 5. M. 2.) simili-
tèr BD. bifariam secta erit in I. Ergo punctum
I. est etiam centrum quadratorum ABCD. BE
DF. Quod, &c.

2. Cū BI. bifariam dividat bases AC. EF.
in triangulis Ifocelibus ABC. EBF. erit perpē-
dicularis AC. & EF (§. l. 1.) Ergo & plano AFC.
(1. l. 11.) Ergo plana ABCD. EBFD. sunt per-
pendicularia plano AFCE (3. l. 11.) Idemque est
de planis AFCE. ABCD. respectu plani EBFD.
Ergo sunt invicem perpendicularia.

PROPOSITIO CXXX.

Diametri omnes Octaedri transeunt per centrum predictis tribus quadratis commune, in quo se omnes bifariam secant, & sunt æquales.

EXPOSITIO. Fig. 27.

IN Octaedro ABCDEF. diametri sunt AC. BD. EF. Dico omnes transire per centrum *ss. ss.* tribus quadratis cō. n. n. e: & in eo se bifariam secare.

DEMONSTRATIO.

Cum diameter BD. sit diameter etiam quadrati ABCD. transit per ipsius centrum (55. M 2) Ergo etiam transit per omnium centrum quod est commune (102 p.) Idem demonstratur de diametro AC. & EF. Ergo cum diametri omnes Octaedri sint quadratorum diametri, & AC. BD. se bifariam secant in centro I. Quadrati ABCD. Idemque sit de diametris AC. EF. quæ sunt etiam quadrati AFCE. diametri omnes Octaedri se bifariam secabunt in communi quadratorum centro: Ergo omnes erunt æquales, quia sunt æqualium quadratorum diametri. Quod erat, &c.



PROPOSITIO CXXXI.

Centrum ff. ff. Octaedri est ipsum centrum tribus quadratis commune, & est in dimidio rectæ coniungentis centra duplicis plani oppositi: quæ omnes cum diametris bifariam in centro secantur.

EXPOSITIO. Fig. 27.

IN Octaedro ABCD. sit I. centrum tribus quadratis commune. Dico esse etiam centrum ff. ff. Octaedri: & si G. O. sint centra planorum, centrum I. esse in dimidio rectæ GO. & omnes rectas, quæ centra opposita iungunt se cum diametris bifariam secare in centro ff. ff. I.

DEMONSTRATIO.

Centrum ff. ff. ad A. B. C. D. est in cōcursu diametrorum quadrati AC. BD. (55. M. 2.) & centrum ad duo puncta E. F. est in medio diametri EF. (35. M. 1.) in eodem puncto I. Ergo centrum ad 6. angulos Octaedri est in eodem puncto I. (62. M. 1.) Deindè cum O. sit centrum ad B. F. C & G. ad A. E. D. centrum ad A. B. C. D. E. F. erit in dimidio rectæ GO. (64. M. 1.) Ergo cum I. sit centrum ad A. B. C. D. E. F. recta GO. transit per I. & in eo bifariam diuiditur. Quod de quibuslibet planis oppositis demonstratur:

Er-

Ergo omnes se bifariam cum diametris secant
in *centro* I. Quod, &c.

PROPOSITIO CXXXII.

IN Octaedro recta coniungens centra duplicis
plani oppositi est utrique perpendicularis, &
plana illa sunt parallela.

EXPOSITIO. Fig. 27.

IN Octaedro ABCDEF, sint G. & O. centra du-
plicis plani oppositi ADE. FCB. Dico GO.
esse utrique plano perpendicularem, & plana
ADE. FCB. esse parallela.

DEMONSTRATIO.

CUm enim *centrum* *ff. ff.* I. sit in diametrorū
concurſu, in quo omnes se bifariam secant
(131. p.) erunt rectæ IB. IC. IF. æquales: & cum
BF. FC. CB. sint etiam æquales rectæ, Pyramis
BFC. habebit basim æquilateram, & latera su-
pra illam æqualia: Ergo recta IO. transiens per
centrum basis BFC. erit ipsi perpendicularis (3.
p.) similiter ostendetur IG. perpendicularis pla-
no ADE. Ergo cum recta GIO. eadem sit (131.
p.) est ipsa utrique plano perpendicularis: Er-
go cum plana opposita habeant cōmune per-
pendiculum, erunt inter se parallela (3. l. 11.)
Quod erat demonstrandum, &c.

PROPOSITIO CXXXIII.

OMnes rectæ coniungentes opposita centra
æquales sunt inter se.

2. Centrum Octaedri est commune tã spha-
ræ inscriptæ, quàm circumscriptæ.

DEMONSTRATIO. Fig. 27.

CVm IO. sit plano BFC. perpendicularis re-
cti sunt anguli in O. Ergo Quadratum IO.
est differentia quadratorum semidiametri IB.
& rectæ BO. ab angulo in *centrum* plani (4. l. 2)
Ergo cū omnes diametri Octaedri sint æqua-
les (130. p.) & omnes rectæ ab angulis in pla-
norum *centra* sint etiam æquales in triangulis
æquilateris (1. M. 2.) æquales erunt quadrato-
rum differentiæ: Ergo omnes rectæ a *centro* I.
in planorum *centra* erunt æquales: Ergo cū
rectæ quæ *centra* coniungunt sint eorum du-
plæ, etiam æquales erunt.

2. Cum rectæ IG. IO, &c. sint perpendicu-
la æqualia sphaera radio IO. descripta tanget
omnia plana: Ergo erit inscripta. Similitèr cū
semidiametri IB. IC. &c. æquales sint sphaera
radio IB. descripta transibit per omnes angu-
los, & erit circumscripta. Quod erat, &c.

PROPOSITIO CXXXIV.

IN Octaedro minima summa ex centro *ff. ff.* æqualis est sex figuris ex radio sphaeræ circumscriptæ: & sesquialtera similis figuræ ex diametro: & tripla similis figuræ ex latere, & noncupla radij circuli circa Δ .

EXPOSITIO. Fig. 27.

IN Octaedro ABCDEF. sit centrum *ff. ff.* I. Dico minimam summam ex centro I. æqualem esse 6 *ff. ff.* ex Radio IB. sphaeræ circumscriptæ: & sesquialterâ figuræ ex diametro BD. & triplam figuræ AB, &c.

DEMONSTRATIO.

CUm cētrum *ff. ff.* Octaedri I. est cētrum sphaeræ sex angulis A. B. C. D. E. F. erit minima summa æqualis sex figuris IA. IB. IC. ID. IE. IF. hoc est sex figuris ex radio IB. & cum figura BD. sit æqualis 4 *ff. ff.* IB. (3. l. 2.) erit minima summa ad figuram similem BD. vt 6. ad 4. vel sesquialtera: & cum figuræ ex B. sint æquales minimæ summæ + 6 *ff. ff.* radij IB (60. M. 1.) ablati quatuor, nempe BD. erūt BA. BE. BF. BC. æquales 8 BI. & quælibet erit 2 BI. Ergo cum minima summa sit 6 BI. erit tripla figuræ lateris BA. sed hæc est tripla radij GA (112. M. 2.)

Er-

Ergo minima summa est noncupla similis figuræ ex radio circuli. Quod, &c.

PROPOSITIO CXXXV.

Radius spheræ Octaedro circumscriptæ ad radium inscriptæ est potentia triplus, nempe ut latus trianguli ad radium circuli, & ad latus est potentia subduplus, & minima summa ex centro ad contactus planorum equalis est figuræ similis ex diametro circuli.

EXPOSITIO. Fig. 27.

Sit Octaedri, & spherarum commune centrum I. Dico radium IB. spheræ circumscriptæ esse potentia triplū radij IG. spheræ inscriptæ, vel ut latus DA ad radium GD. circuli triangulo circumscripti, &c.

DEMONSTRATIO.

Qualium minima summa est 6 figuræ ID. figura DA. est 2 DI. (134 p) Ergo figura DA est dupla DI vel qualium figura DI. est 9. erit DA. 18. Ergo cum figura DA. sit tripla DG. (8. M. 2.) erit figura DG. 6. sed cum angulus IGD. sit rectus, est figura DI. æqualis DG. GI. (4. l. 6.) Ergo qualium DI. est 9. & DG. 6. erit GI. 3. Ergo figura radij spheræ circumscriptæ DI. est tripla figuræ radij spheræ inscriptæ GI. Ergo DI. ad IG. est vt DA. ad DG.

Tan-

Tandem quia sunt 8 contactus planorum, minima summa ad illos erit 8ff. GI. hoc est 24: sed quia GD. potest 6: tota diameter circuli poterit 24. (3. l. 2.) Ergo, &c.

PROPOSITIO CXXXVI.

Summa ff. ff. ex omnibus lateribus Octaedri quadrupla est minima summa: dupla summa ex quolibet angulo solido: vel puncto superficie sphaerae circumscriptae, & sextupla similis figurae ex diametro.

EXPOSITIO. Fig. 27.

IN Octaedro ABCDEF. fit centrum ff. ff. I. & diameter BD. Dico summam ff. ff. ex omnibus 12 lateribus esse quadrupla minima summae ex centro I. & duplam summam ex quolibet angulo B. & sextuplam similis figurae factae ex diametro BD.

DEMONSTRATIO.

Quoniam minima summa ex 6 BI. figurae unius lateris BA. est 2 BI (1. 34 p) Ergo summa ff. ff. ex 12 lateribus erit 24: scilicet quadrupla minima: & cum summa ex B. aequalis sit BA. BE. BF. BC + BD. hoc est 8. BI + 4 BI. scilicet 12 BI. erit summa ex lateribus quae est 24 BI. dupla summae ex B. Tandem cum figura BD. sit aequalis 4 ff ff BI. (3 l. 2.) erit summa ff. ff. ex om-

nibus lateribus sextupla similis figuræ ex diametro. Quod erat demonstrandum.

PROPOSITIO CXXXVII.

Summa *ff. ff.* ex quolibet planorum centro, vel puncto superficiei sphaeræ inscriptæ dupla est similis figuræ diametri: quadrupla lateris: Sextupla diametri inscriptæ sphaeræ: Octupla radij circumscriptæ.

EXPOSITIO. Fig. 27.

IN Octaedro est IG. radius sphaeræ inscriptæ: Dico summam *ff. ff.* ex quolibet puncto superficiei huius sphaeræ tangentis plana in eorum *centris* G. O. &c. esse duplam figuræ BD. quadruplam BA. sextuplam GO. & octuplam similis figuræ BL.

DEMONSTRATIO.

Summa ex G. æquatur minimæ + 6 GI. (6 o. M. 1.) sed minima est 6 DI. (134. p.) & 6 GI. sunt 2 BI. (136. p.) Ergo summa ex G. æquatur 8 BI. sed figura BD. est 4 BI. (3. l. 2.) Ergo summa ex G. dupla est figuræ BD. & octupla BI. Ergo cum BD. sit dupla BA. (4. l. 2.) erit summa ex G. quadrupla figuræ BA. & quia summa ex G. est 6 DI. + 6 GI. vel 18 GI. + 6 GI. hoc est 24 GI. & GO. tantum est 4 GI. (3. l. 2.) erit illa istius sextupla. Quod erat demonstrandum.

PRO-

PROPOSITIO CXXXVIII.

E Adem summa ff. ex quolibet puncto superficiei sphaerae inscriptae sesquitertia est minima summa: sub sesquialtera summa ex quolibet puncto superficiei sphaerae circumscriptae: & sub tripla summa ff. ex omnibus lateribus collecta.

EXPOSITIO. Fig. 27.

S It IG radius sphaerae inscriptae: & IB. circumscriptae. Dico summam ex quolibet puncto G. superficiei inscriptae esse sesquiterciam minimae: sub sesquialtera summae ex B. sub tripla summae ff. ex lateribus.

DEMONSTRATIO.

C Vm summa ex G. aequalis sit 8 ff. IB. (137. p.) & minima sit 6 ff. IB. (134. p.) erit illa sesquitertia vt 8. ad 6. vel vt 4. ad 3. Deinde cum summa ex angulo B. sit 12 ff. IB. (136. p.) erit summa ex G. sub sesquialtera summae ex B. vel vt 8. ad 12. vel vt 2. ad 3. Tandem cum summa ff. ex lateribus sit quadrupla minima; nempe aequalis 24 ff. IB. (136. p.) erit summa ex G. sub tripla istius: nempe vt 8. ad 24. vel vt 1. ad 3. Quod erat, &c.



PROPOSITIO CXXXIX.

SI ex centro Octaedri describatur sphaera tangens unum latus; tanget etiã reliqua: & summam ff. ex centro ad contactus, equalis erit minima ad angulos.

EXPOSITIO. Fig. 27.

SI radio IK. describatur sphaera tangens latus BF. Dico illam tangere etiam omnia latera: & summam ff. ex I. in contactus K. H. &c. esse equalẽ minimæ in angulos solidos A. B &c.

DEMONSTRATIO.

Cum BD. sit bifariam diuisa in I. & BF. in K. erit IK. parallela DF. & eius dimidium (2. l. 6.) Ergo angulus BKI. rectus sicut BFD. (3. l. 1.) Quod de omnibus rectis a centro in dimidia latera demonstratur: Ergo cum omnia latera sint æqualia etiam eorum dimidia erunt æqualia: Ergo sphaera tangens unum latus tanget omnia. Deinde cum potentia IK. sit $\frac{1}{2}$ potentia DF. (3. l. 2.) & BI. sit $\frac{1}{2}$ DF. (135. p.) potentia IK erit $\frac{1}{2}$ BI. Ergo 12 ff. IK. in duodecim latera æquales erunt minimæ sumæ in angulos, quæ est 6 ff. IB. (134. p.) Quod erat demonstrandũ.



PROPOSITIO CXL.

Summa $ff. ff.$ ex dimidio laterum, vel ex quocumque puncto superficiei sphaerae lateribus inscriptae, est noncupla figuræ ex radio sesquialtera minimæ summæ: & sesquioctava summæ ex superficie inscriptæ.

EXPOSITIO. Fig. 27.

Si radio $IK.$ & centro intelligatur descripta sphaera tangens latera: Dico summam $ff. ff.$ ex quolibet puncto $K.$ superficiei sphaericæ esse noncuplam figuræ $IB.$ & sesquialteram minimæ summæ ex $I.$ & sesquioctavam summæ ex $G.$ vel ex quolibet puncto superficiei sphaeræ inscriptæ radio $IG.$

DEMONSTRATIO.

Summa $ff. ff.$ ex quolibet puncto $K.$ superficiei dictæ æquatur minimæ + $6ff. IK.$ (60. M. I.) hoc est + $3ff. IB.$ (139 p.) sed minima summa æquatur $6ff. IB.$ (134 p.) Ergo summa ex $K.$ æquatur $9ff. IB.$ Ergo est noncupla huius: Ergo etiam cum summa ex $K.$ sit $9ff. IB.$ & minima summa sit $6ff. IB.$ erit illa sesquialtera istius. Tandem cum summa ex superficie sphaeræ inscriptæ, ut ex $G.$ sit $8ff. IB.$ (137 p.) & summa ex $K.$ sit $9ff. IB.$ erit hæc sesquioctava illius. Quod erat demonstrandum.

Scho-

SCHOLIUM.

Quæ potentia sint continua, & plures aliarationes colligi possunt ex sequenti.

TABVLA POTENTIARVM OCTAEDRI.

Qualium Diameter Octaedri potest.	36.
Radius circuli triangulo inscripti GH.	$1\frac{1}{2}$.
Perpendicularum à centro plani in latus.	$1\frac{1}{2}$.
Radius spheræ inscriptæ IG.	3.
Perpendicularum à centro in plano.	3.
Radius spheræ tangentis latera IK.	$4\frac{1}{2}$.
Radius circuli triangulo circumscripti GD.	6.
Semidiameter Quadrati.	9.
Radius spheræ circumscriptæ IB.	9.
Distantiâ planorum opp.	12.
Diameter spheræ planis inscriptæ GO.	12.
Diameter spheræ tangentis latera.	18.
Latus Octaedri BA.	18.
Recta ab angulo in centrum plani opp.	18.
Diameter circuli circumscripti AGD.	24.
Diameter Quadrati.	36.
Diameter Octaedri, & spheræ circumscriptæ.	36.
Minima ad contactus planorum.	24.
Minima summa ex centro I.	54.
Minima summa ad contactus laterum.	54.
Summa ex superficie inscriptæ.	72.
Summa ex superficie tangentis latera.	81.
Summa ex superficie circumscriptæ.	108.
Summa ex omnibus lateribus.	216.

PRO-

PROPOSITIO CXLI.

SI angulis, & cetro decagoni sint 11. radij perpendicularares, & radio centri addatur utrinque latus decagoni, quæ alterna puncta coniungunt Icosaedrum regulare comprehendunt, ex 20 $\Delta\Delta$. 30 lateribus, & 12 angulis solidis.

EXPOSITIO. Fig. 28.

Circulo HFDA. in 10. partes diuiso. H. G. F. &c. sint radij perpendicularares GR. FQ. EP. &c. & in centro XZ. cui addantur latera decagoni ZYXy. Ductis ad alterna puncta RH. RF. FP. &c. YR. YP. &c. yH. yF. yD. &c. Dico solidum esse Icosaedrum regulare ex lateribus, angulis, & planis æqualibus constans.

DEMONSTRATIO.

Puncta R. Q. P. O. N. &c. efficiunt decagonū parallelum omninò æquale ipsi HGF. &c. (4 l. 11.) & radij GR. FQ. EP. &c. sunt utrique perpendicularares (3 l. 11.) Ergo ductis radijs ZN. ZP. &c. recti erunt anguli YZP. YZN. &c. (23. P.) Ergo quia YN. æquè potest ac Radius NZ. & latus decagoni ZY. (4 l. 2.) erit æqualis lateri Pentagoni RP. (117. M. 2) & similiter TY. RY. &c. Ergo 5 $\Delta\Delta$ Pyramidis TRPNLY. sunt ex latere \square RP. & similiter alia 5 $\Delta\Delta$ Pyramidis HFDBKy.

Dein-

Deinde *guia* RGF . angulus est rectus (23. *P.*) & RF . æquæ potest ac radius RG . & latus decagoni GF . (47. 2.) erit RF . æqualis lateri $\square RP$. (117. *M.* 2) & similiter FP . PD . &c. Ergo 10 $\triangle\triangle$ HRF . FRP . &c. sunt etiam ex latere $\square RP$. Ergo totum solidum constat ex 20 $\triangle\triangle$ æquilateris, & 60 angulis planis, & 30 lateribus (quodlibet enim est duobus angulis commune) & 12 angulis solidis æqualibus, cum vnusquisque ex 5 angulis planis æqualibus constet (23. *P.*) Ergo quia constat ex planis, angulis, & lateribus æqualibus solidum est Icosaedrum regulare (24. *P.*) quod, &c.

PROPOSITIO CXLII.

Diameter Icosaedri potest quintuplum radij circuli ambientis Pentagonum, & omnes sunt æquales.

EXPOSITIO. Fig. 28.

In prædicto Icosaedro YND . &c. Dico quilibet diametrum Yy . TD . &c. posse quintuplum radij XD . circuli transeuntis per quinque angulos Icosaedri: & omnes diametros esse æquales inter se.

DEMONSTRATIO.

Quia angulus TID . rectus est (ex *constr.*) diameter Icosaedri DT . æquæ potest ac radius

dius TI. & diameter circuli ID. (4. l. 2.) sed \square ID. æquatur 4 \square radij IT. vel IX. (3. l. 2.) Ergo \square TD. diametri Icosædri æquatur 5 \square radij circularis IT. & similiter HN. KP BR. &c. Tu quia YX. constat ex radio XZ. & latere decagoni ZY. est proportionaliter secta in Z. (127. M. 2.) Ergo addito minori segmento Xy. vel YZ. composita Yy. potest 5 \square maioris segmenti, vel radij XZ. (107. M. 2.) Ergo 6 diametri Icosædri singulæ possunt 5 \square radij circularis: Ergo quadrata diametrorum sunt inter se æqualia: Ergo etiam diametri (4. l. 6) Quod erat demonstrandum.

PROPOSITIO CXLIII.

OMnes diametri Icosædri se bifariam secant in eodem puncto: 2. Et hoc est centrum sphaerae circumscriptæ: 3. latera, Et plana opposita sunt parallela.

EXPOSITIO. Fig. 28.

IN Icosædro sint diametri Yy. TD. RB. &c. Dico omnes se bifariam interfecari in x. quod est centrum sphaerae circumscriptæ, &c.

DEMONSTRATIO.

QVia omnes radij elevati IT. GR. XZ. &c. sunt plano perpendiculares ex hyp. 141. p. sunt inter se paralleli, ac in eodem plano bini

(2. l. 11.) Ergo in plano TID. cum IT. Xx. sint parallelæ, erit vt DX. ad æqualem XI. ita Dx. ad æqualem xT. & vt DX. est dimidium DI. ita Xx. est dimidium radij IT. vel XZ. (2. l. 6.) & sic de reliquis: Ergo diametri omnes se bifariam secant in x. & cum sint æquales (142. p.) erunt etiam æquales semidiametri xY. xN. &c. Ergo si ex centro x. radio xN. describatur sphaera trāsibit per omnes angulos solidos Icosaedri.

Tandem diametri Yy. & TD. se interfecantes sunt in eodem plano (1. l. 11.) Ergo quia est Yx. ad æqualem xT. vt yx. ad æqualem xD. sunt TY. yD. parallelæ (2. l. 6.) & similiter YR. yB. &c. Ergo cū anguli TYR. DyB. sint paralleli, sunt plana TYR. DyB. parallela (1. l. 11.) & sic de reliquis. Quod erat, &c.

PROPOSITIO CXLIV.

IN Icosaedro perpenditulum Δ æquè potest ac latus decagoni, & perpendiculum à centro Pentagoni. Tum æquè ac radius, & dimidium minoris segmenti proportionalis.

EXPOSITIO. Fig. 28.

IN Δ THK sit perpendiculum Tz. & bisecabit basim HK (5. l. 1.) & similiter yz. & etiã Xz. bisecabit arcum HK. trāsiens per I (2. l. 3.) Dico Tz. æquè posse ac perpendiculū Xz. & la-

latus decagoni IK. tum æquè ac radius XI. & dimidium minoris segmenti eiusdem radij proportionalitèr secti.

DEMONSTRATIO.

QVia angulus $\angle Xy$. est rectus (141. p.) & yX . latus decagoni, & Xz . perpendiculum a centro Δ . recta yz . vel Tz . perpendiculum ΔHyK . æquè poterit ac yX . & Xz . (4. l. 2.) Ergo, &c. Similitèr quia angulus $\angle TIX$. rectus est (141. p.) recta Tz . perpendiculum ΔHTK . æquè potest ac radius TI . & recta Iz . (4. l. 2.) sed Iz . est minus segmentum semiradij, vel semisegmentum minus radij proportionalitèr secti (129. M. 2.) Ergo Tz . æquè potest ac radius, & dimidium minoris segmenti eiusdem proportionalitèr secti. Quod erat, &c.

PROPOSITIO CXLV.

IN Icosaedro perpendicularis per centrum in planum Δ est per centrum $ff. ff. \Delta$, & per centrum oppositi Δ : & utriusque distantia, quæ, & quælibet recta per centrum Icosaedri est bisariam divisa. 3. Quæ verò latera opposita subcontrariè æqualitèr secat, sit per centrum, & contra.

EXPOSITIO. Fig. 28.

Si ex x . ducatur perpendicularis ΔHKy . Dico esse per centrum $ff. ff. \Delta$ &c.

DEMONSTRATIO.

Pyramis $TRHx$. basim habet æquilateram, & latera Hx . Tx . Rx . æqualia (142. p.) Ergo perpendicularum xp . in basim HRT . est per illius *centr. ff. ff.* quod est p . (4. p.) sed $\triangle DPN$. est ipsi parallelum (143. p.) Ergo perpendicularum est commune (3. l. 11.) & etiam per *f. centr. ff. ff.* (4. p.) & etiam æquale ex Pyramidum congruentia (1. P.) Ergo perpendicularis communis est utriusque plani distantia, & in x bisecta: & etiam quæuis alia per *centrum x*. quia cum illa efficit $\triangle\triangle$ similia (2. l. 6.) Deindè TH . ND . æquales sunt, & parallelæ (142. p.) & parallelogrammū efficiunt (7. l. 1.) cuius *centrum* est in concursu diametrorum x . (55. M. 2.) Ergo quæ inbcontrariè secat æquales Tb . Dd . erit per *centrum x*. & econtrà (55. M. 2.) Quod, &c.

PROPOSITIO CXLVI.

Icosaedri *centrum* est etiam *centrum* sphaerae inscriptae & tangenti planae, & etiam tangenti lateri, & pariter *centrum ff. ff.* ad omnes angulos, & contactus.

EXPOSITIO. Fig. 28.

Si ex *centro* Icosaedri x . describatur sphaera tangens $\triangle TRY$. vel latus RY . Dico tangere omnia

nia $\Delta\Delta$, vel omnia latera, & x . esse *cētrum ff. ff.* ad angulos, & contactus.

DEMONSTRATIO.

DVctis diametris T.D. R.B. &c. fiunt 20 Pyramides, quæ omnes habent idem perpendiculum (145. p.) Ergo sphaera quæ tangit Δ T.R.Y. tanget omnia $\Delta\Delta$: similiter quia $\Delta\Delta$ Icoscelia T.x.H. R.x.H. omninò æqualia sūt, perpendicula habent æqualia ex congruentia (1. P.) Ergo sphaera tangens vnum latus, tangit omnia latera Icosaedri.

Deinde quia omnes diametri sunt bifariam sectæ in x . (143. p.) est x . *centr. ff. ff.* ad R. B. & ad T. D. &c. (35. M. 1.) Ergo & ad omnes angulos T. Y. N. &c. (63. M. 1.) eadem est demonstratio de contactibus planorum, & laterum. Quia communia perpendicula sint in x . bifariam diuisa (145. p.) Ergo, &c.



PROPOSITIO CXLVII.

Planum transiens per centrum Icosaedri secat latera, & plana opposita subcontrariè in partes æquales. 2. & habet commune cetrum ff. ff. 3. Et quævis recta per centrum ipsum planum bifariam dividit: 4. omnia plana per centrum Icosaedri ipsum, & se ipsa bifariam dividunt, & è conuerso.

DEMONSTRATIO. Fig. 28.

Theſis perſpicua eſt, & etiam demonſtratio, quia ſi planũ per centrum x . ſecet latus TH . in b . & ducatur recta bx . tota erit in plano (i. l. 11.) & ſecabit latus oppoſitum DN . in partes æquales ſubcõtrariè Dd . Tb . tum dN . bH . (145. p.) & ſic de reliquis: Ergo, &c.

2. Cum omnes rectæ quæ coniungunt ſectiones laterum ſubcontrariè æquales ſint in centro x . bifariam diuiſæ (145. p.) erit x . centr. ff. ff. ad omnes laterum ſectiones binas (35. M. 1.) Ergo & centrum plani ad omnes ſectiones (63. M. 1.)

Tertia, & quarta pars, & illius conuerſa eodem modo ſunt demonſtrandæ, quo ſectio parallelepipedo in prop. 77. 78. & 79. Demonſtrationẽ hic ommitto, quia res per ſe clara multiplici linearum ductu confundenda non eſt.

PRO-

PROPOSITIO CXLVIII.

IN Icosaedro minima summa $ff. ff.$ ex centro
 æqualis est $12 ff. ff.$ ex radio spheræ, & $3 ff. ff.$ ex
 diametro, & $15 ff. ff.$ ex radio circuli, & \square huius
 ad \square radij spheræ est ut $4. ad 5.$ & summa $ff. ff.$ ex
 quolibet angulo est dupla minima, & æqualis $24.$
 \square radij spheræ.

DEMONSTRATIO. Fig. 28.

Quia cum anguli solidi sint 12 æqualiter à
 centro $x.$ remoti (143. p.) erit minima
 summa æqualis $12 ff. ff. xY.$ & quia $\square Yy.$ æqua-
 le est $4 \square xy$ (3. l. 2.) & $ff. ff.$ sunt ut quadrata (4.
 l. 6) erunt $12 ff. ff. xY.$ æquales $3 ff. ff. xy.$ & quia
 $\square Yy.$ æquale est $5 \square$ radij circularis (142. p.)
 erunt $3 \square Yy.$ æqualia $15 \square XD.$ idemque est de
 $ff. ff.$ & quia $12 \square xY.$ æqualia sunt $15 \square XD.$
 erunt $4 \square xY.$ æqualia $5 \square XD.$ Ergo si $\square XD.$ sit
 $4.$ erunt $5 \square XD.$ 20: & cum $4 \square xY.$ etiam va-
 leant 20: quodlibet erit $5:$ Ergo $\square XD.$ ad $\square xY.$
 est ut $4. ad 5.$

Tandem quia summa $ff. ff.$ ex quolibet pun-
 cto superficiei sphericæ, superat minimam
 totidem $\square \square$ radij: Ergo summa $ff. ff.$ ex quo-
 uis angulo $Y.$ æqu. $24 ff. ff.$ ex radio $xy.$ & est du-
 pla minimæ, &c.

PROPOSITIO CXLIX.

Diameter Icosaedri ad radiū circuli ambien-
tis \square ex latere Icosaedri est ut perpendicu-
lum ex vertice ad perpendiculum ex centro \square .

EXPOSITIO. Fig. 28.

Sit \square HFDBK. ex latere Icosaedri FD. & ra-
dius circuli circumscripti XD. perpendicu-
la Dz. Xz. Dico diametrum Yy. ad XD. esse ut
Dz. ad Xz.

DEMONSTRATIO.

Quia perpendiculum ex vertice Dz. potest
quintuplum perpendiculi à centro Xz.
(182. M. 2.) sed etiam Yy. potest quintuplum
ipsius XD. (141. p.) Ergo cum potentiaē sint
proportionales, etiam rectæ: Yy. ad XD. ut Dz.
ad Xz. (5. l. 6.) Quod, &c.

PROPOSITIO CL.

Si in predicto circulo decagonum inscribatur,
diameter Icosaedri æqualis erit composita ex
latere decagoni, & secundo diagonio.

EXPOSITIO. Fig. 28.

In circulo TRPN. sit inscriptum decagonū,
cuius latus NM. & secundum diagonium
NV. Dico Yy. æqualem esse MN + NV.

DE-

DEMONSTRATIO.

E Tenim diagonium NV. æquale est radio
 ZN+NM. lateri decagoni (139. M. 2.) Er-
 go NV+NM. æqualis erit ZN+2NM. fed etiã
 Yy æqualis est ZX. vel radio ZN. & ZY+Xy.
 hoc est 2NM. lateribus decagoni (141. p.) Er-
 go Yy. æqualis est VN+NM. Quod, &c.

PROPOSITIO CLI.

Diameter Icosaedri potest triplum diagonij
 \square inscripti circulo ambienti triangulum
 Icosaedri.

EXPOSITIO. Fig. 28.

Circulus NDPn. circumscribat \triangle Icosaedri
 PND. & in eo circulo cõcipiatur inscrip-
 tum \square Dico diametrum Yy. posse triplum dia-
 gonij dicti \square

DEMONSTRATIO.

CVm enim est latere \triangle PN. descriptum sit \square
 TRPNL. in circulo radij ZN. erit \square ex dia-
 gonio pentagoni in circulo minori NDPn.
 ad \square radij maioris ZN. vt 5 ad 3 (185. M. 2.) fed
 \square ZN. ad \square Yy. est vt 3 ad 15 subquintuplum
 (142. p.) Ergo ex æquo \square diagonij \square ad \square Yy.
 est vt 5 ad 15 (1. l. 5.) nempè subtriplum. Quod
 &c.

PROPOSITIO CLII.

IN Icosaedro distantia duplicis plani paralleli oppositi æqualis est composita ex diametro circuli ambientis Δ , & ex semisegmento maiori eiusdem proportionaliter secti.

EXPOSITIO. Fig. 28.

Sint $\Delta\Delta$ opposita THK . & PND . & eorum distantia pf (145. p.) & circuli $NDPn$. circumscripti ΔPND . sit diameter Dn proportionaliter secta in g . Dico distantiam pf æqualem esse diametro $Dn + \frac{1}{2}.ng$.

DEMONSTRATIO.

Planũ TzD . secas plana parallela THK . PND . facit sectiones parallelas Dn . Tz . (3. l. 11.) Ergo cum radij Tp . fn . sint æquales (109. M. 2.) erunt Tn pf . parallelae æquales (7. l. 1.) & cum angulus Tpf sit rectus (145. p.) etiam TnD . (7. l. 1.)

Deindè composita $Dn + ng$. est proportionaliter secta, & maius segmentum est Dn . minus verò ng . (104 M. 2.) Ergo $\square Dn$. maioris segmenti, & $\square Dn + \frac{1}{2}.ng$. composita ex maiori, & semisse minoris æquatur $3 \square$ ex diagonio \square inscripti circulo $NDPn$. (198. M. 2.) sed \square diametri Icosaedri DT . æq. $3 \square$ diagonij \square (151 p.) Ergo $\square DT$. æq. $\square Dn$. & $\square n + \frac{1}{2}.ng$. sed \square

DT.

DT. $aq.$ $\square Dn + \square Tn.$ vel $pf.$ (4 l. 2.) Ergo $Tn.$ vel $pf.$ æqualis est compositæ $Dn + ng.$ Quod erat, &c.

PROPOSITIO CLIII.

SI recta sit proportionaliter secta, & ex tota, & maiori segmento circuli describantur in sex partes divisi, & ad altera puncta minoris erigantur perpendicula æqualia radiorum summa, & ad altera maioris æqualia maiori, & minor radii: quæ puncta coniungunt comprehendent Icosaedrum regulare, &c.

EXPOSITIO. Fig. 29.

Recta $GZ.$ proportionaliter secta sit in $A.$ radij sint $ZA. ZG.$ & in minori circulo $\triangle ABC$ & $\triangle DFE.$ radij $ZDM. ZAG.$ maiorem circumulum in sex æquales partes diuidunt. Perpendicula sint $DS. ET. FR.$ æqualia radiorum summae $GZ + ZF.$ tum $GO. LX. IQ.$ ipsi $ZG.$ & $MN. KP. HV.$ ipsi $ZA.$ ductis ergo lineis $AO. AN. ON. OS. NS.$ &c. Dico solidum comprehensum esse Icosaedrum regulare, &c. prout in prop. 141.

DEMONSTRATIO.

IN $\triangle ABC.$ est $\square BC. aq. 3 \square ZF.$ & $ZF.$ bifariã secta in $n.$ (112. M. 2.) & $\square BK aq. \square Bn + \square nK.$ (4. l. 2.) sed $\square Bn. æquatur 3 \square Zn.$ (113. M.

2.) & quia ZK. est proportionaliter secta in F
 ex hyp. & nF. est dimidium maioris segmenti:
 erit $\square nK. \text{eq. } 5 \square Zn. (105. M. 2.)$ Ergo $\square BK.$
 $\text{eq. } 8 \square Zn.$ sed $\square KP.$ vel $\square ZF. \text{eq. } 4 \square Zn. (3. l. 2.)$
 & $\square BP. \text{eq. } \square PK + \square KB. (4. l. 2.)$ Ergo $\square BP.$
 $\text{eq. } 12 \square Zn.$ vel $3 \square ZF.$ unde æquales sunt BC.
 & BP. & similiter CP. CN. NA. AV. VB. & pa-
 riter SO. OT. TQ. QR. RX. XS. Deinde $\square AO.$
 $\text{eq. } \square OG.$ vel $\square ZG + \square GA (4. l. 2.)$ & cum ZG. sit
 proportionaliter secta in A est $\square ZG + \square GA.$
 æquale $3 \square ZA (108. M. 2.)$ Ergo æquales sunt
 AO. & AB. & similiter BQ. CX. tū SN. RP. TV.
 Tandem si Gp. sumatur æqualis HV. vel radio
 ZA. erunt pV. GH. æquales, quia iungunt pa-
 rallelas æquales Gp. HV (7. l. 1.) sed GH. latus
 Hexagoni est æqualis radio GZ. vel GO. Ergo
 etiam pV. & pO. erit æqualis GA. sed cum an-
 gulus OpV. rectus sit ut OGH (7. l. 1.) est $\square OV$
 $\text{eq. } \square Op + \square pV.$ vel $\square GA + \square GZ$ vel $3 \square ZA$
 (108. M. 2.) Ergo OV. æqualis est AB. & simili-
 ter VQ. & XN. XP. tum PQ. ON Ergo omnia
 triangula sunt æquilatera: & solidum Icosae-
 drum prout in prop. 141. Quod erat, &c.



PROPOSITIO CLIV.

IN Icosaedro distantia oppositorum laterum potest triplum maioris radij, & equalis est lateri Δ inscripti circulo maiori. 2. & equalis diagono \square inscripti circulo per 5 angulos solidos. 3. Et etiam recta a centro Δ ad angulos oppositi Δ

EXPOSITIO. Fig. 29.

IN Icosaedro OBP. &c. Dico distantiam laterum OV. XP. posse triplum radij ZG. &c.

DEMONSTRATIO.

QVia HV. & KP. sunt plano perpendiculares, sunt parallelæ, & in vno plano (2. l. 11.) Ergo cum sint æquales (153. p.) quæ ipsas iungunt, erunt æquales VP. HK. (7. l. 1.) sed HK. est latus Δ in maiori circulo, & potest triplum radij ZG (112. M. 2.) Ergo VP. potest triplum ipsius ZG. sed si ducatur recta HK. erit angulus GHK. in semicirculo rectus (3. l. 3.) & angulus KHV. rectus est (23. P.) Ergo recta KH. est plano HO. perpendicularis (1. l. 11) Ergo etiam VP (2. l. 11.) Ergo PV. perpendicularis est lateri VO (23. P.) & XP. (13. P) & est eorum distantia potens triplum GZ.

2. Deindè VP. est diagonum \square VBPR T. Ergo diagonum potest triplum GZ.

3. Quoniam angulus ZYR. rectus est, si ducatur

ca-

catur ZR. erit \square ZR. æquale \square ZY + \square YR. (4. l. 2.) hoc est \square GF + \square FZ. sed quia FG. est proportionaliter secta in Z (153. p.) est \square totius FG + \square minoris segmenti FZ. æquale 3 \square ZG. minoris segmenti (108. M. 2.) Ergo VP. ZR. & HK. æquales rectæ sunt. Quod, &c.

PROPOSITIO CLV.

IN Icosaedro radius circuli per 3 angulos remotiores ad radiũ circuli per 5 angulos est vt diagonium \square ad latus Δ : vel vt recta potens totam, & minus segmentum ad rectam, quæ possit totã, & minus segmentum.

EXPOSITIO. Fig. 29.

Recta GZ. est radius circuli per 3 angulos O. Q. X. & x. sit radius circuli per 5 angulos V. B. P. R. T. Dico GZ. ad x. esse vt diagonium \square ad latus Δ in eodem circulo, &c.

DEMONSTRATIO.

Sint inscripta $\Delta\Delta$, & $\square\square$ in vtroque circulo: & l. latus Δ minoris, & L. latus Δ maioris: & d. diagonium \square minoris, & D. maioris, & erunt vt l. ad L. ita radius x. ad radium GZ. & ita pariter d. ad D. (5 l. 6.) Ergo l. ad L. est vt d. ad D. (1. l. 5.) sed L. & d. sunt æquales (154 p) Ergo vt l. ad L. ita est L. ad D. (2. l. 5.) Ergo vt latus Δ maioris ad diagonium \square maioris, ita

ra-

radius x . ad radium GZ (1. l. 5.) nempe vt recta potens totam & maius segmentum ad rectam, quæ possit totam, & minus segmentum (M. 2.) Quod erat, &c.

PROPOSITIO CLVI.

Latus Icosaedri est maius segmentum distantiae laterum proportionaliter sectæ.

EXPOSITIO. Fig. 28.

IN Icosaedro OBP . &c. Dico latus AB . esse maius segmentum distantiae oppositorum laterum VP . proportionaliter sectæ.

DEMONSTRATIO.

Quia latus Icosaedri AB . vel BP . est latus pentagoni per 5 angulos $B. P. R. T. V.$ (141. p.) & distantia PV est diagonium \square in eodem circulo (154. p.) sed latus \square est maius segmentum diagonij \square in eodem circulo (122. M. 2.) Ergo latus Icosaedri est maius segmentum distantiae oppositorum laterum. Quod erat, &c.



PROPOSITIO CLVII.

Diameter Icosaedri aequè potest ac latus, & distantia oppositi, vel triplum radij maioris, & minoris. 2. & aequè ac diameter circuli maioris, & radiorum differètia: vel distantia utriusque plani maximi. 3. tum aequè ac diameter minoris circuli, & radiorum summa, vel distantia $\triangle\triangle$

EXPOSITIO. Fig. 29.

IN Icosaedro OBP. Dico \square TC. diametri aequale esse \square OV + VP. vel aequale esse 3 \square ZG + 3 \square ZA. tum \square GK + \square GA. vel \square OP. tū \square AF + \square FG.

DEMONSTRATIO.

QVoniam distantia VP. laterum oppositorū utriusque lateri est perpendicularis (145. p.) Ergo cum angulus OVP. sit rectus, erit \square OP. diametri aequale \square OV. lateris + \square VP. distantiae laterum (4. l. 2.) sed \square OV. vel AB. aequatur 3 \square radij AZ. (112. M. 2.) & \square VP. aequatur 3 \square radij GZ (154. p.) Ergo \square diametri OP. aeq. 3 \square GZ + 3 \square AZ.

2. Ex perpendiculari GO. fumatur Gp. aequalis KP. vel radio ZA. & cum GO. sit aequalis GZ. (153. p.) erit PO. aequalis radiorum differentiæ GA. Ergo cum Gp. KP. sint parallelæ aequa-

æquales (3. l. 11.) erunt GK pP. parallelæ æquales, & anguli ad p. recti sicut angulus K. (2. l. 1.) Ergo diameter OP. æquè potest ac pP. quæ est diameter GK. & pO. quæ est radiorum differētia GA. (4. l. 2.) & etiam distantia duplicis plani maximi OQX. VNP. &c.

3. Cū angulus AFR rectus sit, erit □ diametri AR æquale □ diametri AF + □ FR (4. l. 2.) sed FR. est æqualis summæ radiorum FG. (153. p.) Ergo □ diametri AR. æquale est □ AF + □ FG. diametri minoris, & radiorum summæ. Idemque est de reliquis, cum omnes diametri sint æquales (141. p.) Ergo, &c.

PROPOSITIO CLVIII.

SI ex recta proportionaliter secta, & maiori segmento circuli describantur in 10 partes diuisi: & ad alterna puncta minoris erigantur perpendiculara equalia radiorum summa, & ad puncta maioris alterne equalia, maiori, & minori radio, quæ alterna puncta coniungunt comprehendent dodecaedrum regulare

EXPOSITIO. Fig. 30.

SIt recta XP. secta proportionaliter in E. & circuli in 10 partes diuisi EFA. &c. PQL. &c. & ad F. G. H. I. K. sint perpendiculara æq. HP. & ad Q. R. S. T. V. æq. XP. & ad P. L. M. N. O. æq. XH.

Ff

du-

ductis EA. Al. lq. &c. Dico comprehendi dodecaedrum regulare.

DEMONSTRATIO.

Puncta eleuata efficiunt plana parallela æqualia, & similia inferioribus (4. l. 11.) & perpendiculara parallela, & bina in eodẽ plano (2. l. 11.) Iam quia $pl.$ PL iungunt parallelas æquales Pp Ll sunt illæ parallelæ (7. l. 1.) sed PL. EA. sunt parallelæ (2. l. 6.) Ergo & $pl.$ EA. & in eodem plano, & Zq. communis sectio planorum El. & QZq. deinde quia QF. est æqualis EF. (124. M. 2.) & EFZ æqualis ZX (127. M. 2.) erit QFZ. æqualis XZ. Ergo quia QZ. est semiradius XQ. erit QZ. proportionaliter secta in y . (128 M. 2.) Ergo perpendicularum yz . parallelum Qq. secat proportionaliter Zq. in z & zff . parallela ZQ. secat proportionaliter Qq. in ff . (2. l. 6.) Ergo vt Qff. est æqualis radio Pp. vel XF. ita Qq. est æqualis radio XQ. & qff . ipsi QF (2. l. 5.) Ergo planum El. continuatum secat Qb. in eodẽ puncto eleuato q & puncta E. A. l. q. p. sunt in eodem plano.

Insuper quia $\square Ep$ æquatur $\square Pp$ vel $EX + \square PE$. vel EF . (4. l. 2.) & $\square EA$ æq. $\square EX + \square EF$. (117. M. 2.) est Ep. æqualis lateri $\square EA$. & similiter Al: tum quia XE. est maius segmentum XP. ita EF. ipsius parallelæ PQ. (2. l. 6.) sed EF.

est

est maius segmentum radij EX (125. M. 2.) Ergo PQ . & ipsi æqualis pf . æquales sunt EX . sed $\square pq$. æquatur $\square pff + \square ffq$. vel QE . vel EF (4. l. 2.) Ergo etiam pq . æquatur lateri $\square EA$. & similiter ql .

Tandem quia XE . ad XP . est vt EA . ad diagonum DB (122. M. 2.) & vt XE . ad XP . ita EA . ad PL (2. l. 6.) erunt æquales PL . & DB . (2. l. 5.) Ergo pl . æqualis PL . est diagonum pentagoni, & $EAlq$. pentagonum regulare: & similiter $AlmB$. &c. Ergo solidum est regulare dodecaedrum ex 12. planis, & 60. angulis planis: & quia 3 plani vnum solidum efficiunt, cōstat 20. angulis solidis, & 30. lateribus. Quod erat, &c.

PROPOSITIO CLIX.

IN dodecaedro \square diametri æquatur 3 \square diagonij \square & omnes sunt æquales.

EXPOSITIO. Fig. 30.

IN dodecaedro Dg . Dico \square diametri Eh . æquatur esse 3 \square EC . diagonij \square , &c.

DEMONSTRATIO.

Quia XP . est proportionaliter secta in E . & similiter HS in H . (158. p.) erit EH . maius segmentum totius PS . & $PE + HS$. minus segmentum (1. l. 5.) Ergo PH . composita est ex maiori segmento, & semisse minoris: sed quia Eh .

est plano perpendicularis, $\square Eh. aq.$ $\square EH + \square Hb.$ (4. l. 2.) vel $+ \square HP.$ compositæ ex maiori segmenti, & semisse minoris (158. p.) Ergo $\square Eh.$ æquatur $3 \square EC.$ diagonij $\square (M. 2.)$ & similiter $gD. fC. kB. iA.$

Deinde quia $Qff. Nn.$ perpendiculares sunt parallelæ, & æquales radio $EX.$ (158. p.) erunt $ffn. QN.$ æquales, & parallelæ, & angulus $qffn.$ rectus (7. l. 1.) Ergo $\square qn.$ æquale $\square ffn.$ vel totius $QN + \square ffq.$ (4. l. 2) vel $+ \square QF.$ vel semissis minoris segmenti (158. p.) Ergo $qn.$ etiam potest triplum diagonij $EC (M. 2.)$ & similiter $ps. um. or. tl.$ Ergo omnes diametri sunt æquales.

PROPOSITIO CLX.

IN dodecaedro latera, & plana opposita sunt parallela.

EXPOSITIO. Fig. 30.

Sint latera opposita $Ep. hs.$ Dico esse parallela: & similiter plana opposita $fg. hk. ABCDE.$

DEMONSTRATIO.

Quoniam angulus $ESs.$ rectus est: & etiam angulus $pab.$ & $Ss.$ æqualis maiori radio $XS.$ tum $ap.$ ipsi $ax.$ vel XS (158. p.) si ducantur $Es.$ & $pb.$ erit $\square Es.$ æquale \square radiorum summe $ES + \square$ radij maioris $Ss.$ vel $SX.$ & similiter $\square pb.$

$\square ph$. æquale $\square ha$. radiorum summæ + $\square ap$.
vel ax . radij maioris (4. l. 2.) Ergo $\square Es$. æquale
est $\square ph$. & Es . ipsi ph . Ergo cū pE . hs . sint æqua-
les (158. p.) erit pE . hs . parallelogrammum (7. l.
1.) & pE . hs . parallela, &c.

Deindè quia anguli pEA . ihs . latera habent
parallela Ep . hs . tum EA . hi . erunt paralleli, &
erunt in planis parallelis (3. l. 11.) & sic de reli-
quis gD . tum fC . &c. Ergo plana opposita AB
 CDE fg hk . sunt parallela: idemque est de reli-
quis oppositis. Quod erat demonstrandum.

PROPOSITIO CLXI.

IN dodecaedro omnes diametri se bifariam se-
cant in dimidio rectæ per centrum duplicis pla-
ni oppositi, quod punctum est centrum spheræ cir-
cumscriptæ, inscriptæ, & tangentis latera, & cen-
trum ff . ad omnes angulos, & contactus.

EXPOSITIO. Fig. 30.

IN dodecaedro Dg . Dico omnes diametros
* Eh . Cf &c. se bifariam secare in a . quod est in
medio rectæ Xx . & centrum, &c.

DEMONSTRATIO.

QVia EX xh sunt parallelæ (158. p.) & in eo-
dem plano (2. l. 11.) erit vt EX . ad hx . ita
 Xa . ad xa . & ita Ea . ad ha . (2. l. 6.) Ergo cū XE .
 xh .

$ab.$ sicut radij æquales; æquales erunt ax & X . tū
 $ab.$ & E . tū $af.$ & $C.$ & c.

Deindè quia $qf.$ & $qn.$ latera sūt parallela (160.
 $p.$) erunt $fc.$ & $qn.$ bisectæ (7. l. 1) Ergo quia $af.$ est
 bisecta in $e.$ etiam $qn.$ & similiter $ps.$ & c. Ergo
 sphaera ex $e.$ radio $af.$ transibit per omnes an-
 gulos.

Insuper diametri cum planis efficiunt 12
 pyramides æquales ex cōgruentia cum æqua-
 li perpendicularo: Ergo sphaera tangens vnum
 planum, tanget omnia, & quæ tanget vnum
 latus, tanget omnia, & punctum $e.$ erit cētrum
 sphaerae prout in (146. $p.$) Quod, & c. Q. E. D.



PROPOSITIO CLXII.

IN dodecaedro perpendicularis per centrum \square est per centrum *ff. ff.* dodecaedri, & per centrum oppositi \square perpendicularis.

2. Quavis recta per centrum dodecaedri est in centro bifariam diuisa.

3. Recta quae latera, vel plana opposita subcontractariè, & similiter secat est per centrum dodecaedri, & e conuerso.

4. Planum transiens per centrum dodecaedri secat plana, & latera opposita in partes aequales subcontractariè, & habet commune centrum *ff. ff.* cum solido.

5. In dicto plano quavis recta per centrum secat ipsum bifariam.

6. Omnia plana per centrum dodecaedri, ipsum, & se ipsa bifariam diuidunt, & e conuerso.

DEMONSTRATIO.

PRima, secunda, & tertia pars demonstrantur prout in prop. 145. Quarta uerò, quinta, & sexta prout in prop. 147. licet demonstratio quintæ, & sextæ desumenda sit ex Parallelepipedisectione in prop. 77. 78. & 79. sed quia res per se clara est demonstratione ommissimus.

PROPOSITIO CLXIII.

Diameter sphaerae inscriptae aequalis est diametro circuli ambientis pentagonum, & lateri decagoni eiusdem circuli: vel radio + diagono secundo decagoni.

2. Diameter sphaerae tangentis latera aequalis est diagono \square maioris circuli: vel diagono, & lateri \square dodecaedri.

EXPOSITIO. Fig. 30.

Dico diametrum sphaerae inscriptae aequale esse HE + EF. vel XE + EI. & diametrum sphaerae tangentis latera aequalem esse diagono PN vel lateri EA + diagono EC.

DEMONSTRATIO.

Planorum distantia Xx. est diameter sphaerae inscriptae (161. p.) sed Xx. aequalis est HE + EP. vel EF (158. p.) Ergo, &c. sed diagonum secundum decagoni EI. aequatur compositae XEF (139. M. 2.) vel XEP. (158. p.) Ergo EA + EI. eq. HX + XP. vel Xx. (158. p.) Quod, &c.

2. Distantia oppositorum laterum pq. ns. est pn. & simul diameter sphaerae tangentis latera: sed quia Pp. Nn. parallelae sunt aequales (158. p.) erunt pn. PN. parallelae aequales (7. l. 1) Ergo diameter sphaerae dictae eq. diagono maiori PN. sed quia EA. est maius segmentum

ipſius EC. (122. M. 2.) & vt XE. eſt maius ſegmentum XP. ita diagonium EC. ipſius PN. (5. l. 6.) Ergo vt EA ad EC. ita eſt EC. ad PN. (1. l. 5.) ſed vt EA. ad EC. ita eſt EC. ad EA + EC. (104. M. 2.) Ergo PN. æquatur EA + EC. (2. l. 5.) Ergo diſtantia laterum Pn. æqualis eſt lateri, & diagonio \square dodecaedrum comprehenſenti. Quod, &c.

PROPOSITIO CLXIV.

SI ex centro baſis dodecaedri reſta ducantur ad angulos eleuatos, minor erit latus \square : medialatus \square : maxima latus Δ : in maiori circulo per 5 angulos deſcriptorum.

EXPOSITIO. Fig. 30.

Sumat \square ABCDE. vt baſis dodecaedri, & ex centro X. ducantur Xp. Xq. Xf. Dico Xp. eſſe latus \square : & Xq. latus \square : & Xf. latus Δ deſcriptorum in circulo PQR. &c.

DEMONSTRATIO.

Quia XP. eſt proportionaliter ſecta in E. eſt XE. latus decagoni: nempè æqualis PQ. (125. M. 2.) ſed Pp. æqualis eſt XE (158. p.) Ergo & ipſi PQ. ſed latus \square PL. poteſt quod XP. & PQ. (127. M. 2.) & Xp. poteſt quod XP. & Pp. quia angulus Xpp. reſtus eſt (4. l. 2.) Ergo Xp. eſt latus \square PL.

2. Quia $Qq.QX$. æquales sunt, & angulus qQX . rectus (158. p.) est $\square Xq$. æquale 2 $\square QX$. (4 l. 2.) sed latus \square inscripti circulo potest etiam duplum radij XQ . (114. M. 2.) Ergo Xq . est latus \square inscripti circulo PQR .

3. Cùm angulus fxX . sit rectus, $\square Xf$. æq. $\square fx + \square xX$. (4. l. 2.) vel $\square XH + \square HP$ (158. p.) sed quia HP . est proportionaliter secta in H . est \square totius $HP + \square$ minoris segmenti æq. 3 \square maioris segmenti XP (108. M. 2.) Ergo $\square Xf$. æq. 3 \square radij XP . & est latus \triangle circulo inscripti (112. M. 2.) Quod erat, &c.

PROPOSITIO CLXV.

IN dodecaedro si per 3 angulos diametro propinquiores transeant bina plana, & per 6 remotiores alia bina: erunt diametro perpendicularia, & inter se parallela.

2. Duo maiora secabunt diametrum trifariam.

3. Duo minora, dividunt tertiam partem media, & extrema ratione.

4. Diameter erit in 5 continuas divisa.

EXPOSITIO. Fig. 31.

SIt dodecaedrum $ABCD$. diameter AE . per 3 angulos KLB . transeat planum, & aliud per $Fd.D$. & similiter per sex angulos $G.R.M.C.b.a$ &

& aliud per QPNOce. efficientes in diametro
 sectiones Z. V. H. n. Dico, &c.

DEMONSTRATIO.

Quoniam puncta K L. B. sunt in superficie
 sphaerae (161. p.) & rectae AK. AL. AB. sunt
 aequales lateri dodecaedri : & latera KL. LB.
 BK. aequalia diagonio \square in pyramide KLB. A.
 recta ex A. in centr. ff. ff. basis erit ipsi perpendi-
 cularis : & similiter in pyramide KLBX. recta
 ex X. (4. p.) sed perpendicularis eidem puncto
 est vnica (1. l. 11.) Ergo AZ. XZ eadem recta est
 plano KLB. perpendicularis : & similiter plano
 FdD. & GRMCba. & QPNOce : Ergo plana
 sunt parallela (3. l. 11.)

2. Tria puncta AGE. in eodem sunt plano
 (1. l. 11.) & quia AE. diameter est sphaerae : erit
 AGE. circulus maximus (ex lib. 3. §. 1. nostrae
 Trigonometriae) Ergo quia angulus AGE. est
 in semicirculo, erit rectus (3. l. 3.) & cum GV.
 demonstrata sit perpendicularis ipsi AE. erit
 AG. media inter AV. & AE (3. l. 6.) & \square AE ad
 \square AG. erit vt AE. ad AV. scilicet in duplicata
 ratione AE. ad AG (4. l. 6.) sed \square AE. est triplum
 \square AG. diagonij pentagoni (159. p.) Ergo AE.
 tripla est ipsius AV. & similiter ipsius HE. &
 HV. Ergo plana GRG. QPO. trifariam secant
 diametrum, &c.

3. Diuisolaterè MC. bifariam, ducta AT. erit proportionaliter secta in S. (123. M. 2.) & quia ductæ ZS. VT. faciunt angulos AZS. AVT. rectos æquales (23. P.) sunt parallelæ (2. l. 1.) Ergo VA. TA. sectæ sunt in eadem ratione (2. l. 6.) Ergo etiam AV est proportionaliter secta in Z: & planum KLB. secat proportionaliter tertiam diametri partem.

4. Cũ AV. sit proportionaliter secta, continuæ sunt AZ. ZV. AV. vel VH (22. P.) Ergo quia toti VH. additum est maius segmentum VZ. sunt continuæ ZV. VH. HZ (104. M. 2.) & quia toti HZ. additum est maius segmentum HE. vel VH. continuæ sunt EH. HZ. ZE. Ergo in eadem ratione proportionali sunt 5 continuæ AZ. ZV. VH. HZ. ZE. Quod erat demonstrandum.

PROPOSITIO CLXVI.

Iisdem positis radius minoris circuli est $\frac{1}{3}$ diametri spheræ. 2. Ad radius maioris ut radius ad latus \square inscripti. 3. Ad radius circuli circa \square est ut latus \triangle ad diagonium \square in eodem circulo. 4. Radius spheræ ad radius maioris circuli est potentia sesquioctavius.

DEMONSTRATIO. Fig. 31.

1. **Q**uia VA. VY. æquales sunt (165. p.) in \square
YZ.

YZ. æquales sunt KZ. YV (7. l. 1.) Ergo radius minoris circuli K. æqualis est AV. vel $\frac{1}{2}$ diametri AE. Quod, &c.

2. Quia $\square AE. \text{æq. } 3 \square AG$ (159. p.) quatum $\square AE$ est 9: ipsum $\square AG$ erit 3: sed in \triangle rectang. $\square AG. \text{æq. } \square GV + \square VA$ (4. l. 2.) & quia AV. est $\frac{2}{3}$ AE. est $\square AV. \text{ i. quatum } \square AE. \text{ est } 9$: nempe in duplicata ratione 1. ad 3 (4. l. 6.) Ergo $\square GV$ erit 2: Ergo GV. radius maioris circuli ad AV. vel KZ. radium minoris est in potentia ut 2 ad 1. ut latus \square inscripti ad radiū circuli (114. M. 2.)

3. Si ducatur KV. cum VA. sit proportionaliter secta in Z. (165. p.) & KZ. sit æqualis ipsi AV (1. num.) recta KV. æquè poterit ac tota KZ. vel AV. & maius segmentum VZ. ac recta AK æquè poterit ac tota KZ. & minus segmentum ZA. (4. l. 2) Ergo KV. ad AK. erit ut diagonium \square ad latus \triangle in eodem circulo (190. M. 2.) si Ergo Ko . sumatur æqualis KA. & fiat *op.* parallela VA. erit ut KV. ad KZ. ita Ko . ad Kp . (2. l. 6) sed quia KV. potest quod tota KZ. & maius segmentū VZ (4. l. 2) est KV. latus \square in circulo radij KZ. (117. & 125. M. 2.) Ergo Ko . vel KA. est latus \square in circulo radij Kp . (1. l. 5) Ergo KZ. radius circuli per 3 angulos KLB. ad Kp . radiū circuli per 5 angulos $\square AKGRL$. est ut KV. ad Ko .

Ka. vel KA (2.l.6.) hoc est vt diagonium \square ad
latus \triangle eiusdem circuli, &c.

4. Quia diameter AE. dupla est radij XA:
est \square AE. *eq.* $4\square$ XA (3.l.2.) Ergo qualium \square
AE. est 36. erit \square XA. 9. sed qualiū \square AE. est 36.
est \square AV:4. nempè vt 9. ad 1. (*ex num. 2.*) Ergo
 \square GV. quod æquatur $2\square$ AV. erit 8. (*num. 2.*)
Ergo \square XA. radij sphæræ ad \square GV. radij maio-
ris circuli est vt 9. ad 8. hoc est XA. ad GV. est po-
tentia sesquioctaua. Quod erat, &c.

PROPOSITIO CLXXII.

Latus dodecaedri potest triplum distãtia pla-
ni minoris, & maioris proximi: vt diameter
sphæræ ad diagonium \square dodecaedri.

2. Distantia circulorum minorū potest quin-
tuplum distantia maiorum.

EXPOSITIO. Fig. 31.

Est AK. latus dodecaedri: ZV. distantia cir-
culi minoris à maiori proximo: Zn. distan-
tia minorum VH distantia maiorum. Dico
 \square AK. *eq.* $3\square$ ZV: & \square n. *eq.* $5\square$ VH.

DEMONSTRATIO.

1. **Q**uia AV. est proportionaliter secta in Z.
(165.p.) & æqualis ipsi KZ (166.p.) & \square
KA. *eq.* \square KZ + \square AZ. minoris segmenti (4.l.
2.) sed \square totius KZ. vel AV + \square AZ. minoris
seg-

segmenti *æqu.* 3 \square maioris ZV. (108. M. 2.) Ergo \square AK. lateris dodecaedri *æqu.* 3 \square ZV. distantia planorum.

2. Quia tota ZH est proportionaliter secta in V: & additum est minus segmentum Hn (165. p.) Ergo \square Zn. compositæ ex tota, & minori segmento *æqu.* 5 \square VH. maioris segmenti (107. M. 2.) Ergo distantia Zn. potest est quintuplum distantia VG. Quod, &c.

PROPOSITIO CLXVIII.

IN dodecaedro Minima summa *ss. æqualis* est 5 *ss. ss.* ex diametro sphaerae, vel 15 ex diagonio \square .

2. Summa *ss. ss.* ex quovis angulo in reliquos est dupla minima.

3. Summa ex planorum centris in angulos æqualis est 5 *ss. ss.* ex latere decagoni + 5 ex latere \square + 5 ex latere \triangle descriptorum in circulo per quinque angulos remotiores.

DEMONSTRATIO. Fig. 30.

1. **C**um anguli solidi sint 20: & in superficie sphaerae (161. p.) erit minima summa æqualis 20 *ss. ss.* ex radio sphaerae *æ* E. hoc est 5 *ss. ss.* ex diametro (3 l. 2) sed \square ex diametro *æq.* 3 \square ex diagonio (159. p.) Ergo minima summa æquatur 15 *ss. ss.* ex diagonio \square .

2. Cum

2. Cū anguli solidi sint in superficie sphaeræ, summa ex quolibet angulo superat minimam totidem *ff. ff.* ex radio sphaeræ, quot sunt anguli (60. M. 1.) Ergo summa ex angulo superat minimam 20 *ff. ff.* ex radio sphaeræ, vel 5 ex diametro, & est dupla minimæ.

3. Quia summa ex X. cetro plani ABCDE. æqualis est 5 *ff. ff.* radij XE + 5 Xp + 5 Xq + 5 Xf: sed quia XE. est maius segmentum radij XP. (158. p.) est latus decagoni (125. M. 2) & Xp. est latus □: & Xq. latus □: & Xf. latus Δ descriptorum in maiori circulo radij XP. (164 p.) Ergo summa ex centro cuiuslibet O in omnes angulos solidos æqualis est 5 *ff. ff.* ex latere Decagoni, Pentagoni, Quadrati, & Trianguli descriptorum in maiori circulo. Quod, &c.

PROPOSITIO CLXIX.

Minima summa *ff. ff.* in solidis regularibus sunt ut angulorum numeri.

2. Summa perpendicularorū in plana ex quovis puncto solidi, æqualis est summa perpendicularorum ex centro, & semper eadem.

DEMONSTRATIO.

Quia in omnibus solidis regularibus Minima summa æquatur tot *ff. ff.* ex radio sphaeræ, quot anguli: Ergo si solida sint in eadē sphae-

sphæra, erunt minimæ summæ, vt angulorū numeri. Qualium in Tetraedro est 4: erit in Octaedro 6: in Cubo 8: in Icosaedro 12: in Dodecaedro 20.

2. Quia ex quolibet puncto in angulos fiunt tot Pyramides, quot plana, & similiter ex centro: sed vtraque Pyramidum summa est æqualis toti solido, & inter se: Ergo cum basisum summa sit eadem, nempe omnia plana: eadem erit perpendiculorum summa (s. l. II) Quod erat, &c.

PROPOSITIO CLXX.

Superficies solidi regularis est rectangulum semilateris, & perpendiculari à centro plani toties sumptum, quot sunt anguli plani in solido.

EXPOSITIO. Fig. 25.

IN Tetraedro ABCD. est G. centrum plani ABC (1 p.) & GE. perpendiculum à centro in latus: & EB. semilatus. Dico \square GEB. duodecies sumptum, quia sunt 12 anguli plani in Tetraedro esse Tetraedri superficiem; & sic de reliquis.

DEMONSTRATIO.

Ductis GA. GB. GC. & similiter in omnibus planis ex centro in angulis fiunt tot trian- gula, quot anguli, omnino æqualia ex con-
Hh
gruen-

gruentia (4. l. 1.) sed \square GEB. æquale est \triangle AGB.
 (8. l. 1.) Ergo etiam triangulo AGC. CGB. &c.
 Ergo summa omnium triangulorum, nempe
 tota superficies solidi, æqualis erit totidem
 reſtangulis GEB. quot sunt triangula, vel an-
 guli plani. Quod, &c.

In Tetraedro sunt anguli plani 12. in octae-
 dro, & Cubo 24: in Icoſaedro, & Dodecae-
 dro 60.

PROPOSITIO CLXXI.

Soliditas corporis regularis æqualis est prismati
 cuius basis sit tota superficies solidi, & alti-
 tudo tertia pars perpendiculi à centro solidi in ba-
 ſim: vel radij ſphæræ inſcriptæ.

EXPOSITIO. Fig. 25.

IN Tetraedro ABCD. est O. centrum solidi, &
 OG. perpendiculum, vel radius ſphæræ in-
 ſcriptæ. Dico Prisma cuius basis sit tota super-
 ficies, vel 12 \square GEB & altitudo $\frac{1}{3}$ GO. eſſe Te-
 traedri ſoliditatem.

DEMONSTRATIO.

SI enim ex centro O. ducantur rectæ in plano-
 rum centra, & angulos OG OK. OA. OB.
 &c. Fiunt tot Pyramides AGBO. BGCO. CA
 GO. quot sunt anguli plani: quæ omnes sunt
 æquales ex congruentia. Sed Pyramis habens
 ba-

basim \square EGB. & altitudinem OG. est $\frac{1}{2}$ prisu a-
tis basim habens \square EGB. & altitudinem OG.
& hoc triplum Prismatis habēs basim \square EGB.
& altitudinem $\frac{2}{3}$ OG (1. l. 11.) Ergo Pyramis est
huic Prismati æqualis (2. l. 5.) Ergo 12 Prisma-
ta basim \square EGB. & altitudinis $\frac{2}{3}$ OG. erunt tota
soliditas Tetraedri: & 24 in octaedro, & Cu-
bo: & 60 in Icosaedro, & dodecaedro: hoc est
Prisma ex tota superficie, & $\frac{1}{3}$ perpendiculi.
Quod, &c.

PROPOSITIO CLXXII.

Idem circulus comprehendit Δ Octaedri, & \square
cubi: & opposita plana in Octaedro, & Cubo
æqualiter distant.

DEMONSTRATIO. Fig. 27.

Quia \square diametri sphaeræ ad \square diametri cir-
ca \square cubi est vt 36 ad 24 (124. p.) sed etiam
 \square diametri sphaeræ ad \square radij circa Δ Octae-
dri est vt 36 ad 24 (134. p.) Ergo æquales sunt
circularum diametri (2. l. 5.) & circuli ex con-
gruentia.

Denique \square diametri sphaeræ æquatur 3 \square
diametri sphaeræ inscriptæ Cubo (124. p.) & etiã
Octaedri (135. p.) Ergo inscriptarum diame-
tri sunt æquales: quæ sunt oppositorum pla-
norum distantia.

PROPOSITIO CLXXIII.

Idem circulus comprehendit \square dodecaedri, & \triangle Icosaedri: & plana opposita in utroque solido aequaliter distant, vel eadem est sphaera utriusque inscripta.

DEMONSTRATIO. Fig. 29. 30.

Quia diameter sphaerae post triplum diagonij Pentagoni inscripti circulo ambiēti \triangle Icosaedri (151. p.) sed eadem diameter post triplum diagonij \square dodecaedri (159. p.) Ergo idem est circulus comprehēdens \triangle Icosaedri, & \square dodecaedri.

2. Quia radius circuli circa \triangle Icosaedri est minus segmentum distantiae planorum, vel diametri sphaerae inscriptae (153. p.) & etiam in dodecaedro (158. p.) Ergo cum circulus demonstratus sit idem, eadem erit distantia planorum, vel diameter sphaerae inscriptae. Quod, &c.



PROPOSITIO CLXXIV.

Circulus circa Δ Tetraedri æqualis est circulo per 6 angulos dodecaedri.

2. Radius utriusque ad radiũ circuli Octaedri, & Cubi est in potentia vt 4 ad 3.

3. Latus Tetraedri æqualis est diametro circuli circa \square Cubi, & Δ Octaedri.

DEMONSTRATIO. Fig. 31.

Quia in Dodecaedro radius sphæræ ad radiũ circuli per 6 angulos G. R. M. C. b. a. est vt 9 ad 8 (166. p.) & idem radius sphæræ ad radiũ circuli circa Δ Tetraedri est vt 9 ad 8 (111. p.) Ergo cum eadem sit sphæra, idẽ erit circulus, vel æqualis. Quod, &c.

2. Quia Radius sphæræ ad radium circuli circa Δ Octaedri est in potentia, vt 9 ad 6 (134. p.) & etiam ad radium circuli circa \square Cubi (122 p.) sed radius sphæræ est ad circulum Tetraedri, & Dodecaedri dictum potentia, vt 9 ad 8 (ex num. 1.) Ergo *inverse*, & *ex æquo* radius circuli Tetraedri, & dodecaedri ad radium circuli Octaedri & Cubi, erit potentia vt 8 ad 6. vel vt 4 ad 3. &c.

3. Qualiũ. n. \square diametri sphæræ est 36. est \square lateris Tetraedri 24 (108. p.) & etiam \square diametri circuli in Octaedro, & Cubo est 24 (134.

124. p.) Ergo \square lateris Tetraedri æquale est \square diametri circuli ambiētis \square Cubi, & \triangle Octaedri: Ergo & rectæ sunt æquales. Quoderat, &c.

PROPOSITIO CLXXV.

IN dodecaedro diagonium \square æquale est lateri Cubi in eadem sphaera.

2. Latus dodecaedri est maius segmentum lateris Cubi proportionaliter secti.

3. Latus dodecaedri ad latus Cubi, est ut latus decagoni ad radium, & ut latus Icosaedri ad distantiam laterum oppositorum.

DEMONSTRATIO. Fig. 30.

1. **I**N dodecaedro diameter sphaeræ potest triplū diagonij \square (159. p.) & eadem diameter potest triplum lateris Cubi (124 p.) Ergo diagonium \square & latus Cubi æqualia sunt (2. l. 5.)

2. Latus dodecaedri est latus \square comprehendentis solidum: sed latus \square ED. est maius segmentum diagonij EC (122. M. 2.) Ergo latus dodecaedri est maius segmentum diagonij \square : vel lateris cubi proportionaliter secti ex num. 1.

3. Quia latus decagoni est maius segmentum radij (125. M. 2.) & latus Icosaedri maius seg-

segmentum distantiae laterum oppositorum (156.p.) & latus dodecaedri ipsius lateris Cubi, ex num. 2. Omnia erunt in eadem ratione (1. l. 5.) Quod, &c.

PROPOSITIO CLXXVI.

Latus Cubi ad latus Icosaedri est ut Diagonium \square ad latus \triangle in eodem circulo.

2. Vel ut recta potens quod tota, & maius segmentum ad rectam quae possit quod tota, & minus segmentum.

3. Vel ut radius circuli per 3 angulos remotiores Icosaedri ad radium circuli per 5 angulos eiusdem.

DEMONSTRATIO.

1. **Q**uia idem circulus capit \triangle Icosaedri, & \square dodecaedri (173.p.) sed diagonium \square est latus Cubi in eadem sphaera (175.p.) Ergo latus Cubi ad latus Icosaedri est ut diagonium \square ad latus \triangle eiusdem circuli.

2. Sed diagonium \square ad latus \triangle est ut recta potens quod tota proportionaliter secta, & maius segmentum ad rectam quae possit quod tota, & minus segmentum (190.M.2.) Ergo etiam latus Cubi ad latus Icosaedri est ut recta potens quod tota, & maius, ad rectam quae possit quod tota, & minus.

3. Quia

3. Quia in Icoſaedro radius circuli per tres angulos remotiores, ad radium per 5 angulos eſt vt diagonium \square ad latus Δ (155.p.) Ergo vt latus Cubi ad latus Icoſaedri. Quod, &c.

PROPOSITIO CLXXVII.

i. **S**uperficies Tetraedri ad ſuperficiẽ Octaedri eſt vt 2 ad 3. vel vt \square ſemilateris Tetraedri ad \square radij ſphærae, vel vt \square circulo inſcriptum ad \square ex latere Δ inſcripti.

2. Soliditas Tetraedri ad ſoliditatem Octaedri eſt vt \square ſemilateris Tetraedri ad 3 \square radij ſphærae, vel ad \square ex latere Δ circulo maximo inſcripti.

DEMONSTRATIO.

i. **Q**uia in Tetraedro, & Octaedro ſunt $\Delta\Delta$ ſimilia, nẽpẽ æquilatera; ſunt in duplicata ratione laterum; hoc eſt vt potẽtiæ laterum (4. l. 6.) ſed qualiũ diameter ſphærae poteſt 36: latus Tetraedri poteſt 24 (108.p.) & latus Octaedri poteſt 18 (136.p.) Ergo Δ Tetraedri ad Δ Octaedri eſt vt 24. ad 18 (1. l. 5.) Ergo 4 Δ Tetraedri ad 8 Δ Octaedri, vel ſuperficies ad ſuperficiẽ erit vt 24. ad 36. vel vt 2 ad 3: vel vt 6 ad 9. hoc eſt vt \square ſemilateris Tetraedri ad \square radij ſphærae (118.p.) ſed quia \square

cir-

circulo inscriptum æquatur 2 □ radij (114. M. 2.) & □ lateris Δ æquatur 3 □ radij (112. M. 2) est □ circulo inscriptum ad □ lateris Δ vt 2 ad 3 (2. l. 5.) Ergo superficies Tetraedri ad superficiem Octaedri est vt □ inscriptum circulo ad □ lateris Δ , &c.

2. Quia Tetraedrum resolvitur in quatuor Pyramides similes factæ in cetro, & Octaedrum in octo: est summa ad summam, vel solidum ad solidum in ratione composita superficialium, & perpendicularorum à centro, vel altitudinum (5. l. 11.) sed ratio superficialium est vt 2 ad 3: vel vt 6 ad 9 (ex num. 1.) vel vt □ semilateris Tetraedri ad □ radij sphaeræ inscriptæ (118. p.) & perpendicularum Tetraedri potest 1. qualium diameter sphaeræ potest 36. (118. p.) & perpendicularum Octaedri potest 3 (140. p.) Ergo perpendicularum illius ad perpendicularum istius est in potentia vt 1. ad 3: vel vt Radius sphaeræ ad latus Δ circulo maximo inscripti (112. M. 2) Ergo ratio composita superficialium, & perpendicularorum est vt □ semilateris Tetraedri ad □ ex latere Δ circulo maximo inscripti (21. P.) sed hæc est ratio solidorum: Ergo Tetraedrum ad Octaedrum est vt □ semilateris ad 3 □ radij sphaeræ, vel ad □ ex latere Δ circulo maximo inscripti. **Quod** erat, &c.

PROPOSITIO CLXXVIII.

Superficies Octaedri ad superficiem Cubi est ut
latus Δ ad diametrum circuli circumscripti.]

2. Soliditas ad soliditatem est in eadem ratione, quæ est ut Radius circuli circa Δ Tetraedri ad radium circuli circa Δ Octaedri.

DEMONSTRATIO.

1. **Q**uia tertia pars Δ ad quartam partem quadrati in eodem circulo descripti est latus Δ ad diametrum circuli (191. M. 2) sed Δ Octaedri, & \square Cubi sunt in eodem, vel æqualibus circulis (172. p.) Ergo $\frac{1}{3}$ Δ octaedri ad $\frac{1}{4}$ \square Cubi, est ut latus Δ ad diametrum sui circuli: sed tota superficies octaedri diuiditur in $\frac{4}{3}$ Δ : cum habeat 8 Δ : & superficies Cubi habens 6 \square diuiditur in $\frac{24}{4}$ \square : Ergo superficies octaedri ad superficiem Cubi est latus Δ ad diametrum circuli.

2. Quia soliditas Octaedri est prisma cuius basis sit tota superficies, & altitudo $\frac{1}{3}$ perpendiculari à centro: & similiter soliditas Cubi (171 p.) sed perpendiculara in Octaedro, & Cubo sunt æqualia, nempe æquales radij sphaeræ inscriptæ, vel semidistantia planorum (172. p.) Ergo prismata, vel solida erunt ut bases (5. l. 11.) nempe ut latus Δ ad diametrum circuli ex

num. 1. hoc est vt Radius circuli circa Δ Tetraedri ad radiū circuli circa Δ Octaedri, nēpè in potentia vt 4. ad 3. (174 p.) Quod, &c.

PROPOSITIO CLXXIX.

1. **S**uperficies Cubi ad superficiem Dodecaedri est vt duplum diagoniū \square ad quintuplum radij.

2. Solidum ad solidum est vt duplum diagonium ad quintuplum maius segmentum diagonij factum a radio bisecante latus decagoni proximum.

EXPOSITIO. Fig. 32.

IN circulo dodecaedri sit \square ABCD. & AC. diagonium: & CH. latus decagoni proximum, & bisectum in I radio GI. secante diagonium in L. Dico 1. superficiem Cubi ad superficiem dodecaedri esse vt duplū diagonij AC. ad quintuplum radij GA: Dico 2. solidum ad solidum esse vt 2 AC. ad 5 AL.

DEMONSTRATIO.

1. **D**ividantur AC. & GE. bifariam in X. Q. & erit GQ maius segmentum ipsius GR (128 M. 2.) sicut AB. ipsius AC. (122. M. 2.) sed vt GR. ad GQ. ita 2 GR. ad 2 GQ. vel GE. (5. l. 5.) Ergo 2 GR. ad GE. est vt AC. ad AB (1. l. 5.) Ergo vt $\frac{1}{2}$ AC. ad AB. ita GR. ad GE. & alter-

nando ut $\frac{1}{2}$ AC. ad GR. ita AB. ad GE (4. l. 5.) Ergo ratio AC. ad GE. composita est ex ratione AC. ad AB. & AB. ad GE vel $\frac{1}{2}$ AC. ad GR. (21. P.) sed quia AB est latus dodecaedri, & AC. latus Cubi in eadem sphaera (175. p.) & AT \square Cubi, & ABCD \square dodecaedri, si ducantur ex *centris* G. Z. ad angulos rectae, erit \triangle VZT. ad \triangle DGC. in ratione composita VT. vel AG. ad DC. vel AB. & SZ. vel $\frac{1}{2}$ AC. ad GR (1. l. 6.) Ergo \triangle VZT. ad \triangle DGC. est ut AC. ad GE (1. l. 5.) sed Cubus continet 24 \triangle VZT. quia constat ex 6 \square , & quodlibet ex 4 \triangle : & dodecaedrum continet 60 \triangle DGC. nempe 12 \square , & quodlibet 5 \triangle : Ergo tota superficies Cubi ad superficiem dodecaedri, est ut 24 AC. ad 60 GE & quia ut 24 ad 60. ita 2 ad 5: erit superficies Cubi ad superficiem dodecaedri, ut 2 AC. ad 5 GE. Quod erat, &c.

2. Continuatolateredecagoni in F. est angulus F. dimidium arcus AH. minus dimidio EC. vel HB. (3. l. 3.) Ergo est dimidium arcus AB. sed angulus AEC. est dimidium arcus AC. vel aequalis arcui AB (3. l. 3) Ergo angulus AEC *aqu.* 2 EFC. sed externus AEC *aqu.* CFE ECF. (3 l. 1) Ergo aequales sunt CFE. ECF & EF. *aqu.* lateri decagoni EC (5. l. 1.) Deinde FCP aequalis verticali ACH (1. l. 1.) & dimidium arcus AH. vel BE (3. l. 3) & quia GK. bifecat chordam

ex hyp. etiam arcum (2. l. 3.) & est EK. dimidiū
 arcus EB. & angulus EGK. *æquib.* FCP (3. l. 3.) Er-
 go etiam FGA. AGK. *æquales* sunt (1. l. 1.) & as-
 sumpto communi GAC. erunt *æquiangula* Δ
 AGL. & Δ ACF. (3. l. 1.) & latera proportiona-
 lia vt AP. ad AF. ita AG. ad AL. (2. l. 6.) & ita
 $\frac{1}{2}$ AP. ad $\frac{1}{2}$ AF. & ita $\frac{1}{5}$ AG. ad $\frac{1}{5}$ AL (5. l. 5.) sed so-
 lida regularia *æqualia* sunt prismati cuius ba-
 sis sit tota superficies, & altitudo $\frac{1}{5}$ radij, vel $\frac{1}{5}$
 diametri (sphære inscriptæ (171. p.) Ergo ratio-
 nem habent compositam ex superficiebus, &
 diametris sphære inscriptæ (5. l. 11.) sed cum
 AF. composita sit ex diametro circuli, & latere
 decagoni est distantia planorū, vel diameter
 sphære inscriptæ (163. p.) & cum AC. sit latus
 Cubi (175. p.) est AC. diameter sphære Cubo
 inscriptæ (114. p.) Ergo Cubus ad dodecaedrū
 est in ratione composita superficieum 2 AC.
 ad $\frac{1}{5}$ AG (ex *nom.* 1.) & diametrorum inscrip-
 tarum AC. ad AF. vel $\frac{1}{5}$ AG ad $\frac{1}{5}$ AL sed ratio
 2 AC. ad $\frac{1}{5}$ AL. composita est ex ratione 2 AC.
 ad $\frac{1}{5}$ AG & $\frac{1}{5}$ AG ad $\frac{1}{5}$ AL (21. P.) Ergo Cubus
 ad dodecaedrū est vt 2 AC. ad $\frac{1}{5}$ AL. (1. l. 5.)
 Quod, &c.



PROPOSITIO CLXXX.

1. **S**uperficies dodecaedri ad superficiem Ico-
saedri, est ut diagonium \square ad latus \triangle vel
ut latus Cubi ad latus Icosaedri eiusdem sphaerae,
vel ut recta potens quod tota proportionaliter se-
cta, & maius segmentum ad rectam, quae possit
quod tota, & minus.

2. Solida sunt in eadem ratione.

EXPOSITIO. Fig. 32.

Sit AC. diagonium \square dodecaedri, & AN. la-
tus \triangle . Dico superficiem dodecaedri ad su-
perficiem Icosaedri esse ut AC. ad AN: & ita so-
lidum ad solidum, &c.

DEMONSTRATIO.

Quia $\frac{1}{5}$ \square ad $\frac{1}{5}$ \triangle eiusdem circuli est ut dia-
gonium AC. ad latus \triangle AN. (186. M. 2.)
sed idē circulus capit \square dodecaedri, & \triangle Ico-
saedri (173. p.) Ergo $\frac{1}{5}$ \square dodecaedri ad $\frac{1}{5}$ \triangle Ico-
saedri est ut AC. ad AN (1. l. 5.) sed dodecaedrū
habet $\frac{6^\circ}{5}$ \square : vel 12 \square : & Icosaedrū $\frac{6^\circ}{5}$ \triangle vel 20 \triangle :
Ergo $\frac{6^\circ}{5}$ \square ad $\frac{6^\circ}{5}$ \triangle vel superficies dodecaedri ad
superficiem Icosaedri, est ut AC. ad AN (5. l. 5.)

2. Quia dodecaedrum, & Icosaedrum
æqualem habent altitudinem, nempe distan-
tiam planorum, vel sphaerae in scriptam; prif-
mata ipsis æqualia æqualem habent altitudi-
nem

nem (171. p.) Ergo se habebūt vt bases (5. l. 11.) vel superficies, nempe vt diagonium AC. ad latus $\triangle AN.$ ex *num.* 1. vel vt potens totam, & maius segmentum rectæ proportionaliter sectæ ad potētem quod tota, & minus (190. M. 2) & quia diagonium AC. est latus Cubi in eadē sphæra (175. p.) & latus \triangle est latus Icosaedri in eadem sphæra (173. p.) erit superficies, & soliditas dodecaedri ad superficiem, & soliditatem Icosaedri vt latus Cubi ad latus Icosaedri. Quod, &c.

SCHOLIUM.

Cum notæ iam sint rationes Tetraedri ad Octaedrum; Octaedri ad Cubum, Cubi ad Dodecaedrum, & Dodecaedri ad Icosaedrū, omnium inter se rationes cognitæ erunt Tetraedri ad Cubum, Icosaedrum, & Dodecaedrum. Octaedri ad Icosaedrum, & Dodecaedrum, & Cubi ad Icosaedrum per compositionem rationis factam prout in figuris planis in fine secundæ partis.

Plures aliæ partium cōparationes fieri possunt ex iam demonstratis, quod vt facilius præstet Geometra, Tabellas præcedētes inspiciat.

In fine animadvertendum est non posse dari aliud corpus regulare præter quinque exposita, quod facile demonstrari poterit.

Quoniam ad angulū solidum comprehenden-

dendum, requiruntur saltem tres anguli plani, minores quatuor rectis (3. l. 11) Ergo cū angulus Hexagoni contineat 120. gr. tres anguli efficiunt 360. nempè integrū circulum, vel quatuor rectos, & sic angulū solidū nequeunt cōprehēdere; & multò minus tres anguli Heptagoni, Octagoni, &c. Remanent ergo ex figuris regularibus Δ \square & \circ ad solida regularia.

Tres igitur anguli Trianguli regularis cōprehēdunt angulum Tetraedri : & quatuor angulū Octaedri ; & quinque angulū Icosaedri, vndè resultant Tetraedrum, Octaedrum, & Icosaedrum. Sex verò anguli trianguli faciunt quatuor rectos, vt patet si ex *centro* Hexagoni ducantur sex rectæ in angulos.

Quatuor anguli Quadrati cū sint recti efficiunt 4 rectos, & angulum solidū nequeunt comprehendere (3. l. 11.) & multò minus 4 anguli \circ .

Tribus igitur angulis rectis comprehenditur solidus angulus Cubi, & tribus angulis \circ comprehenditur solidus angulus dodecaedri: vndè Cubus, & dodecaedrum resultant.

Cū ergo reliqui anguli figurarū regulariū inutiles sint, & harum trium anguli nullā aliā patiantur combinationem aptam, quinque tantum esse possunt corpora, vel solida ordinata, vel regularia. Quod, &c.

CAPVT IV.

DE RESOLUTIONE PROBLEMATVM.

Nimis arduum, & operosum esset
 Problemata omnia, quæ ex
 præmissis theorematibus elici
 possunt, adducere: more nostro
 aliqua prælibabimus, quam
 plurimis omisissis, quæ à studio-
 so Lectore, si theorematum ritè perceperit, facile ex-
 cogitari poterunt, & resolui.

Non ideo tamen præces omnes debuerunt om-
 mitti, imò opera pretium fuit aliquas adducere,
 quæ Tyrones Geometras manu ducant, & alli-
 ciant ad similes proponendas, & demonstrandas,
 licet qui Geometria adyta penetrauerint, & diui-
 tias scrutati fuerint, prototypis his non indigeant;
 cum pro ingenij felicitate orbi literario nobiliora
 communicare possint, quod utinam præstarent
 omnes, quibus tanta Regia data est claus.



PROPOSITIO CLXXXI.

Problema I.

1. **C**uiusvis Pyramidis centrum ff. ff. invenire, & minimam summam ff. ff.
2. Pyramidis Tetraedrae minimam summam invenire etiam sine centro.

I. CONSTRUCT. ET DEMONST. Fig. 33.

Sit Pyramis ABCD. inveniatur primò *centrum* - basis E (80. M. 1.) & ex DE. sumatur EF. pars denominata à numero angulorum Pyramidis, eritque F. *centrum* ipsius (67. p.) Tandem ex F. inveniatur minima summa ad omnes angulos (81. M. 1.) eritque factum.

II. CONSTRUCTIO.

Sit Pyramis Tetraedra ABCD. inveniatur *summa* ff. ff. ex omnibus lateribus AB. BC. CA. AD. BD. CD. & sit \square GH (6. p. 2.) diuidatur GH. bifariam in K. Dico \square GK. esse minimam summam \square \square Pyramidis.

DEMONSTRATIO.

Quia \square GH. est summa \square \square ex omnibus lateribus ex *construct.* & quadruplum \square GK (3. l. 2) sed summa \square \square ex lateribus est etiã quadrupla minimæ in Pyramide Tetraedra (11. p.) Ergo \square GK. est minima summa \square \square Quod, &c.

PRO-

PROPOSITIO CLXXXII.

Problema 2.

1. **C**uiusvis Pyramidis invenire rectam à vertice in centrum basis.

EXPOSITIO. Fig. 34.

Sit Pyramis ABCDE. quæritur recta EF. à vertice in centrum basis.

CONSTRUCTIO.

1. **I**nveniatur summa $\square \square$ ex lateribus eleuatis EA. EB. EC. ED. (6. p. 2.) quæ sit $\square H$. Inveniatur præterea centrum basis F (80. M. 1.) & minima summa *ff ff*. FA. FB. FC. FD. (6. p. 2.) quæ sit $\square I$ & $\square K$. sit differentia inter $\square H$. & $\square I$. tandem sit $\square K$. æquale totidem $\square \square L$. quot sunt anguli basis: nempe in nostro casu sit $\square K$. *æqu* 4 $\square L$. Dico L. æqualem esse rectæ quæsitæ EF.

DEMONSTRATIO.

Quoniam F. est centrum basis: sunt $\square \square$ EA. EB. EC. ED. *æqu*. $\square L$. vel minimæ summæ + 4 $\square EF$ (60. M. 1.) & $\square H$. æquale est $\square I$ + $\square K$. ex *constr.* erit $\square K$ æquale 4 $\square EF$. sed etiam $\square K$. æquale est 4 $\square L$. ex *constr.* Ergo $\square L$ æquale est $\square EF$. vnde, & recta L. æqualis est rectæ EF. Quod erat, &c.

PROPOSITIO CLXXXIII.

Problema 3.

Cuiusvis Pyramidis minimam summam
ff. ff. invenire etiam sine centro

EXPOSITIO. Fig. 34.

Sit Pyramis $ABCDE$ Quæritur minima m
 summam *ff. ff.* ex centro G . in angulos $A. B. C.$
 $D. E.$ licet ob corporis impenetrabilitatem cē-
 trum G . inveniri non possit.

CONSTRUCTIO.

Inveniatur prius $\square H$ æquale $\square \square EA. EB.$
 $EC. ED.$ & recta $Lq.$ æqualis rectæ a vertice
 in *centrum* basis $EF.$ (182. p.) Diuidatur præte-
 rea $Lq.$ in tot partes, quot sunt anguli Pyrami-
 dis, ut hic in 5: & sit $p.$ primum punctum diui-
 sionis, & erit $pq.$ æqualis rectæ GE (47. p.) Tan-
 dem fiat $\square M.$ æquale 5 $\square pq.$ quot scilicet sunt
 anguli Pyramidis, & sit $\square N.$ differentia inter
 $\square H.$ & $\square M$ (2. p. 2.) Dico $\square N$ esse minimam
 summam $\square \square$ ex centro $G.$ in angulos $A. B. C.$
 $D. E.$

DEMONSTRATIO.

Quia $\square H.$ æquale est $\square \square EA. EB. EC. ED.$
 & etiam $\square M + \square N.$ ex *constr.* Ergo
 $\square M + \square N.$ æquantur $\square \square EA. EB. EC. ED.$
 sed $\square \square EA. EB. EC. ED.$ æqu. minimæ summæ

ex $G + s \square GE$ (60. M. 1.) Ergo cum $GE.pq.$ sint æquales; erunt $\square M + \square N.$ æqualia Minimæ summæ ex $G + s \square GE.$ vel $pq.$ Ergo cum $\square M.$ sit æquale $s \square pq.$ ex *constr.* erit $\square N.$ æquale minimæ summæ ex $G.$ Quod erat, &c.

PROPOSITIO CLXXXIV.

Problema 4.

D At a basi, & Minima summa, invenire summam *ff. ff.* laterum elevatorum.

EXPOSITIO. Fig. 34.

IN Pyramide $ABCDE.$ sit data basis $ABCD.$ quadrilatera, vel Pentagona, &c. & minima summa ex $G.$ sit $\square N.$ Quæritur summa *ff. ff.* $EA. EB. EC. ED.$

CONSTRUCTIO.

INveniatur prius *centrum* basis $F.$ (80. M. 1.) & Minima summa $FA. FB. FC. FD.$ quæ sit $\square I.$ & $\square K.$ sit differētia inter $\square N$ & $\square I.$ (6. p. 2.) deinde quadrato numeri angulorum basis addatur ipse numerus: vt hic anguli basis sunt 4: eius quadratum 16: summa 20: Sit ergo $\square K$ æquale $20 \square Lp.$ (6 p. 1.) & recta $pq.$ sit tripla, quadrupla, vel quintupla ipsius $Lp.$ iuxta numerum angulorum basis: & nunc est quadrupla. Insuper $\square M.$ fiat quintuplum $\square pq.$ iuxta numerum angulorum pyramidis (6. p. 1.) &
 $\square H.$

$\square H.$ æquale $\square M + \square N.$ & erit $\square H.$ summa
 $\square \square EA. EB. EC. ED.$

DEMONSTRATIO.

Summa ex G. in A. B. C. D. æqu. summæ ex F
 $+ 4 \square FG.$ (60. M. 1.) & quia FG. est quinta
 pars ipsius FE. vel quarta GE. (67. p.) vel vt 1.
 ad 4. cùm quadrata sint in duplicata ratione
 est $\square FG.$ ad $\square GE.$ vt 1. ad 16. (4. l. 6.) Ergo cū
 $\square GE.$ sit æquale 16 $\square FG.$ erunt $\square \square$ ex G. in
 A. B. C. D. E. æqu. $\square \square FA. FB. FC. FD + 20 \square$
 $FG.$ (4. P.) sed $\square \square$ ex G. vel $\square N.$ æqu. $\square \square$ ex
 F. vel $\square I + \square K.$ vel $+ 20 \square Lp.$ ex constr. Ergo
 æquales sunt $Lp. FG.$ & quia EG. quadrupla est
 FG. & $pq.$ ipsius $Lp.$ ex constr. æquales etiã sunt
 GE $pq.$ sed $\square \square$ ex E. æqu. $\square \square$ ex G $+ 5 \square GE.$
 (60. M. 1.) Ergo $\square \square EA. EB. EC. ED.$ æqu. \square
 N. minimæ summæ $+ 5 \square pq.$ vel ex constr. $+ 5$
 $OM.$ sed $\square H.$ æqu. $\square N + \square M.$ ex constr. Ergo
 $\square H.$ æqu. $\square \square$ ex E. in A. B. C. D. Quod erat,
 &c.



PROPOSITIO CLXXXV.

Problema 5.

Data basi, Minima summa, & ratione laterum elevatorum, determinare singula latera, & Pyramidem.

EXPOSITIO. Fig. 34.

Pyramidis ABCDE. fit data basis ABCD. & minima summa ex centro G. fit $\square N$. ratio verò laterum EA. ad EB. vt a ad b . & EA. ad EC. vt a . ad c . & EA. ad ED. vt a . ad d . vel si rationes hoc ordine datae non sint, reducatur ad hunc ordinem claritatis gratia. Quærentur determinata latera EA. EB. EC. ED. & inde Pyramis ABCDE.

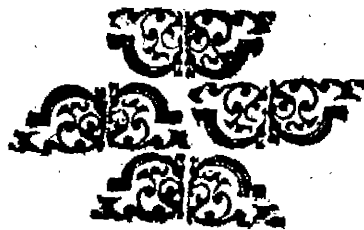
CONSTRUCTIO.

Inveniatur prius $\square H$. summa $\square \square EA. EB. EC. ED$ (184 p) deinde fit b . media inter $a. m$. & c . inter $a. n$ & d . inter $a. o$. (2. p. 6.) & diuidatur H . sicut tota composita $a + m + n + o$. & sint partes $f. g. b. k$. (2. p. 3.) Tandem inveniatur mediæ inter $Hf. Hg. Hb. Hk$. (2 p. 5.) Dico primam mediam esse EA secundam EB. terciã EC. quartam ED. & ita infinite.

DEMONSTRATIO.

Quia rectæ EA. EB. EC. ED. sunt vt $a. b. c. d$. & rationes a . ad $m. n. o$. duplicatæ sunt ratio-
rum

num a ad $b.c.d.$ ex *constr.* erunt $\square \square$ EA. EB. EC. ED. vt rectæ $a.m.n.o.$ (4. l. 6.) Ergo summa $\square \square$ vel \square H. ad singula Quadrata EA. EB. EC. ED. est vt tota $a+m+n+o.$ ad singulas $a.m.n.o.$ (4. l. 5.) vel vt H. ad singulas partes $f.g.h.K.$ ex *constr.* sed \square H. est ad \square Hf. Hg. Hh. Hk vt H. ad $f.g.h.k.$ (1. l. 6.) Ergo quia \square H. eandem rationem habet ad \square EA. EB. EC. ED. & ad \square Hf. Hg. Hh. Hk. est \square EA. æquale \square Hf. & \square EB \square Hg. & \square EC. \square Hh. & \square ED. \square Hk. (2. l. 5.) Ergo EA. media est inter H. f. & EB. inter Hg. & c. (1. l. 6.) Ergo prima media est EA. secunda EB. & c. Quod erat, & c.



PROPOSITIO CLXXXVI.

Problema 6.

Per datam rectam secantem latus, & planū anguli solidi tribus planis comprehensi, planum ducere secans Pyramidem minimam.

EXPOSITIO. Fig. 34.

Sit angulus solidus ABCD. tribus planis cōprehensus, & recta BE secet latus DB. in B. & planum ADC. in E. quæritur planum ABC. transiens per rectam BE. & secans Pyramidem minimam ABCD.

CONSTRUCTIO.

Ducatur per punctum E. recta AEC. bifariam diuisa in E (160. M. 2.) & iungantur C. B. A. B. Dico planum ABC. secare Pyramidem minimam per rectam BE.

DEMONSTRATIO.

Cum in $\triangle ABC$. basis AC. sit bifariam diuisa, erunt $\triangle AEB$. $\triangle ECB$. æqualia (1. l. 6.) Ergo cum planum ABC. sit bifariam diuisum recta BE. secabit per illam Pyramidem minimam (19. p.)

Aliter. Quia planum ABC. facit sectionem AC. bifariam diuisam in E. secat $\triangle ACD$. minimam (160. M. 2.) Ergo secat Pyramidem minimam ABCD (20. p.) Quod erat, &c.

PROPOSITIO CLXXXVII.

Problema 7.

Per datum punctum intra angulum solidum
tribus planis comprehensum, ducere planū
secans Pyramidem minimam.

EXPOSITIO. Fig. 34.

INtra angulum solidum $DABC$ datum sit
punctum F . quæritur planum ABC . quod
secet Pyramidem $ABCD$. omnium mini mā
per punctum F .

CONSTRUCTIO.

Sumat in quouis latere quodlibet punctū
 H . per quod, & per datum F . ducatur HFG .
secans oppositum planum in G . & ducatur
 DG . fiat deindè FI dimidium FH . & IE paral-
lela ipsi BD . secans DG . in E . & ducatur EFB .
per quam ducatur planum ABC . secans Pyra-
midem minimam per EB . (186. p.) Dico esse
 $ABCD$. minimam per punctum F .

DEMONSTRATIO.

QVia EI . HB . sunt parallela, vt IF . est di midiu
 FH . ita EF . ipsius FB (2. l. 6.) & quia AC .
est bisecta in E . erit F . centrum minimum Δ
 ABC (1. M. 2.) Ergo quia planum ABC . habet
centrum *ff. ff.* in F . secat per F . Pyramidem mini-
mam (28 p.) Quod, &c.

PRO-

PROPOSITIO CLXXVIII.

Problema 8.

D Atopuncto intra Pyramidem Tetraedrū
determinare angulum solidum, ex quo Py-
ramis omnis minima secari potest.

EXPOSITIO. Fig. 35.

INtra Pyramidem ABCD. datum sit punctū
o. petitur determinatio anguli D. ex quo se-
canda sit Pyramis minima.

CONSTRUCTIO.

DVcantur ex angulis A. B. C. D. per o. rectæ
secantes opposita plana in *r. i. e. y.* & inven-
tis planorum *centris* (1. M. 2.) *z. d. n. x.* ductis
tandem rectis ad dimidiata latera *a. b. c. d. f. t.*
si omnia puncta *i. e. r.* cadunt intra trapezia ali-
cuius anguli solidi, ex illo abscindetur Pyra-
mis minima: vt in hoc casu ex angulo D.

DEMONSTRATIO.

QVia rectæ *df. dt. nt. nd. xd. xf. df. dt.* sunt se-
ctiones planorum hexaedri determinā-
tis Pyramidem minimam (43. p.) Ergo cum
punctum o. sit intra hexaedrum anguli D. ex
angulo D. secabitur Pyramis omnium mini-
ma (42. p.) Quod erat, &c.

PROPOSITIO CLXXXIX.

Problema 9.

PYramidem tetraedram per datum angulū,
vel punctum in latere in data ratione diui-
dere.

EXPOSITIO. Fig. 36.

SIt data Pyramis Tetraedra, & angulus C. vel
quodlibet pūctum b . in latere, quæritur pla-
num aBC . vel abC . fecās Pyramidem in ratio-
ne data x . ad z .

CONSTRUCTIO.

1. **S**I punctum datum sit angulus C. eliga-
tur quodlibet latus illius anguli nem-
pè CB. & latus oppositum AD. diuidatur in
data ratione, vt x . ad z . ita AD. ad Aa . & ductis
AB. AC. erit planum ABC. quæsitum.

2. Si punctum datum sit b . in aliquo late-
re DB. ducatur ex b . in angulum oppositum A.
vel C. recta, nempè bC . & ex b . ducatur recta
 ba . diuidens $\triangle ABD$. oppositum angulo af-
sumpto C. in data ratione x . ad z . (156. M. 2.)
& ductis aC . bC erit planum abC . quæsitum.

DEMONSTRATIO.

QVia $\triangle ABD$. & $\triangle ABa$. habent eandem al-
titudinem in B. se habent vt bases AD. ad
 Aa . (1. l. 6.) vel x . ad z . ex constructione.

Si-

Similiter, quia Pyramides $ABDC$. $ABaC$. habent eandem altitudinem in C . se habent vt bases ABD . ad ABa (*5. l. 11.*) nempe vt x . ad z . Ergo secta est Pyramis $ABCD$. in data ratione plano aBC .

Similiter Pyramis $ABDC$ ad æquè altam ab . DC . est vt basis ABD . ad abD . (*5. l. 11.*) nempe vt x . ad z . ex *constr.* Ergo, &c.

Omnis ratio quæstioni apta est, vnde problema nullam determinationem requirit.

PROPOSITIO CXC.

Problema 10.

Per datum punctum in superficie Pyramidis tetraedre, illam secare in quacumque data ratione.

EXPOSITIO. Fig. 37.

Sit Pyramis $ABCD$. & punctum datū o . quæritur planum secans Pyramidem $ABCD$. in qualibet data ratione x . ad z .

CONSTRUCTIO.

1. **D**Vcantur per o . recta coa . secans ΔcaD . minimum & diuidens ΔABD . in maxima ratione (*160. M. 2*) si vero ratio ΔABD . ad ΔcaD . sit vt x . ad z . ductis rectis aC . cC . in angulum plano oppositum, erit planum CaC . quæsitum.

2. Si

2. Si autem ratio data x . ad z . maior sit ratione $\triangle ABD$. ad $\triangle caD$. inveniatur hæc ratio, & sit vt x . ad y . fiat deindè vt y . ad z . ita DC. (latus eleuatum supra planum angulū ex quo sectum est \triangle minimum) ad Db . & ductis ab . cb . erit planum cab . quælitum.

3. Si data ratio x . ad z . minor sit ratione $\triangle ABD$. ad caD . ducatur per o . recta dq . secans $\triangle ABD$. in data ratione x . ad z . (163. M. 2.) & ductis rectis dC . qC . in angulum plano oppositum C . erit planum dqC . quæsitum.

DEMONSTRATIO.

IN *casu* 1. Pyramis $ABDC$. ad æquè altam $caDC$. est vt basis ABD . ad basim caD . (5. l. 11.) sed ex *hyp.* ABD . ad caD est vt x . ad z . Ergo Pyramis $ABCD$ ad $caDC$. est vt x . ad z .

2. In *casu* 2. Quia Pyramides $ABDC$. $caDb$. habent angulum D communem: altitudines in C . & b . sunt vt DC . ad Db . (2. l. 6.) hoc est ex hypothesi vt y . ad z . sed Pyramis $ABDC$. ad $caDb$. est in ratione composita basis ABD . ad ca . vel x . ad y . & altitudinis DC . ad Db . vel y . ad z . (5. l. 11.) Ergo cum ratio x . ad z . composita sit ex rationibus x . ad y . & y . ad z . erit Pyramis $ABDC$. ad $caDb$. vt x . ad z . (1. l. 5.)

3. In *casu* 3. Pyramis $ABDC$. ad Pyramidem $dqDC$. æquè altam in C . est vt basis ABD .
ad

ad dqD . (s. l. 11.) hoc est *constr.* ut x . ad z . Quod erat, &c.

Ex ipsa constructione liquet Problema omnem rationem admittere.

PROPOSITIO CXCI.

Problema 11.

Per datum intra Pyramidem tetraedrum punctum secare ipsam in data ratione, quæ maior non sit maxima Pyramidis datæ ad Pyramidem minimam.

EXPOSITIO. Fig. 38.

Intra Pyramidem $ABCD$. datum sit punctum o . per quod ducendum est planum secans Pyramidem in data ratione x . ad z .

CONSTRUCTIO.

Primò inveniatur angulus D . ex quo Pyramis minima resecanda est (188. p.) Secundò ducatur planum adb . secans Pyramidem $abdD$ (187. p.) Tertiò inveniatur ratio Pyramidis $ABCD$. ad Pyramidem $abdD$. quæ si est ut x . ad z . planum abd . secabit Pyramidem in data ratione.

Si autem ratio Pyramidis $ABCD$. ad $abdD$. sit ut x . ad y . & maior quàm ratio x . ad z ex puncto I . quod bisecat ad . ducatur cie . ut ΔadD . ad ceD .

ceD. sit ut y . ad z . (161. M. 2.) & ductis *cb. eb.* erit planum *ceb.* quæsitum.

DEMONSTRATIO.

Pyramis *ABCD.* ad Pyramidem *adbD.* est ut x . ad y . ex *hyp.* vel *constr.* sed Pyramis *adDb.* ad æquè altam *ceDb.* est ut basis *adD.* ad *ceD.* (5. l. 11.) hoc est ut y . ad z . ex *constr.* Ergo ex æquo Pyramis *ABDC* ad Pyramidem *ceDb.* est ut x . ad z . Quod erat, &c.

Determinatio Problematis in hypothesi cōtenta perspicua est, eadem enim quantitas ad maiorem minorem habet rationem: & maiorem ad minorē (2. l. 5.) Ergo Pyramis *ABCD.* ad minimam *adbD.* maximam habet rationē: vadè si ratio data maior fuerit hac maxima, erit problema impossibile cum Pyramis minor minima secari non possit, aliter non esset illa minima.



PROPOSITIO CXCII.

Problema 12.

DAtam Pyramidem Tetraedram per datã
in superficie rectam angularem in data ra-
tione diuidere.

EXPOSITIO. Fig. 39.

Sit Pyramis ABCD. & in eius superficie quæ-
uis recta angularis, scilicet transiens per ali-
quem angulorum, quæ sit CB vel Ca. per quã
diuidenda sit Pyramis in ratione xz. ad xo.

CONSTRUCTIO.

1. **S**I data recta sit latus BC. diuidatur latus
oppositum AD. in *b*. vt xz. in *o*. & ductis
B*b*. C*b*. erit factum.

2. **S**i recta fuerit Ca. diuidatur xz. in *i*. vt
AB. in *a*. si *xi*. sit æqualis xo. ducta aD. erit fa-
ctum. Si verò *xi*. sit maior quàm xo. diuidatur
latus conterminum angulo A. nempe AD. in
b. vt *xi*. in *o*. Si verò *xi*. minor sit xo. diuidatur
latus conterminum B. nempe BD. in *d*. vt *zi*.
in *o*. & ductis *ab*. C*b*. vel *ad* Cd erit factum.

DEMONSTRATIO.

1. **P**rimum cõstat, quia Pyramides ABCD.
ABC*b* supra eandem basim sunt vt al-
titudines AD. ad Ab. (1. l. 6.) nempe vt xz. ad
xo. ex *constr* Ergo, &c.

2. Pyramis ABCD. ad $AaCD$. est vt basis ABC. ad AaC (5. l. 11.) sed $\triangle ABC$. ad $\triangle AaC$. æquè altum est vt AB. ad Aa . (1. l. 6.) hoc est vt xz . ad xo . ex hyp. Ergo Pyramis ABCD. ad $AaCD$. est vt xz . ad xo . (1. l. 5.)

Si verò xi . fuerit maior quàm xo . Pyramis ABCD. ad $AaCb$. est in ratione composita basium, & altitudinum (5. l. 11.) sed basis ABC. ad AaC . est vt AB. ad Aa . (1. l. 6.) vel vt xz . ad xi . ex Constr. & altitudo AD. ad Ab . vt xi . ad xo . ex constr. Ergo Pyramis ABCD. ad $AaCb$. est vt xz . ad xo . (1. l. 5.)

Tandem si xi . fuerit minor xo . cum ABC. ad aBC . sic vt AB. ad aB . (1. l. 6.) hoc est vt xz . ad zi . ex constr. sed altitudo BD. ad altitudinem Bd . est vt zi . ad zo ex constr. Ergo Pyramis ABCD. ad $aBCd$. est vt xz . ad zo . (1. l. 5.) Ergo Pyramis ABCD. ad residuum $AaCdD$. erit vt xz . ad residuum xo . (5. l. 5.) Quod erat, &c.

Ex ipsa demonstratione constat problema omnem rationem admittere, & nulla indigere determinatione.



PROPOSITIO CXCIII.

Problema 13.

DAtam Pyramidem Tetraedram per datam in superficie rectam secantem duo latera in data ratione dividere, quæ maior sit ratione plani ad triangulum sectum, vel minor ratione plani ad trapezium sectum.

EXPOSITIO. Fig. 40.

Sit data Pyramis ABCD. & data recta in superficie *ab*. quæritur planum *abc*. secans pyramidem in ratione *xz*. ad *xo*. quæ maior sit ratione ABC. ad ΔabA . vel minor ratione ABC ad *abCB*.

CONSTRUCTIO.

Primò. Ratio ABC. ad *Aab*. sit vt *xz*. ad *xi*. minor quam ratio data *xz* ad *xo*. eritque *xi*. maior quam *xo*. (2. l. 5.) diuidatur igitur latus AD. in *c*. vt *xi*. in *o*. & ductis *ac*. *bc*. erit factum.

Secundo. Sit ratio ABC ad *abCB*. vt *xz* ad *xe*. & maior quam ratio *xz* ad *xo*. eritque *xe*. minor quam *xo*. (2. l. 5.) Diuidatur ergo AD. in *c*. vt *ze*. in *o*. & ductis *ac*. *bc*. erit factum.

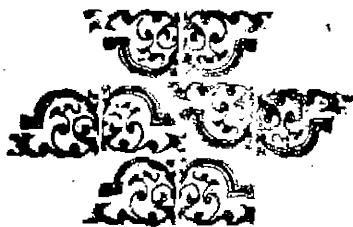
DEMONSTRATIO.

PYramis ABCD. ad Pyramidem *Aab*. D. est in ratione composita basium ABC. ad *abA*.

& altitudinum AD. ad Ac. (5. l. 11.) sed ratio ABC. ad *Ab*. est vt *xz*. ad *xi*. ex *hyp*. & ratio AD. ad Ac. vt *xi*. ad *xo*. ex *constr*. Ergo ex æquo Pyramis ABCD. ad pyramidem *Abc*. erit vt *xz*. ad *xo*. in ratione data (1. l. 5.)

Secundo. Quia basis ABC. ad *abCB*. est vt *xz*. ad *xe*. ex *hyp*. erit ABC. ad residuum *abA*. vt *xz*. ad residuum *ze* (5. l. 5.) sed Pyramis ABCD. ad pyramidē *abAc*. est in ratione composita ABC. ad *abA*. quæ est *xz*. ad *ze*. & altitudinum AD. ad Ac. quæ ex *constr*. est vt *ze*. ad *zo*. (5. l. 11.) Ergo ex æquo ratio ABCD. ad *abAc*. est vt *xz*. ad *zo*. (1. l. 5.) Ergo ABCD. ad residuū *abCBD*. erit vt *xz*. ad residuū *xo*. vel in ratione data (5. l. 5.) Quod, &c.

Ex quibus constat problema omnem rationē admittere quando ΔAab . maius, vel æquale est trapezio *abBC*. Si autem trapezium fuerit maius, hæc constructio non admittit rationes medias inter ABC. ad *abCB*. & ABC. ad *abA*.



PROPOSITIO CXCIV.

Problema 14.

Per datam rectam intra Pyramidem tetraedram secantem unum latus, & planum oppositum: vel per punctum extra Pyramidem secare ipsam in data ratione apta.

EXPOSITIO. Fig. 41.

Sit data recta *co.* secans latus *DC.* in *c.* & planum *ABD.* in *o.* vel sit datum extra Pyramidem punctum *i.* & secanda sit Pyramis in ratione *xz.* ad *xo.*

CONSTRUCTIO.

Sit ratio *DC.* ad *Dc.* vt *xz.* ad *xi.* & per punctum *o.* ducatur *boa.* (161. M. 2.) secans planum *ABD.* vt *xi.* ad *xo.* ductis *bc.* *ac.* erit factum.

Secundo. In quouis latere *DC.* assumatur quodlibet punctum *c.* vt ducta *ci.* secet planum oppositum in *o.* Ergo per rectam *co.* secabitur Pyramis vt antea.

DEMONSTRATIO.

IN utroque casu Pyramis *ABCD.* ad Pyramidem *abDc.* est in ratione composita altitudinum *DC.* ad *Dc.* & basium *ABD.* ad *abD.* (5. l. 11.) hoc est ex *constr.* in ratione composita *xz.* ad *xi.* & *xi.* ad *xo.* Ergo vt *xz.* ad *xo.* Quod, &c.

Ex ipsa constructione apparet differentiam

rationum DC ad Dc. & xz. ad xo. nempe rationem xi. ad xo. si fuerit maioris inæqualitatis, posse esse minorem quam ratio $\triangle ABD.$ ad \triangle minimum quod per o. secari potest ex angulo ADB. & maiorem ratione $\triangle ABD.$ ad \triangle maximum per o A. vel oB. sectum ex angulo ABD. vel si differentia dicta sit minoris inæqualitatis vt x e. ad xo. poterit ratio residui ze. ad residuũ zo. esse minor ratione $\triangle ABD.$ ad maximum $\triangle ABab.$ prout in constructione 2. *prop.* 193. In secundo casu quia punctum c. liberè sumi potest in latere DC. maiorem extensionem habet problema.

S C H O L I U M.

DEterminandum restat quomodò Pyramis tetraedra per datam quamlibet rectam in in data ratione secanda sit: licet enim in *prop.* 27. determinatum sit planum, quod habet *cẽtrism* in recta, secare ex angulo Pyramidẽ minimam: nobilioribus Geometris reseruatum est, quomodò per illam sit Pyramis in data ratione secanda.



PROPOSITIO CXCIV.

Problema 15.

Datis extremis, & summa mediarum in quatuor continuis, invenire medias.

EXPOSITIO. Fig. 18.

Sit data minor extrema HX. maior XZ. summa mediarum XD. quæruntur determinatæ mediæ XV. VD.

CONSTRUCTIO.

Efficiant quemlibet angulū DXH. & ZXA. & XA. sit æqualis XD. ducantur prætereà DA. DZC. AHC. CXS. & ex Z recta ZV. (quæ ommissa est) parallela ipsi CX. secans XD. in V. & erunt XV. VD. quæ sitæ.

DEMONSTRATIO.

Quia si sumantur f . ad m . ut HX. ad XZ. & supponantur g . & k . mediæ inter f . & m . in Δ ADC. erit HX. ad XD. ut f ad $g+k$. ut minor ad summam mediarum ex *byp.* Ergo CZ. ad ZD. erit ut f . ad g . (59. p. num. 5) vel quia HX. ad XD. est ut antecedens f . ad summam consequentiū $g+k$. (39. M. 2.) Ergo CZ. ad ZD. erit ut f . ad g . & AS. ad SD. ut f ad k . Ergo cum sint parallelæ CX. ZV. est XV. ad VD. ut CZ. ad ZD. vel ut f . ad g . (2. l. 6.) vel ut g . ad k . & XV. ad XD. ut g . ad $g+k$. Ergo determinatæ sunt mediæ XV. VD. Quod, &c.

PRO-

PROPOSITIO CXCVI.

Problema 16.

EX quatuor continuis data summa prima, & tertia: tum quarta, & tertia, tum ratione tertia ad summam primam, & quartam: distinguere omnes.

EXPOSITIO. Fig. 18.

Sit HO. summa primæ, & tertiæ: OL. summa tertiæ, & quartæ: & ratio tertiæ ad summam primæ, & quartæ sit vt EG. ad GC. quæruntur singulæ proportionales.

CONSTRUCTIO.

Sit HOL. eadem recta, & SOF. efficiat quemlibet angulû, & æquales SO. HO. tum OL. OF. per O. ducatur DO G. & sumpta quæuis OG. sit GO. ad OD. vt GE. ad EC. nempe vt antecedens datum ad summam antecedentis, & consequentis. Ducantur præterea DLB. HGB. se intersecantes in B: Si ergo fiat vt BG. ad GH. ita LO. ad l. erit prima l. qua ablata ex HO. remanebit tertia, hac ablata ex OL. remanebit quarta: & vt tertia ad quartam ita erit prima ad secundam.

DEMONSTRATIO.

Quia BG. ad GH. est vt tertia + quarta ad primam ex 60. p. num. 3. Ergo l. erit prima, &c.

PRO-

PROPOSITIO CXCVII.

Problema 17.

EX quatuor continuis data summa primæ, & tertiæ, tum quartæ, & ratio summe extremarum ad tertiam, invenire omnes.

EXPOSITIO. Fig. 18.

DAtæ sint HO. summa primæ, & tertiæ: tum OL. summa tertiæ, & quartæ, & ratio summe extremarum ad tertiam sit vt $l.$ ad $r.$ quaeruntur singuli termini.

CONSTRUCTIO.

Sint HOL. eadem recta, & SOF. fecet ipsam, & SO. HO. sint æquales: tū OF. OH. & quævis alia ROC. fecet ipsas in O. sitque RO. ad OC. vt $r.$ ad $l+r.$ & ducantur CFB. SRB. se intersectantes in B. Si ergo HO. diuidatur vt CB. in F. pars minor erit prima: reliquum tertia, qua ablata ex OL. remanebit quarta: & vt tertia ad quartam, ita prima ad secundam: omnes igitur notæ erunt.

DEMONSTRATIO.

QVia si in eadem ratione continuæ sunt $f. g. k. m.$ in $\triangle BSC.$ quia FO. ad OC. est vt $m+k.$ ad $f+k.$ ex *constr.* erit CF. ad FB. vt $f.$ ad $k.$ (60. p. num. 22.) nempe vt prima ad tertiam: constat ergo constructio.

PROPOSITIO CXCVIII.

Problema 18.

EX 6 continuis data prima, vel ultima, & ratione secunda ad summam primæ, & quinta: tum ratione quinta ad summam primæ, & secunda invenire omnes.

EXPOSITIO.

Sint cōtinuæ $f. g. k. m. l. p.$ & data sit $f.$ vel $p.$ tum ratio $g.$ ad $f. + l.$ vt $FQ.$ ad $QD.$ & ratio $l.$ ad $f. + g.$ vt $LQ.$ ad $QC.$ quæruntur omnes.

CONSTRUCTIO.

Sint $FQD.$ eadem recta, & $LQC.$ similiter se intersecantes in Q ducatur $DLB. CFB. CD. BQZ.$ & fiat vt $CF.$ ad $FB.$ ita $f.$ ad $l.$ & erit $l.$ quinta: vel vt $FB.$ ad $BC.$ ita $p.$ ad $g.$ & erit secunda: tū vt $DL.$ ad $LB.$ ita $f.$ ad $g.$ & erit secunda, vel vt $BL.$ ad $LD.$ ita $p.$ ad $l.$ & erit quinta, vndè reliquæ innotescunt.

DEMONSTRATIO.

Constat ex prop. 61. num. 10. & 12. Quia cūm $FQ.$ ad $QD.$ sit vt $g.$ ad $f. + l.$ est $CF.$ ad $FB.$ vt $f.$ ad $l.$ & $DL.$ ad $LB.$ vt $f.$ ad $g.$ Ergo, &c.

Plura inquirat Geometra in 4. 5. vel 6. continuis, &c. variata si opus fuerit hypothesi propositionum 59. 60. & 61.

PROPOSITIO CXCIX.

Problema 19.

1. **D** *At a rectam proportionaliter secare.*
2. **D** *Maiori segmento addere minus:*
3. *Minoris segmento addere maius.*
4. *Compositam ex tota, & minori, vel*
5. *Compositam ex tota, & maiori dividere in partes.*

CONSTRUCTIO. Fig. 42.

1. **T** Hesis perspicua est, constructio autem sic perficietur. Sit AV . proportionaliter secanda: & ipsi æqualis VH . & Hm . eidem æqualis, & perpendicularis, & mK . parallela AH . diuisa VH . bifariam in X . radio XA . describatur circulus secans mK . in K . & KZ . perpendicularis AV . erique AV . proportionaliter secta in Z .

2. Dato maiori segmento VH . addendum sit minus VZ . fumatur VA . æqualis VH . & hac bisecta in X . radio XA . describatur circulus: sit Hm perpendicularis æqualis VH & mK . parallela, & KZ perpendicularis: eritque VZ . minus segmentum.

3. Dato minori segmento HE . addendum sit maius HZ . sint HE . HV . æquales, & Hm . æqualis, & perpendicularis: mK parallela bise-

cta HV. radio XE. describatur circulus, & KZ. sit perpendicularis, & erit HZ. maius segmentum.

4. Data AE. summa totius, & minoris segmenti distinguenda sunt singula: diuidatur AE bifariam in X. & trifariam in V. H. & Hm. VY. perpendiculares æquales HV. & m K. parallela: ducatur KXD. & erit Dg. tota proportionaliter secta, Kg. minus segmentum, & gh. maius.

5. Data AV. composita ex tota, & maiori segmento singula sunt distinguenda. Sit VH. æqualis AV. reliqua vt in *num. 1.* & erit ZV. tota, & AZ. maius segmentum.

DEMONSTRATIO.

1. **Q**uia AV. est proportionaliter secta in Z.
 2. Similiter ZH. in V; 3. Similiter ZE. in H. 4. Quia cum ZH. sit perpendiculariter secta in V. & additum sit minus segmentum Hn. est tota Zn. composita ex tota ZH. & minori segmento: sed cum KZ. YV. m H. n D. sint parallelæ, erit KD. in g. b. vt Zn. in V. H. (2. l 6.) Ergo Kg. est minus segmentum totius gD. proportionaliter sectæ: vt ZV. totius Vn. 5. Quia AV. est proportionaliter secta in Z. minus segmentum AZ. erit maius totius ZV (104. M. 2.) Ergo AV. composita est ex tota VZ. & maiori seg-

segmento ipsius AZ. Quæ omnia constant ex
(165. p.) Quod, &c.

PROPOSITIO CC.

Corpora regularia invenire in data sphaera,
& eorum rectas determinare, vel e cõverso.

EXPOSITIO. Fig. 42.

Sit datæ sphaeræ diameter AE. quæruntur la-
tera solidorum regularium, circulorũ ra-
dij, & sphaerarum tangentium, &c.

CONSTRUCTIO.

Descripto circulo sphaeræ maximo ACEL.
diameter AE. sit trifariam secta in V. H. &
ducantur perpendiculares GVC. QHO. sint
VY. Hm. æquales VH. & ducatur KYmF. cum
KZB. Fnd. Præterea ducantur AK. KV. KXD.
AG. GE. EmL. & sumatur Ko. æqualis AK. &
sit op. parallela AE. & pq. po. æquales, & qr. paral-
lela EA. & continuetur KA r. eruntque omnia
parata.



TETRAEDRVM.

1. **L**atus Tetraedri est EG . 2. GV . radius circuli circa Δ : & GC . diameter. 3. mL . radius circuli inscripti triangulo. 4. EV . perpendicularum Tetraedri. 5. EL . perpendicularum Δ . 6. XV . radius sphaerae inscriptae: & VH . diameter. 7. AG . diameter sphaerae tangentis latera.

Demonstratio sumitur ex tabula *prop.* 118.

1. Quia EV . EG . EA sunt continuæ (3. l. 6.) & $\square EV$. ad $\square EG$. ut EV . ad EA (4 l. 6.) sed EV . ad EA est ut 2. ad 3. vel ut 4. ad 6. ex *constr.* Ergo qualium $\square EV$. est 16: $\square EG$. erit 24: & $\square EA$ 36. Ergo EG . est latus Tetraedri ex 118. p.

2. Quia $\square GE$. æquus $\square EV$. + $\square VG$ (4. l. 2.) si ex 24. auferantur 16. remanet $\square GV$. 8. Ergo GV . est radius circuli circa Δ : & illius dupla GC . erit diameter (118. p.)

3. Quia $\triangle \triangle E H m$. *mdL*. sunt similia (2. l. 6.) & EH Hm . æqualia: erunt Ld . dm . æqualia, & ipsi XH (7. l. 1.) sed qualium $\square HE$. est 4 est $\square XH$. 1. (3. l. 2.) & $\square Lm$. æquale $\square Ld$. + $\square md$. (4. l. 2.) Ergo $\square Lm$. est 2. qualium $\square EH$. est 4. & $\square EA$. est 16. Ergo Lm . est radius circuli inscripti triangulo (118. p.)

4. Quia $\square EV$. est 16. & $\square EA$. 36. est EV . perpendicularum Tetraedri (118. p.)

5. Quia

5. Quia EX. potest 9. & EL duplum vel 18. erit EL. perpendiculum Δ (118. p.)

6. Quia XH. potest 1. qualium A E. potest 16. erit XH. radius sphaerae inscriptae, & VH. diameter eiusdem (118. p.)

7. Si \square EG. 24. auferatur ex \square EA 36. erit \square GA. 12. & dimidium GA poterit 3: Ergo dimidium GA. est radius sphaerae tangentis latera: & GA. diameter (118. p.)

CVBVS.

1. **L**atus Cubi est AG. & diameter sphaerae inscriptae. 2. GE. diameter circuli circa \square & diameter sphaerae tangentis latera. 3. EL. recta ab angulo in centrum basis: & ipsius \square erit minima summa ad centra, vel contactus planorum.

Demonstratio sumitur ex tabula prop. 127.

1. Quia sunt continuæ AE. AG. AV. sicut AE tripla est AV erit \square AE. 36. triplum \square AG. 12. (4 l. 6) Ergo AG. erit latus Cubi, & diameter sphaerae inscriptae (127. p.)

2. Quia \square GE est 24. qualiū \square AE est 36. erit GE. diameter circuli circa \square , & diameter sphaerae tangentis latera (127. p.)

3. Quia \square EX. est 9. erit \square EL 18. illius duplum (4. l. 2.) Ergo est EL. recta ab angulo in

centrum basis: & \square EL. minima summa ad cō-
tactus (127 p.)

OCTAEDRUM.

1. **L**atus Octaedri est EL. & diameter sphae-
rae tangentis latera. 2. AG. diameter
sphaerae inscriptae. 3. EG. diameter circuli circa Δ
& GR. radius eiusdem. 4. GR. diameter circuli
inscripti Δ . 5. AG. distantia duplicis plani oppo-
siti, & diameter sphaerae inscriptae. 6. \square EG. mini-
ma summa ad contactus.

Demonstratio ex tabula prop. 140.

1. Quia \square EL. est 18. duplum \square EX. 9: erit
EL. latus Octaedri, & diameter sphaerae tan-
gentis latera (140. p.)

2. Quia \square AG. est 12. qualium \square AE. 36:
ex Cubo *num. 1.* erit AG. diameter sphaerae in-
scriptae (140 p.)

3. Quia \square EG. est 24. ex Tetraedro *num. 1.*
erit EG. diameter circuli circa Δ (140. p.)

4. Quia GR. est dimidium GE. & \square GE.
24. erit \square GR. 6. (3. l. 2.) Ergo GR. est diameter
circuli triangulo inscripti (140. p.)

5. Quia eadem est distantia planorum in
Cubo, & Octaedro (172. p.) & AG. est distan-
tia planorum in Cubo, nempe ipsum latus
Cubi, erit AG. distantia planorum in Octae-
dro:

dre: tū quia AG. est diameter sphaeræ inscriptæ ex *num. 2.* Ergo, &c.

6. Quia \square EG. est 24. erit minima summa ad contactus planorum (140. p.)

DODECAEDRVM.

1. **L**atus Dodecaedri est AK. 2. AG. est diagonium \square . 3. Kp. est radius circuli circa \square . 4. Kq. radius maioris circuli per 5 angulos. 5. GV. radius circuli per 6 angulos. 6. KZ. radius circuli per 3 angulos. 7. qKp. distantia planorum oppositorum, & diameter sphaeræ inscriptæ. 8. GAK. distantia laterum, & diameter sphaeræ tangentis latera.

Demonstratio. Primum, & secundum constant ex *prop. 165.* Tertium ex *prop. 166.* Quartum demonstratur: quia VZ. est maius segmentum VA. vel KZ. (165. p.) sed op. ad pK. est vt VZ. ad ZK (2. l. 6.) Ergo po. vel pq. est maius segmentum ipsius pK: Ergo Kq. est proportionaliter secta in p (104 M: 2) Ergo cū maius segmentum Kp. sit radius circuli circa \square , erit Ka. radius maioris circuli per 5 angulos (158. p.)

Quintum, & sextum constant ex *prop. 166.* Septimum ex *prop. 167.* Octauum ex *prop. 163.* cū AK. sit latus dodecaedri, & GA. diagonium Pentagoni: Ergo, &c.

ICOSAEDRUM.

1. **R**adius circuli circa Δ est Kp . 2. Radius maioris circuli per 3 angulos Kq . 3. Radius circuli per 5 angulos gh . 4. Latus Icosaedri Kr . 5. Distantia planorum qKp . 6. Diameter sphaerae inscriptae. 6. Recta potens triplum Kq est diameter sphaerae tangentis latera.

Demonstratio. 1. Quia Kp est radius circuli circa \square dodecaedri: ex dodecaedro: Ergo est radius circuli circa Δ Icosaedri (173.p.)

2. Quia Kq est radius maioris circuli in dodecaedro: Ergo & in Icosaedro (153. & 158.p.)

3. Quia DK est composita ex tota, & minori segmento, & gh est maius segmentum (199.p.) Ergo KD potest quintuplum gh (107. M.2.) sed diameter sphaerae KD potest quintuplum radij circuli per 5 angulos Icosaedri (142.p.) Ergo gh est radius dicti circuli.

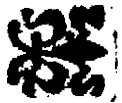
4. Quia pq est minus segmentum Kq . & AZ ipsius AV vel KZ . (ex dodecaedro *num.* 4) sed vt KZ . ad ZA . ita Kq . ad qr . (2.l.6.) Ergo rq . est etiam minus segmentum ipsius Kq . & sunt aequales pq . qr . sed Rr . aequè potest ac Kq . & qr . (4.l.2.) Ergo Rr . potest triplum maioris segmenti Kp . (108 p.) sed Kp . est radius circuli
cir-

circa Δ Icosaedri ex *num.* 1. & latus Δ , vel Ico-
saedri potest triplum radij (112.M.2) Ergo *Kr.*
est latus Icosaedri.

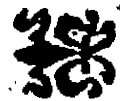
5. Quia *qKp.* est distantia planorum do-
decaedri, & diameter sphaerae inscriptae ex
num. 7. *dodecaedri*: Ergo etiam Icosaedri ex
(173.p.)

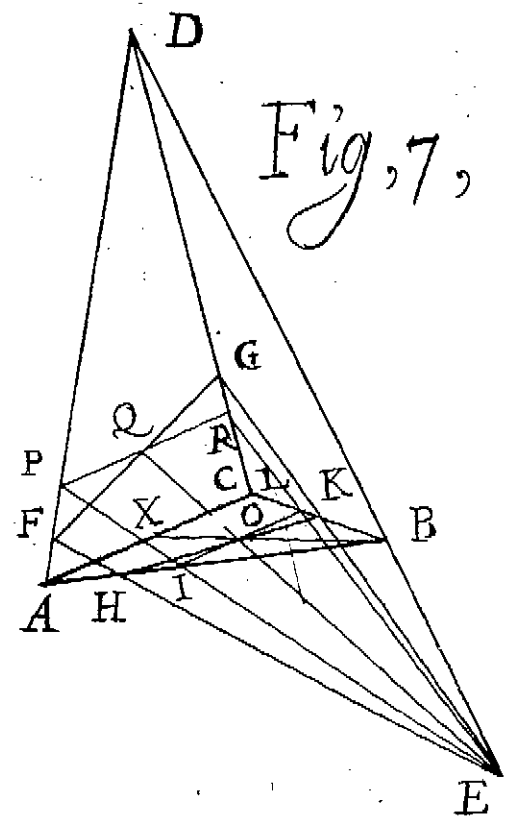
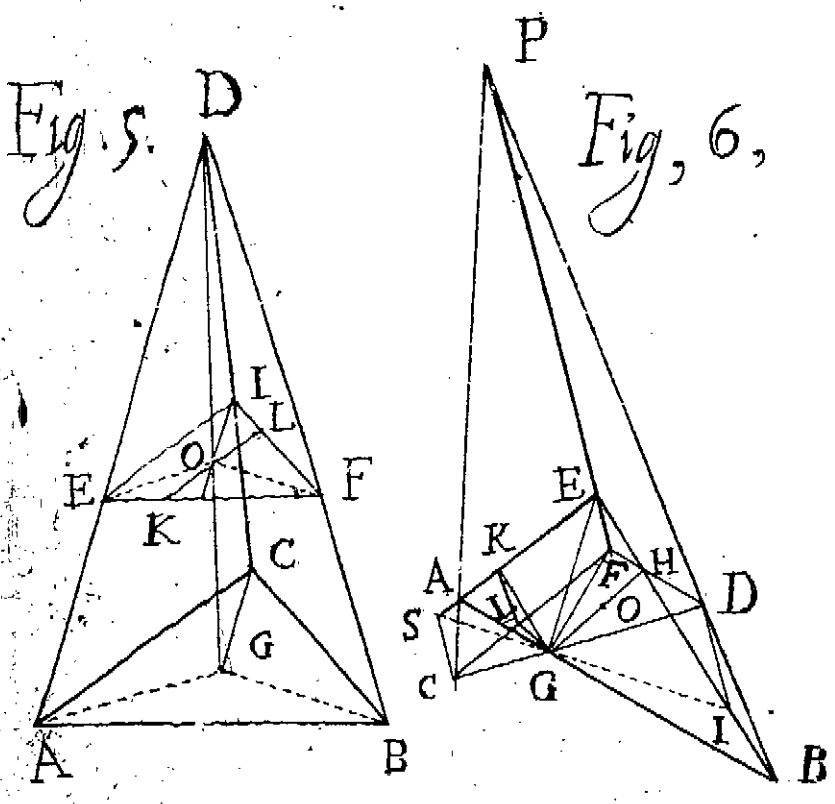
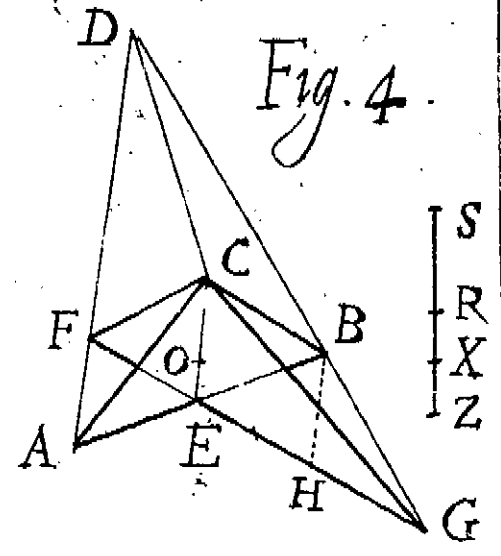
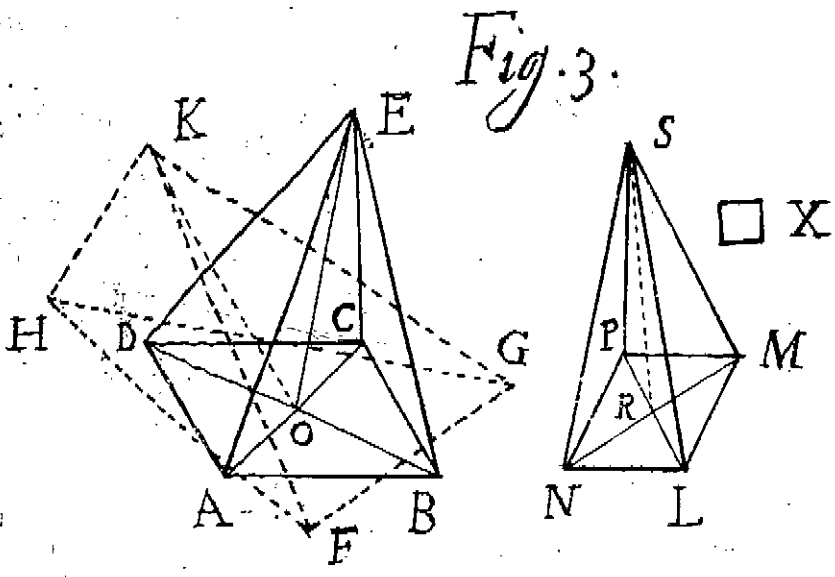
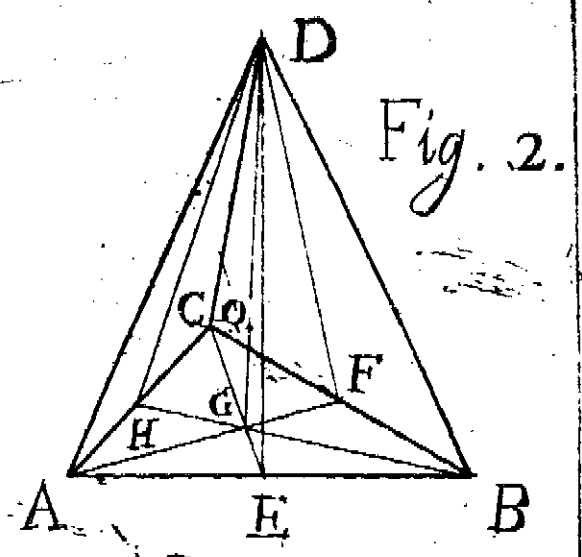
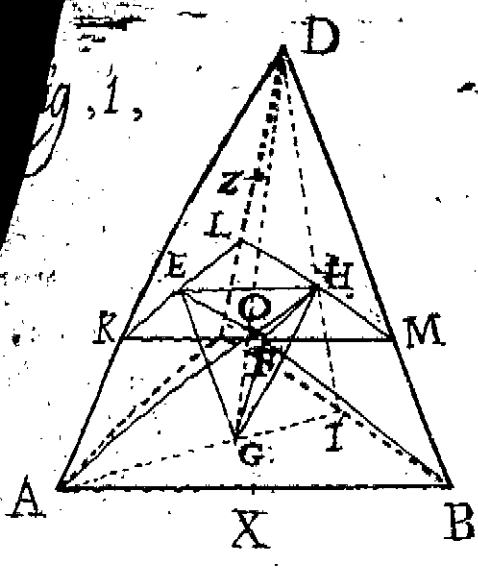
6. Constat ex 154 p. Quod erat, &c.

FINIS



totius Operis.





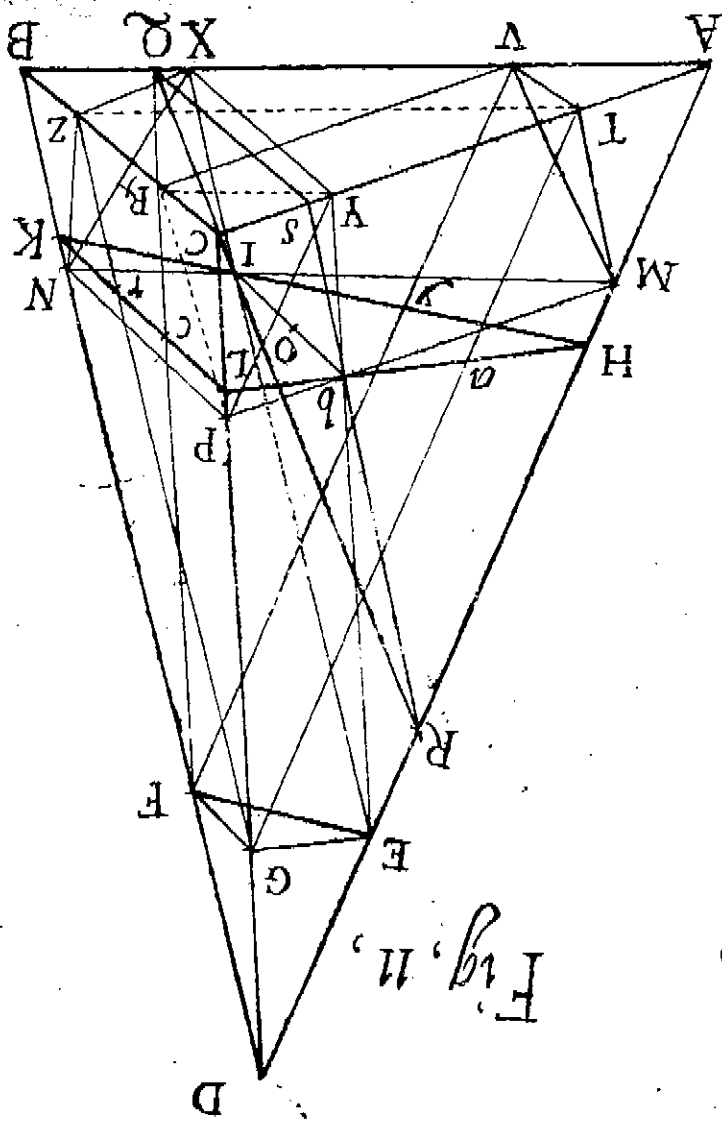


Fig. 9.

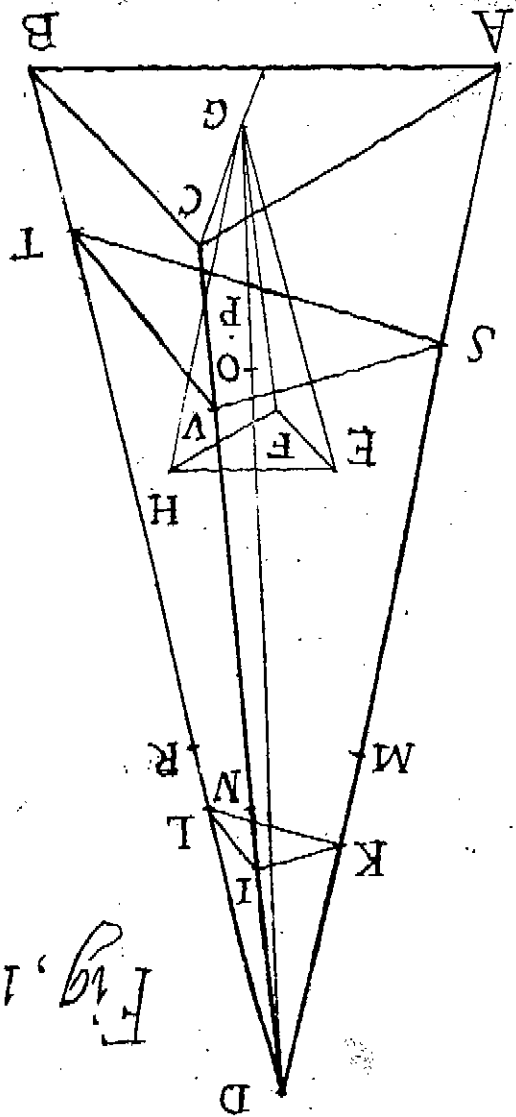


Fig. 10.

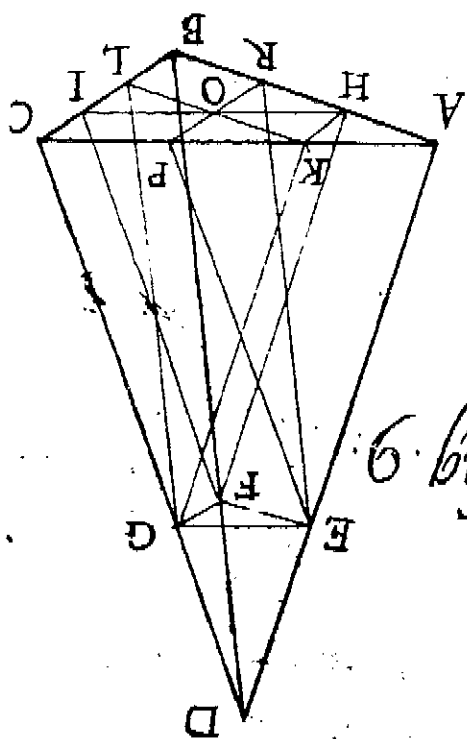


Fig. 8.

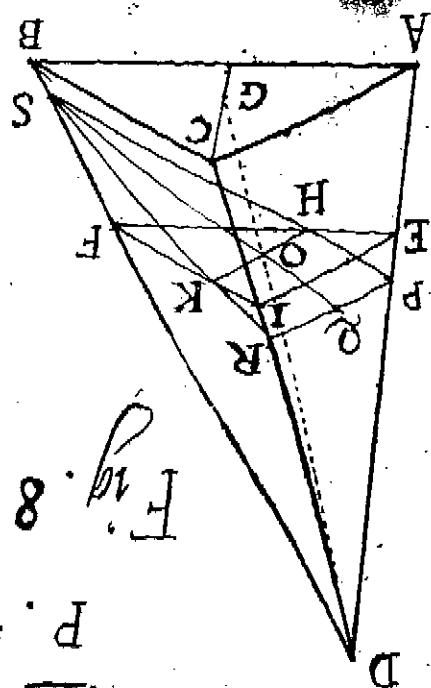


Fig. 9.

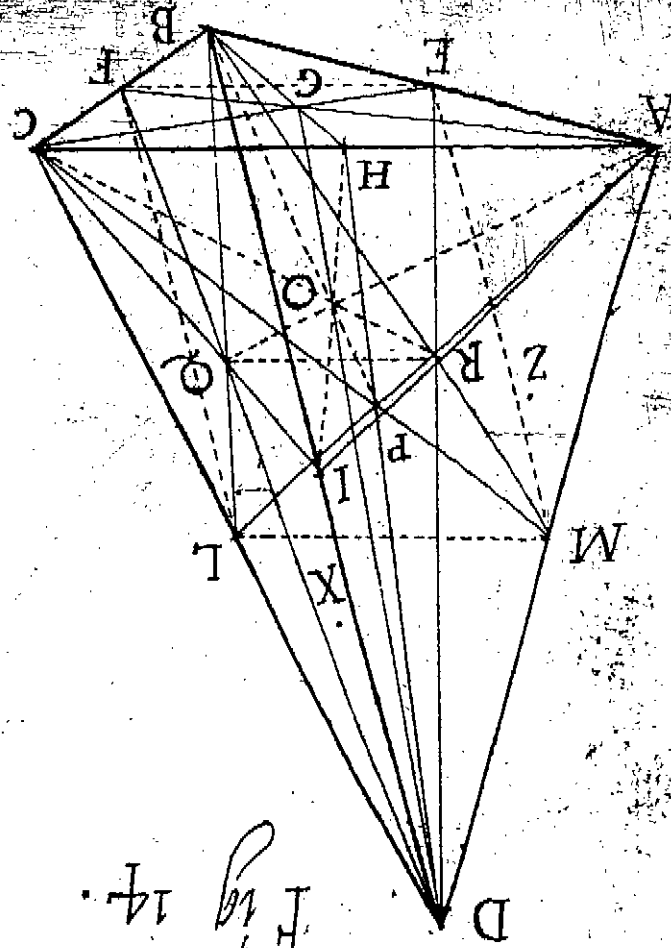


Fig. 14.

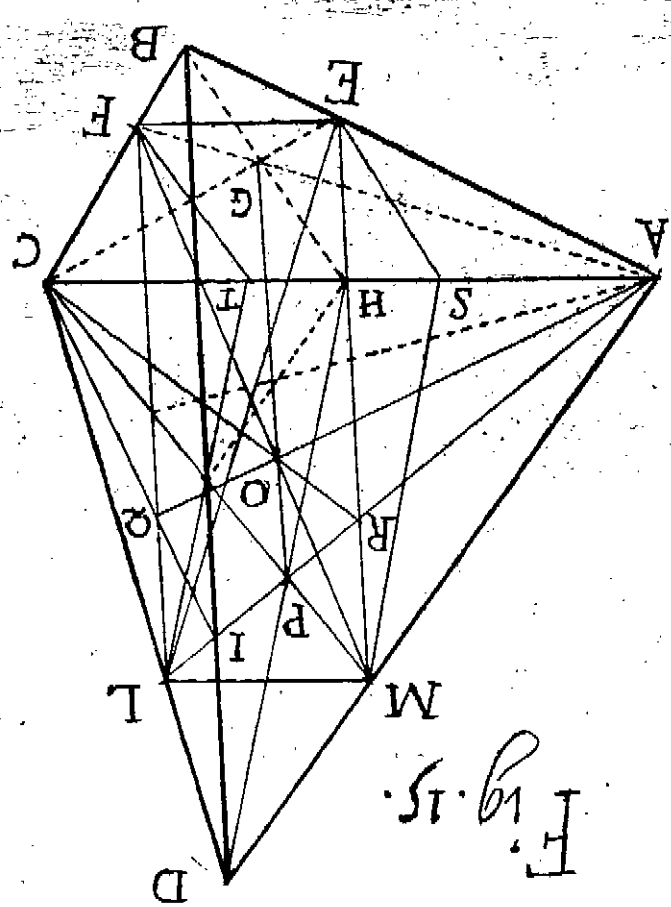


Fig. 15.

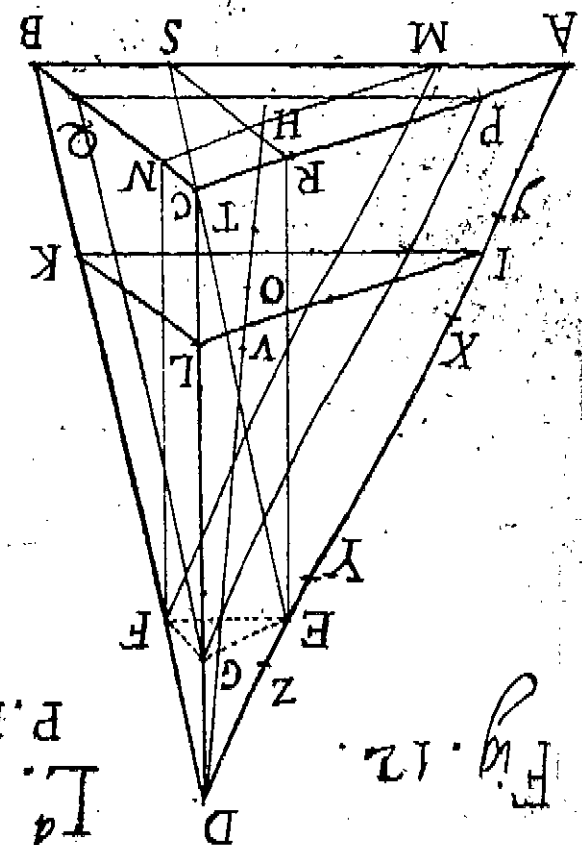


Fig. 12.

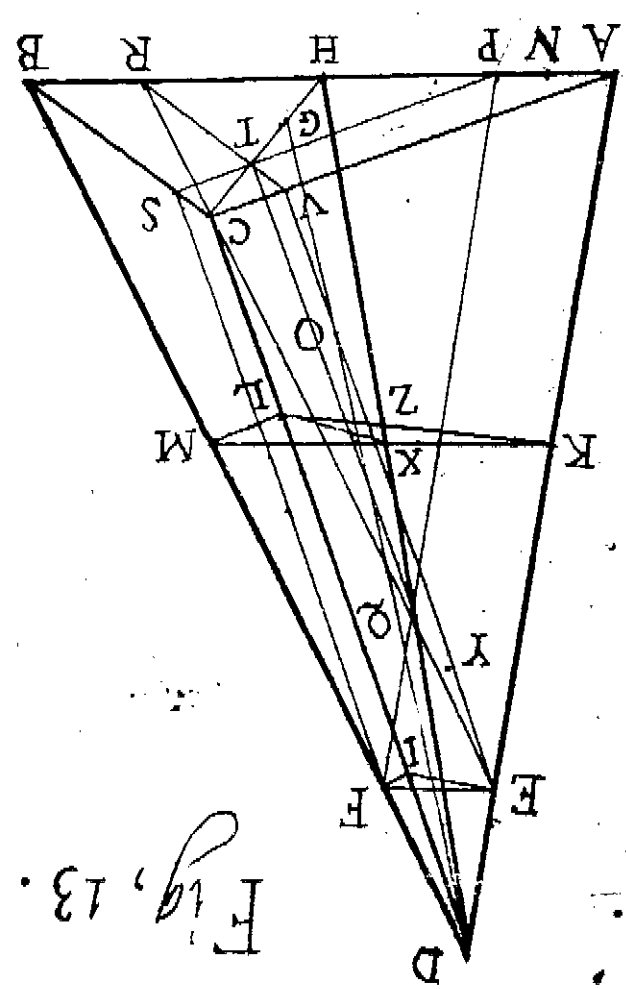


Fig. 13.

L. III.
P. III.

Fig. 16.

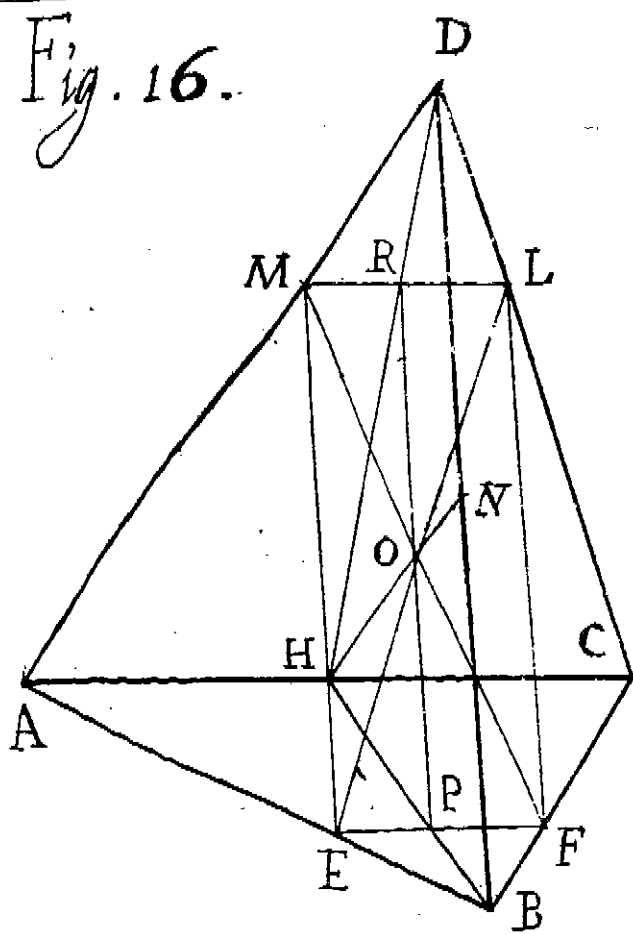


Fig. 17.

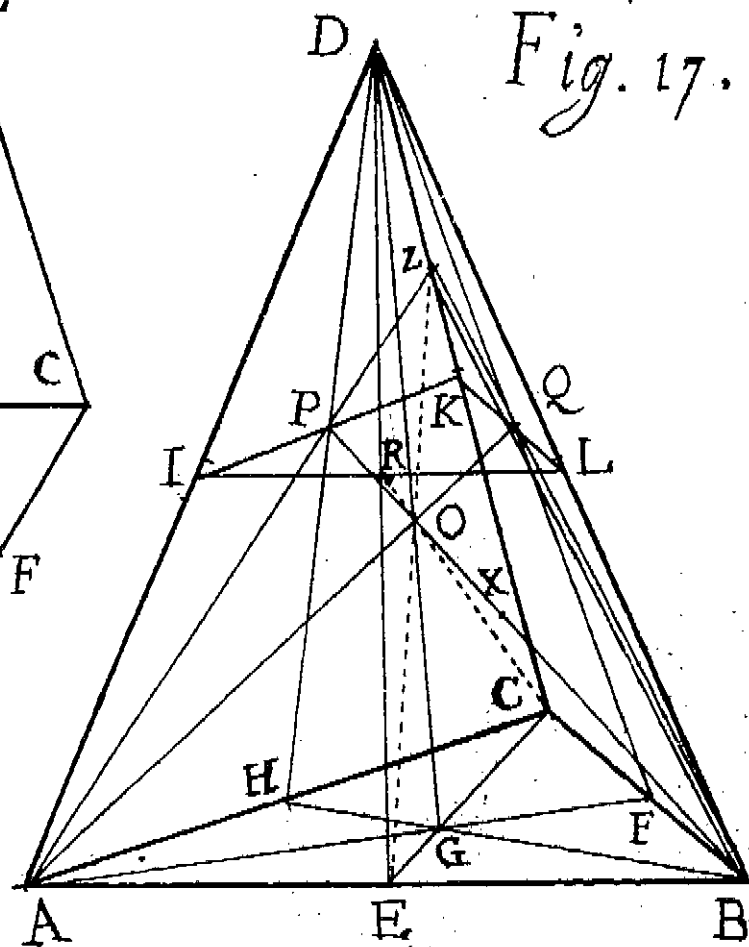
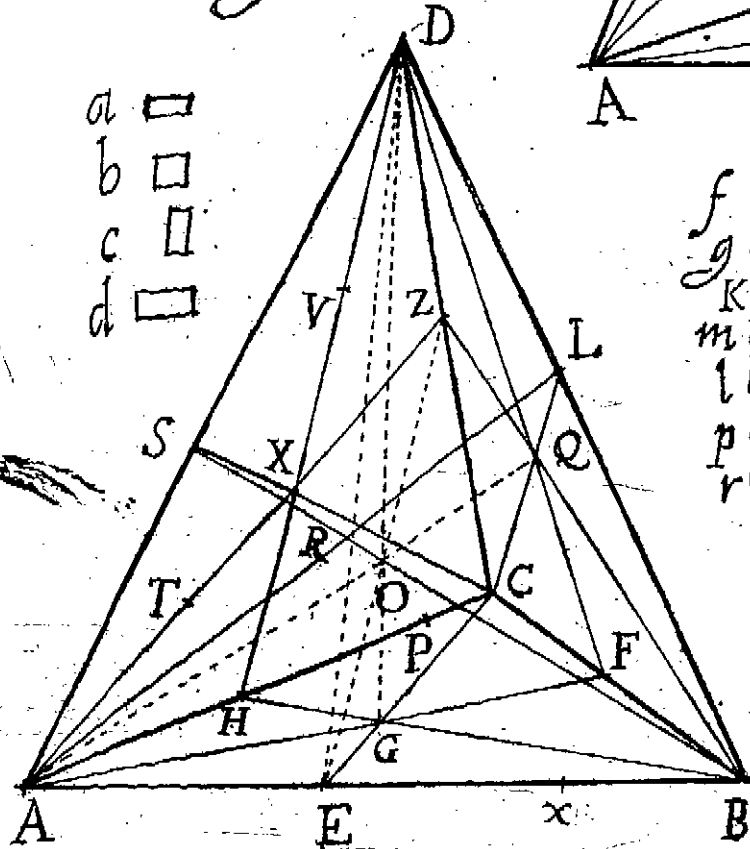


Fig. 18.



- a □
- b □
- c □
- d □

- f —
- g —
- k —
- m —
- l —
- p —
- r —

Fig. 19.

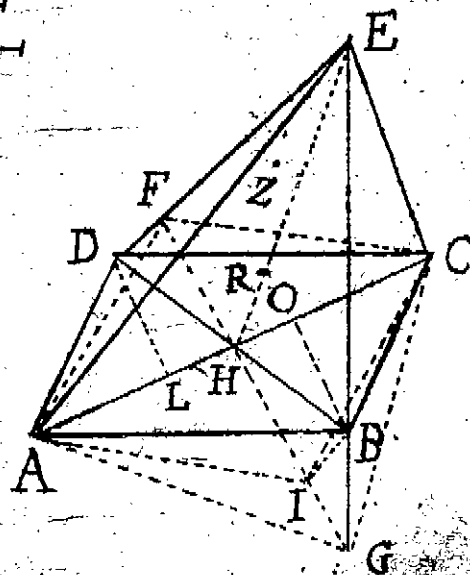


Fig. 20,

L^a. VI.
P. III.

Fig. 21,

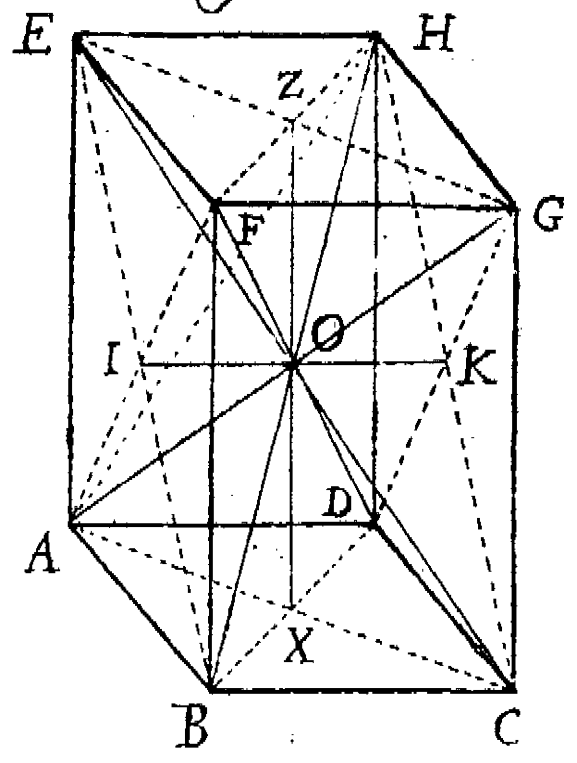
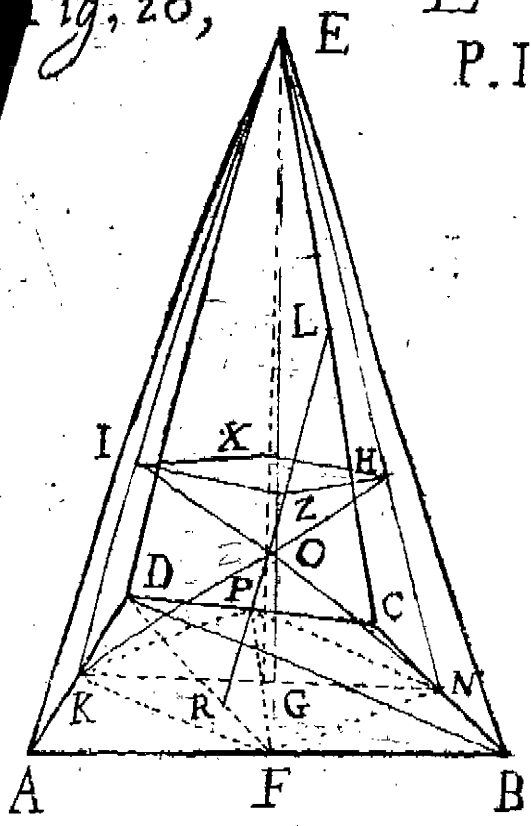
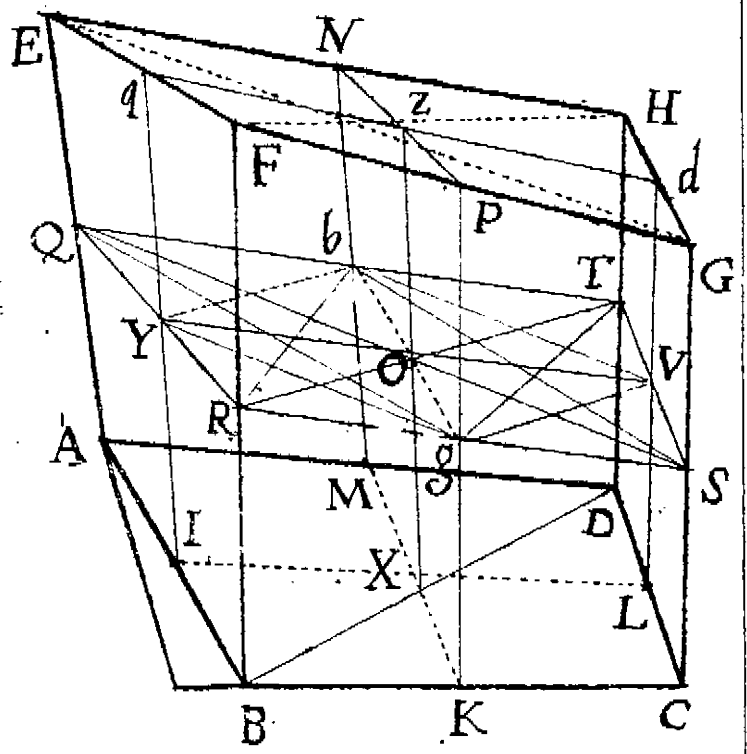
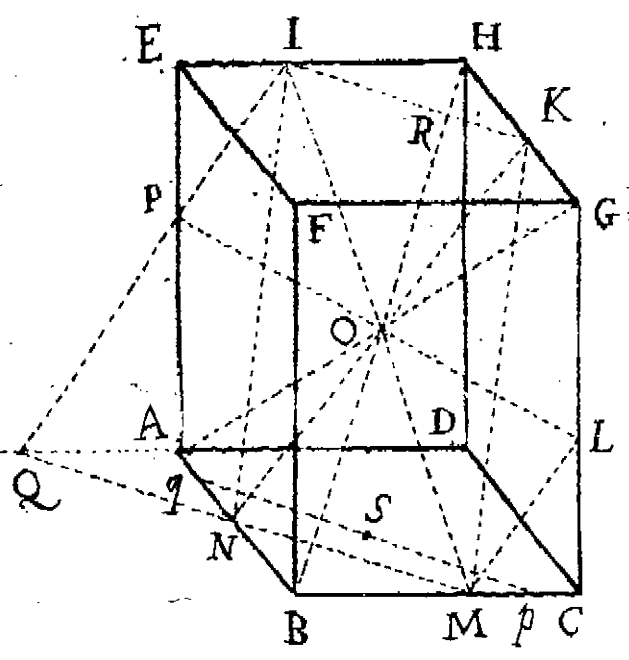


Fig. 23.

Fig. 22.



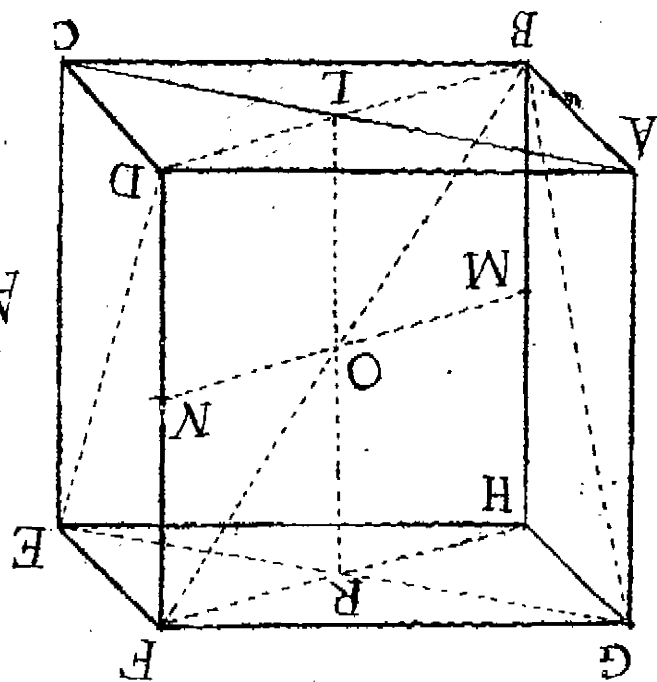


Fig. 26.

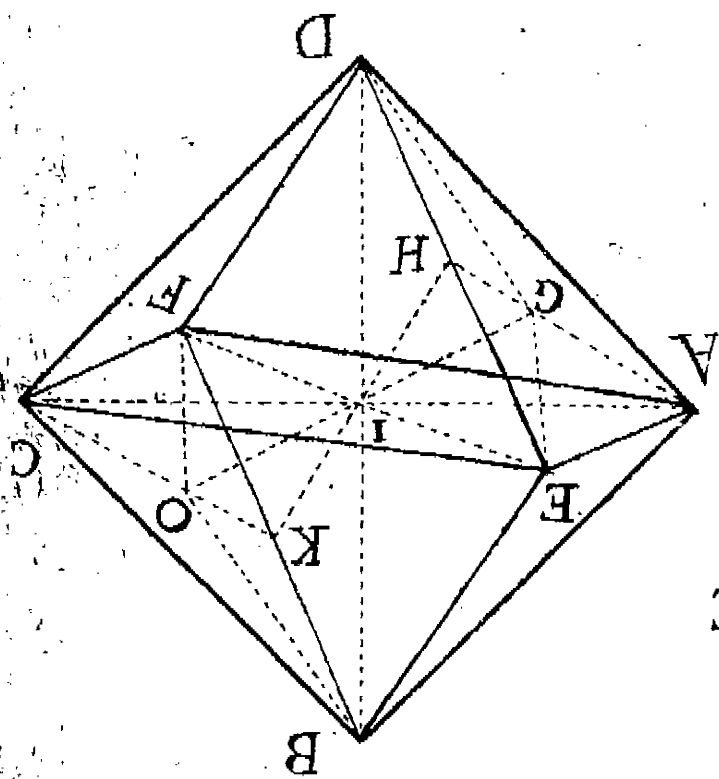


Fig. 27.

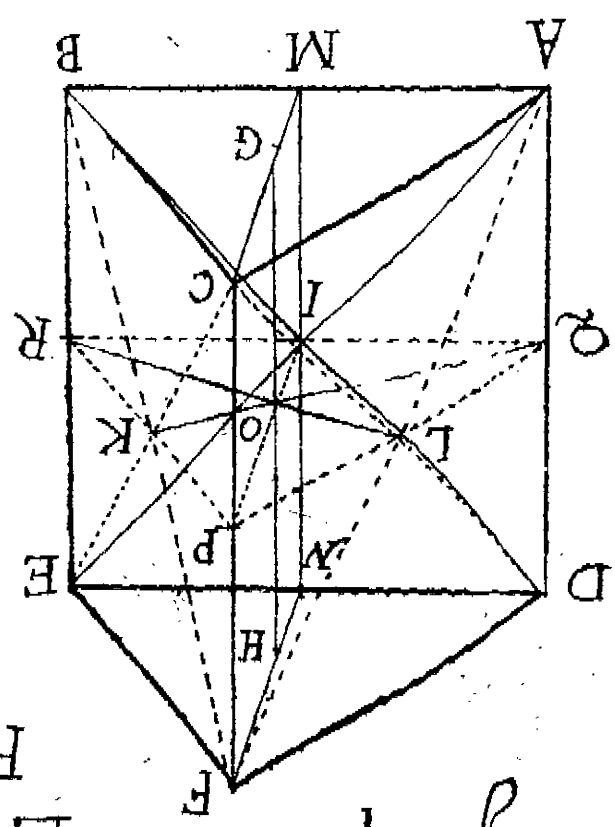


Fig. 24.

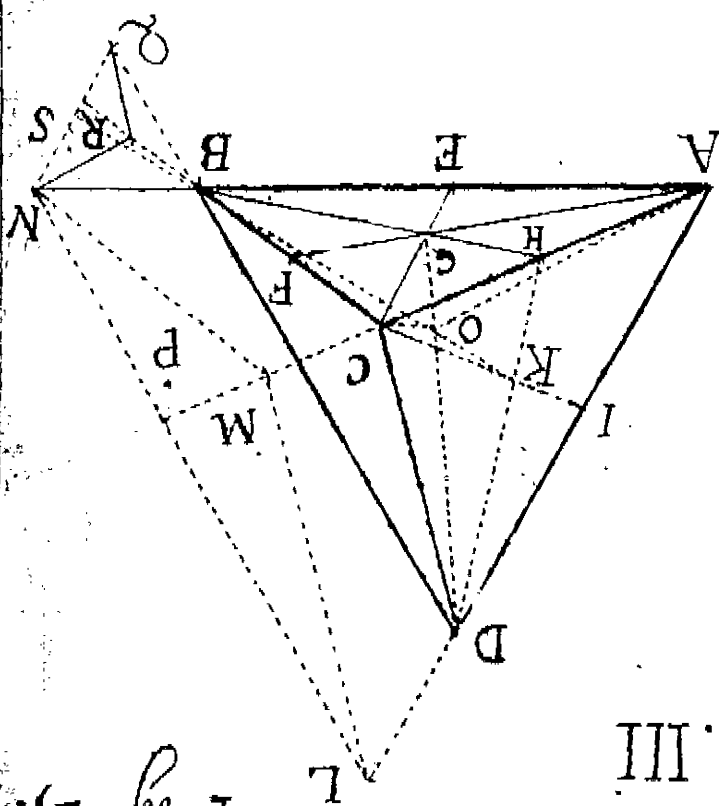


Fig. 25.

L. VI
P. III

L. VII.

P. III.

Fig. 28.

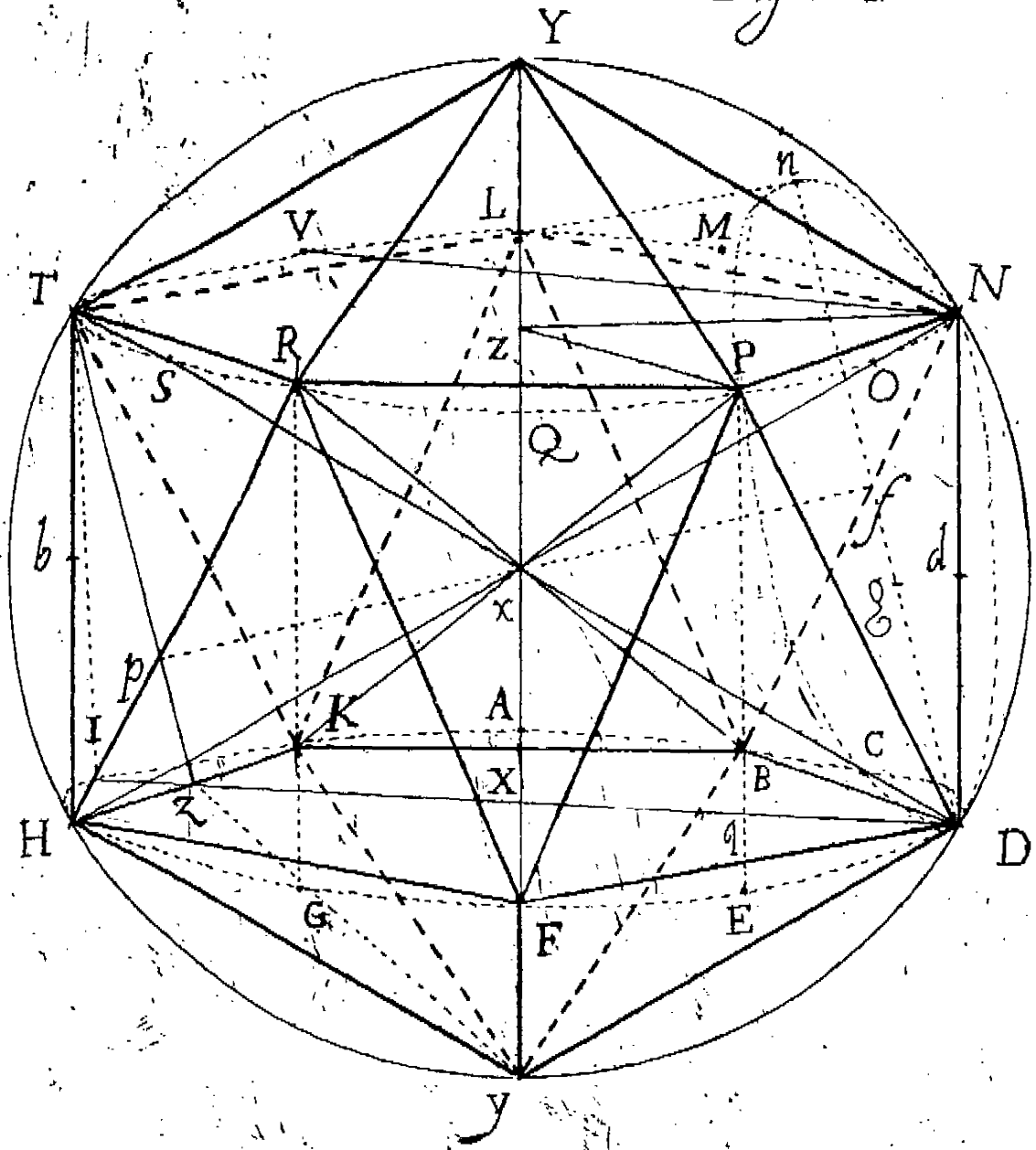
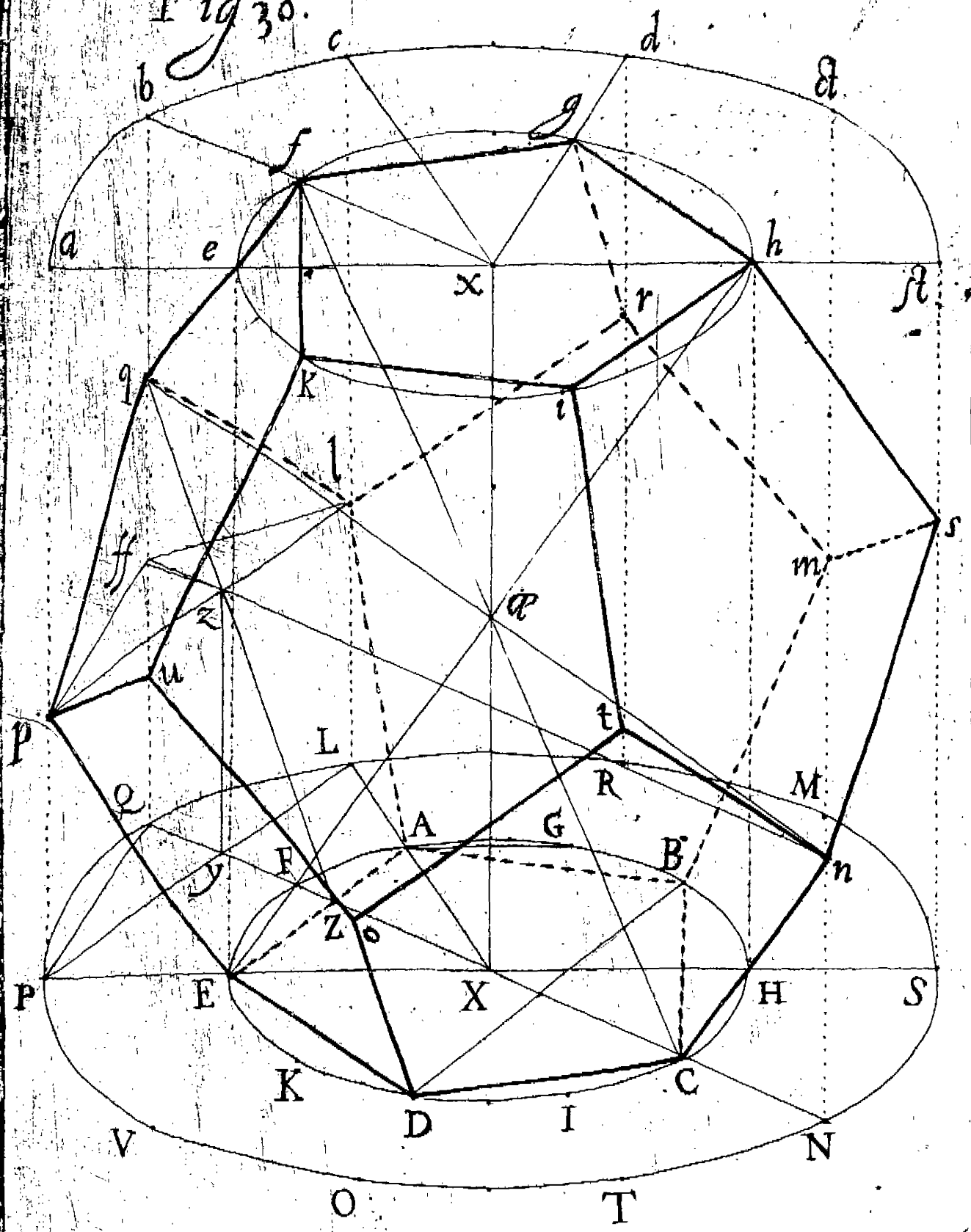


Fig 30.



L^a. XI. P. III.

Fig. 33.

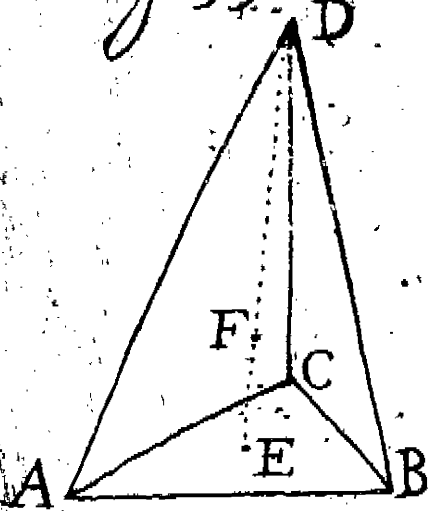
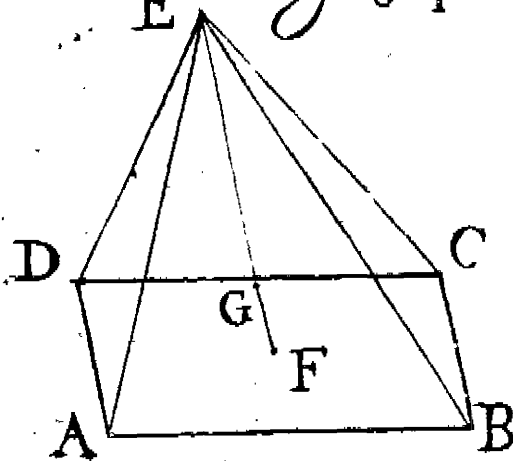


Fig. 34.



H... M...
 I... N...
 K...
 L... p... q
 a . m . n . o
 b
 c
 d
 f . g . h . k

Fig. 34

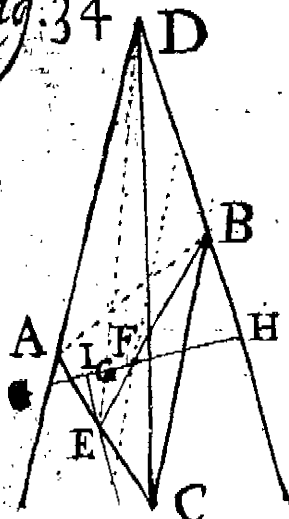


Fig. 35.

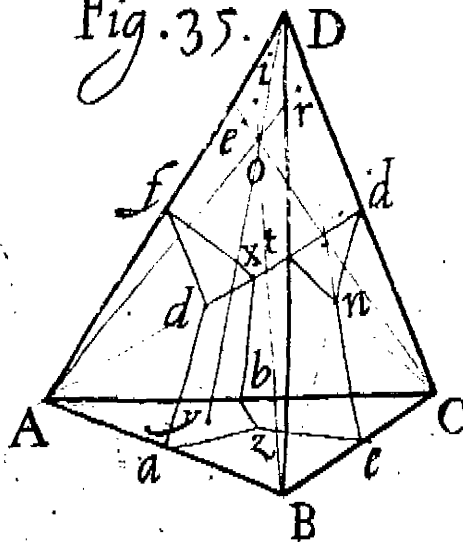


Fig. 36.

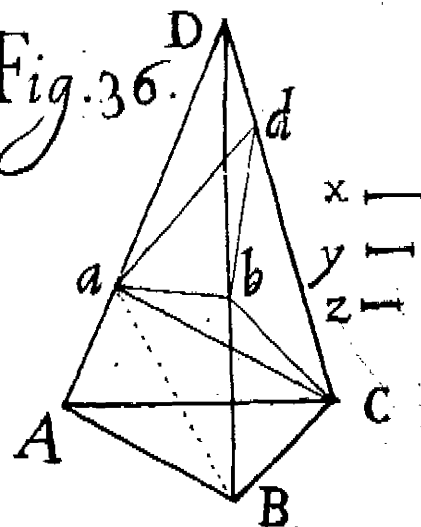


Fig. 37.

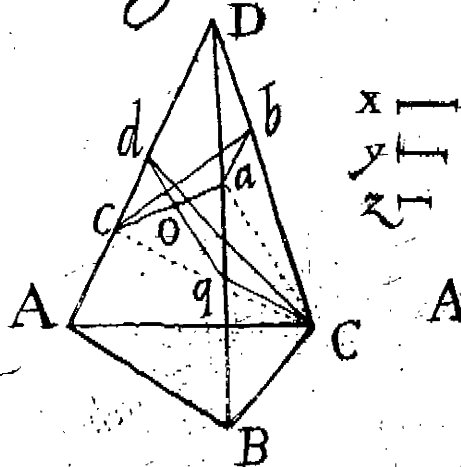


Fig. 38.

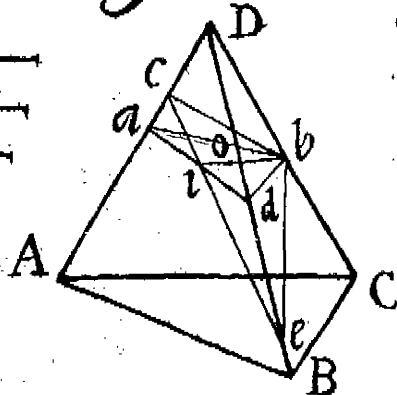


Fig. 39.

